

ՄԵՐ ՀԱՎԱՏԱՄՔՆ

16 ՏԱՐԵԿԱՆ ԵՐԵՒԱՆԵՐԻ
ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ՈՒՍՈՒՑՄԱՆ ԶԵՂՆԱՐԿ

Մաս Բ

19 - 36 դասեր

ԵՐԵՎԱՆ
«ՏԻԳՐԱՆ ՄԵԺ»
2012

ՀՏԴ 23/28(07)
ԳՄԴ 86.37g 7
Մ662

Մ662 ՄԵՐ ՀԱՎԱՏԱՍՔԸ: 16 տարեկան երեխաների
քրիստոնեական ուսուցման ձեռնարկ. -Եր.:
«Տիգրան Մեծ», 2012.
Մաս Բ: 19-36 դասեր: - 132 էջ

ՀՏԴ 23/28(07)
ԳՄԴ 86.37g 7

ISBN 978-99941-0-417-8

© World Vision, 2012
© Wordirect, 2012

Ի ՀԱՅՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ

Ե. Ս. Ո. Ս. Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ

ԾԱՅՐԱԳՈՅՆ ՊԱՏՐԻԱՐքԻ ԵՒ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ

ՀԱՅԱՑՆՈՂ՝ ԱՐԺԱՆԱՊԱՏԻՎ ՏԵՐ ՊԱՐՈՒՅՐ ՔԱՀԱՆԱ ԱՎԵՏԻՍԻՅԱՆ

ՀՈՎԱՆԱՎՈՐՈՒԹՅԱՄԲ **WORLD VISION**
ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ
ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ

ԵՎ WORDIRECT ԿԱԶՄԱԿԵՐՊՈՒԹՅԱՆ

ՆԿԱՐԻՉ՝ ԼԵՎՈՆ ԶԱՔՅԱՆ
ԶԵՎԱՎՈՐՈՒՄԸ՝ ԱՐԱՄ ՌԻՌՈՒՏՅԱՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Գլուխ 2

ԳԱԼՈՒ Է ՆՈՒՅՆ ՄԱՐՄՆՈՎ... 7

ԴԱՍ 19. ՎԵՐՍԻՆ ԳԱԼՈՒ Է ՆՈՒՅՆ ՓԱՌՔՈՎ 9
ԴԱՍ 20. ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՀԱՎԻՏԵՆԱԿԱՆ ԴԱՏԱՍՏԱՆԻՆ... 15
ԴԱՍ 21. ՆՐԱ ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՎԱԽճԱՆ ԶՈՒՆԻ. ԱՐՔԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ ԲՆՈՐՈՇՈՂ ՀՐԱՇՔՆԵՐ 21
ԴԱՍ 22. ՆՐԱ ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՎԱԽՃԱՆ ԶՈՒՆԻ. ԱՐՔԱՅՈՒԹՅԱՆ ՍԱՍԻՆ ՊԱՏՄՈՂ ԱՌԱԿՆԵՐ 27

Գլուխ 3

ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՆԱԵՎ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒՆ 33

ԴԱՍ 23. ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՆԱԵՎ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒՆ 35
ԴԱՍ 24. ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԽՈՍԵՑ ՄԱՐԳԱՐԵՆԵՐԻ ՄԻՋՈՑՈՎ 41
ԴԱՍ 25. ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԽՈՍԵՑ ԱՌԱՋԱԼՆԵՐԻ ՄԻՋՈՑՈՎ 47
ԴԱՍ 26. ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԱՊՐՈՒՄ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ 53

Գլուխ 4

ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՆԱԵՎ ՄԻԱՅՆ ՄԵԿ, ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ԵՎ ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑՈՒՆ 59

ԴԱՍ 27. ՄԵԿ Է ԵԿԵՂԵՑԻՆ՝ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՄԱՐՄԻՆԸ 61
ԴԱՍ 28. ԵԿԵՂԵՑԻՆ՝ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ՏԱճԱՐ 67
ԴԱՍ 29. ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ԵՎ ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ Է 73
ԴԱՍ 30. ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳ. ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՆԵՐԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ 79

ԳԼՈՒԽ Թ**ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՄԵԿ ՄԿՐՏՈՒԹՅԱՆ,
ՄԵՂՔԵՐԻ ՔԱՎՈՒԹՅԱՆԸ... 85**

ԴԱՍ 31. ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՄԵԿ ՄԿՐՏՈՒԹՅԱՆ	87
ԴԱՍ 32. ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՄԵՂՔԵՐԻ ՔԱՎՈՒԹՅԱՆԸ ԵՎ ԹՈՂՈՒԹՅԱՆԸ	93
ԴԱՍ 33. ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՄԵՌԵԼՆԵՐԻ ՀԱՐՈՒԹՅԱՆԸ	99
ԴԱՍ 34. ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՀԱՎԻՏԵՆԱԿԱՆ ԿՅԱՆՔԻՆ	105

ԳԼՈՒԽ Ժ**ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔՆ ԱՍՏՎԱԾՊԱՇՏՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ 111**

ԴԱՍ 35. ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՃԱԾՈՑԸ	113
ԴԱՍ 36. ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՆ ԱՍՏՎԱԾՊԱՇՏՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ	119
ԱՂՈԹՔՆԵՐ 16 ՏԱՐԵԿԱՆՆԵՐԻ ՀԱՍԱՐ	125
ՀԱՎԵԼՎԱԾ	128

ԳԱԼՈՒ Ե ՆՈՒՅՆ ՄԱՐՄՆՈՎ...

Նիկիական Հանգանակը շարունակում է սահմանել...

«Գալու է առյան մարմնով և Հոր փառքով դապելու ողջերին ու մահացածներին, և նրա բազմությունը վախճան չունի»:

Սույն գլուխը նվիրված է Հիսուս Քրիստոսի Երկրորդ գալուստին և իր Արքայության հաստատմանը:

Դաս 19 Աերկայացնում է Եկեղեցու հավատքը Հիսուս Քրիստոսի Երկրորդ գալուստյան մասին

Դաս 20 բացահայտում է Հիսուսի հայտարարությունը Վերջին դատաստանի մասին:

Դաս 21 առաջին դասն է, որը Հիսուս Քրիստոսի առակների միջոցով մեզ պատկերացում է տալիս Երկնքի արքայության որպիսության մասին:

Դաս 22 Աերկայացնում է մի քանի առակներ, որոնցով Հիսուսն օգնում է մեզ հասկանալ Երկնքի արքայության քաղաքացիության էությունը:

Ծնողների համար

6-րդ գլխի չորս դասերը ներկայացնում են Եկեղեցու ըմբռնումը Հիսուս Քրիստոսի երկրորդ գալստյան մասին, երբ Տերը պիտի դատի բոլոր նրանց, ովքեր ողջ են և նրանց, ովքեր մահացել են: Հենց այս ժամանակ է, որ Երկնքի արքայությունը պիտի հաստատվի:

Եկեղեցին ապրում է Երկրորդ գալստյան սպասումով և մշտապես զգոն, քանի որ մեր ներկա կյանքն ապրելու կերպով պիտի վճռվի մեր իսկ դատաստանը, երբ Հիսուսը զա Վերջին դատաստանն անելու համար: Հիսուս Քրիստոսի հատընտիր հրաշքերի և առակների ուսումնասիրության միջոցով 21-րդ և 22-րդ դասերը կօգնեն ձեր զավակին հասկանալ, թե ինչպիսին պիտի լինի Երկնքի արքայությունը, և թե ինչ է ակնկալվում նրա քաղաքացիներից:

Ժամանակ հատկացրեք և ձեր զավակի հետ զրուցեք սույն գլխում ներկայացված հրաշքների և առակների շուրջ: Միասին փորձեք ուղիներ գտնել, որոնցով դուք կկարողանաք ապրել հիշյալ առակներում տրվող պատգամների համաձայն՝ որպես նախապատրաստություն Երկնքի արքայության մեջ քաղաքացիություն ստանալու համար:

19. ՎԵՐՍԻՆ ԳԱԼՈՒ Ե ՆՈՒՅՆ ՓԱՌ-ՔՈՎ

«Արթուր կացեք, որովհետև չգիտեք, թե ե՞րբ կզա ձեր Տերը»:

Մատթեոս 24.42

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Առօրյա մեր կյանքում կան գործեր, որոնց կատարումը պահանջում է որոշակի նախապատրաստություն: Երբեմն գիտակցորեն ենք նախապատրաստվում և ժամանակ ու եռանդ տրամադրում: Երբեմն էլ անգիտակցորեն ենք նախապատրաստվում, որովհետև այդպիսի մոտեցումն արդեն իսկ դարձել է աշխատանքային կարգապահության անբաժանելի մասը, և մենք այլս չենք մտածում դրա մասին:

- Նայիր մերքսի նկարներին: Գրիր երկու կամ երեք եղանակ, թե ինքը ինչպե՞ս կնախապատրաստվեիր պատկերված յուրաքանչյուր իրավիճակում: Նշիր, թե իրավիճակներից ո՞րն է պահանջում գիտակցական, և ո՞րը՝ անգիտակցական նախապատրաստություն:

1.
2.

1.
2.

1.
2.

1.
2.

Ասպածաշնչի դասի մեջ պարզի՛ր, թե ինչպե՞ս է Քրիստոսը կոչում մեզ նախապատրաստվելու իր Երկրորդ գալուստի՛մ:

ԱՍՏՎԱԾՈՒՅԹ

ՀԻՍՈՒՍԸ ՎԵՐՍԻՆ ՊԻՏԻ ԳԱ ՆՈՒՅՆ ՓԱՌՔՈՎ

Մատթեոս 24.30-31, 36-39, Մարկոս 13.32-37 և Գործը առաքելոց 1.7-11

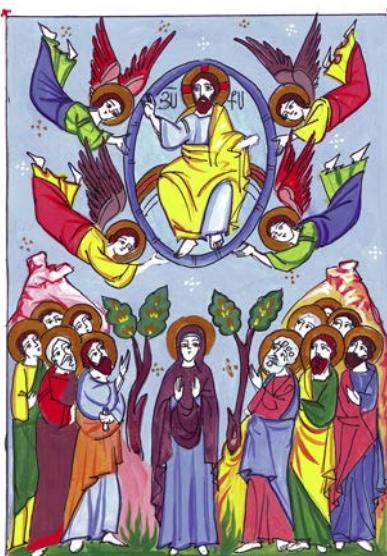
Նիկիական Հանգանակը հաստատում է. «Գալու է Առյան մարմնով և Հոր փառքով դարելու ողջերին ու մահացածներին»: Կարդայ սուրբքրային հետևյալ հատվածները և խորհրդածիր դրանց շուրջ: Գտիր այն մտքերը, որոնք հայտնում են Քրիստոսի վերադարձի խոստման մասին, և թե ի՞նչ է հանձնարարվում հավատացյալներին անել նախապատրաստվելու համար:

Ապա Մարդու Որդու նշանը կերևս երկնքում, և աշխարհի բոլոր ժողովորդները կողրան, երբ տեսանա Մարդու Որդուն, որ զային է ամառի վրա բազմած՝ զորույթամբ և մեծ փառքով: Եվ երբ մեծածայն փողը հնչի, նա իր հրեշտակներին կուղարկի, որպեսզի հավաքին իր ընկրոյակներին աշխարհի չորս կողմերից՝ երկնքի մեջ ծայրից մինչև մյուսը:

Սակայն ոչ որ չգիտի, թե երբ է գալու այդ օրը կամ ժամը. ոչ երկնքի հրեշտակները և ոչ էլ Որդին, այլ միայն Հայրը: Եվ ինչպես եղավ Նոյի օրերին, այնպես պիտի լինի Մարդու Որդու գալույան ժամանակ: Այդ օրերին, երբ տակալին ջրինեղը չէր պատահել, մարդիկ ուրում էին ու խմում, կին էին առնում կամ մարդու զնում մինչև այն օրը, երբ Նոյը մրավ դրապան: Բայց ժողովորդը չիմացավ այդ, մինչև որ ջրինեղն սկսվեց և բնաջնջեց բոլորին: Ահա այդպես կլինի նաև Մարդու Որդու գալույանը:

Մատթեոս 24.30-31, 36-39

Սակայն ոչ որ չգիտի, թե երբ է գալու այդ օրը կամ ժամը, ոչ երկնքի հրեշտակները, ոչ իսկ Որդին, այլ միայն Հայրը: Զգոնց եղեք, արթոնն մնացեք և աղոթեցեք, որովհետիւ չգիտեք, թե երբ է ժամանակը: Դա նման է այն մարդուն, որը բողնում է իր փունքը և զնում ուրիշ երկիր: Զգնացած՝ իր ծառաներից յուրաքանչյուրին պարսկանույթուն է դրան և դռնապանին էլ պատվիրում, որ արթոն մնա: Ուրեմն դուք էլ արթոն կացեք, որովհետիւ չգիտեք, թե դրանիւր զիշերլս ո՞ր պահին կօքա, երեկոյա՞ն, կեսզիշերի՞ն, աքլորականի՞ն, թե՞ առավույգյան: Որպեսզի չինի թե հանկարծ զա և ծեղ քնի մեջ գտնի: Արդ ինչ որ ծեղ եմ ատում, բոլորին եմ ատում. արթոնն կացեք:

Մարկոս 13.32-37

Դուք չեք կարող իմանալ այն ժամերն ու ժամանակները, որ Հայրը որոշել է իր իշխանությամբ: Բայց երբ Սուրբ Հոգին իշնի ծեղ վրա, զորույթամբ կլցվեք և իմ վկաները կլինեք Երուսաղեմում, ամբողջ Հրեասպանում ու Սամարիայում և մինչև աշխարհի ծայրամասերը: Այս խորքերից հետո, երբ նրանք դեռ նայուն էին նրան, Հիսուսը երկինք համբարձվեց, և մի ամս նրան ծածկեց նրանց գիւտությունից: Եվ երբ առաքյալները, իրենց աշքերը հառած, նրա երկինք զնալն էին դիրում, ահա երկու սպիրակազգեստ մարդիկ երկացին նրանց և ասացին.

- Ո՞վ զալիհացիներ, ինչո՞ւ եք կանգնել նայուն երկնքին: Այս Հիսուսը, որ երկինք վերացավ, մի օր դարձյալ կօքա այնպես, ինչպես դրևաք նրա երկինք զնալը:

Գործը առաքելոց 1.7-11

Բառարան

ԳԱԼՈՒՅՑ

Վերաբերում է Քրիստոսի՝ Երկրորդ անգամ աշխարհ գալուն, երբ տեղի պիտի ունենա դատաստանը:

ԽՈՐՀՈՂԱԾԵՆՔ ՍՈՒՐԲ ԳՐՁԻ ՊԱՏԳԱՄԻ ՇՈՒՇ

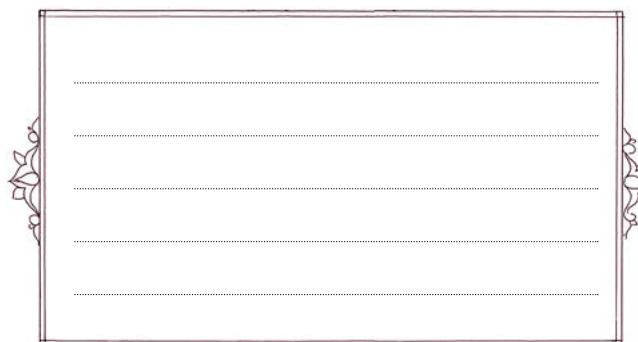
- Փոքր խմբերով քննարկե՞ք սուրբգրային ընթերցվածներին առնչվող հետևյալ հարցումները և մտորե՞ք դրանց շուրջ:
1. Մատթեոսի Ավետարանում նկարագրվում է մի տեսարան, թե ինչպես պիտի լինի Մարդու Որդու վերադարձը: Կարո՞ղ ես իիշել մեկ այլ նկարագրություն Նոր Կտակարանում, եթե Մարդու Որդին հայտնվում է ամպերի վրա երկնքում: Կարելի է օգտագործել համաբարբառ՝ այդպիսի հատված գտնելու համար:
 2. Ըստ Մատթեոս 24.30-31, 36-39 քաղվածքների, մարդիկ ինչո՞վ էին զրադվում Նոյի օրերին մինչև ջրհեղեղը: Արդյո՞ք նախապատրաստվում էին: Ինչպե՞ս կփոխեիր կյանքիդ ընթացքը, եթե իմանալիք երկրորդ գալստյան ժամանակը:
 3. **Մարկոս 13.32-37** հատվածում Քրիստոսը խոսում է զգոն և արթուր լինելու կարևորության մասին մինչ իր վերադարձը: Ի՞նչ ես հասկանում զգոն ասելով: Ի՞նչ քայլեր կծեռնարկեիր զգոն լինելու համար՝ ըստ Հիսուսի հորդորների: Գրի՞ր դրանցից մի քանիսը:
 4. Նայի՞ր Հաճբարձման սրբանկարը, որը պատկերում է **Գործը 1.7-11** հատվածը: Նշնարի՞ր, թե ինչպես են աշակերտները «աչքերը դեպի երկինք հառել»: Արդյոք նրանք անուշադի՞ր են կատարվող իրադարձությանը, թե՞ զգոն են և աղոթահոգի: Մենք ինչպե՞ս պիտի նախապատրաստվենք Քրիստոսի երկրորդ գալուստին: Ունե՞ս նոր մտորումներ: Ո՞րն է քեզ ուղղված Աստծո պատգամը:

ԲԱՐԵԴ ՄԱՇԿԵՎՈՐՑԻՆ՝ ԱՐՁՆՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Բարսեղ վարդապետը Կիլիկյան Հայաստանի Սև լեռներում հաստատված նշանավոր Մաշկենորի վանքի ակնառու միաբաններից էր: Նա 1325թ. հեղինակել է Մարկոսի Ավետարանի մեկնությունը, որի միայն երկրորդ մասն է մեզ հասել: Բարսեղ վարդապետն արթնության մասին գրում է հետևյալը.

1. Արթնությունն առաքինություն է: Սակայն բավական չէ արթուր լինել, այլ հարկ է նաև զինված լինել հավատի ու սիրո զրահով: Եթե արթուր լինենք՝ այսինքն ուղիղ հավատով, բայց անզեն ու մերկ լինենք առաքինությունից, ոչինչ չի արգելի սատանային սրով հարձակվելու մեզ վրա: Պետք է հագնել նաև փրկության հույսի սաղավարտը, քանզի ինչպես սաղավարտն է պահպանում գլուխը բոլոր կողմերից, նույնպես և հույսը թույլ չի տալիս մտքին մոլորվել, այլ պահում է զգոն ու կանգուն:
2. Հարկ է մտքով ևս արթուր լինել, որովհետև եթե մարդ մարմնով արթուր է, իսկ մտքով ննջում է, իգուր է աշխատում: Եթե մարմինը քնում է, նրան տիրում է բռնությունը, այլ ոչ մեր կամքը: Իսկ եթե հոգին ընկած է ձանձրալի քնի մեջ, նրան տիրում է թշնամին և կառավարում ըստ իր ցանկության: Ուստի արթուր մնալն առավել վերաբերում է հոգուն, քան մարմնին:
3. Արթուր լինել նշանակում է հսկել, այսինքն՝ աղոթել Աստծուն, որովհետև աղոթքը զորություն ունի փրկել մեզ ահեղ դատաստանից և արժանի դարձնել Երկրորդ գալուստին կանգնելու Մարդու Որդու առջև:
4. Արթուր լինել նշանակում է բարի գործերով զարդարել կյանքը, այսինքն՝ Քրիստոսի գալուստին պատրաստվել սրբությամբ և վառած ճրագներով, քանզի աշխարհն նման է գիշերվա և կարոտ է արդարության լույսին:

- Խմբով քննարկե՞ք և նշե՞ք յուրաքանչյուր տեսակի արթնության իմաստը: Ինչպե՞ս կարող եք կիրառել դրանք ձեր կյանքում զգոնությունը զորացնելու համար՝ ընդառաջ Երկրորդ գալստյանը:
- Գրի՞ր, թե ինչպե՞ս է Հիսուսի ուսուցումների համեմատ աշակերտների զգոնությունը ներշնչում քեզ:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ՄԵԾ ՊԱՐՁ. ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆ ՏՈՆԵՐԻ ՏՈՆԻՆ

Ինչպե՞ս է փոխվում վերաբերմունքը ամեն անգամ, եթե մոտենում է Մեծ Պահքը: Ակսում ես բողոքե՞լ մյուսներին՝ իմանալով, որ հրաժարվելու ես շատ բաներից: Թե՞ ուրախությամբ ես լցվում՝ իմանալով, թե որքան մոտենում է Մեծ Պահքը, այնքան մոտենում է նաև քրիստոնի Հարության տոնը՝ Սուրբ Զատիկը: Կարևոր է իիշել, որ Պահքի իմաստը մսեղենից ու կարճամքերից պարզապես հրաժարվելու մեջ չէ, այլ պահք պահելով մենք պատրաստվում ենք բարեփոխել մեր մտածելակերպն ու վարվելակերպն: Միայն կենդանական ծագումով սննդից պահք պահելը բավարար չէ, հարկ է նախ և առաջ պահք պահել մեղքից: Ուրեմն, եկեք մտածենք, թե ինչպե՞ս պետք է հեռու մնանք մեղք գործելուց:

- Լրացրու ներքեսի գծապատկերն այն եղանակներով, որոնցով կկարողանաս նախապատրաստվել Մեծ Պահքին՝ դիմավորելու տոների տոնը՝ Սուրբ Զատիկը: Ամեն տարի Մեծ Պահքի հոգևոր ճամփորդությունն սկսելուց առաջ մտածի՛ր, թե ի՞նչ կարող ես անել կյանքիդ նշված ոլորտներում: Պատասխաններդ պետք է լինեն պարզ ու հստակ: Յուրաքանչյուր բաժնից ընտրի՛ր մեկ կետ և հանձն առ իրականացնել:

ԵՂԱՆԱԿՆԵՐ ՄԵԾ ՊԱՐՁԻ ԸՆԹԱՑՔՈՒՄ ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏՎԵԼՈՒ ԴԱՄԱՐ

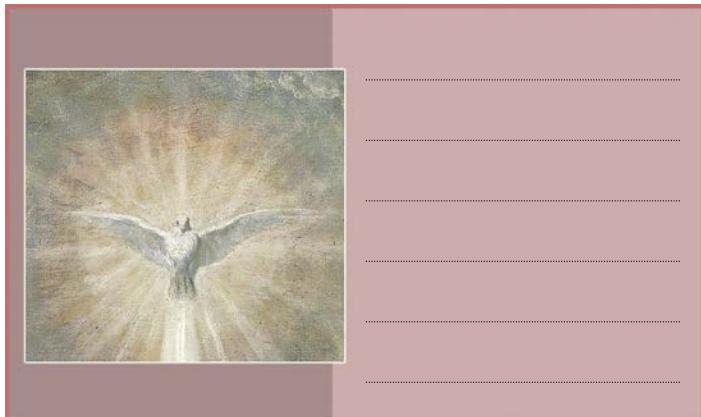
Պաշտամունք և աղորք	Ծառայություն	Ուտելիթ և ըմպելիթ
1.	1.	1.
2.	2.	2.
3.	3.	3.

Առարելական Ուղղափառ մեր Սուրբ Եկեղեցին ապաշխարության գեղեցիկ ու հոգեզմայլ արարություններ է կատարում Մեծ Պահքի լճաբացքում: Պահք պահելուն զուգահեռ հիշյալ արարությունները խաղաղեցնում են մեր հոգին, որպեսզի մինչև Ավագ Շաբաթ կարողանանք մաքրագործվել և խոնարհեցնել մեր անձը: Չո կարծիքով՝ ինչո՞ւ է կարևոր անձի խոնարհությունը Զատկին նախապատրաստվելու համար:

Մեծ Պահքի լճաբացքում մեր Եկեղեցին Սուրբ Պատարագը մատուցում է փակ վարագույրի ետևում և սովորաբար Սուրբ Հաղորդություն չի տախս հավատացյալներին, որպեսզի լիարժեք կերպով կարողանան ապաշխարել ու նախապատրաստվել: Սովորաբար ուրբաթ երեկոյան կատարվում է Հանգստյան ժամերգություն, որի ընթացքում ամբողջությամբ կարդացվում է Սրբական Շնորհալու «Հաւատով խոսուվանիմ» աղորքի բոլոր քանչյորս տեսերը:

Մեծ Պահքը հրաշալի աղիք է նաև բարի գործ կատարելու համար, եթե մենք անձնապես հասնում ենք կարիքավորներին և փորձում օգտակար լինել նրանց: Եկեղեցին հաճախ է ձեռնարկում բարեսիրական նման միջոցառումներ, որոնց համար պետք են կամավորներ: Կա՞զ քո շրջապատում կամ համայնքում մարդիկ, ովքեր անօրևան են և չունեն ուտելիթ: Ինչով կարող ես, օգնության համի այդպիսի մարդկանց: Մտածի՛ր, թե ինչպե՞ս կարող ես օգտագործել Աստծուց քեզ տրված շնորհները և ձեռք մեկնել օգնության կարոտ մարդկանց:

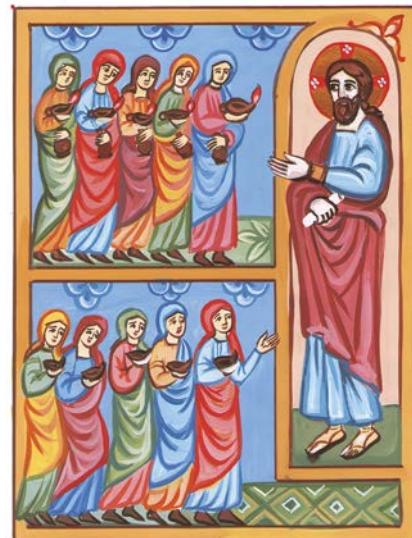
- Փոքր խմբերով մտածե՛ք եղանակներ, որոնցով կկարողանաք, որպես անհատ և որպես խումբ, օգնության հասնել ձեր համայնքին:
- Գրի՛ր մի աղորք կարիքավոր այն մարդու համար, որին կցանկանաս օգնել:

ԱՐԱ ՓԵՍԱՆ ԳԱԼԻՒ Է

Ավագ Երեքաբբի, Երեկոյան ժամերգության ավարտին կատարվում է տասը կույսերին նվիրված Եկեղեցական մի արարողություն, որի ընթացքում կարդացվում է Հիսուսի պատմած համանուն առակը:

- Համարաբառի օգնությամբ գտի՛ր առակի հետևյալ նախադասությունը. «*Ահա փեսան զալիս է, դիմավորելու ելեք Արան*»: Դուրս գրիր իիշյալ առակը բովանդակող գրքի անունը, գլուխը և համարները: Կարդա՛ առակը և մտածի՛ր դրա պատգամի շուրջ:

Հետևյալ շարականը (Օրինություն ԲԿ) երգվում է Ավագ Երեքաբբի Գիշերային ժամերգության ընթացքում: Կարդա՛ շարականը և տե՛ս, թե ինչպե՞ս է հոգևոր երգն արտահայտում առակի պատգամը: Այստեղ փեսան խորհրդանշում է Քրիստոսին: Իսկ Տիրոջ սիրելի հարսը Եկեղեցին է:

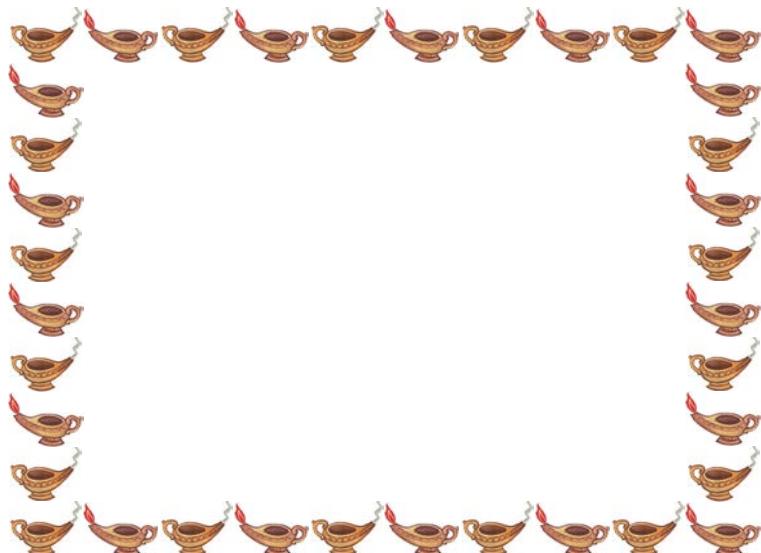
Իսապուն կույսերը լապտերների համար յուղ պատրաստելով երկ-նավոր Փեսային ընդառաջ ելան վառած լապտերներով:

*Իսկ հիմար կույսերի լապտերները յուղից դարձարկ լինելով
Փեսայի գալուսպին անպատճակ գրնավեցին մարած լապտերներով:*

Ուստի մենք էլ հոգևոր յուղ պատրաստենք, որպեսզի անմահ Փեսայի առազաւոր մընենք վառած լապտերներով:

- Փոքր խմբերով քննարկե՛ք հետևյալ հարցումները և գրե՛ք պատասխանները գրատախտակին:
 1. Ինչպիսի՞ն պետք է լինի փեսայի ու հարսի փոխարարերությունն ամուսնական կյանքում (նկատի պետք է առնել սերը, նվիրումը և միմյանց նկատմամբ դրսենորվող հոգատարությունը):
 2. Ըստ շարականի իմանալով «փեսա» բառի նշանակությունը՝ ինչպիսի՞ն է Քրիստոսի հարաբերությունն իր «հարսի»՝ Եկեղեցու, այսինքն՝ հավատացյաների համայնքի հետ: Ինչպիսի՞ն պետք է լինի «հարսի» հարաբերությունը Քրիստոսի հետ:
 3. Ինչո՞ւ Քրիստոս Փեսան պիտի վերադառնար «կեսգիշերին»: «Դա ի՞նչ է նշանակում Քրիստոսի հետևորդների համար: Երկրորդ գալուստն ինչպե՞ս է ավելի նպաստավոր մեզ համար այս կերպ, քան եթե իմանայինք նրա գալստյան ժամը:

- Ինքնուրույն գրիր մի աղոքը կամ նկարի՛ր մի պատկեր՝ արտահայտելով քո սեփական պատասխանն առակի կամ շարականի վերաբերյալ:

ԵՐԳԵՆՔ

Ավագ Երեքշաբթի օրը, Երեկոյան ժամերգության ընթացքում, մինչ տասը կույսերին նվիրված եկեղեցական արարողությունը, երգվում է հետևյալ շարականը:

Համբարձի ԲՇ

*Ծնորհիր մեզ, Տե՛ր, արքանություն իմաստուն կույսերի
հեկ, և պայծառացրո՛ւ մեր հոգիների լապտերները:*

*Երկնչում ենք քեզնից, ո՞վ Տե՛ր, զարդուրելով քո հեփելյալ
պատրասիանից՝ ճշմարիկ եմ ասում, քե չեզ չեմ ճանաչում:*

*Տե՛ր, երբ Հոր փառքով ամրող աշխարհի դասելու գաս,
մեզ էլ շնորհիր, որ քո աջ կողմում կանգնենք:*

*Երկնավոր Փեսայի ողորմության դուռը քող բացվի մեր
առջև, որպեսզի իմաստուն կույսերի հեկ առագաստ
մլրնենք:*

*Փեսային ընդառաջ զնանք և մրաւ առագաստը մլրնենք,
որպեսզի հիմար կույսերի նման դուրսը չմնանք:*

*Թող պայծառանան մեր հոգիների լապտերները, երբ
մեզ երկնքի արքանության խրախնանքի հրավիրյալների
հեկ բազմեցնես:*

(Նոտաները տե՛ս Հավելվածում, Էջ՝ 128):

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՍԵԶ

Երե Զրիստոսը գար այսօր, ինքդ քեզ պատրաստ կհամարեի՞ր: Խորհրդա-
ծի՞ր այնպիսի եղանակների մասին, որոնցով պատրաստ կլինեիր կամ էլ՝ չեկը¹
լինի Երկրորդ գալստյանը: Ինչպես կարող ես փոխել կենսակերպի, որպեսզի
ինքդ քեզ նախապատրաստված համարես:

ՏԱՆՅ՝ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ՀԵՏ

Աստվածաշնչյան համապատասխան քաղվածքների, ծիսապաշտամունքային արարողություննե-
րի և եկեղեցական հայրերի խրատների միջոցով աշակերտները խորացրեցին իրենց գիտելիքները
Յիսուսի Երկրորդ գալստյան վերաբերյալ: Այսօրվա դասում շեշտվում էր Երկրորդ գալստյանը պատ-
րաստ լինելու կարևորությունը: Ոչ ոք, բացի Յորից, չգիտի այդ իրադարձության ժամանակը:

Աշակերտները տեղեկացան նաև Մեծ Պահքի ընթացքում Սուրբ Զատկին նախապատրաստվելու
կարևորության մասին: Շարականում նկարագրված կեսգիշերին Փեսայի գալուստը բացահայտում է,
թե ինչպես ենք եկեղեցական արարողության միջոցով հասկանում պատրաստվելու անհրաժեշտու-
թյան պատճամը:

Ընտանիքով հաճախե՛ք Ավագ Շաբաթվա եկեղեցական արարողություններին և գոառումներ
արեք հատկապես սուրբգրային ընթերցվածքների և շարականների մասին, որոնք վերաբերում են
մշտապես պատրաստ լինելուն՝ ընդառաջ մեր Տիրոջ հետ հանդիպման:

20. ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՀԱՎԻՏԵՆԱԿԱՆ ԴԱՏԱՍՏԱՆԻՆ...

«Եվ Հայրը ոչ մեկի չի դատում, այլ դատելու իշխանությունն
ամբողջությամբ հանձնել է Որդուն, որպեսզի բոլորն էլ պատվեն
Որդուն, ինչպես պատվում են Հորը»:

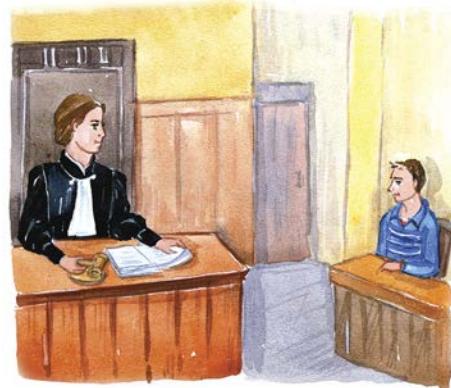
Յովհաննես 5.22-23

ԴԱՏՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

- Դատաստան բառը բազմակի իմաստներ ունի: Ծանոթացի՞ր բառարանային հետևյալ մի քանի սահմանումների:

 1. Դատավճիռ — դատարանի կողմից կայացված և հրապարակված որոշում:
 2. Դատավորի որոշում — դատի ընթացքում մեկ կամ ավելի դատավորների կողմից կայացված որոշում:
 3. Առողջ դատողություն — խելամիտ կարծիք կազմելու, բանկան որոշում կայացնելու և արժանահավատ կուսակցություններ կատարելու կարողություն:
 4. Գնահատում ըստ դիտարկման — որևէ քանի, ասենք՝ արագության կամ տարածության հաշվարկ, կատարված աշքի կամ մեկ այլ զգայարանի օգնությամբ:
 5. Ո՞րն է դատաստանի մասին քո սահմանումը:
 - Հիշյալ հինգ սահմանումներից ո՞րն է լավագույնս բնորոշում վերևի աջ կողմի տեսարանը:

Ավագ դպրոցի մի խումբ աշակերտներ կարծես թե խոսում են իրենց նոր դասընկերոց մասին, որին դեռևս չեն ճանաչում: Նորեկի՝ ինչպիսի անձ լինելու մասին նրանք փորձում են կուսակցություններ կատարել անքավարար տեղեկության, անհիմն դատողությունների կամ զգայական տպավորությունների հիման վրա:

Ներքին ո՞ր հասկացությունը լավագույնս կը նորոշեր նրանց վերաբերմունքը:

դատողական

կանխակալ

ինքնավստահ

- Ինչպիսի՞ն է քո փորձառությունը՝ դատելու կամ դատվելու հետ կապված: Որտե՞ղ, ո՞ւմ կողմից և ինչպե՞ս ես զգացել վերևում նկարագրված վերաբերմունքները և գրի՞ր դրանց մասին:

Ասրւածաշնչի դասում լրեն, թե ի՞նչ ասաց Հիսուս Քրիստոսը դապասպանի մասին:

ԱՍՏՎԱԾՈՒՅԹ

ՔՐԻՍՏՈՍ ԱՐՁԱՆ ՎԵՐՍԻՆ ՊԻՏԻ ԳԱ ԴԱՏԵԼՈՒ

Հովհաննես 5.25-30, Մատթեոս 25.31-46

Կարդա սուրբքային հետևյալ քաղաքածքները և գտի՞ր նրանց պատզամի արձագանքը Նիկիական համանակում, ինչպես խոստովանում ենք. «Գալու է նոյն մարմնով և Հոր փառքով դադելու ողջերին ու մեռածներին, որի քազակորուրյունը վախճան չունի»:

- Հասկա՞լի իմացեք, կզա ժամանակ, և արդեն իսկ եկել է, երբ մեռելմերը կլսեն Աստծո Որդու չայնը, և լողմաները կապրեն. որովհելու, ինչպես Հայրը կյանքը պարզելու զորություն ունի իր մեջ, այդ զորությունը լուսն է ան Որդուն: Նոյնպես և դադելու իշխանություն է լուսն Որդուն, որովհելու ան Մարդու Որդի է: Ուրեմն մի՛ զարմացեք, որ ասացի ձեզ, թե կզա ժամանակ, երբ բոլոր նրանք, որ գերեզմաններում են, կլսեն նրա չայնը և դուրս կզան նրանք, որ բարիք են գործել հարություն կառնեն և կապրեն, իսկ նրանք, որ չարիք են գործել հարություն կառնեն և կդադրապարպեն: Ես ինքս ինձնից դադել չեմ կարող, այլ դադում եմ այնպես, ինչպես լուսն եմ իմ Հորից, ուստի և իմ դադասութան արդար է, որովհելու ոչ թե իմ կամքն եմ գործադրում, այլ կամքը նրա, ով ինձ ուղարկեց:

Հովհաննես 5.25-30

- Եվ երբ Մարդու Որդին իր փառքով զա բոլոր հրեշտակների հետ, այն ժամանակ նա պիտի իր քազակորական զահի վրա: Բոլոր ազգերը կհավաքվեն նրա զահի դիմաց, և նա մարդկանց պիտի բաժանի իրարից, ինչպես որ հովիվն է զադում ոչխարներն այծերից: Ոչխարները պիտի կանգնեցնի իր աջ կողմը, իսկ այծերը՝ ձախ կողմը: Հետո քազակորը պիտի ասի իր աջ կողմը կանգնածներին: «Եկեք, իմ Հոր օրինյալներ, և ժառանգեցնեք այն արքայությունը, որ պարտասպած է ձեզ համար աշխարհի սկզբից ի վեր, որովհելու ես քաղցած էի, և ինձ կերակրեցիք, ծարավ էի, և ինձ հազցրիք, հիվանդ էի, և ինձ խնամեցիք, բանարում էի, և այցելեցիք ինձ»:

Այն ժամանակ արդարները կհարցնեն. «Տե՛ր, ե՞րբ դեսանք քեզ քուր պիտեցինք, կամ ծարավ և ջուր պիտեցինք: Ե՞րբ դեսանք քեզ հիվանդ կամ բանտի մեջ և այցի եկանք քեզ»: Թագավորը պիտի պարասիստի նրանց. «Ասում եմ ձեզ, որովհելու իմ այս փոքր եղբայրներից մեկին արեցիք այդ, ինձ արած եղաք»:

Ապա նա իր ձախ կողմը կանգնածներին պիտի ասի. «Անձոյալներ, հեռացեք ինձնից, զնացեք հավիտենական կրակը, որ պարտասպած է Մարտինի և նրա հրեշտակների համար. որովհելու ես քաղցած էի, և ինձ չկերակրեցիք, ծարավ էի, և ինձ չհազցրիք, հիվանդ էի ու բանտի մեջ, սակայն այցի չեկաք ինձ»:

Այն ժամանակ նրանք պիտի հարցնեն. «Տե՛ր, ե՞րբ քեզ դեսանք քաղցած, ծարավ, օրդարական, մերկ, հիվանդ կամ բանտի մեջ ու չօգնեցինք քեզ»: Թագավորը պիտի պարասիստի նրանց. «Ասում եմ ձեզ, որովհելու իմ այս փոքր եղբայրներից մեկին չօգնեցիք, ինձ օգնած չեղաք»:

Եվ այսպես նրանք պիտի զնան դեպի հավիտենական պարիժ, իսկ արդարները՝ հավիտենական կյանք:

Սե՛ր, ե՞րբ քեզ դեսանք քաղցած է ինձնից, զնացեք հավիտենական պարիժ, իսկ արդարները՝ հավիտենական կյանք: Մատթեոս 25.31-46

ԱՐՁԱԳԱՆՁԵՆՔ ՀԻՍՈՒՄԻ ՊԱՏԳԱՄԻՆ

- Խորհրդածենք Հովհաննեսի և Մատթեոսի ավետարանների քաղվածքների շուրջ՝ կապված Վերջին դատաստանի հետ: Ինչպե՞ս կհաղորդեիր Հիսուսի պատգամն այսօր քո ընկերներին, որ այն հաղորդակից լիներ նրանց կյանքի փորձառություններին: Չո ուղերձն ինչպե՞ս կառաջնորդեր նրանց նմանվելու Մատթեոսի Ավետարանում նկարագրված արդարներին:

ՈՒՂԵՐՁ ԸՆԿԵՐՆԵՐԻՒ

ԴԱՏԱՍՏԱՆՆ ԱՅՆ Է, ԹԵ ԻՆՉՊԵՇ ԵՆՁ ՊԱՏԱՍԽԱՆՈՒՄ ՀԻՍՈՒՄ ԶՐԻՍՈՍԻ ԿՈՉԻՆ

- Հովհաննեսի ավետարանում կարդում ենք ի ծնե կույրի տեսողության վերականգնման հրաշքի մասին: Կարդա՛ Հիսուսի կատարած այս հրաշքի մասին **Հովհաննես 9.1-41** հատվածում: Փոքր խմբով մտածե՛ք ձեզ նշանակված հարցերի մասին՝ ընդհանուր քննարկմանը պատրաստվելու համար: Հետքննարկման՝ պատմությունից ընտրի՛ր մի բան, որը մեծապես տպավորել է քեզ, իմաստ հաղորդել, և գրի՛ր դրա մասին:
- Վերընթերցի՛ր ի ծնե կույրի բժշկության մասին ավետարանական քաղվածքը և վերիիշի՛ր Սր Հովհաննես ավետարանի խոսքը **5.25-30** հատվածում, թե ովքեր լսեն Աստծո Որդու ձայնը, կապրեն: - Զարմանալին էլ այդ է, որ դուք չգիտեք, թե նա որդեռնից է, և սակայն նա իմ աշքերը բացեց: Գիտենք, որ Ասպարագ մեղավորներին չի լսում, բայց լսում է նրանց, ովքեր ասպարագապաշտ են և կարստում են նրա կամքը: Աշխարհի սկզբից ի վեր լսված բան չէ, որ մենքն ի ծնե կույր մարդու աշքերը բացած լինի: Եթե այդ մարդը Ասպարագ եկած չլիներ, ոչ մի բան անել չէր կարող:
- Նրանք պատրասխանեցին.
- Դու ինք ամրողովին մեղքի մեջ ես ծնված և մեր գլխին ուսուցի՛չ ես ուզում լինել: Եվ ժողովարանից դուրս արին նրան: Հիսուսը լսեց, թե նրանք դուրս են արել մարդուն, և երբ գլուխ նրանց, ասաց.
- Դու հավակո՞ւմ ես Ասպար Որդուն: Նա պատրասխանեց.
- Տե՛ր, ո՞վ է նա, որպեսզի հավակամ նրան: Հիսուսն ասաց նրան.
- Դու արդեն գրեսար նրան. թեզ հետ իսուսողն է:
- Հավակում եմ, Տե՛ր, ասաց նա և երկրագեց նրան: Հիսուսն ասաց.
- Դարձաւարան անելու համար եկա այս աշխարհը, որպեսզի ովքեր չեն դեմուս, գենանեն, և ովքեր գենանում են, կուրաման: Փարիսեցիներից ուսանիք, որ Հիսուսի շուրջն էին, լսեցին այս և հարցրին.
- Արդյոք մե՞նք էլ կույր ենք: Հիսուսը նրանց պատրասխանեց.
- Եթե կույր լինեիք, մեղք չեք ունենա, բայց բանի որ ասում եք, թե գրեսանում եք, նշանակում է՝ հասպարում եք ձեր մեղավոր լինելը:

Հովհաննես 9.30-41

- Որոշի՛ր, թե իիշյալ պատմության մեջ մարդկանց ո՞ր խումբն է, որ խսկապես լսում է, և ո՞րը, որ իբրև թե լսում է, բայց չի լսում:
- Հիսուս Քրիստոսի ներկայությունն ինչպե՞ս է առաջնորդում յուրաքանչյուր խմբի դեպի ինքնադատաստան: Հիշյալ հատվածում Հիսուս Քրիստոսի ո՞ր խոսքերն են օգնում քեզ ձևակերպելու մտածումներդ: Ինքնուրո՛յն արտահայտվիր ներքնի տողերին:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ԽՐԱՏՆԵՐ ՍԲ ՀՈՎՀԱՆ ՌՍԿԵՔԵՐԱՆԻՑ

Հովհաննես 5.22-23 համարների վրա հիմնված Սբ Հովհան Ուսկեբերանի քարոզի ներքողյալ քաղ-վածքը երիտասարդներին ու մեծահասակներին գորավոր կերպով խոսում է Հիսուս Քրիստոսի Երկրորդ գալստյան կամ Վերջին դատաստանի ժամանակ յուրաքանչյուր անհատի պատասխանատվության մասին:

- Հիշյալ մասն ընթերցելիս այն համեմատիք Սաղմոս 10.3-6 համարների հետ, որում սաղմոսերգուն խոսում է միայն ներկայով ապրող շար մարդու վարքագծի մասին: Քարոզի մեջ գտի՞ր խրախուսական կետեր, որ Սբ Հովհանը հղում է երիտասարդներին ու մեծերին: Ապա ինք քեզ համար գրի՞ր կյանքի կանոններ, որոնք կարծարձեն Ուսկեբերան հայրապետի խրատները և կասհմաննեն այնպիսի կյանք, որով Դատաստանի օրը կարժանանաս Քրիստոսի հետևյալ կոչին. «Եկեք, իմ Հոք օրինյալներ, և ժառանգեցեք այն արքայությունը, որ պատրաստված է ձեզ համար աշխարհի սկզբից»:

Սիրելիներ, հարկ է, որ մենք մեծ նվիրում դրսերենք մեր բոլոր գործերում: Եվ սա ասում են, որովհենու հաշվելու ենք և իսկապ հաշիվ պանք թե՝ մեր խոսքերի և թե՝ արարքների համար: Մեր գործերը չեն սահմանափակվում ներկա կյանքով, այլ գակավին կյանքի մեկ այլ վիճակով, որը պիտի ընդունենք այս աշխարհից մեկնելուց հետո և պիտի կանգնենք ահեղ դափաստանի առջև: «Մենք բոլորս, ասում է Պողոս-պետը և կանգնենք Քրիստոսի դափաստանի առջև, որպեսզի յուրաքանչյուրս սպանա այն, ինչ առ վասպակել է մարմառվ բարի կամ չար գործերի»:

Ուրեմն, եկեք միշտ զգոնություն դրսերենք այս դափաստանի նկազմամբ, որով ի զրու կլինենք անդադար հարապետել առարինության մեջ: Նա, ով մկանան կանի այդ օրը, ենքակա կլինի կործանման, ինչպես չին, որ կործում է սանձը քանզի Ասպածաշունչն ասում է. «Մշտապես պիղծ են նրա ճանապարհները» (Սաղմոս 9.5), և ապա պագճառը նշելու համար ավելացվում է. «Ճկա Ասպած նրա աչքերի առջն»: Արդ, նա, ով անընդհակ մըրում պահում է դափաստանի երկյուղը, միմիրարություն կգտնի:

«Հիշի՞ր քո վերջը, ասում է Սուրբ Գիրքը, և դու երբեք չես մեղանչի»: Նա, ով այժմ ներում է մեր մեղքերը, այն ժամանակ պիտի նապի դափելու համար. նա, ով մահացել է ի սեր մեզ, պիտի վերսպին հայդնի դափելու վիեզերքը: «Երկրորդ անգամ նա պիտի երևա բոլոր նրանց, ովքեր առանց մեղքի մեջ մասնակցություն ունենալու սպասում են նրան մինչև փրկություն»: Ահա թե ինչու է առ ասում այսպես. «Իմ Հայրը չի դափում ոչ մեկին, այլ ամբողջ դափաստանը հանձնել է Որդուն, որպեսզի բոլոր մարդիկ պազվեն Որդուն, ինչպես կպազվեն Հորը»:

Սբ Հովհան Ուսկեբերան, 39-րդ քարոզ

Բառարան

ԴԱՏԱՍՏԱՆ

Դատարան կամ դատելու իրավունք ունեցող մարդկանց ատյան: Քրիստոնեական ըմբռնումը Վերաբերում է Վերջին դատաստանին, երբ Հիսուս Քրիստոսը պիտի դատի:

**ԻՄ ՆՇԱՆԱԲԱՆԸ.
ԳԻՏԱԿՑՎԱԾ ԿՅԱՆՔ ԴԱՏԱՍՏԱՆԻ ԵՐԿՅՈՒՂՈՎ**

ԱՐՈԹՅ ՆՏՁՅՅԱԼՆԵՐԻ ԴԱՄԱՐ

Աստծո պատվիրանների միջոցով և Հիսուս Քրիստոսի անձնական օրինակով քրիստոնյաներս առաստ օգնություն և ուղղորդում ենք ստանում՝ աստվածահաճ կյանք ապրելու համար: Մինչեւ մեր մարդկային անկյալ բնության պատճառով ոչ մի մարդկային էակ չի կարողացել զերծ մնալ մեղքից՝ քացի մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսից:

Մենք հնարավորություն ունենք մեր գործած մեղքերի համար ներում ստանալ Ապաշխարության խորիրդի միջոցով՝ ըստ աշակերտներին ուղղված մեր Տիրոց հետևյալ խոսքերի. «Հասկա ի իմացեք, ինչ որ կապեր երկրի վրա, կապված պիտի լինի երկնքում, և ինչ որ արձակեր երկրի վրա, արձակված պիտի լինի երկնքում» (**Մատթեոս 18.18**):

Եկեղեցին նույնպես, հենվելով Աստծո ողորմածության վրա, մխիթարություն և հույս է ներշնչում հավատացյալներին: Մենք շարունակ աղոքում ենք, որ Աստված Վերջին դատաստանի ժամանակ քաղցր ողորմության արժանացնի հավատքով ննջած մեր հանգույցալներին: Սուրբ Պատարագի հիշատակությունների պահին պատարագիչ քահանան աղոքում է եկեղեցու բոլոր անդամների՝ թե՛ ողջեւի և թե՛ հանգույցալների համար ասելով. «Հիշի՛ր, Տե՛ր, նաև հանգույցյալ (այս անուն) ծառայի հոգին և հանգույցյուն պարզեի՛ր քո լուսեղեն օրևաններում»: Ննջեցյալների համար մենք նաև աղոքում ենք Հոգեհանգստյան արարողության ընթացքում, որը մատուցվում է հանգույցալի մահվան յոթնօրեքի, քառամօրեքի և տարելիցի առիթներով: Ահա շարականի մի տուն, որը Հոգեհանգստյան կարգի ընթացքում երգվում է Ավետարանի ըներեցումից հետո: Աստվածաշնչից կարդա՛ Ծննդոց 5.23-24 և Գ Թագավորություններ 2.1-12 հատվածները, որոնցում խոսվում է Ենոքի և Եղիայի մասին: Ջոն կարծիքով՝ ինչո՞ւ են նրանք հիշատակվում հետևյալ շարականում.

Վերին Երուսաղեմում՝ հրեշտականների բնակարանում, ուր աղավնակերպ ծերացած Ենոքն ու Եղիան ապրում են Եղեմի դրախտում՝ պայծառ և արժանապես. ողորմած Տեր, ողորմի՛ր մեր ննջեցյալ հոգիներին:

- Կարդա՛ Հոգեհանգստյան կարգի մեկ այլ շարականը: Յուրաքանչյուր տան մեջ մենք խնդրում ենք Քրիստոսի ներողամտությունը, երբ Երկրորդ գալուստին պիտի զարդարենանալ: Ընթերցի՛ր յուրաքանչյուր տունը և գտի՛ր Նիկղական Հանգանակում արտահայտված ընդհանուր թեմաներ Հիսուս Քրիստոսի մասին: Բառացանկի համարակալված բառերի թվերն ըստ համապատասխան թեմաների գրի՛ր շարականի տների սկզբի դատարկ գծերի վրա: Տներից մեկն ունի երկու համընկնող բառեր:

— Խորք Ասպծո՝ արարշակից Հոր, որ ոչմաշից սպեղծեցիր ամեն բոլոր կարգանքների և ամառապ ծերերի համար ապահովածներին:

— Ձու Հոր կողմից ուղարկվեցիր և սուրբ Կույսից մարմնացար. բոլորություն շնորհիր ննջեցյալ քո ծառաներին, երբ զաս դարելու ամառապ ծերերի սպեղծվածներին:

— Խաչի վրա անշնչացար և մահվան իշխանությունը կործանեցիր. բոլորություն շնորհիր ննջեցյալ քո ծառաներին, երբ զաս դարելու ամառապ ծերերի սպեղծվածներին:

— Պատկիշ ես քո սուրբերին և քաշխող անվախճան բարիքների. բոլորություն շնորհիր ննջեցյալ քո ծառաներին, երբ զաս դարելու ամառապ ծերերի սպեղծվածներին:

1. մարդեղություն

2. մահ

3. հարություն

4. Փրկիչ Թագավոր

5. Ամեն ինչի արարիչ

ԵՐԳԵՆՉ

Տեր Յերկնից Դջ

Երբ փողի հրաշալի ծայնով մեռելաները հարություն առանան և քո ահավոր բեմի առջև կանգնեն, զքա՛, Տե՛ր, մեր մանաւության հոգիներին և ողորմության մը հիշիր նրանց, որովհենիք քո սուրբ արյան գինն էն:

Երբ փողի հրաշալի ծայնով մեռելաները հարություն առանան և քո ահավոր բեմի առջև կանգնեն, մեղքի ահավոր ծովում ընկղմվածներին և Սուրբ Երրորդություն դավանող մերս փրկի քեհենից:

Երբ փողի հրաշալի ծայնով մեռելաները հարություն առանան և քո ահավոր բեմի առջև կանգնեն, սուրբ ավագանի ծննդյանը լուսավորվածներին բարկությամբ մի՛ իրավիր և սրբությամբ մի՛ հանդիմանիր:

(Նոտաները տե՛ս Հավելվածում, Էջ՝ 129):

ՏԱՆԾ՝ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ԴԵՏ

Քրիստոսի երկրորդ գալստյան հետ առնչվող այս երկորդ դասը հիմնված է մարդկության դատաստանի վրա, ինչպես որ հոչակած է Նիկիական Յանգանակում. «Գալու է նույն մարմնով և Յոր փառքով դատելու ողջերին ու մահացածներին, և նրա թագավորությունը վախճան չունի»:

Դասն աշակերտներին ուղղորդում է բացահայտել իրենց սեփական ընկալումները դատաստանի մասին, ինչպես սովոր են տեսնելու աշխարհիկ դատարանների գործունեությունը: Ապա համապատասխան սուրբքրային հատվածների միջոցով նրանց ուղղորդվում է սովորել, թե Յիսուսն ինչ ասաց Աստծոն դատաստանի վերաբերյալ: Այո՛, Յիսուսը պիտի զա դատելու ողջերին ու մեռածներին, քանի որ Յայոն ամբողջ դատաստանը տվել է Որդուն: Մինչդեռ Յիսուսի ուսուցումները հստակորեն մեր դատաստանի պատասխանատվությունը դնում են յուրաքանչյուր անհատի վրա: Ինչպես մարդ հետևի և ապրի Յիսուս Քրիստոսի ուսուցանած պատգամները, այնպես էլ կդատվի, ըստ Տիրոջ հետևյալ խոսքի. «Սակայն կա մեկը, որ պիտի դատապարտի նրան, ով անարգում է ինձ և չի ընդունում իմ խոսքերը: Աստծո խոսքը, որ ես ասացի ձեզ, դա՝ պիտի դատապարտի նրան վերջին օրը»: (Յովհաննես 12.48)

Ձեր պատանին նաև հնարավորություն ունեցավ սույն դասի պատգամը կիրառելու իր անձնական կյանքում՝ որպես հրավեր ընտրելու մի կենսածկ, որով վկայում է Յիսուս Քրիստոսին աշակերտելու մասին:

Այն պատկառելի պատասխանատվությունը, որ դրվում է մարդկության ուսերին վաստակելու իրենց փրկությունը Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, հաճախ մարտահրավեր է դառնում մեր տկար մարդկային բնությանը բախսվելիս: Ինչևէ, Եկեղեցին մեզ մատուցում է ներման միխթարությունը Ապաշխարության խորհրդի միջոցով, իսկ ի Քրիստոս ննջեցյալների հանար մենք աղոթում ենք Սուրբ Պատարագի և Յոգեհանգստյան արարողության ընթացքում խնդրելով Աստծո գթառատ ողորմությունը Վերջին դատաստանի ժամանակ: Ձեր զավակի հետ վերանայեք իհշյալ արարադությունների ընթացքում երգվող շարականները, որոնցից շատերը կարող են արդեն ծանոթ լինել ձեզ:

Որպես ընտանիք՝ չանտեսեք ննջեցյալ ձեր հարազատների հոգիների հանգստության համար աղոթելու սովորությունը, քանզի բոլորս էլ ակնդետ սպասում ենք Յիսուս Քրիստոսի երկրորդ գալուստին: Միասին արտասանեք հոգեհանգստյան հետևյալ աղոթքը.

«Ո՞վ Քրիստոս, Աստծո Որդի, անոխակալ և բարեգութ, արարչական fn սիրով գթա fn հանգուցյալ ծառաների հոգիներին: Յիշի՛ր նրանց fn արքայության գալստյան մեծ օրը: Արժանի՛ արա ողորմության, մեղենի բավության և բողության: Լուսավորի՛ր նրանց և fn սուրբերի հետ դասիր fn աջ կողմում, բանզի դու ես Տերը և Արարիջը բոլորի, դատավորը ողջերի ու մահացածների: Եվ ենք են վայելում փառքը, իշխանությունն ու դաշիվը, այժմ և միշտ և հավիսյանս հավիսենից. ամեն»:

21. ՆՐԱ ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՎԱԽՏԱՆԻ ՉՈՒՆԻ. ԱՐՔԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ ԲՆՈՐՈՇՈՂ ՀՐԱՎԵԼԵՐ

«Դրանից հետո Հիսուսն սկսեց քարոզել՝ ասելով.

- Ապաշխարեցեք, որովհետև մոտեցել է երկնքի արքայությունը»:

Մատթեոս 4.17

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Պատմականորեն մարդիկ ապրել են համայնքում: Ժամանակի հետ ստեղծվել են կառավարման որոշակի ձևեր՝ համայնքի կյանքը կազմակերպելու համար: Կառավարման յուրաքանչյուր ձև ունեցել է իր դրական ու նաև բացասական առանձնահատկությունները: Մարդիկ ապրել են ցեղային, քագավորական, կայսերական, օլիգարխիկ և ժողովրդավարական կացութածներով:

- Կառավարման յուրաքանչյուր ձևի համար բնութագրի՞ր մի դրական և մի բացասական կողմ, որոնք կազմեին նրա քաղաքացիների բարեկեցության վրա:

բազավորություն

ցեղ

կայսրություն

ժողովրդավարություն

օլիգարխիա

Ասդարձաշնի դասում ինչպե՞ս է նկարագրվում Ասդոն արքայությունը:

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒԶ

ԱՍՏԾՈ ԱՐՁԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ ԲՆՈՐՈՇՈՂ ՀՐԱՇՋԵՐ

Մատթեոս 11.2-5, 12.22-30, Մարկոս 6.34-43

Նիկիական Հանգանակում հոչակում ենք. «Գալու է նոյն մարմնով և Հոր փառքով դադելու ողջերին ու մահացածներին, և նրա բազավորությունը վախճան չունի»: Հիսուսը կատարեց Աստծո արքայության բացումը, եթե սկսեց իր առաքելությունը՝ ասելով. «Հասել է փրկության ժամանակը, և եկել է Ասրծոն արքայությունը, ապաշխարեցնե՛ք և հավատացնե՛ք Ավելարանին»: (Մարկոս 1.15)

Ի պատասխան Հովհաննես Մկրտչի հարցման, եթե արդյոք նա է սպասված Մեսիան, ով պիտի հաստատեր Աստծո բազավորությունը՝ Հիսուսը նկարագրում է, թե ինչպիսին է Աստծո արքայությունը Մատթեոս 11.2-5 ներքին հատվածում՝ Հովհաննեսին հրավիրելով ինքնաեզրահանգման:

Երբ Հովհաննեսը բանրում լսեց Քրիստոսի կարարած գործերի մասին, իր աշակերտներից ունաց ուղարկեց Հիսուսի մոտ՝ հարցելու նրան.

- Դո՞ւ ես նա, որ գալու էր, թե՞ մեկ ուրիշին սպասենք: Հիսուսը պատասխանեց:

- Գնացե՛ք և Հովհաննեսին պատմեցնե՛ք, ինչ որ լուս եք ու գենանում. ահա կույրերը դեսնում են, կաղերը՝ քայլում, բռրովները՝ մաքրվում, խուզերը՝ լուսում, մեռելաները՝ հարություն առնում, և Ավելարանը բարովվում է աղքաղներին:

Մատթեոս 11.2-5

- Կարդա՛ այս բաժնում ներկայացված հրաշքների մասին հատվածները՝ ուսուցչի հետ քննարկելու համար:
- Աստվածաշնչից գտի՛ր և կարդա՛ լրացուցիչ հրաշքներ ըստ ներքոնշյալ հղումների, որոնք կհանձնարարվի քո խմբին: Գտի՛ր համապատասխան նկարները:
- Փոքր խմբով քննարկի՛ր հարցերը և ներկայացրո՛ քո եզրահանգումներն ամբողջ դասարանին:
- Յուրաքանչյուր նկար համապատասխանեցրո՛ Մատթեոս 11.2-5 հատվածում Հիսուսի կողմից թվարկված դասակարգումներին, որոնք գրված են բառացանկում:
- Գրի՛ր համապատասխան սուրբգրային հղումները յուրաքանչյուր նկարի տակ և հրաշքի տեսակի համարը:

Մատթեոս 9.27-30 Մարկոս 1.40-42 Մարկոս 7.32-35 Ղուկաս 5.17-26 Ղուկաս 8.40-42, 49-56

Ապա Հիսուսի մոտ բերեցին կույր ու համր մի դիվահարի, և Հիսուսը բժշկեց նրան, այնպէս որ համր և կույր մարդն սկսեց խոսել ու գենանել: Բոլոր ներկաները զարմացան և հարցնում էին.

- Սի՞թե սա է Քրիստոսը՝ Դավիթի Որդին: Բայց փարիսեցիները երբ այս լսեցին, ասացին.

- Նա դեւիրի իշխանի՝ Բենեղաբերուղի զորությամբ է հանում դեւիրին: Երբ Հիսուսն իմացավ նրանց միավորը, ասաց.

- Ամեն բազավորություն, որ իմքն իր մեջ բաժան-բաժան է լինում, կործանվում է, և ամեն բաղաք կամ ընկանածիք, որ իմքն իր մեջ բաժանված է, կանգուն չի մնում: Եթե Սարդանան իր գործակալների դեմ է ելնում, ուրեմն իր մեջ բաժան-բաժան է եղած. արդ նրա բազավորությունն ինչպէս կարող է կանգուն մնալ: Եվ եթե ես Բենեղաբերուղի զորությամբ եմ դուրս հանում դեւիրին, ձեր հետքորդները ո՞ւմ զորությամբ են դուրս հանում դրանց: Ուրեմն հենց ձեր հետքորդները պիտի դաշտապարեն ծեզ: Իսկ եթե Ասրծոն Հոգու զորությամբ եմ հանում չար ոգիներին, նշանակում է Ասրծոն բազավորությունն արդեն հասել է ծեզ վրա:

Ոչ ոք չի կարող մի ուժեղ մարդու գոտնու միջնել և կողոպարել նրա ունեցվածքը, եթե նախապէս չկասի այդ ուժեղ մարդուն: Դրանից հետո միայն նա կկողղոպարի նրա գոտնը:

Ով ինձ հետը չէ՝ հակառակ է ինձ, և ով ինձ հետը չի հավաքում, ցրում է: Դրա համար ատում եմ ծեզ. մարդիկ իմշան էլ մեղք գործեն կամ հայեցություն անեն, Ասրված պիտի ների նրանց այդ բոլորը, բայց նա չի ների նրան, ով հայեցում է Սուրբ Հոգուն, այսինքն՝ նախապարունակություն է նրան: Ով որ Սարդու Որդու դեմ խոսք ասի, Ասրված պիտի ների նրան, բայց ով ասի Սուրբ Հոգու դեմ, նա չի ների նրան ոչ այս աշխարհուն և ոչ ել հանդերջալուն:

Մատթեոս 12.22-30

Երբ Հիսուսը նավակից դուրս ելավ և գեհասավ ամրոխին, զքաց նրանց, որովհետք նման էին հովիկ շունեցող ոչխարների: Ապա սկսեց շար բաներ ուսուցանել նրանց: Երբ բավական ժամանակ անցավ, աշակերտները մուրեցան Հիսուսին և ասացին.

- Ամայի փեղում ենք զբանվում, և ժամանակն էլ ուշ է. արծակիր ժողովրդին, որպեսզի զնան շրջակա բաղարձներն ու զյուղերը և իրենց համար ուղելիք գնեն, որովհետք ուղելիք չունեն:

Հիսուսն ասաց նրանց.

- Դուք իր կրթեք նրանց ուղելիքը: Նրանք հարցրին.

- Ոզն՞ո՞ւ ես, որ զնանք և երկու հարյուր արծար դահեկանի հաց զնենք նրանց կերակրելու համար: Հիսուսն ասաց.

- Քանի՞ հաց ունեք, զնացեք սպուզեցնք: Աշակերտներն սպուզեցին և ասացին.

- Հինգ հաց և երկու ծովկ:

Հիսուսը հրամայեց աշակերտներին, որ ժողովրդին խոսք-խոսք նարեցնեն դալար խորի վրա, և նրանք նարեցին. լրեղ-լրեղ՝ հարյուր, լրեղ-լրեղ՝ հիսուսն հոգուց բաղկացած իմրեռով: Ապա Հիսուսը վերցրեց հինգ հացն ու երկու ծկները, աչքերը բարձրացրեց դեպի երկինք, օրինեց, կրտեց և լրեց աշակերտներին, որ բաշխեն, իսկ երկու ծկներն էլ բաժանեց ժողովրդին: Բոլորն էլ կերան կշրացան և ավելացած հացի և ծկնան կլորուրաները հավաքելով դասներկու սակառ լցրին: Իսկ ուղղողների թիվը, միայն լրամարդկանց հաշված, շուրջ հինգ հազար էր:

Մարկոս 6.34-43

1. Կույրերը
տեսնում են

5. մեռելները
հարություն են առնում

2. կաղերը
քայլում են

6. քաղցածները
կերակրվում են

3. բորոտները
մաքրվում են

7. աղքատներին
քարոզվում է Ավետարանը

4. խուզերը
լսում են

- Ծանոթանալով Հիսուսի կատարած հրաշքներին, քո կարծիքով, ի՞նչ էր մտածում Հովհաննես Սկրտիչը Հիսուսի մասին: Արդյո՞ք նա համոզված էր, որ Հիսուսն սպասված Մեսիան է, ով այսի վերահաստատեր Աստծո բազավորությունը: Եթե այո, ապա՝ ինչո՞ւ:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

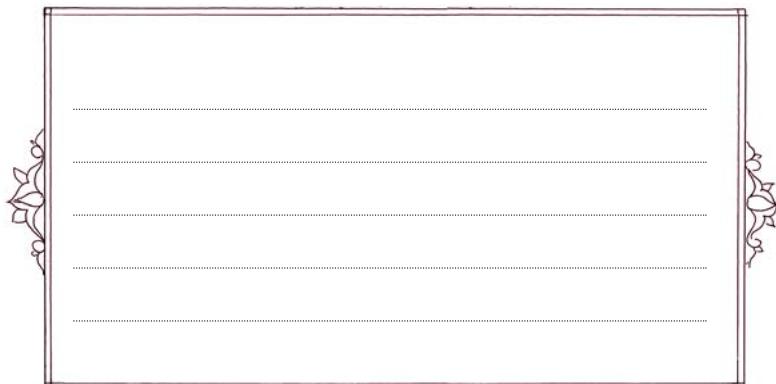
ՍՈՒՐԲ ՀԱՂՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆ. ԱՍՏԾՈ ԱՐՁԱՅՈՒԹՅԱՆ ճԱՇԱԿ

Սուրբ Պատարագի ընթացքում, երբ պատարագիչ քահանան պատրաստվում է մատուցել Սուրբ Հաղորդությունը, հետևյալն է աղոթում.

Ո՞վ մեր Տեր Հիսուս Քրիստոս, նայիր մեզ երկնքից՝ քո սրբությունից և քո բազմավորության փառապանծ զահից: Դու Հոր աջ կողմը նստած ես, քայց այսպես ես մարդուցքում որպես պատրագ: Արի՛ և մաքրի՛ քո փրկի՛ր մեզ: Արժանի՛ արա մեզ բաշխելու քո անարար Մարմինը և պատվական Արյունը և մեր միջոցով այս ամբողջ ժողովրդին:

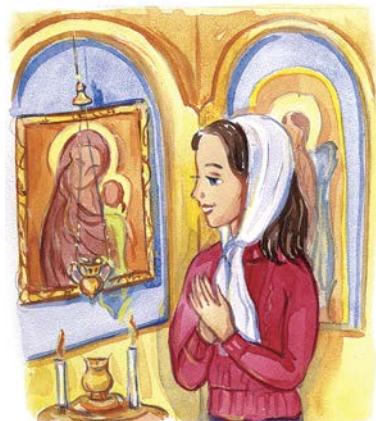
- Հիշյալ աղոթքում ո՞ր բառերն են նշում, թե Աստծո արքայության նախաճաշակն արդեն ապրել են բոլոր նրանք, ովքեր հաղորդվում են Տիրոջ Մարմնով և Արյամբ ամեն անգամ Սուրբ Պատարագին մասնակցելիս: Օգտագործելով հիշյալ բառերը՝ գրի՛ մի կարճ աղոթք ըստ քո ըմբռնման:

ԳՈՐԱՄԱՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ ՍՈՒՐԲ ՀԱՂՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆ ՄՏԱՆԱԼՈՒՅ ՀԵՏՈ

Եկեղեցու աղոթքներն ու շարականները նույնպես հայտնում են, որ Աստծո արքայությունը մեր մեջ է, ինչպես նրանք, ովքեր վայելում էին Հիսուս Քրիստոսի ներկայությունը Տիրոջ երկրային կյանքի ընթացքում նրան հետևելիս: Կարդա՛ հետևյալ աղոթքը և տե՛ս, թե ինչպես է այն արտացոլում Աստծո բազավորությունը:

Գոհություն ենք հայրնում քեզ, ո՞վ Քրիստոս մեր Ասկված, որ մեզ սուրբ կյանքի բաժնեկից դարձրիր այսպիսի բարի ճաշակում շնորհելով. մեզ պահի՛ր սուրբ և անարար քո ասկրիւսածային խնամքի տակ: Հովվի՛ր մեզ քո սուրբ և բարեւեր կամքի անդաստանի մեջ, որպեսզի ամուր մնանք բանարկուի ամեն հարձակումների դեմ, և արժանի լինենք լսելու քո ծայրը միայն, և հեղևելու քեզ՝ միակ քաջ և ճշմարիդ հովվիդ, և քեզնից ընդունելու երկնքի արքայության մեջ մեզ համար պատրաստված տեղերը: Ո՞վ մեր Ասկված և մեր Տեր ու Փրկիչ Հիսուս Քրիստոս, որ օրինյալ են Հոր և Սուրբ Հոգուդ հետ, այժմ և միշտ և հավիպյան: Ամեն:

- Աստծո արքայության մասին երեք ինչպիսի՞ հատկանիշներ են նշվում աղոթքում: Որտե՞ղ և ինչպե՞ս կարող ենք խնդրել Աստծուն, որ մեզ նախաճաշակ դարձնի այդ երեքին: Գրի՛ սեփական մտածումներդ:

ԱՍԾՈ ԱՐՁԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ ՄԵՐ ԿՅԱՆՔՈՒՄ

Մեր Տեր և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի հրաշքները հայտնում են մեզ Աստծո կամքը համայն մարդկության համար: Նրանց միջոցով Հիսուս Քրիստոսն ամորեց իր ժողովորի ցավն ու տառապանքը և ցոյց տվեց նրանց, որ Սուրբ Հոգով զորությամբ տապալված ու կործանված է սատանայի իշխանությունը: Տիրոջ ներկայությամբ նրա հետևորդները կարող են նախաճաշակել Աստծո արքայությունը, որը պիտի հաստատվի Քրիստոսի Երկրորդ գալատյանը:

Քրիստոսը նաև հստակ պատկերում է մեզ Աստծո կամքը Երանիների մեջ:

Երանի՝ հոգով աղքաղներին, որովհեկը նրանցն է երկնքի արքայությունը:

Երանի՝ սգավորներին, որովհեկը նրանք Աստծուց միխրաբությունն պիտի գրնեն:

Երանի՝ հեղերին, որովհեկը նրանք երկիր պիտի ժառանգնեն:

Երանի՝ նրանց, որոնք արդարության քաղցն ու ծարավն ունեն, որովհեկը նրանք պիտի հագենան:

Երանի՝ ողորմածներին, որովհեկը նրանք Աստծուց ողորմությունն պիտի գրնեն:

Երանի՝ նրանց, որոնք հալածում են արդարության համար, որովհեկը նրանցն է երկնքի արքայությունը:

Երանի՝ ծեղ, երբ մարդիկ ծեղ մախարեն ու հալածեն, կամ սրելով՝ ծեղ մասին ամեն գրեսակ զրապարություն ամեն իմ հեղեղորդը լինելու համար: Յնձացեք և ուրախացեք, որովհեկը մեծ է ծեղ վարձակրությունը երկնքում: Հիշեցեք, որ նույն ծեղով հալածանքի ենթարկվեցին նաև ծեղմից առաջ ապրած մարզարեները:

Մատթեոս 5.3-12

- Առաջին Երանին ուղղված է հոգով աղքատներին: Երրայերենում «աղքատ» բառը նշանակում է թե՛ նյութապես չունեսոր և թե՛ Աստծո ժողովրդի մեջ ապրող հավատացյալ: «Հոգով աղքատ» արտահայտությունը, հետևաբար, վերաբերում է այն մարդկանց, որոնց վարքագիծը նման է աղքատինին, ով իր գոյության համար ամբողջությամբ կախված է Աստծուց: Հիշյալ բացատրությունը մտքունդ պահենով խորհիք Հիսուսի հրաշքով փրկված մարդկանց մասին, որոնց արդեն ծանրացար: Նրանք որքանո՞վ են պատշաճում «հոգով աղքատ» լինելու հասկացությանը: Ինչպիսի՞ վկայություն է նրանցից յուրաքանչյուրը տալիս:

-
-
-
- Տրված յուրաքանչյուր Երանին բնորոշում է Աստծո արքայության մի կողմը: Ընտրի՛ մեկը, որը մեծ նշանակություն ունի թեղ համար, հոգեհարազատ է թեղ, և նշո՛ւմ արա կողքին:
 - Չո խմբի հետ պատրաստի՛ պատի թերթ, որի վրա կներկայացնես քո տպավորություններն ու ըմբռնումներն Աստծո արքայության վերաբերյալ՝ որպես արդյունք խմբակային աշխատանքի: Մտածի՛ ճանաչած մարդկանց մասին, որոնք առօրյա կյանքում բարի օրինակ են լստ այս կամ այն Երանիի: Նրանց անունները ևս ընդգրկի՛ պատի թերթի համապատասխան որևէ մասում:

ԾԱՐԱԿԱՆ ԿԱՐԳ ՀԻՎԱՆԴԱՅ ԱՐԱՐՈՂՈՒԹՅՈՒՆԻՑ

Քրիստոսի բժշկության իրողությունը չէր սահմանափակվում այն մարդկանցով, որոնց Տերը բժշկեց իր երկրային կյանքի ընթացքում: Եկեղեցու Խորհուրդների միջոցով մենք ապրում ենք Տիրոջ ներկայությունը մեր կյանքի որևէ իրավիճակում: Կարգ հիվանդաց կամ Վերջին օծում անունով հայտնի մեր Եկեղեցու 7-րդ Խորհուրդը հիշեցնում է մեզ առարյալներին ուղղված Տիրոջ պատգամը. «Եղ ահա ես չեզ հեր կիսեմ միշտ՝ միմաւ աշխարհի վահաճամը» /Մտ 28.20/: Եկեղեցու՝ իր կենդանի մարմնի միջոցով Քրիստոսը ներկա է բոլոր նրանց կյանքում, ովքեր ցավի մեջ են՝ մարմնական, զգացմունքային կամ հոգևոր, և ուժ է տալիս նրանց դիմագրավելու կյանքի մարտահրավերները: Ահա մի քանի տուն ապաշխարության շարականից, որը երգում է հիշյալ կարգի ընթացքում:

Մարդասէ՞ր Ասլոված, դու, որ մաքսավորին արդարացրեցիր, քավի՞ր ինձ՝ մեղավորիս:

Դու, որ հազուադիկ քանացրով քեզ մորեցողին բժշկեցիր, քավի՞ր ինձ՝ մեղավորիս:

Դու, որ իրամանիդ խորով ամդամալոյժին առողջացրեցիր, քավի՞ր ինձ՝ մեղավորիս:

- ⌚ Համարքարբառի օգնությամբ գտի՞ր իրաշքները, որոնք արծարծված են հիշյալ շարականում:
- ⌚ Աշխատի՞ր ներկա լինել Վերջին օծման արարողությանը և ունկնդրել Ավետարանի ընթերցանությունը: Ուշադրությանը լսիր: Պարզապես քո՛յլ տուր, որ Աստծո Խոսքը լցվի ականջներիդ մեջ և իջնի սրտիդ հատակը:
- ⌚ Գրի՞ր մտածումներդ ներքնի տողերի վրա:

-
-
-
- Կարդա՛ և դերակատարի՞ր այդ իրաշքը դասընկերներիդ հետ՝ ուշադրություն դարձնելով Հիսուսի խորքերին:

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Ըստ սովորածներիդ, թե ինչպես են Հիսուս Քրիստոսի իրաշքները հայտնում մեզ Աստծո արքայության մասին և փրկում մարդկությանը սատանայի կործանարար իշխանությունից, գրի՞ր, թե դու ինչպես ես ապրում Աստծո արքայությունը քո կյանքում: Որո՞նք կարող են լինել այն պարագաները, որոնցում կարիք կունենաս բժշկության, և ինչպե՞ս կարող ես մասնակցել Աստծո արքայության ուրախությանը:

ՏԱՆԾ՝ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ՐԵՏ

Սույն դասը նպատակ ուներ աշակերտներին իրազեկել, թե Քրիստոսի իրաշքներն ինչ են պատմում Աստծո արքայության մասին: Մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի գործած յուրաքանչյուր իրաշք բժշկում և դարմանում էր մարդկային ցավն ու տառապանքը հայտնելով Աստծո կամքը մարդկության փրկության համար, մի կյանք Աստծո ներկայության մեջ՝ հեռու տառապանքից ու ցավից: Այս իրաշքներն օգնում են մեզ հասկանալ, թե իրականում ինչպիսին է Աստծո արքայությունը:

Աղոթքների ու շարականների միջոցով ձեր զավակը ծանրացավ մեր Եկեղեցու ծիսական ավանդությանը և Սուլը Պատարագին, որոնք ցոյց են տալիս, թե վաղ Եկեղեցին ինչ է հավատում և ուսուցանում Աստծո արքայության մասին:

Պատանիներն իրազեկ դարձան Աստծո արքայության մասին, թե ինչպես է այն ընկալվել Եկեղեցու կողմից դարերի ընթացքում, ինչպես նաև այն ծներին, որոնցով իրենք ևս անդամ և մասնակից են Աստծո արքայությանը:

Հրավիրե՛ք ձեր զավակին՝ միասին քննարկելու, թե նա ինչ սովորեց մեր Տեր և Աստված և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի իրաշքների մասին, և թե դրանք ինչ են հայտնում մեզ մարդկության հանդեպ Աստծո ունեցած կամքի մասին: Աղիքներ ստեղծեք կանոնավոր կերպով գրուցելու այն ուղիների մասին, որոնցով ձեր զավակը կապրի Աստծո արքայությունն իր կյանքում, և այն ուղիների մասին, որոնցով դուք որպես ծնող ապրում եք Աստծո Արքայությունը: Ձեր զավակին քաջալերե՛ք համառոտ գրառումներ կատարել Աստծո արքայությունն ապրելու իր փորձառությունների մասին: Նույնը կատարեք նաև ինքներդ և ժամանակ միասին քննարկե՛ք ձեր փորձառությունները:

22. ՆՐԱ ԹԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ՎԱԼԻՃԱՆ ՉՈՒՆԻ. ԱՐՔԱՅՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ ՊԱՏՄՈՂ ԱՌԱԿՆԵՐ

«Հաստա՛տ իմացեք, եթե չփոխվեք ու չլինեք մանուկների նման,
երկնքի արքայությունը չեք մտնի»:

Մատթեոս 18.3

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

- ճանաչի՞ր հետևյալ խորհրդանշները և գրի՞ր դրանց նշանակությունը:

Խորհրդանշ՝ _____

Իմաստ՝ _____

Խորհրդանշ՝ _____

Իմաստ՝ _____

Խորհրդանշ՝ _____

Իմաստ՝ _____

Խորհրդանշ՝ _____

Իմաստ՝ _____

Խորհրդանշ՝ _____

Իմաստ՝ _____

Խորհրդանշ՝ _____

Իմաստ՝ _____

Խորհրդանշ՝ _____

Իմաստ՝ _____

Խորհրդանշ՝ _____

Իմաստ՝ _____

Խորհրդանշ՝ _____

Իմաստ՝ _____

- Ներքևի վանդակների մեջ ինքնուրույն գծանկարիր ևս երկու խորհրդանշ և նշի՞ր, թե դրանք ինչ են ներկայացնում:

Խորհրդանշ՝ _____

Իմաստ՝ _____

Խորհրդանշ՝ _____

Իմաստ՝ _____

Մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսը նշաններ օգտագործեց առակներով խոսելիս, որոնք լինելով կարծ, պարզ պատումներ բացահայտում էին Երկնքի արքայության բնույթը: Աստվածաշնչի դասի մեջ փորձի՞ր հայտնաբերել Քրիստոսի գործածած խորհրդանշների նշանակությունը:

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒԶ

ԱՍՏԾՈ ԱՐՁԱՅՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ ՊԱՏՄՈՂ ԱՌԱԿՆԵՐԸ

Մատքեռս 13.1-9

Նիկիական Հաճամանակը հետևյալն է սահմանում Տեր Հիսուս Քրիստոսի գալստյան մասին. «Գալու է նոյն մարմնով և չոր փառող դադեկու ողջերին ու մեռածներին, և նրա բազավորությունը լավագան չունի»:

Մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսն առակներով խոսեց Աստծո բազավորության և Աստծո կամքի հետ կապված այլ պարագաների մասին: Եթե իր աշակերտները հարցրեցին, թե ինչո՞ւ է առակներով խոսում, նա պատասխանեց, որ Երկնքի արքայության խորհուրդները կարող են հասկանալ միայն նրանք, ովքեր հավատքով են նոտենում Աստծոն: (**Մատքեռս 13.10-17**)

- Կարդա՛ **Մատքեռս 13.1-9** հատվածը դասարանի հետ՝ մտածելով նրանում գործածված խորհրդանշների և առակի նշանակության մասին:

Նոյն օրը Հիսուսը դնից դուրս եկավ և գնաց նարեց լճի եզերքին: Նրա շուրջը մի այնպիսի մեծ բազմություն հավաքվեց, որ նա նավակ մրավ և նարեց այնպես, իսկ ամբողջ բազմությունը կանգնած մնաց լճի եզերքին: Եվ նա առակներով շատր բաներ էր սովորեցնում նրանց և ասում.

-Ես սերմնացան եկավ սերմ ցանելու: Երբ նա սերմանում էր, հարիկների մի մասն ընկավ ճանապարհի եզերքին, և բռչումները եկան ու կերան դրամք: Ուրիշներ ընկան ժայռուր մի փեղ ուր շատր հող չկար և որովհետիւ հողը խորություն չուներ, իսկույն բռասան. բայց երբ արևը եկավ, խանձվեցին, և քանի որ արևադր չունեին, չորացան: Ուրիշ հարիկներ ընկան փշերի մեջ, և փշերը բարձրացան ու խեղդեցին դրամք: Իսկ ուրիշներն ընկան լավ հողի մեջ և պարուղ դվեցին. մի մասը՝ մեկի փեղ հարյուր, ուրիշները՝ վարտուն և կամ երեսուն: Ով լսելու ականչ ունի, քող լսի:

- Գրի՞ր երկու հարցումներ հիշյալ առակի մասին, որը կօգնի քեզ հասկանալու դրա իմաստը:

1. _____
2. _____

- Դասարանի հարցումներին քո խմբով պատասխաններուց հետո ուսուցիչը կընթերցի Հիսուս Քրիստոսի բացատրությունն առակի մասին: Ուշադիր լսիր, որ հասկանաս, թե որքանո՞ւ է քո պատասխանը համընկնում Ավետարանում ասվածին: Եթե պատասխանը նույնն է, ապա գրի՞ր այն ներքին տողերի վրա: Եթե տարբերվում է, նշի՞ր, թե ի՞նչ սովորեցիր հետևյալ խորհրդանշներից:

Բառարան

ԱՌԱԿ

Գրական ժանր: Կարծ պատմվածք, որում ներկայացված հերոսները, պարագաները և դեպքերը խորհըրդանշաբար պատկերում են ծշմարտությունը և Աստծո արքայության բնույթը:

- Շնամփեզրին ընկած հատիկ՝ _____
- Ժայռոտ տեղում ընկած հատիկ՝ _____
- Փշերի մեջ ընկած հատիկ՝ _____
- Լավ հողի մեջ ընկած հատիկ՝ _____

ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԵՆՔ ԱՐՁԱՅՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ ԱՌԱԿՆԵՐԸ

⌚ Կարդացեք ձեր խմբին նշանակված առակներից մեկը:

Մատթեոս 13.24-30 Մատթեոս 13.31-32 Մատթեոս 13.33 Մատթեոս 20.1-16 Մատթեոս 22.1-14

- ⌚ Սիասին զրեք երկու հարցումներ առակների մասին և պատասխանեք:
- ⌚ Պատրաստեք մի ձև՝ ներկայացնելու ձեր խմբին նշանակված առակը դասարանին. կարելի է նկարել, դերախաղալ կամ պարզապես հստակ կարդալ:
- ⌚ Առակի ներկայացումից հետո դասարանին տվեք ձեր երկու հարցումները:
- ⌚ Եթե ներկայացվեն ներքին նկարներում պատկերված բոլոր առակները, նշեք առակի անունը և սուրբգրային հղումը:

Անուն _____

Հղում _____

Անուն _____

Հղում _____

Անուն _____

Հղում _____

Անուն _____

Հղում _____

Անուն _____

Հղում _____

- Սեր Տեր Հիսուս Քրիստոսն առակների միջոցով ուսուցանեց Աստծո թագավորության բնույթը: Ցորենի և որովի մասին առակն ի՞նչ է սովորեցնում մեզ, եթե փորձում ենք դատել մեր նմանին՝ կարծելով, թե նա արժանի չէ մտնելու Աստծո արքայություն: Բույսերի աճելու ընթացքում որովին հանդուժեն ի՞նչ է հայտնում մեզ մարդկության հանդեպ Աստծո ունեցած համբերության և ցանկության մասին: Վերաշարադրի՛ր ցորենի և որովների առակը ժամանակակից լսարանի համար: Ի՞նչ խորհրդանշներ կը նորեիր միևնույն իմաստն արտահայտելու համար: Ներկայացրո՛ւ քո առակը զրելու կամ նկարելու միջոցով:

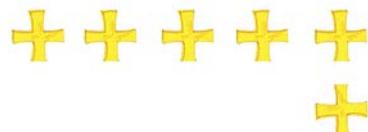
ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ ՇԱՐԱԿԱՆՆԵՐ ԸՍՏ ԱՌԱԿՆԵՐԻ

Մեր Տիրոջ պատմած առակները կիրառական նշանակություն ունեն մեր կյանքում: Եկեղեցին մըշտապես կարևորել է առակների ներգործական դերակատարությունը և ըստ այդմ շատ առակներ շարահյուսել շարականների մեջ: Այսպիսով ցույց է տրվում, թե ինչպես պետք է արձագանքենք նրանցում անբեղված պատգամին:

- Օգտագործելով Աստվածաշունչը՝ կարդա՝ հետևյալ շարականները և յուրաքանչյուր շարական գծով միացրուի իրեն համապատասխան սուրբգրային հղումին:

Կանոն Ավագ Երեքարթի, Օրի. ԲԿ

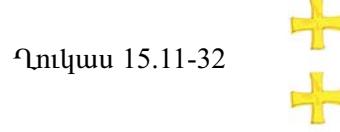
Իմաստուն կույսերը լապտերների համար յուղ պատրաստելով երկնալոր Փեսային ընդառաջ ելան վառած լապտերներով: Իսկ հիմար կույսերի լապտերները յուղից պարպած լինելով, Փեսայի գալուստին ամպալրասու զբնվեցին մարած լապտերներով:

Դուկաս 18.9-14

Կանոն Ե Կիրակի Աղուհացից, Օրի. ԲԿ

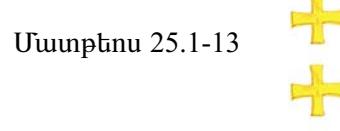
Իսկ ամիրավ դադավորը, որի հետ մեր մարդկային բնուրյամբ համարազարի ենք, քո սուրբ երկյուղը չունենալով և մարդկանցից չպարկառելով, զրկվածի դադը չփեսալ:

Դուկաս 15.11-32

Կանոն Ապաշխարության, Ողբ. ԳՉ

Մարդասեր Ասպարած, դու որ մաքսավորին արդարացրեցիր, քավիր ինձ՝ մեղավորին:

Մատքես 25.1-13

Կանոն Ապաշխարության, Ողբ. ԳՉ

Մաքսավորը գամարի մեջ հառաջանքով քավություն սպացավ. նույն ծայնով ես էլ եմ զոշում՝ ողորմիր ինձ Ասպարած:

Դուկաս 18.1-8

Կանոն Գ Կիրակի Աղուհացից, Օրի. ԳԿ

Անառակ որդու հետ գրառակ Հորդ զոշում ենք՝ մեղանչեցինք երկնարում և քո առջև, ով հանցանքների քավիչ, սիրով ընդառաջ ելիր, համբույրով զրկիր և մաքրիր մեզ մեր մեղքերից:

- Առակներից շատերը, ինչպես օրինակ՝ սերմնացանի առակը, մանանեխի հատիկի առակը, թրխմորի առակը և նոյնիսկ տաղանդների առակը նկարագրում են Աստծո արքայությունը իբրև մի իրականություն, որն աճում է մեր մեջ, սակայն պահանջում է մեր գործակցությունը հարատև աճելու համար: Մտածիր կյանքին մասին դեպի չահափառություն աճելիս ու զարգանալիս: Գրիի առնվազն երեք գործնական եղանակ, որ կարող ես անել քո ներսում Աստծո արքայությունն աճեցնելու համար:

ՆՐԱ ԹԱԳՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ ԶՈՒՏԻ ՎԱԽԱՆ

4-րդ դարում Սր Կյուրեղ Երուսաղեմացի հայրապետը ձեռնամուխ եղավ պաշտպանելու Աստծո արքայության մասին Եկեղեցու վարդապետությունն ընդդեմ Մարկիոնի սխալ ուսուցության: «Քրիստոնեական ուսուցումներ» աշխատության մեջ, որը հրապարակեց Երուսաղեմում, Սր Կյուրեղը զգուշացնում է հավատացյաներին Երկնքի արքայության մասին հերետիկոսական գաղափարներից, որոնք հակառակ էին Եկեղեցու դավանանքին՝ հաստատված Սուրբ Գրքի վրա: Ահա մի հատված նրա 15-րդ ուսուցումից: Կարդա՛ այն և տե՛ս, թե ինչպես է Սր Կյուրեղը բացատրում և հաստատում Եկեղեցու դիրքորոշումը, թե Աստծո արքայությունը վախճան չունի:

Եվ միգուցե լսես մեկին, որ կասի, թե Քրիստոսի բազավորույունը վախճան պիտի ունենա, հեռո՛ վաճիր այդ հերետիկոսությունը, դա վիշտափ մեկ այլ գույնն է, որ վերջերս դուրս է ցցվել Գաղափիւայում: Մեկ ուրիշը համարչակիլել է պանդել, որ աշխարհի վախճանից հեկո՞ Քրիստոսն այլևս չի բազավորելու: Նա նաև համարչակիլ է ասել, որ Բանը ծննդելով Հորից, վերսպին պիտի ներքաշվի Հոր մեջ և այլևս չպիտի լինի այսպիսի ասպավածհայությամբ կործանենա դապապարտելով ինքն իրեն: Քանի որ ան ականջ չի դնում Տիրոջ խոսքին, որ ասում է. «Որդին մնայուն է» (Հովհաննես 8.35): Նա չի լսել Գարրիելի ավելիպիսը. «Եվ նա հավիպյան կրազավորի Հակորի սերունդների վրա: Նրա բազավորույունը վախճան չի ունենա»: Նկատի առեք այս խոսքերը: Մերօյս հերետիկոսներն ուսուցանում են նաև մնացնելով Քրիստոսին, մինչդեռ Գարրիել հրեշտակապեկը վկայեց Փրկչի հավիպենական կենդանության մասին. ահա, ուրեմն, ո՞ւմ կզերադաեք հավապա: Արդյոք չպիտի՝ առավել հավատ ընծայեք Գարրիելին: Ունկնդիք եղեք Դանիելի հերկույլ վկայությանը. «Գիշերային դեսիլուս դեսառում էի, որ, ահա, երկնքի ամպերի միջից գալիս եր մենքը մարդու Որդու նման և հասնում Ծերունուն...: Նրան իշխանություն, պատիվ և արքայություն պրվեց. բոլոր ազգերը, ժողովուրդներն ու լեզուները պիտի ծառայեն նրան. նրա իշխանությունը հավիպենական իշխանություն է, որ չի տնօնի, և նրա բազավորույթյունը չի կործանիլ» (Պանիել 7.13-14):

Քրիստոնեական ուսուցումներ

■ Հիշյալ հատվածում Սր Կյուրեղը հղում է անում սուրբգրային երեք հատվածների՝ դրանց վրա հիմնելով Եկեղեցու ուսումները: Երկուսի հղումներն արդեն արված են: Գտի՛ր երրորդ հղումը համարքարառի օգնությամբ և նշի՛ր գիրքը, գլուխը և համարը: Հիշի՛ր, որ բանալի բառերով կկարողանաս գտնել ուղածդղ հատվածը համարքարառից:

- Կարդա՛ ներքնի աղոթքի երկու քաղվածները Սուրբ Պատարագից: Առաջինը նվիրված է Հիսուս Քրիստոսին, իսկ երկրորդը՝ Հայր Աստծուն: Ընթերցիք նաև շարականը: Ինչպես՞ ու դրանցից յուրաքանչյուրն հաստատում Սր Կյուրեղի ասածները Աստծո արքայության վերաբերյալ Եկեղեցու վարդապետության մասին: Ընդգծիք բանալի յուրաքանչյուրում, ապա դրանցով կազմիք մի նախադասություն՝ ըստ «Նրա բազավորություն չունի վախճան» թեմայի քո ընկալման:

Ո՞վ Ասպած մեր Տեր, դու դիրում ես երկնավորներին և երկրավորներին՝ քերովեական գահի վրա բազմած. դու ես միայն սուրբ և բնակում ես սուրբերի մեջ, ո՞վ սերով բնեների Տեր և Խորայելի բազավոր:

Աղոթքներ Սր Պատարագից

Ո՞վ Տեր գերերի, Ասպած ասպածների, հավիպենական բազավոր, արարիչ բոլոր արարածների, Հայր մեր Տիրոջ՝ Հիսուս Քրիստոսի մեջ մի վաճիր դեսի վորչություն, այլ պահպանիք չարից և ազափիք փորձությունից:

Ճաշու շարական ԳՁ

ՀԱՐԱԿԱՆ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹՅԱՆ

Դասարանով միասին երգեք Ապաշխարության կանոնի Ողորմեա ԱԶ շարականը.

Բազումողորմ Հայր, անառակ որդու նաև ի խոսքովանում եմ քեզ, մերի որ ինձ իմ մեղքերը և ողորմի՞ր: Տե՛ր, դու որ քանանացի կնոջը գրացիր, ինձ՝ մեղքավորին էլ գրա՛ և ողորմի՞ր:

Տե՛ր, դու որ մաքսավորին ճշմարիկ գիրության դարձիր, ինձ՝ մոլորվածին էլ դարձի՛ քեր և ողորմի՞ր:

The musical score consists of eight staves of music for a single voice. The lyrics are written below each staff, corresponding to the notes. The lyrics are as follows:

1. ա. Հայր բա - զում - ո - դորմ խոս - տո - վա - նիմ առ քեզ
2. որ - այտ - ս զա - նա - ռակ որ - դին. բո - ն
3. ինձ օզ - մեղս ի - մ եւ ո - դոր - մեա:
4. թ ստր որ զը - բա - ցար ի կի - նըն բա - նա - նա - ցի.
5. զը - բա եւ յիս ի մն - դա - տո - րս եւ ո - դոր մեա:
6. թ ստր որ դար - ձու - ցեր օզ - մաք - սա - տորն ի զի - տու - թիւն
7. ճըշ - մար - տու - թեամ. դար - ձու եւ զիս օզ - մո - լոր -
8. եա - լս եւ ո - դոր - մեա - :

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Դասից ընտրի՛ր առակներից մեկը, որն առնչվում է առաքինությունների կամ մոլորվյունների հետ: Գտի՛ր անհրաժեշտ մի առաքինություն՝ Աստծո արքայություն մտնելու համար: Եվ մի մոլորվյուն, որ կանխում է մարդկանց մուտքն այնտեղ: Ինչպես ես ընկել առակում նկարագրված մոլորվյան մեջ: Ի՞նչ ձևերով կարող ես վարժվել առակում ներկայացված առաքինությանը:

ՏԱՆՉ՝ ԸՆՏԱՆԻՔԻ ԴԵՏ

Սույն դասի նպատակն էր աշակերտին իրազեկել, թե Քրիստոսի առակներն ինչ են հայտնում Աստծո արքայության մասին: Մեր Տեր Յիսուս Քրիստոսի պատմած յուրաքանչյուր առակ բացահայտում է մեզ Աստծո կամքը մարդկության համար և օգնում մեզ հասկանալ Աստծո արքայության բնույթը. թե ինչն է թույլ տալիս մեզ մտնել արքայություն և թե ինչն է կասեցնում մեր մուտքը դեպի արքայություն:

Ձեր զավակը ծանոթացավ նաև Եկեղեցու ծիսական պահությանը պատմության, աղոթքների և շարականների միջոցով, որոնք ցույց են տալիս, թե նախնական Եկեղեցին ինչ է դավանում և ուսուցանում Աստծո արքայության մասին:

Նրանք իմացան նաև, որ Աստծո թագավորությունը հավիտենական է, ապրում է և աճում նրանց ներսում: Արքայության մասին առակներն օգնում են նրանց ուղղորդել իրենց կյանքը դառնալու Երկնքի արքայության քաղաքացիներ:

Պատահի ծեր զավակին իրավիրե՛ք միասին քննարկելու իր սովորածը, թե ինչ են մեր Տեր և Փրկիչ Յիսուս Քրիստոսի առակները հաղորդում մեզ Երկնքի արքայության և Աստծո կամքի մասին հանուն մարդկության: Յաճախակի զրույցներ ունեցե՛ք այն եղանակների շուրջ, որոնք թույլ կտան Աստծո արքայության աճել ծեր զավակի կյանքում և այն ձևերի շուրջ, որոնք դուք որպես ծնող ապրում եք Աստծո արքայությունը ծեր կյանքում: Քաջալերե՛ք ծեր զավակին արքայության իր փորձառությունների մասին կատարելու առանձին փոքրիկ գրառումներ: Նույնը կատարե՛ք ինքներդ և երենն քննարկում ունեցե՛ք միասին ծեր փորձառությունների մասին:

ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՆԱԵՎ ՍՈՒՐԲ ՀՈՓՈՒ...

Նիկիական Հանգանակը շարունակում է՝ խոսելով Սուրբ Երրորդության երրորդ անձի մասին.

**Հաղափում ենք անև Սուրբ Հոգուն, որ անապեղծ է և կապարյալ, ով խոսեց Օրենքի,
մարգարեների և Ավելարանի մեջ, իջավ Հորդանան զեկ, քարոզվեց առարյալների կողմից և
բնակվեց սուրբերի մեջ:**

Սույն զիսի չորս դասերն օգնում են մեզ հասկանալ, թե ո՞վ է Սուրբ Հոգին Հոր և Որդու հետ հարաբերության մեջ:

Դաս 23 ուսուցանում է, որ Սուրբ Հոգին Հոր և Որդու հետ հավիտենական Տեր է, Էակից, համազո, արարչակից և աշխարհին կյանքի պարզեցի:

Դաս 24 բացատրում է Սուրբ Հոգու ներշնչումն օրենքի, մարգարեների և ավետարանների միջոցով:

Դաս 25 երկու դասերից առաջինն է, որ պատկերացում է տալիս մեզ, թե ինչպիսին է Երկնքի արքայությունը Հիսուս Քրիստոսի հրաշքների միջոցով:

Դաս 26 ներկայացնում է Սուրբ Հոգուն, ով լիազորեց առաքյալներին և սուրբերին և շարունակում է լինել Եկեղեցու առաքելական քարոզության շարժիչ ուժը: Հաստատում է, որ Սուրբ Հոգին, որ Հոգեգալատյան օրը տրվեց առաքյալներին, այսօր ևս ապրում է Սուրբ Եկեղեցու կյանքում և առաջնորդում նրա անդամներին:

Ծնողների համար

7-րդ գլխի չորս դասերը խոսում են Սուրբ Երրորդության երրորդ անձի՝ Սուրբ Հոգու մասին: Ձեր զավակը կաշխատի աստվածաշնչյան հատվածների, շարականների և աղոքների, ինչպես նաև Եկեղեցու հայրերի գրվածքների հետ՝ հասկանալու, որ Սուրբ Հոգին հավիտենական Տեր է, արարչակից, էակից, համազո՞ն Հորը և Որդուն, և գոյություն ունեցող ամեն ինչի կյանքի պարգևիչը: Կծանոթանա Հին Կտակարանում, մարգարեություններում և ավետարաններում նկարագրված Սուրբ Հոգու գործին: Կրացահայտի նաև, որ Հոգեգալստյան օրը առաքյալներին տրված Սուրբ Հոգին այսօր ևս ապրում և գործում է Սուրբ Եկեղեցու կյանքում և առաջնորդում նրա անդամներին:

Առաջնահերթություններից մեկը դարձրեք ձեր զավակի հետ մշտապես աղոքքով դիմելու Սուրբ Հոգուն՝ ուղղություն ստանալու առօրյա գործունեության մեջ: Ներշնչվեք Եկեղեցու աղոքքներից և Եկեղեցու հայրերի խրատներից, որպեսզի կապված մնաք կյանքի աղբյուրի՝ Սուրբ Հոգու գորությանը, ով շարունակում է վերանորոգել և ամրապնդել մեր կյանքը:

23. ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՆԱԵՎ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ

«Ապա Հոգիդ ես ուղարկում, և նորերն են ստեղծվում,
և այսպիսով աշխարհը վերանորոգում ես»:

Սաղմոս 104.30

ԴԱՅԱԿԱԳՈՐԾԵՆՔ

Երբեմ ունեցե՞լ ես այնպիսի փորձառություն, երբ մի հաճելի ու լավ քան
ես զգացել, ինչը, սակայն, չես կարողացել տեսնել կամ շոշափել: Ահա այդ-
պիսի մի քանի օրինակ.

Հովնանք պատրաստվում է ֆուտբոլային խաղին, որը վճռորոշ է լինելու
առաջնությունը հաղթելու համար: Իր լավ ընկերներից մեկն ասում է.
«Չնայած չեմ կարողանալու ներկա լինել խաղին, քայլ միտքը քո կողմն է
լինելու, իոդով սրտով քեզ հետ կլինեմ, վստահ եմ լավ ես խաղալու»: Ար-
դեն խաղի ընթացքում Հովնանք համարյա զգում էր իր ընկերոջ զորակցու-
թյունը և քաջալերանքը՝ շնահանջելու և ամբողջ քափով խաղալու համար:

Անին վայելում է քանգարանում քացված ցուցահանդեսը: Ցուցադրության
էին ներկայացված իին Հայաստանի կենցաղում օգտագործված կահ- կարա-
սիներ և կիրառական առարկաներ: Նա ուշադիր դիտում է հնաոճ զգեստները,
խոհանոցային պարագաները, գյուղատնտեսական գործիքները, խաղալիքնե-
րը և գենքերը: Անին սովորում է հնագիտության քաժնում և ուսումնասիրում է
հին հայերի կենցաղավարությունը, նիստն ու կացը: «Այս միջավայրում ինձ
թվում է,- կարծում է Անին,- թե այս մարդիկ իմ կողքին են իրենց կյանքով»:

Հարությ միշտ սիրում էր այցելել գյուղում ապրող
իր տատիկին ու պապիկին: Նա գիտեր, որ տատիկը սովորաբար համով
ուտեսներ է պատրաստում, իսկ պապիկն իրեն սովորեցնում է
տնայնագործական ամեն տեսակի հմտություններ՝ փայտից առարկաներ
պատրաստել, մեխն ուղիղ մեխն, վրան հավաքել անտառի քացատում,
որտեղ տատիկը նրան սովորեցնում էր ծառերի և բոչունների անունները:
Քայլ Հարությ տատիկն ու պապիկն արդեն մահացած են, և նա է օգնում իր
հորը տան մաքրության հարցերում: Հարությ ասում է հորը. «Այս գործերն
անելիս տիրում եմ՝ իիշելով ու կարոտելով տատիկիս ու պապիկիս: Սակայն
մի տեսակ ինձ թվում է, թե նրանք այստեղ են. զգում եմ նրանց շունչը, որ
ճերմությամբ է լցնում տունը: Կարելի է ասել, որ այստեղ ապրած մարդիկ երջանիկ են եղել»:

- Նկարագրի՛ր ապրածդ մի փորձառություն, որը չես կարողացել շոշափել կամ տեսնել, քայլ գիտես, որ իրական էր և լավ:

**Ասրածաշնչի դասից պարզի՛ր, թե ինչպես Սուրբ Հոգին, որին չենք կարող շոշափել կամ լրեսնել
ներկա է մեր կյանքում:**

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒԶ

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ

Ծննդոց 2.7, Սաղմոս 104.24-30, Հոր 34.14-15, Եսայի 63.7-8, 10-14,
Եզեկիել 37.13-14, Ա Կորնթացիներին 2.9-12

Նիկիական Հանգանակը սահմանում է. «Հավատում ենք նաև Սուրբ Հոգում...»: Եկեղեցին դավանում է Սուրբ Հոգուն, ով կատարյալ է և հավիտենապես օյյակից Հորը և Որդուն, ով արարչակից է Հորը և Որդուն, ով պաշտպում և փառարանվում է Հոր և Որդու հետ: Կարդա՝ սուրբօրային հետևյալ քաղաքածները և պարզի՞ր, թե ինչպես է յուրաքանչյուրը նկարագրում Սուրբ Հոգուն:

Տեր Աստված մարդուն սպեղծեց երկրի հողից, նրա դեմքին կենդանության շունչ փշեց, և մարդն եղավ կենդանի էակ:

Ծննդոց 2.7

Ինչքա՞ն բազմազան են գործերդ. Տեր, նրանց բոլորին իմաստությամբ ես արարել աշխարհը լեցուն է քո սպեղծածներով: Անո ծովը՝ մեծ և ընդարձակ, որպես վիստում են փոքր և մեծ անհամար կենդանիներ. որպես նավերն են երթեւկում, որպես խաղում է վիշապը, որին դու սպեղծեցիր: Մրանք բոլորը քեզանից են ակնկալում իրենց ուրեմնքը, որ դու փալիս ես իր ժամանակն: Տալիս ես նրանց, և բոլորը կերակրվում են, ծեռքերդ բացում են, և նրանք լիանում են բարիքներով: Երբ նրանցից երես են դարձնում, խոռվիք են մարմնում, երբ նրանցից առնում են հոգին, մնունում են և հողին դառնում: Ապա Հոգին ես ուղարկում, և նորերն են սպեղծվում, և այսպիսով աշխարհը վերանորոգում են:

Աստվծո Հոգին է, որ սպեղծել է իմ, և Ամենալավի շունչն է, որ ուսուցանում է իմ:

Ու պիտի իմանաք, որ ես եմ Տերը, երբ բաց անեմ ծեր գերեզմաններն ու հանեմ ծեզ ծեր գերեզմաններից, ով իմ ժողովուրդը: Բայ հոգին դալու եմ ծեզ, և դուք կենդանանալու եք:

Եզեկիել 37.13-14

Տիրոջ ողորմությունը պիտի իշեմ, Տիրոջ մեծագործությունը միշտ պիտի բերեմ այն բարիքների համար, որ Տերն է հայուցիկու մեզ: Տերն Խարայելի բան բարերար դարավորն է, որ իր ողորմածությամբ և իր մեծ արդարությամբ վարչապերելու է մեզ: Նա էր, որ ասաց. «Իմ ժողովուրդն իմ որդիներն են, որոնք չեն անարգի իմ»: և առանց փրկություն բերեց իրենց բոլոր նեղություններից: ...Բայց նրանք ըմբռագան ու բարկացրին նրա Սուրբ Հոգին, և Տերը նրանց թշնամի դարձավ, իմքն իսկ պատերազմն նրանց դեմ: Այնտես նրանք իմն ժամանակները հիշեցին՝ ասելով. «Ո՞ւր են Սովունը և նրա ժողովուրդը, ո՞ւր է նա, որ երկրից դուրս բերեց հոգերի հովվին, ո՞ւր է նա, որ նրանց մեջ դրեց Սուրբ Հոգին. ո՞վ էր, որ իր աջով բարձրացրեց Սովունին և որի առաջ իր փառակով բազկով կատեցրեց ջրերը՝ իր անունը հավերժացնելու համար: Նրանց ամենագրեց անդունիներով, իմշան ծին է անցնում ամապարով, կամ իմշան գրասպը՝ դաշտով, ու նրանք չհոգնեցին: Տիրոջ Հոգին իշավ և առաջնորդեց նրանց»: Քո ժողովուրդին դու այնպես առաջնորդեցիր, որ քո անունը փառավորեն:

Եսայի 63.7-8, 10-14

Սակայն, իմշան գրված է. «Աստված իրեն սիրողների համար պատրաստեց այնպիսի մի փառք, որ ոչ մի աչք չի տիսել, ոչ մի ականջ չի լսել, և ոչ մեկի մարդով իսկ չի անցել»: Բայց Աստված մեզ հայլանց այդ խորհուրդն իր Հոգու միջոցով, որովհենիվ Հոգին, որ ամեն իմ քանի գիշեցի Աստվծո նոյնիսկ ամենածածուկ ծրագրերը: Մարդկանցից ո՞վ կարող է ճանաչել մարդու խորհուրդները, եթե ոչ նոյն իմքը՝ մարդու հոգին, որ նրա մեջ է: Նոյնպես և ոչ ոք չի կարող իմանալ Աստվծո խորհուրդները, եթե ոչ Աստվծ Հոգին: Այդ, մենք ոչ թե աշխարհի հոգին առանք, այլ Աստվծոց ուղարկված Հոգին, որպես մանաշենք Աստվծոց մեզ շնորհված հոգեւոր պարզեցիր:

Ա Կորնթացիներին 2.9-12

- Վերստին ուսումնասիրի ընթերցածդ աստվածաշնչյան քաղվածքները: Ներքեւի գծապատկերում նշիր նկարագրական խոսքերին համապատասխան սուրբգրային հղումները:

Սուրբ Հոգի	Սուրբգրային Հղում
Հավիտենապես գոյակից Հորը և Որդուն Արարիչ, կյանք պարգևող Կյանքի նորոգող Առաջնորդում և սրբացնում է	

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ՄԱՍԻՆ ՓՆՏՐԵՆՔ ԱՍՏՎԱԾԱՇՅՈՒՄ

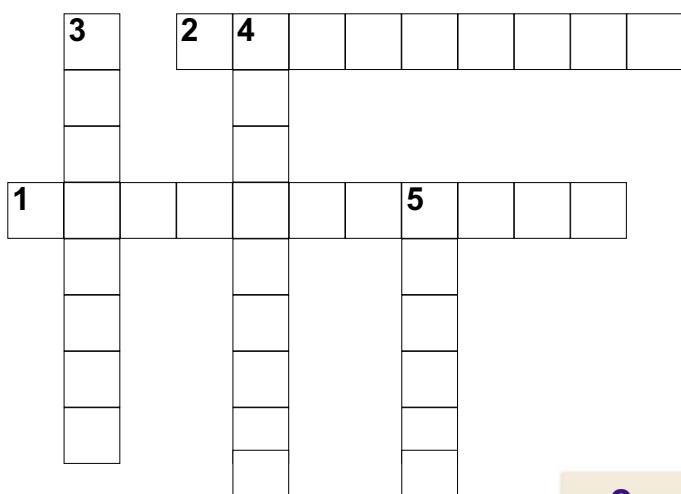
- Աստվածունչը պատմում է մեզ շատ բաներ Սուրբ Հոգու մասին թե՛ Հին և թե՛ Նոր Կտակարաններում: Կարդա՛ ստորև տրված սուրբգրային հատվածները և հուշումների օգնությամբ լրացրու խաչքառը: Այնուհետև, խաչքառի բառերի օգտագործումով շարադրի՛ր քո ինքնուրույն հավատքի սահմանումը Սուրբ Հոգու վերաբերյալ:

Հորիզոնական

- Չունենալ վերջ կամ սկիզբ: (**Եքրայեցիներին 9.14**)
- Հոգին ի՞նչ է անում մեզ համար, երբ մենք մեղք ենք գործում: (**Հռոմեացիներին 8.26-27**)

Ուղղահայաց

- Հոգին ի՞նչ է անում մեզ: (**Եփեսացիներին 3.14-19**)
- Ստորոգելի, որ ունի Սուրբ Հոգին, նաև Հայրը և Որդին: (**Ք Կորնքացիներին 3.17**)
- Բոլոր տեղերում՝ ըստ **Սաղմոս 139.7-8**:

Հավաս ում եմ նաև Սուրբ Հոգուն...

Հավաս ում եմ նաև Սուրբ Հոգուն...

Բառարան

ԲԱԶՄԱՉԱՆ

Տարբեր ձևեր,
առանձնահատկություններ, մասեր ունեցող,
որոնք տարբերվում են
միմյանցից: Աստծուն
ճանաչելու ձևերից
մեկն էլ նրա գործերն
են, ստեղծածները,
որոնք բազմազան են:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ ԱՌՈԹՁՆԵՐՈՒՄ

Աստվածաշնչյան նախորդ հատվածներից տեղեկացար, որ Սուրբ Հոգին բնորոշվում է որպես Հոռ և Որդու հետ հավիտենապես համագոյակից և արարչակից, ով շունչ և կյանք է տալիս մարդկային և մյուս կենդանի էակներին, ով առաջնորդում է մարդկանց և սրբացնում մեր կյանքը: Եկեղեցու աղոթքներն արտահայտում են մեր դավանանքը Սուրբ Հոգու վերաբերյալ:

- Կարդա՝ Սուրբ Պատարագի աղոթքների քաղվածքը և պարզի՞ր, թե ինչպես են դրանք արտահայտում իշխալ զաղափարները Սուրբ Հոգու մասին: Ընդգծի՞ր այն բառերը, որոնք նկարագրում են Սուրբ Հոգուն:

Մինչ սարկավագը վերաբերում է սուրբ ընծաները՝ հացը և գինին, պատարագիչ քահանան ծածուկ արտասանում է մի աղոթք, որն ավարտվում է հետևյալ տողերով.

Քեզ խոնարհեցնելով իմ գլուխը՝ խնդրում եմ, որ քո երեսը չդարձնես իմձնից և չմերժես իմձ՝ որպես քո ծառաներից մեկը, այլ արժանի դարձնես իմձ, որքան էլ մեղավոր ու անարժան լինեմ, քեզ մակրուցելու այս ընծաները. որովհետիւ դու ես, որ մակրուցում ես, մակրուցվում, ընդունում ես և փալիս, ո՞վ Քրիստոս մեր Աստված: Եվ քեզ, քո ամսկիզր Հոռը և ամենասուրբ և բարերար Սուրբ Հոգուն մակրուցում ենք փառը, այժմ և միշտ և համիլդանս. ամեն:

Պատարագի ընթացքում մինչ սարկավագները երգում են «Գոհուրյուն» քարոզ-մաղթանքը, քահանան ծածուկ կարդում է հիշատակությունները: Ահա այդ աղոթքներից մեկն ավարտվում է հետևյալ խոսքերով.

... Եվ մարդելով մեր մարդերը, մեզ դարձրու այն դամարը, որը կրնդունի Մարմինն ու Արյունը քո Միաձնի՝ մեր Տիրոջ և Փրկչի Հիսուս Քրիստոսի, որի հետ քեզ, ո՞վ ամենակավ Հայր, քո կենացանարար և ազարիչ Սուրբ Հոգու հետ վայելում է փառքը, իշխանությունը և պատիվը, այժմ և միշտ և համիլդանս. ամեն:

«Հայր մեր»-ից հետո պատարագիչ քահանան ծածուկ արտասանում է հետևյալ աղոթքը.

«Ո՞վ Սուրբ Հոգի, դու կյանքի աղբյուրն ես և ողորմության բիումը, ողորմի՞ր այս ժողովրդին, որ խոնարհելով երկրպագում են քո Աստվածությանը»:

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՒՄ Է ՍԵԶ ՍՐԲՈՒԹՅԱՆ

Սբ Բարսեղ Մեծը խոսում է Սուրբ Հոգու մասին իր համանուն աշխատության մեջ: Նա օգտագործում է հետևյալ համեմատությունը՝ Աստծո ժողովրդի կյանքում Սուրբ Հոգու գործունեությունը աշխատանքում է աշխատանքում:

Նայիր արևի ճառագայթին՝ յուրաքանչյուր անձ, որի վրա քննչորեն ընկնում է լույսը, զվարձանում է. կարծես թե արեգակը ծնվել է միայն այդ անձի համար, քայց և այն լուսավորում է երկիրն ու ծովանձու օդի հետ: Նոյն կերպ Հոգին է դրվում ամեն մեկին, ով ընդունում է, որով թվում է, թե այն պատրիանում էր միայն այդ անձին, սակայն նա հոգում է քավական շնորհներ՝ ամրող դիեզերքը լցնելու համար: Ու որ մասնակից է դառնում այդ շնորհին, լցվում է ուրախությամբ՝ ըստ իր կարողության, բնական կարողությամբ, այլ ոչ թե իր ուժով:

Երբ արևի ճառագայթին ընկնում է քավանցիկ մյուրի վրա, այն ինքնին պայծառ է դառնում և շողեր արձակում: Նոյնական և հոգիները, որուն մեջ Հոգին բնակվում է, լուսավորվում են նրանից և դառնում ինքնին հոգեր, և նրանց շնորհը հեղվում է մյուսներին: Մրանից էլ վալիս է ապագայի գիրելիքը, խորհուրդների ըմբռնումը, հրաշալի պարզեների բաշխումը, երկնային քաղաքացիությունը, մի վայր իրեշտակների խմբերի հետ, անսպառ երջանկություն Աստծո ներկայությամբ, որով նմանվում ենք Աստծուն և որպես զերազույն ծգուն՝ դառնում Աստված: Մրանից միայն մի քանիսն են այն շատ բաներից, որ սովորեցինք Սուրբ Հոգու մեծության, արժանապալության և գործունեության վերաբերյալ և մենք սովորեցինք դրանք Հոգուց իսկ բիսած խոսքերով:

Սուրբ Հոգու մասին, 9/22,23

- Ահա մի քաղվածք երանելի Ներսես Լամբրոնացու՝ Ամենասուրը Հոգի Աստծո զալսոյանը նվիրված ներքող-աղոքքից, որը կարդացվում է Հոգեգալստյան տոնի Երեկոյան ժամերգության ավարտին: Ընթերցիր այն Սուրբ Հոգու մասին Սրբարտեղի գրվածքի լույսի ներքո: Ինչպես է այն հաստատում Սրբարտեղի մտածումները: Ընդգծիր այն բառերը, որոնք նկարագրում են Սուրբ Հոգու յուրահատուկ գործերը:

Ո՞վ Սուրբ Հոգի, որ Ասպարուց և Անրոգիչ ամեն իմաշի, քո պահպանության խնամքի ներքո Քաջ Հովհաննի իր հոգին ապաստան դրվեց, և սիրուն քո ճառագայթը իր եկեղեցում մինչև հավիպյան: Քեզանով են շարժվում մեր լեզուները պարագագի օրինության ժամանակ, և մեր ամձերը նշանակվեցին սպասավորելու քո զանազան շնորհների պաշտամունքին: Եվ մենք միաբերան օրինում ենք քեզ Հոր և Որդու հետ քո մշտնաշնավոր և անվախճան կյանքի մեջ ամեն:

- Երկյուղածությանը արտասանիր Սրբական Ուսկերերանի աղոքքի հետևյալ տողերը, երբ մտովի պատրաստվես ընդունելու Սուրբ Հոգին՝ ըստ աղոքքում ներկայացված խնդրանքների: Գրիր քո ինքնուրույն աղոքքը՝ արտահայտելով քո ցանկությունները:

Տե՛ր Հիսուս Քրիստոս, արժանի՛ արա քո ծառաներին ասպարածային քո պարզեներին՝ իմաստությանը և հանձնարկին, խորհրդին և զորությանը, զիրությանը և ասպարածպաշտությանը, և Հոգուն միջոցով քո երկարությունը լցրո՛ւ մեր մղբերի մեջ և մեր մեջ նորոգիր սուրբ սիրու, ուղիղ հոգի և մաքուր միկրը, ո՞վ Սարդասեր:

ՍՐ ԱՐՄԵՆԸ ԽՈՍՈՒՄ Է ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ՄԱՍԻՆ

Սրբանը ծնվել ու մեծացել է քրիստոնեական ընտանիքում, 4-րդ դարում: Նա բարեկիրք, եկեղեցաւեր մարդ էր և որպես սարկավագ ծառայում էր Հոգմի եկեղեցիներից մեկում: Ծուտով կայսրը նրան հրամայում է դառնալու իր որդիների ուսուցիչը:

Որոշ ժամանակ անց, փնտրելով ավելի պարզ կյանք, նա քողնում է քաղաքուրական պալատը, հազնում սովորական նախատու շորեր և նավ նասելով ուղևորվում է դեպի Եգիպտոս: Նա բնակություն է գտնում Եգիպտական անապատում, միանում այնտեղ հաստատված վանքերից մեկին և իր ամբողջ ժամանակն անցկացնում է աղոքելով, զամբյուղներ գործելով և լրության ուխտ պահելով: Նրա աղոքական կյանքը հրաշալի օրինակ եղավ մյուսներին, և շատերը գալիս էին նրա մոտ հոգևոր խրատ և խորհրդատվություն ստանալու համար:

Սի օր մի վաճական մոտենում է նրան և ասում.

- Հայր սուրբ, ես մի վատ խնդիր ունեմ: Երբ կարդում եմ Աստվածաշնչի խոսքերը, ինձ թվում է, թե չեմ զգում դրանց զորությունը, ոչ էլ դրանցից քաղցրանում է սիրտս:

Արսենը պատասխանում է.

- Որդի՛ս, պարզապես շարունակիր կարդալ: Մեզ պատմում են, որ օձ բռնողները կախարդում են օձին ինչ-որ բառեր ասելով, որոնց իմաստը իրենք էլ չեն հասկանում: Օձերը, սակայն, լսելով այդ խոսքերը, զգում են դրանց զորությունը և ենթարկվում: Համարյա նոյն բանն է պատահում մեզ հետ: Երբ անընդհատ մեր շորբերին և մեր նորում ենք պահում Սուրբ Գրքի խոսքը, նոյնիսկ եթե չենք զգում դրանց զորությունը, չար ոգիները լսում են դրանք և ահաբեկված վախչում: Քանի որ նրանք ատում են Սուրբ Հոգու խոսքերը: Ուրեմն, վերատին շարունակիր կարդալ: Սուրբ Հոգին, որի ներշնչմամբ գրիշները գրի են առել աստվածային խոսքերը, կլիփ և կիասկանա և կշտապի օգնության հասնել քեզ: Արդ, երբ չար ոգիները հասկանան և փախչեն, Սուրբ Հոգին ևս կիասկանա և կզա օգնության: Դու միանգամից կստանաս երկու լավ բան՝ քեզնից հեռու կրշես չարքերին և օգնության կլանչես Սուրբ Հոգուն:

- Կարդա՛ Անգել 2.4-6 և Պուկա 4.1-15 հատվածները: Ինչպես են իիշյալ երկու քաղվածները ներկայացնում մեզ Սուրբ Հոգու ներգործությունն այնպես, ինչպես Սրբանը նկարագրում է: Գրիր մտածումներդ ներքելու տողերի վրա:

ԵՐԳԵՆՉ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ՄԱՍԻՆ

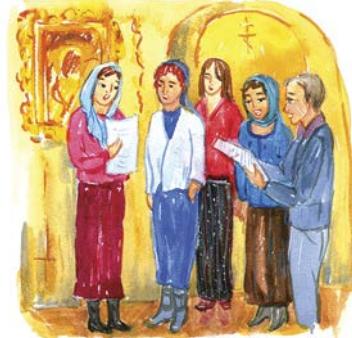
Սուրբ Պատարագի ընթացքում, երբ պատարագիշ քահանան ավարտում է հացի և զինու նվիրագործումը և Աստծուն խնդրում, որ այդ լճամաները մեզ՝ ճաշակողներիս համար լինի անդատապարտություն, մեղքերի քավություն և բողոքյուն, ժողովուրդը երգում է «Հոգի Աստուծոյ» շարականը:

Հոգի Ասպծո, դու երկարից իջմելով քո փառակցի խորհուրդն
ես կարարում մեր ջեռուլ. իր արյունի հեղումով աղաչում ենք
քեզ, հանգինք լուր մեր ննջեցյալների հոգիներին:

Andante

4 7 10 13 16 19

Զն - զի Ա. - սու - ծոյ, որ զիա -
նա - կցի Քն զիոր - հու - րդի - չեալ
ի յի - բկնից կա - տա - րեսի
ձե - նը - ս մեր. հե - դ - մամբ
ա - բեա - ն Ան - րա, ա - դա -
չե - լի - զ - Քե - զ.հա - ն - զն զին
զիս մեր նը - ն - չե - գե - լն - - ց:

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Գիտես, որ Սուրբ Հոգին կոչվում է «կենսատու կամ կենդանարար»: Ինչպես է Սուրբ Հոգին կյանք տալիս կամ ապրեցնում քեզ: Քեզ տրված կյանքի ո՞ր մասից ես ամենաշատը գոհ և ինչպես ես արտահայտում երախտագիտությունը:

ՏԱՆԸՇ ԸՆՏԱՆԻԹԻ ՀԵՏ

Սուրբ Յոգու վերաբերյալ այս դասին ձեր օպակը ուսումնասիրեց այն, ինչ Սուրբ Գիրքը պատմում է Սուրբ Յոգու գործունեության մասին: Դրանք հատկապես կարևոր են, որովհետև օգնում են մեզ հիշել, որ Սուրբ Յոգին աստվածային անձ է, ինչպես Յայրը և Որդին: Միասին կարդացեք **Յովիաննես 14.26** համարը, որում Քրիստոսը խստանում է մեզ ուղարկել Սուրբ Յոգուն: Միասին գրուցեք հետևյալ հարցումների շուրջ:

1. Որո՞նք են այն բաները, որ Յիսուս Քրիստոսը կատարեց և ուսուցանեց, թե Սուրբ Յոգին «կիհշեցնի» առաջալներին:
2. Սուրբ Յոգին ինչպես է «հիշեցնում» մեզ Յիսուս Քրիստոսի կատարածի և ուսուցանածի մասին:
3. Ի՞նչ է նշանակում «Միհթարիչ» բառը, որ գործածվում է Սուրբ Յոգու համար: Սուրբ Յոգին ինչպիսի՞ Միհթարիչ է մեզ համար:

24. ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԽՈՍԵՅ ՄԱՐԴԱՐԵՆԵՐԻ ՄԻԶՈՑՈՎ

«Բայց Աստված մեզ հայտնեց այդ խորհուրդն իր Հոգու միջոցով,
որովհետև Հոգին, որ ամեն ինչ քննում է, գիտի Աստծո նույնիսկ
ամենածածուկ ծրագրերը»:

Ա Կորնթացիներին 2.10

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Մեծանալիս և մարտահրավերների ու կյանքի դժվարին իրավիճակների հանդիպելիս գուցե քաջալերանք գտնես և ուղղություն ստանաս ուրիշ նարդ-կանց կենսափորձից կամ նրանց խրատներից ու բարի խոսքից: Կարո՞ղ ես մտածել նրա մասին, ով քեզ օգնել է և ներշնչել մեղ վիճակում:

- Ստորև գրի՞ր այդպիսի մի դեպքի և մեկից քաջալերանք ստանալու մասին:

Ի՞նչ դաս առար տվյալ իրավիճակից:

Աստվածաշնչում կարդում ենք շատ մարդկանց՝ ներառյալ քագավորների, մարգարեների, քահանաների, դատավորների և նույնիսկ երիտասարդների մասին, ովքեր իրենց կյանքում դիմագրավել են մարտահրավերներ ու պայքարներ: Նրանցից շատերը ժողովրդին առաջնորդել են պատերազմների, ոմանք դարձել են ազգերի առաջնորդներ, ոմանք հալածվել են, ոմանք մատնվել են սովի և ստրկության, իսկ ոմանք ել տառապել են, քանի որ նրանց բերանով է Աստծո Սուրբ Հոգին խոսել: Այդպիսիք շատ են պայքարել, կրել քաղում փորձություններ և անցել անթիվ դժվարությունների միջով:

Ծանոթացի՛ր **Աստվածաշնչի** դասին և ყե՞ն, թե ով ներշնչեց և զորացրեց մրանց աստվածահաճն կյանք ապրելու համար:

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒԶ

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԽՈՍՈՒՄ Ե ՄԱՐԴԿԱՆՑ ՄԻՋՈՑՈՎ

Ծննդոց 41.38-40, Թվեր 11.16-17, Ա Թագավորություններ 10.10-11,
Բ Թագավորություններ 23.1-2, Եղեկիել 11.5

Նիկիական Հանգանակը սահմանում է, որ Սուրբ Հոգին խոսեց մարգարեների միջոցով: Հին Կտակարանում կան բազում դրվագներ, որտեղ Աստված իր Հոգին իշեցնում է մարդկանց վրա: Կարդահարք ներքին բաղադրները և տեսն, թե ինչպես Հոգին գործեց ներկայացված մարգարեներից յուրաքանչյուրի միջոցով:

Փարավոնն ասաց իր բոլոր պաշտոնյաներին. «Մի՞քանի կաղաքները այսախի մի մարդ, որ իր անձի մեջ կրի Ասպծո Ոգի»: Եվ փարավոնն ասաց Հովսեսիհն. «Քանի որ Ասպիած քեզ հայրած այդ ամենը, ուրեմն քեզնից ավելի իմաստուն ու խելացի մարդ չկա: Դու եղիր իմ գուա վերակացուն, և քո հրամանին բռն ենթարկվի իմ ամբողջ ժողովուրդը: Իմ զահն' միայն ես քեզնից բարձր կլինեմ»: Փարավոնն ասաց Հովսեսիհն. «Ահա այսօր քեզ վերակացու եմ կարգում Եղիսաբեդի երկրի վրա:

Ծննդոց 41.38-40

Տերը պատասխանեց Սովուսիհն. «Իսրայելացի ծերերի միջից ինձ համար հավաքիր յորանասուն գրամարդ, որոնց ճանաչում ես իրեն ժողովուրդի մեջ ամենածեր մարդիկ և իսրայելացիների գրագիրներ: Նրանց կրերես վկայության խորան, և նրանք այնպես կկանգնեն քեզ հեկ: Ես կիշնեմ այնպես, կիսում քեզ հեկ և քեզ գովածու ողուց կառնեմ ու կիշնեմ նրանց մեջ: Նրանք ի վիճակի կլինեն կրելու այդ ժողովուրդի հանդգնության բերը. և դու միայնակ չես կրի դա:

Թվեր 11.16-17

Երբ նա մուրեցավ բլրին, մարգարեների խոսմքը նրան ընդառաջ գնաց, նրա վրա Ասպծո Հոգին շարժվեց, և նա նրանց մեջ մարգարենություն արեց: Երբ նախակինում նրան գրեսնուրդները բոլորն էլ ձանձնեցին իրեն, քեզ ինչպես նա մարգարենիր մեջ մարգարենություն է անում, մեկը մյուսին հարցրեց. «Ի՞նչ է պատահել Կիսի որդուն, մի՞քանի Սավուզը ևս մարգարեների մեջ է»:

Ա Թագավորություններ 10.10-11

Ահա և Դավթի վերջին խոսքերը. «Հավապարիմ է Հեսսեի որդի Դավիթը, հավապարիմ է նա, որին Տեղը բարձրացրեց և իրեն Ասպծո օծյալ՝ Հակոբի ցեղի վրա բազավոր կարգեց: Գեղեցիկ են Իսրայելի երգերը: Տիրոջ Հոգին իմ մեջ խոսեց, նրա խոսքն իմ լեզվի վրա է»:

Բ Թագավորություններ 23.1-2

Տիրոջ Հոգին իջավ վրաս և ասաց ինձ. «Այսպիս է ատու Ամենակալ Տերը. «Այսպիս ասացիք, Իսրայելի՝ գուն, ու ես զիրեմ ծեր հոգու խորհուրդը»:

Եղեկիել 11.5

ԱՇԽԱՏԵՆՔ ՍՈՒՐԲ ԳՐՅՈՎ

- Քո խմբակի հետ կարդա՝ նշանակված սուրբգրային հատվածը՝ կամ Ծննդոց 41.1-41 և կամ Թվեր 11.1-17 և քննարկիր ուսուցի կողմից տրված հարցումները: Գրիք քո պատասխանը մեկ կամ երկու նախադասությամբ, ապա այն ներկայացրու դասարանին:

- Մտածիր, քեզ ինչպես Աստծո Հոգին գործեց Սովուսիհն մեջ: Աե-փական բառերով ամփոփիր, քեզ ինչպես Աստված օգտագործեց Սովուսիհն՝ Եղիսաբեդի դիմելու համար:
- Նկատի՛ առ Հովսեփի պատմությունը: Աստված ինչպես՞ս գործեց նրա միջոցով:
- Ի՞նչ կարող ես հշմարել Սուրբ Հոգու գործի մասին Եղեկիելի և Դավթի մեջ, եթե այն համեմատելու լինես Սովուսիհն և Հովս-եփիհնի հետ:

Բառարան

ՄԵՍԻԱԿԱՆ ՄԱՐԳԱՐԵՌՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Մեսիային վերաբերող մարգարենություններ. Հին Կտակարանի մարգարենություններ, որ Քրիստոսը կատարեց, ինչպես որ Սուրբ Հոգին ասել էր մարգարեների բերանով:

ԳՏԻՐ ՀԻՍՈՒ ԶՐԻԱՏՈՍԻՆ ՀԻՆ ԿՏԱԿԱՐԱՆՈՒ

- Սուրբ Հոգու գործունեությունը մարզարեների միջոցով կարելի է տեսնել Նոր Կտակարանում հիմնկտակարանյան մարզարենություններն իրականանալիս, հատկապես Քրիստոսի կյանքում։ Աստվածաշնչի օգնությամբ լրացրո՞ւ գծապատկերը։

Մեսիական մարզարենություններ	Նշիք, թե Հին Կտակարանի ո՞ր մարզարենությունն է կատարվում Հիսուսի կյանքում	Կատարումը
Եսայի 7.14	օրինակ՝ կույսից ծնվելը	Մատթեոս 1.21-23
Միքիա 5.2		Մատթեոս 2.1-6
Զաքարիա 9.9		Ղուկաս 19.28-40
Սաղմոս 41.9		Ղուկաս 22.3-4
Զաքարիա 11.12		Մատթեոս 26.14-15
Եսայի 53.7		Մատթեոս 27.12-14
Սաղմոս 69.21		Ղուկաս 19.28-30

ՄԱՐԳԱՐԵՌՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԼՐՈՒՑ

- Աստվածաշնչից կարդա՝ **Ղուկաս 3.21-22** և **Ղուկաս 4.1-2** հատվածները, ապա գրի՞ր բաց բողնիված բառերը ներքևի նախադասությունները լրացնելու համար։

Ներկա ամբողջ ժողովրդի մկրտվելուց հետո Հիսուսը ևս մկրտվեց։ Երբ Հիսուսն աղոթում էր, երկինքը բացվեց և պեսանելի կերպարանով նման իջավ նրա վրա։ Երկնքից մի չայն լսվեց, որ ասում էր.

- Դո՞ւ ես , որ ունես իմ քարեհաճությունը։
Հիսուսը, լցված, վերադարձավ Հորդանանից։ Ապս առաջնորդված՝ զնաց անապատ, որպես քառասուն օր փորձվեց Սալտանայից։

Ինչպես են հիշյալ հատվածները կապակցվում Եսայի մարզարեի միջոցով ասված Սուրբ Հոգու խոսքերի հետ։ Կարո՞ղ ես դա բնորոշող մի բառ կամ կապակցություն գրել գծի վրա։

ՕԳՏԱԳՈՐԾԵՆՔ ՀԱՄԱԲԱՐԱԿՈՉ

- Գտիր՝ Ղուկասի ավետարանի այն հատվածը, որտեղ Հիսուսը հղում է **Եսայի 61.1** համարը։ Հղումը գրի՞ր գծի վրա։

Տիրոջ Հոգին ինձ վրա է, դրա համար իսկ օժեց ինձ՝ ուղարկեց ինձ՝ ավելիքանելու աղքատներին, բժշկելու սրբով բնելվածներին, գերիներին ազարություն քարոզելու և կույրերին՝ լրէսուղություն...։

Եսայի 61.1

- Ի՞նչ սովորեցիր նախորդ Էջի սուրբգրային տողերն ընթերցելիս և այս վարժությունը կատարելիս։ Ինչպիսի՞ եզրահանգումներ կարող են կատարել Սուրբ Հոգու վերաբերյալ։

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ՕՐԵՆՔԻ ԵՎ ՄԱՐԳԱՐԵՏԵՐԻ ԿԱՏԱՐՈՒՄԸ

Այս նոյն Հոգին է, որ խոսեց Հին Ուխտի մարգարեների միջոցով և այսօր խոսում է Աստվածաշրջական և Եկեղեցու միջոցով՝ առաջնորդելով մեզ քացահայտել Աստծո կամքը մեր կյանքի համար:

Սուրբ և Անմահ Պատարագում նշվում է, որ Քրիստոսն է կատարումը Օրենքի և մարգարեների, որոնց միջոցով Սուրբ Հոգին խոսեց: Այս մասին իմացար արդեն կատարած վարժությունից, որում Հին և Նոր Կտակարանի հատկանիների համեմատությամբ ծանոթացար Քրիստոսին առնչվող մարգարենություններին: Պատարագի վերջավորությանը, երբ քահանան խորանից իջնում է ատյան, Ավետարանը ձեռքին բարձրածայն արտասանում է Սրբազն Ուղիղան Ուսկերերանի հետևյալ աղոթքը:

Ով Քրիստոս Ասպաւած Փրկիչ մեր, դու ևս լրումը օրենքի և մարգարեների, որ կարս-
ուիցիր Հոր կամքով լրացրինակած քո առաքելությունը: Մեզ ևս լցրո՞ւ քո Սուրբ Հոգով:

Եկեղեցու աղոթքներն ու շարականները ևս սովորեցնում են, որ Սուրբ Հոգին խոսեց մարգարեների միջոցով: Ուսումնասիրի՝ մարգարեների տոնին նվիրված շարականները:

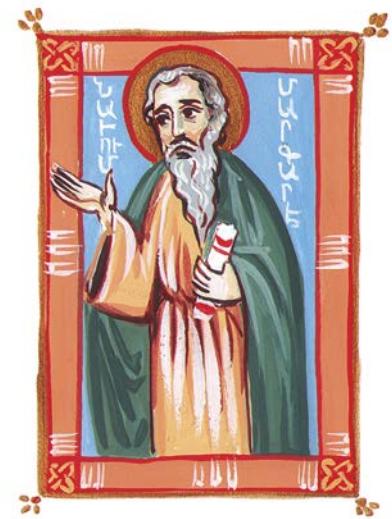
Կանոն Սրբ Մարգարեների

Օհմություն ԱԿ

Ճշմարիկ Հոգի, դու որ սկզբից քո պարզեներն իշխանաւար մարգարեներին բաշխելով քո ասպաւածային զորությունը հայրմանցիր. նրանց բարեկիությամբ խնայիր մեզ:

Դու, որ սուրբ մարգարեներին ասպաւությանդ իրք բնակարան մաքրեցիր և նրանց անձերի մեջ անապական և երկնարուխ շնորհներդ աղբյուրի պես հոսեցրիր. նրանց բարեկիությամբ խնայիր մեզ:

Դու, որ ծածուկ խորհուրդը քեզ սիրող մարգարեներին հայրմանցիր և նրանց քո էակցի՝ Աստծո Խոսքի մարդեղության ապագա անձառելի դեպքերի պալուղող դարձրիր. նրանց բարեկիությամբ խնայիր մեզ:

Ողորմեա ԴԶ

Դու, ո՞վ արարածների Սպեղծիչ, եկեղեցու փառքը կերպեցիր հավատի վեմի վրա ավելի բարձրապատիկ, քան առաջին դամարը, և մարգարեները Սուրբ Հոգու իմաստությամբ ծանուցեցին սրա մասին գերազվարք վայելությամբ. նրանց բարեկիությամբ, ո՞վ Քրիստոս, ողորմիր մեզ:

- Հիշյալ շարականներից դուրս գրիր այն կապակցությունները, որոնք արտահայտում են Սուրբ Հոգու գործը մարգարեների միջոցով: Գրիր մի նախադասություն՝ նկարագրելով այդ գործը:

ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՀԱՅՐԵՐԸ՝ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ՄԱՍԻՆ

- Հայրերի գրվածքները ստորև ընթերցելիս ընդգծիր այն բառերը կամ նախադասությունները, որոնք մատնանշում են Սուրբ Հոգու գործը մարգարեների միջոցով:

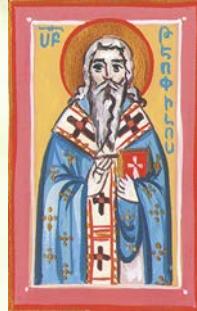
Ես գիշյակ եմ, իհարկե, որ որոշ անմիտ մարդիկ խոսում են «Հոգու նորության» մասին այնպես, իբրև թե Հոգին նոր է, կարծես թե նա նախապես զոյուրյուն չուներ և ոչ էլ նախանձներն են նաև անաշել նրան: Եվ չեն զիտակցում, որ այսպես արդարայզվելով հայույնում են Ասպժուն: Քանի Հոգին ներկա է օրենքում, Վկելքարաններում և մշշապես է Հոր և Որդու հետ, և նա միշտ եղել է, կա ու կլինի ինչպես Հայրը և Որդին: Հեղինաքար, նա նոր չէ, այլ նորոգում է նրանց, ովքեր հավաքում են, երբ նա առաջնորդում է նրանց իին մեղքերից դեպի նոր կյանք և Քրիստոսի նոր դալանանքին և երբ նա նյուրական մարմնաներին վերածում է հոգենոր մարդկանց:

Օրոգինես

[Մեկնություն առ Հռոմեացիս, Գիրք Զ, 7.19]

Նա [Ասպժած], ապա, լինելով Ասպժու Հոգին և Բարձրյալի սկիզբը, իմաստությունը և զորությունը, իջազ մարգարեների վրա և նրանց միջոցով խոսեց աշխարհի արարման և մնացյալ ամեն ինչի սպիտական մասին. քանզի մարգարեները զոյություն չունեին, երբ աշխարհի սպիտական բայց կար իմաստություն, որը Նրա մեջ էր և որը Ասպժուց էր, և Իր Սուրբ Քանը, ով համիլյան Նրա հետ էր:

Թե՛նֆիլոս Անտիոքացի

Սուրբ Հոգին մեկ է և նույնը, Ով խոսեց մարգարեների և առաքյալների միջոցով, Ով Ասպժու և Քրիստոսի Հոգին է, Որին Սուրբ Գիրքը բնուրագրում է որպես Մխիթարիչ կյանքի և ճշմարգության Հոգի.. Սակայն ոչ որ կասկած ունի, որ Հոգին մեկ է, չնայած շատերը կասկածում են, թե Ասպժած մեկ է: ...ինչպես որ Հայրը մեկ է, Ով խոսեց նախանձների հետ, ինչպես կարդում ենք, մեր հայրերի հետ մարգարեների միջոցով, իսկ այս վերջին օրերին մեզ հետ խոսեց իր Որդու միջոցով (Երրայեցիներին 1.1-2) և ինչպես որ Որդին մեկ է, Որին, ըստ Հին Կրտսեանի ժամանակագրության, վիրավորեց Աղամը (Ծննդոց 3.17), գենավ Աքրանամը (Ծննդոց 18.22-23), երկրագեց Հակոբը (Ծննդոց 28.17), այնպես էլ Սուրբ Հոգին մեկ է, Ով զորացրեց մարգարեներին (Ք Պետրոս 1.21), ներշնչեց առարյալներին (Հովհաննես 20.22) և միացալ Հորը և Որդուն մկրտության խորհրդով (Մագիստրոս 28.19): Ուստի Գալիլեա ասում է Նրան «Քո Սուրբ Հոգին մի՛ վերցրու իմ ձնից»: Եվ մեկ ուրիշ գեղ ասում է. «Ես ո՞ր կարող եմ փախչել Քո Հոգուց...»: Թե՛ առարյալները և թե մարգարեները սպացան այդ միևնույն Հոգին, որպես ընկրության անոր հերանուսների Քժիշին ասում է. «Որովհենք մենք ամենք եւ նոյն Հոգուց խմեցինք» (Ա Կորնքացիներին 12.13): Նա, ինչպես ասվում է, չի բաժանվում, այլ հեղվում է մարդկանց հոգիների մեջ և հոսում զիտակցության մեջ, որպեսզի հագեցնի այս աշխարհի կիզիչ ժարավը:

Ամբրոսիոս /Սուրբ Հոգու մասին, Գիրք Ա, Գլուխ 4/

Օրոգինես

Թե՛նֆիլոս Անտիոքացի

Ամբրոսիոս

- Գրիր քո նախընտրած կապակցությունները հիշյալ քաղվածքներից:

- Համեմատիք Հայրերի գրվածքներից և շարականներից դուրս գրածղ կապակցությունները Սուրբ Գրքի արդեն քեզ ծանոթքաղածքների հետ (**Եզեկիել 11.5, Եսայի 61.1**): Նշի՛ր նմանությունների կամ համեմատության ընթացքում արված դիտարկումների մասին:

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Գրի՛ր երկու կամ երեք լարված միջադեպերի մասին, որոնց հանդիպել ես քո առօրյա կյանքում (օրինակ՝ ճնշում հասակացի կողմից): Նկատի առնելով, թե ինչպես է Սուրբ Հոգին գործում մարդկանց միջոցով, խորիրածիր և գրի՛ր մի դեպքի մասին, երբ զգացել ես Սուրբ Հոգու օգնությունն այդպիսի լարվածության հանդիպելիս:

ԱՌՈԹՅ ՆՎԻՐՎԱԾ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒՆ

- Գրի՛ր Սուրբ Հոգուն նվիրված մի աղոքք՝ շնորհակալություն հայտնելով քեզ ներշնչելու և կյանքում ուղղություն ցույց տալու և առաջնորդելու համար:

ՏԱՆՅ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ՔԵՑ

Այս դասը նպատակ ուներ ծեր զավակին ծանոթացնել Սուրբ Հոգու հետ, ով ի զորու է խոսելու նրա միջոցով: «Սուրբ Հոգին խոսեց մարգարեների միջոցով...» Նիկիական Հանգանակի սահմանումն ուսումնասիրվեց այս դասին աստվածաշնչյան զանազան հատվածների միջոցով: Անցանք նաև, թե ինչպես է Եկեղեցին պատկերում Սուրբ Հոգու գործունեությունը ծեսում օգտագործվող տարրեր շարականների ու երգերի միջոցով: Աշակերտներին ներկայացվեց նաև մի քանի Եկեղեցական հայրերի, ովքեր խոսում են Սուրբ Հոգու մասին որպես Աստծո և հավիտնականի: Նրանց նաև հնարավիրություն ընծեռնվեց խորիրդածելու իրենց սեփական կյանքի մասին:

Ձեր զավակն այն տարիքում է, երբ անցնում է շատ ու շատ պայքարների միջով: Նրանք գուցե հանդիպում են դժմվարին իրավիճակների դպրոցում: Նրանք գուցե ստիպված են լինում գործ ունենալ իրենց հասակակիցների ճնշումների, վնասակար տեղեկատվության և այլ ուժերի հասարակության մեջ: Մինչ նրանք պայքարում են այս ամենի դեմ, պետք է իմանան, որ Սուրբ Հոգին նրանց հետ է բոլոր պահերին որպես Միսիքարիչ և Խորիրդատու: Նրանք պետք է սովորեն հետևել նրանց օրինակին, ովքեր ի զորու են եղել ապրելու ճշմարիտ և հավատարին կյանք Աստծո առաջ, նույնիսկ փորձանքների մեջ: Նրանք պետք է իմանան, որ Սուրբ Գիրքը սովորելու և Եկեղեցում իրենց հոգևոր կյանքի միջոցով մտահացում և օգնություն կստանան Աստծուց՝ Սուրբ Հոգուց, կյանքում հանդիպող մարտահրավերներին դիմագրավելու համար: Դա մի կյանք է ենթակա Սուրբ Հոգուն, ով ապահովում է մեզ այդ շնորհով:

Քաջալերեք ծեր զավակին Աստծո հետ համաքայլ ընթանալ և առիթներ ստեղծեք առողջ քննարկումներ կազմակերպելու համար, որը կնպաստի հավատքի զարգացման գործընթացին և Սուրբ Հոգուն ավելի շատ ապավիճելուն: Շարունակեք ուսումնասիրել Աստվածաշունչը և մասնակցել Եկեղեցու կյանքին և միասին աճել որպես մի ընտանիք, որի անդամների միջոցով գործում է Սուրբ Հոգուն, ինչպես մարգարեների պարագային:

25. ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԽՈՍՔ ԱՌԱՋՅԱԼԵՐԻ ՄԻջնորդ

«Զգիտե՞ք, որ ձեր մարմինները տաճարն են Սուրբ Հոգու, որը լույս Աստծուց եք առել»:

Ա Կորնթացիներին 6.19

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

- Մտածիր քո ամենամուտ և ամենասիրելի ընկերներից մեկի մասին: Գրիր այդ անձի մասին և անդրադարձիր, թե որքան կարող է նա քեզ համար:

- Կա՞ մի բան, որ անում ես, ինչը ամեն օր կամ շաբաթը մեկ զորացնում է քեզ: Նկարիր մի պատկեր կամ գրիր նրա մասին, ինչը ներշնչանք է տալիս քեզ:

- Գրիր մի երգի մասին, որը ներշնչում, ուժ է տալիս քեզ և ավելի նպատակասար դարձնում:

Գուցե ունես ներշնչանքի մի քանի աղբյուրներ: Աստված մեր կյանքում օրինում է մեզ ընկերներով և ընտանիքով: Սա արտահայտությունն է մեր հանդեպ Աստծո սիրո: Մենք կարող ենք իմանվել նրանց վրա և ստանալ նրանց օգնությունն ու ուղղությունը, երբ անցնում ենք դժվարին իրավիճակների միջով այս աշխարհում ապրելիս: Աստվածաշնչում կարդում ենք շատ մարդկանց մասին, ովքեր մեծ գործեր են արել: Առաջաները, օրինակի համար, ի զորու եղան մեծ գործեր կատարել Աստծո համար և փառաբանել Աստծուն իրենց կյանքով:

Անցիր Ասլուածաշնչի դասին և պարզիր, թե ով ներշնչեց և նպաւակառողեց առաքյալներին:

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒԶ

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԽՈՍԵՅ ԱՌԱՋՅԱԼՆԵՐԻ ՄԻՋՈՑՈՎ

Հովել 2.28, Հովհաննես 14.25-26, Գործը 13.1-5, 16.6-7, 20.2, Հռոմեացիներին 8.9-11

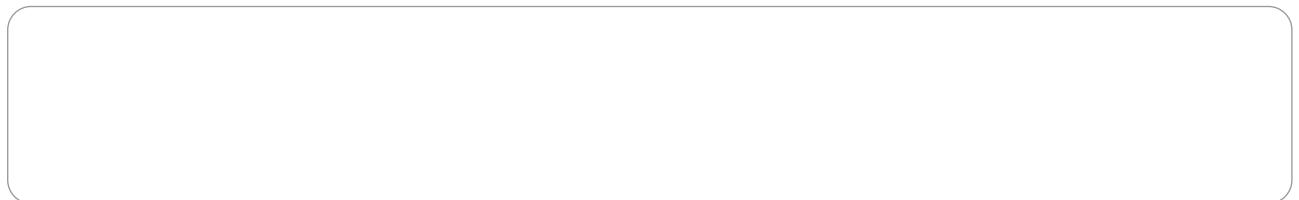
Նիկիական Հանգանակը սահմանում է, որ Սուրբ Հոգին խոսեց առաքյալնեն-
րի միջոցով:

Տերը խոսեց Հովել մարզարեի միջոցով՝ ասելով, որ «...իմ Հոգուց կհեղին
ամեն մարմնի վրա»: (Հովել 2.27)

Հխոսութ խոստացավ իր առաքյալներին մինչ խաչվելը՝ ասելով. «Այս բոլորն
ասացի ձեզ, քանի որ դպակավին ձեզ հետ եմ: Բայց Միկրարիչը՝ Սուրբ Հոգին,
որին իմ Հայրը կուղարկի ձեզ մոտ իմ ամուսուլ, ևս ձեզ ամեն ինչ կտվորեցան
և ձեզ կհիշեցնի այն ամենը, ինչ ես ասացի ձեզ»: (Հովհաննես 14.25-26)

- Կարդա՛ Գործը առաքելոցի 2-րդ գլուխը և տե՛ս, թե ինչպես են հիշյալ
մարզարեությունը և խոստումը կատարվում:
- Համեմատի՛ր սուրբգրային տեքստը Հոգեգալստյան սրբապատկերի հետ և հերթով նշյալ-
հանրությունները:
- Գործի 2-րդ գլուխն ուշադիր կարդալուց հետո խորհրդածի՛ր և գրի՛ր, թե ինչ պատահեց Հոգե-
գալստյան օրը: Սուրբ Հոգու ընդունելությունն ինչպես՞ ազդեց առաքյալների վրա: Ո՞ր առաքյա-
լի վրա գորավոր կերպով ներգործեց Սուրբ Հոգին, և ինչպես՞ կնկարագրեիր դա:

- Ընթերցի՛ր ներքևի հատվածները և խորհրդածի՛ր առաքյալների միջո-
ցով կատարված Սուրբ Հոգու գործերի մասին՝ ըստ վերջընթեր հարցում-
ների:

Անդինքի եկեղեցում կային մարզարեներ և ուսուցիչներ, ինչպես՝ Բառնա-
բասը և Շմավոնը, որ կոչվում էր Նյուգեր, Կյուրինացի Ղուկինը և Մանայե-
նը, որ Հերովդես չորրորդապետի սննդակիցն էր, և Սողոսը: Մի օր, երբ
սրանք պաշտամունք էին մակրուցում Տիրոջը և ծումապահության մեջ էին,
Սուրբ Հոգին ասաց.

- Տրամադրեցե՛ք Բառնաբասին և Սողոսին այն գործի համար, որին ես
կոչել եմ նրանց:

Այն ժամանակ նրանք ծումապահությամբ և աղոքքով ձեռք դրեցին նրանց վրա և ուղարկեցին: Ուստի
Բառնաբասն ու Սողոսը, Սուրբ Հոգուց ուղարկված, իջան Սելևելիս և այնպեղից նավով գնացին դեպի
Կիպրոս: Սալամինա հասնելով՝ նրանք սկսեցին Ասրծո խոսքը քարոզել հրեաների ժողովարաններում:

Գործը առաքելոց 13.1-5

Պողոսը, Շիղան և Տիմոթեոսը շրջեցին Փոյուղիայի և Գաղափիայի կողմերում, բայց Սուրբ Հոգին
թույլ չրվեց, որ նրանք Ասիայի նահանգում քարոզեն Տիրոջ խոսքը: Նոյնպես, երբ դեպի Մյուսիս
եկան և փորձում էին գնալ Բյուրանիս, Հիտուի Հոգին թույլ չրվեց նրանց:

Գործը առաքելոց 16.6-7

Ուշադիր եղեք ձեր ամձերին և ձեր ամբողջ հոգին, որի վրա Սուրբ Հոգին գետով կարգեց ձեզ: Հով-
վեցե՛ք Տիրոջ եկեղեցին, որ նա իր արյունով գնեց:

Գործը առաքելոց 20.28

Եթե Ասլուն Հոգին իսկապէս բնակվում է ծեր մեջ, աշանակում է, որ դուք այլև մարտնական ցանկությունների համաձայն չեք ապրում, այլ Սուրբ Հոգու կամեցած չենք: Իսկ նա, ով չունի Քրիստոսի Հոգին, չի պարկանում նրան: Եթե Քրիստոսը ծեր մեջ է ապրում, թեկուզի ծեր մարտինները կմնոննեն, որովհետիւն մեղանչեցիք, քայլ Սուրբ Հոգին դարձյալ կյանք կփառ չեն, որովհետիւն արդարացած եք: Այսինքն, եթե Ասլուն Հոգին բնակվում է ծեր մեջ, Ասլուն, որ Հիսուս Քրիստոսին հարություն դվինց մեռելներից, իր Հոգու միջոցով, որը բնակվում է ծեր մեջ, կկենդանացնի նաև ծեր մահկանացու մարտինները:

Հռոմեացիներին 8.9-11

1. Վերևում տրված հատվածներից ո՞ր մեկում ես տեսնում, որ որոշ առաքյալներ առանձնացվում են: Ի՞նչ համատեքստում են նրանք լսում Սուրբ Հոգու խոսելը:
 2. Զո՞ր կարծիքով՝ Պողոսը և Տիմոքենոսն ինչպե՞ս իմացան, որ Սուրբ Հոգին չի ուզում, որ նրանք քարոզեն Ասիայում: (*Հուշում. Գործը 13.1-5* հատվածում կգտնես մի քանի գաղափարներ):
 3. Ո՞ւմ մասին է խոսում Պողոսը **Գործը 20.28**-ում: Անդրադարձի՛ր ավելի ընդլայնված հատվածին՝ **Գործը 20.14-36** հատվածում և նկատի՛ առ հետևյալը.
 - ⌚ Ի՞նչ գործ է Սուրբ Հոգին վստահում առաքյալներին:
 - ⌚ Ովքե՞ր են այսօրվա եկեղեցու «տեսուչները»:
 4. **Հռոմեացիներին 8.9-11** հատվածում Պողոս առաքյալն օգտագործում է «մարմնական ցանկություն» հասկացությունը՝ մեր մարդկային բնուրյունը մատնանշելու համար, որը հակված է մեղանչելու: Նաև հակադրում է Սուրբ Հոգուց չուսափրված մարդկային ըմբռնումը և աշխարհիկ գրադրումներով տարիվելն այն կյանք առաջնորդությամբ: Առաջինը տանում է ի վերջո խաղաղությամբ և ուրախությամբ:

- Ըստ **Գործը 13.1-5** համարների՝ քարտեզի վրա ուրվագծիր Ար Պողոս առաջյալի և Բառնաբասի ճամփորդությունը:
 - Մտածելով վերսատին կարդա՛ հռոմեացիներին ուղղված Պողոս առաջյալի նամակը: Ի՞նչ առնչություն ունի այս պատգամը նաև քեզ հետ, դու, որ մկրտվել ես Հիսոս Քրիստոսի անոնուվ: Գրիր մտածումներդ այս էջի տողերի վրա:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ԳՈՐԾԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

Այդ նույն Սուրբ Հոգին, որ հնում խոսեց մարգարեների և առաքյալների միջոցով, այսօր խոսում է Եկեղեցու միջոցով և Եկեղեցում: Հոգեզալստյան տոնին՝ Պենտէկոստեի օրը, մատուցվող Սր Պատարագի ընթացքում խորանից մաս առ մաս ընթերցվում է Սր Հովհան Ռոկերանի աղոթքը՝ նվիրված Սուրբ Երրորդությանը: Հայր Աստծուն ուղղված հատվածն ընթերցվում է մինչ այն պահը, երբ պատարագիչ քահանան բարձրածայն պիտի երգի «Առե՛ք, կերե՛ք...» աղոթքը: Այնուհետև կարդացվում է Որդի Աստծուն նվիրված մասը, որի ավարտին դպիրներն սկսում են երգել «Որդի Աստուծոյ» շարականը, իսկ քահանան ցածրածայն աղոթքով նվիրագործում է հացը և գիճին: Եվ ապա ընթերցվում է Սուրբ Հոգուն ուղղված հատվածը, որից հետո երգվում է «Հոգի Աստուծոյ» շարականը:

Ծանոթացիր Սուրբ Հոգուն նվիրված աղոթքի հետևյալ հատվածին.

Դու, որ իմրդ ես զորությունների Տեր, ո՞վ ճշմարիկ Ասպրած, լուսի և կյանքի աղբյուր՝ ամքննելի կերպով բիսած Հորից, իրաշագործ Սուրբ Հոգիդ, որին խոպացավ ուղարկել սուրբ առաքյալներին Քրիստոս մեր Ասպրած, երկնային խաղաղությունն շնորհիր և նորոգիր մեր հոգիներն ու մարմինները մեղքի հնությունից վերափրկն ծնվելու ապաշխարությամբ ու արդասուրով և զորացրու ամենաքին զգասպությամբ և արդարությամբ սուրբ առաքյալների հետ, որպեսզի բնակվեն մեր մեջ, և մեր սում շարը մուսքը ու լրեղ չունենա:

- Սուրբի հիշյալ աղոթքի շուրջ: Ո՞րք եղավ Սուրբ Հոգու արդյունքը՝ առաքյալների վրա իջնելուց հետո:

- Սուրբ Սկրտության խորիրդի ընթացքում, մինչ մկրտվող երեխային դրոշ-մելք քահանան արտասանում է հետևյալ աղոթքը: Ինչպե՞ս է աղոթքում նկարագրվում Սուրբ Հոգու ներգործությունը մկրտված անձի կյանքում:

Քրիստոն Ասպրած, քո արարածներին լուսավորեցիր՝ ասպրածգիրության լույսը մեր մեջ ծագելով, և հիմա քո այս ծառային ազագիցիր, սրբեցիր և արդարացրիր, և որդեգրության պատիկը դպիցիր նրան: Ո՞վ Տեր, ամենակալ Ասպրած, մեր Տիրոջ Հիսուս Քրիստոսի Հայր, քո ճշմարփության զիրությունը շնորհեցիր բոլոր հավակացյալներին և իշխանություն դպիցիր ջրից և Հոգուց վերափրկն ծնվելով Ասպրոն որդիներ լինելու: Դու, որ սուրբ Ավագանի շնորհած քավությամբ նորոգեցիր /անոն/ ծառայիդ, մաքրագործիր նրան քո ճշմարփությամբ և Սուրբ Հոգու շնորհի լույսով, որպեսզի ասպրածությանդ դամար և բնակարան լինի, կարողանա արդարության ճամփաներով քայլել և համարձակությամբ կանգնել քո Միաձնի՝ մեր Տիրոջ Հիսուս Քրիստոսի ահավոր արյանի առջև:

- Պատրաստիր մի դրոշ խմբիդ անդամների հետ և նրա վրա պատկերիր Սուրբ Հոգու ներգործությունը մկրտվող անձի կյանքում:

ՍՐ ՀՈՎՐԱՆ ՌՍԿԵԲԵՐԱՆԸ՝ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ՄԱՍԻՆ

- Սր Հովհան Ոսկեբերանը խոսում է Սուրբ Հոգու պարզեցների մասին, որոնք շնորհվում են քահանաներին: Ընթերցելու ընթացքում մտածի՞ր հետևյալ հարցումների մասին և պատասխաններդ գրի՞ր տեսրակի էջի վրա:

- Սուրբ Հայրապետը ո՞ր շնորհի մասին է խոսում հիշյալ հատվածում:
- Ավետարաններում որտե՞ղ ես հանդիպում առաքյալներին տրված այդ նոյն շնորհին: Համարաբառի օգնությամբ գտի՞ր համապատասխան հատվածն ավետարաններում:

Քանզի, երե որևէ մեկը միածի, թե որքան մեծ քան է դա, մարդ լինելով՝ կազմված միս ու արյունից, ի վիճակի լինելով մողենալու այդ օրհնյալ և անարար բնությանը, ապա ան հարակ կհասկանա,

թե ինչ մեծ պատիկ է Հոգու շնորհը բալիս քահանաներին, քանի որ ի պաշտոն պատիկ ծիսակարգերը նշվում են, և մյուսները որևէ ծեռվ սրորադաս չեն սրանց թե՛ մեր արժանապարվության և թե՛ մեր փրկության առումներով: Ուրիմն, նրանք, ովքեր բնակվում են երկրի վրա և շինում են իրենց զունակ այնպես նրանց վարակում են վարելու բաներ, որոնք գրնակում են երկնքում, և սրացել են իշխանություն, որը Աստված չի տվել անգամ հրեշտակներին կամ հրեշտակապետերին: Քանզի նրանց չասվից: «Ինչ որ կապեր երկրի վրա, կապված կլիմի երկնքում, և ինչ որ արձակեք երկրի վրա, արձակված կլիմի երկնքում»: Նրանք, ովքեր կառավարում են երկիրը, անշուշտ, ունեն իշխանություն կապելու, բայց միայն մարտիմնը, որ որ այս կապը դրվում է հոգու վրա, այն ներքափանցում է երկիմը, և ինչ որ քահանաներն անում են այսպիսի ներքում, Աստված հասպարում է վերելից, և Տերը ամրագրում է իր ծառաների խոսքերը: Դրա համար, իհարկե, ինչ է սա, եթե ոչ այն ամենը, ինչ վերաբերում է երկնային իշխանությանը, որը Աստված տվել է նրանց՝ ասելով: «Ում մեղքերը ներեք, ներված կլիմն, և ում մեղքերը ներեք, ներված չեն լիմն»: Ել ի՞նչ կարող է ավելի մեծ լինել քան սա: «Հայրն ամեն դադարական հաճճել է Որդում»: Սակայն ես տեսնում եմ այդ ամենը Որդու կողմից համեմակած հիշյալ մարդկանց չեղքերում:

Սր Հովհան Ոսկեբերան, «Քահանայություն», 3.5 (387թ.)

ԶԵՂՆԱՌՈՒԹՅԱՆ ՇԱՐԱԿԱՆԸ

Քահանայական ձեռնադրության աղոքքներն ու շարականները ցույց են տալիս Սուրբ Հոգու գործն առաքյալների կյանքում և Եկեղեցում: Հետևյալ շարականը երգվում է ձեռնադրության այն պահին, երբ Եկեղեցականները երգելով երիցու հայցում են Սուրբ Հոգու շնորհները ընծայացնին:

«Աստվածային և երկնավոր շնորհը, որ Առաքելական Եկեղեցու սուրբ ծառայության կարիքները միշտ հոգում է, սարկավագությունից քահանայության է կոչում (այսինչին), Սուրբ Եկեղեցուն ծառայելու համար, իր ամձի և ամրող ժողովրդի վկայության համաձայն»:

Իսկ հավատացյալները երգակցելով երիցու կրկնում են՝ Արժանի՞ է:

- Ի՞նչ է նշանակում շարականում հիշված այն միտքը, թե «...շնորհը հոգում է Եկեղեցու ծառայության կարիքները»: Գրի՞ր մտածումներդ:

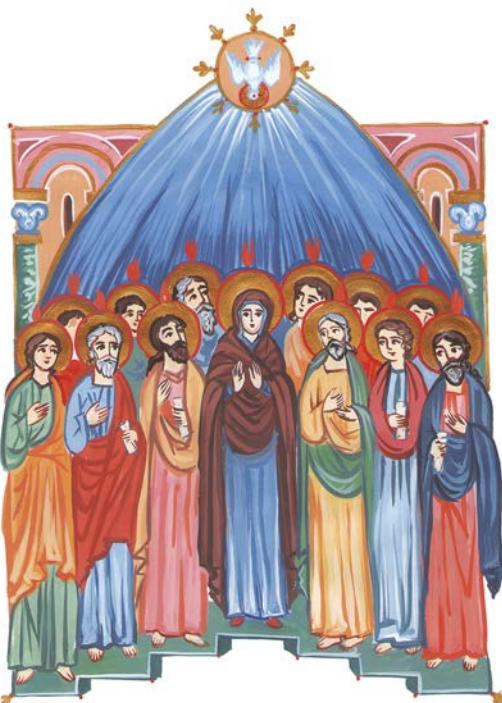
Բառարան

ՃՆՈՐԾ

Սուրբ Հոգու պարգևը:

ԹԱՆԿԱԳԻՆ ԶԱՐ ԶՐԻՍՏՈՍԻ ԴԱՄԱՐ

Քահանայական ձեռնադրությունից հետո, եթե ձեռնադրվածն ամուսնացյալ չէ և ընդունելու է կուսակրոնության ուխտը, Երեկոյան ժամերգության ընթացքում տեղի է ունենում կուսակրոն Եկեղեցականի՝ աբեղայի օրինության կարգը: Ձեռնադրող եպիսկոպոսը վեղար է դնում նորաօծ քահանայի գլխին: Ահա մի հատված այն աղոթքից, որն արտասանում է եպիսկոպոսը վեղարի տվշության ընթացքում: Աղոթքին ծանոթանալուց հետո անդրադարձի՛ր, թե դու ինքու ինչպես կարող ես լինել «քանիկազին քար» Քրիստոսի Եկեղեցու համար:

Դու՝ բոլոր արարածների վերանորոգ կյանքի հույս, Հոր Սիածին Որդի և Բան, որ հոգևոր պարզեներով և լուսածագ վարդապետությամբ եկար ամրող մարդկությունը վերանորոգելու, քո ընկուրությամբ, նախահրավեր կոչումով և Սուրբ Հոգվի ծանուցեցիր առաքյալների խումբ, և քո կենարար խորով սրբելով՝ թեզ բարեկամ անվանեցիր նրանց, և հրեղեն լիզումերով զինելով՝ նրանց հասպարեցիր իրքու անշարժ վեմ և որպես քանիկազին քար, զարդն ու պարծանքը Նոր Սիոնի՝ Եկեղեցու զավակների: Մաքրի՛ր, ով Տեր, քո այս զավակի միկրն ու զգայարանները, և լուսավորի՛ր նրա մկանողությունն ու հասկացողությունը, ինչպես քո երանելի աշակերգներին շնորհը վկեցիր ճանաչելու քեզ և բարոգելու քո սրույզ և ճշմարիկ ասկվածությունը: Ընորհաբուխ հոգի գործ նրան, որպեսզի քեզ միայն սիրի և ճշմարիկ արդարությունը չեռք բերի:

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Աչքի առաջ ունենալով, թե ինչպես Սուրբ Հոգին խոսեց առաքյալների միջոցով և Եկեղեցում, նաև ձգտում է գործել քո միջոցով այսօր, գրի՛ր մի աղոթք՝ նշելով, թե քեզ ինչպես ես հանձնում Սուրբ Հոգուն: Անդրադարձի՛ր այն ուղիներին, որոնցով տեսնում ես Սուրբ Հոգու գործը քո միջոցով:

ՏԱՆՅ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ԴԵՏ

Սույն դասը նպատակ ուներ ծեր զավակին ծանոթացնել Սուրբ Հոգուն, ով ի գորու է խոսել նրա միջոցով: «Սուրբ Հոգին խոսեց առաքյալների միջոցով» Նիկահական Հանգանակի սահմանումն ուսումնասիրվում է այստեղ՝ սուրբգրային զանազան հատվածներով համերձ: Նաև ներկայացվում է Սուրբ Հոգու գործունեությունը Եկեղեցու կյանքում սկսյալ առաքյալներից մինչև Եկեղեցական շարականներն ու հոգևոր երգերը: Աշակերտներն առիթ ունեցան անդրադարձնալու նաև Սուրբ Հոգու գործունեությանն իրենց կյանքում:

Չեր զավակն այն տարիքում է, եթե ոգեշնչվում է տարբեր բաներից: Նրանք կարող են ներշնչվել և օգնություն ստանալ մյուսներից: Նրանք գուցե կողմորոշում ստանալ որոշակի լրատվամիջոցներից: Նրանք գուցե հայտնաբերեն տիպար օրինակներ իրենց կյանքի համար: Այս ամենի միջոց անցնելիս նրանք պետք է իմանան, որ Սուրբ Հոգին իրենց հետ է ամեն պահի՝ որպես Մխիթարիչ, Խորհրդատու և Կատարյալ Օգնական: Աշակերտները պետք է սովորեն նմանվել նրանց, ովքեր իրենց հանձնել են Սուրբ Հոգուն: Նրանք պետք է իմանան, որ Աստվածաշունչը սերտելու և Եկեղեցուն իրենց կյանքի միջոցով ուղղություն և օգնություն պիտի ստանան Աստծուց՝ Սուրբ Հոգուց, կյանքուն ներշնչվելու և որոշումներ կայացնելու համար: Սա այն կյանքն է, որ հանձնառու ենք դաշտում Սուրբ Հոգուն, ով էլ ընդունակ է դարձնում մեզ անելու դա:

Քաջալերեք ծեր պատասխուն դեպի Աստված զնալու մեջ և առիթներ ստեղծեք առողջ քննարկումներ ունենալու, որոնք կօգնեն հավատի զարգացման գործընթացին և Սուրբ Հոգի Աստծուն առավել ապավիճնելուն: Հարունակեք ուսումնասիրել Սուրբ Գիրքը և մասնակցել Եկեղեցու կյանքին և միասին աճել որպես մեկ ընտանիք, որը տեղ է հատկացնում Սուրբ Հոգուն ծեր միջոցով գործելու համար, ինչպես որ գործեց առաքյալների միջոցով:

26. ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԱՊՐՈՒՄ Է ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

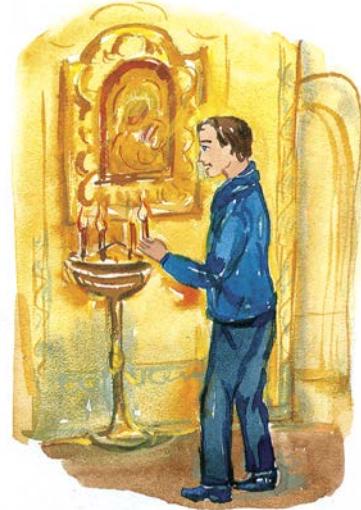
«Թեև պարզեները զանազան են լինում, բայց նույն Հոգին է պարզեսողը: Զանազան հոգւոր պաշտոններ կան, այո՛, բայց նույն Տերն է դրանք բաշխողը»:

Ա Կորնթացիներին 12.4-5

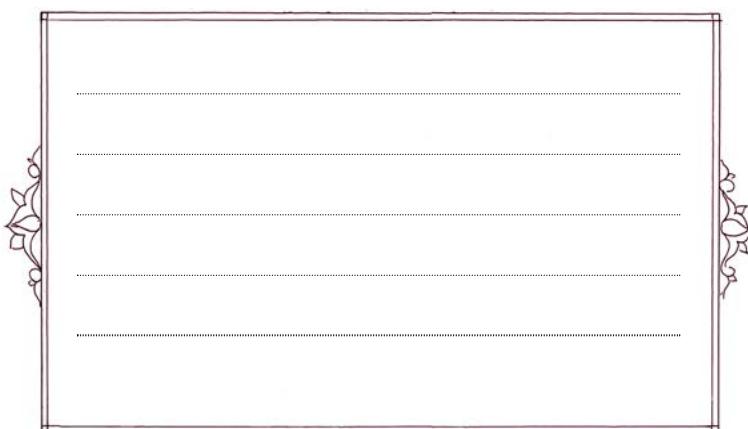
ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

- Ի՞նչ է սուրբ լիճելը: Ի՞նչն է մարդուն սուրբ դարձնում: Ահա հնարավոր մի քանի նկարագրություններ: Այսպիսի ✓ նշան դիր այն մտքերի կողքին, որոնք, քո կարծիքով, լավագույնս բնութագրում են, թե ո՞վ է սուրբը և ի՞նչ է անում:

- Մտածում է կյանքի մասին այլ կերպ, քան շատ մարդիկ:
- Չի փնտրում հաջողություն այս աշխարհում:
- Երբեմն կարող է ճիշտ չհասկացվել մյուսների կողմից:
- Սի քան անելու համար որոշում կայացնելու ինքն իրեն հարցնում է՝ Աստված ի՞նչ կկամենար, որ անեի:
- Կասկածներ չունի Աստծո մասին:
- Շատ ժամանակ է տրամադրում միայնակ աղոթելուն՝ փոխանակ ուրիշ մարդկանց հետ շփվելու:
- Հազվադեպ է մեղանչում:

- Գրիր կամ նկարի՛ր ներքեսում, թե ըստ քեզ ինչպիսի՞ն է սուրբը և ի՞նչն է մարդուն սուրբ դարձնում:

Ասպարաշաշի դասում գրի՛ր նրանց, որոնց Սուրբ Գիրքը բնորոշում է որպես սուրբ:

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒԶ

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԱՌԱՋՈՐԴՈՒՄ Է ԵԿԵՂԵՑՈՒՆ

Ա Կր 2.1-5, 12.1-11, Գդ 3.1-14, Եփ 2.14-22, Ա Թս 1.1-10

Նիկիական Յանգանակը հաստատում է, որ Սուրբ Յոգին քարոզեց առաքյալների միջոցով, բնակվեց սուրբերի մեջ՝ զարգացնելով և աճեցնելով Եկեղեցին: Աստծո Սուրբ Յոգին տրվեց բոլոր ազգերին Յոգեգալստյան օրը, և իրականացավ այն խոստումը, որ Աստված տվեց Արքահամին, ինչպես կարդում ենք հետևյալ հատվածում:

Ես էլ, Եղբայրներ, Երբ եկա ձեզ մոտ, իմաստասիրական մեծ-մեծ խոսերով չեմ, որ դասմեցի ձեզ Աստօն փրկության ծրագրի մասին, որովհետև իմ մՏՓՈՄ դրել է միայն մի նոյատակ. ձեզ ծանաչեցնել Յշուլսիմ՝ Քրիստոսին, այսինքն՝ նույն խաչված Փրկչին: Ես ձեզ մոտ զալու ժամանակ էլ տկար էի, սասիկ վախի ու դողի մեջ և իմաստության ճարտար խոսերով չխոսեցի կամ բարողեցի, այլ Սուրբ Յոգու զորությամբ և ներգործությամբ, որմեսզի ձեր հավատը հիմնվի Աստծո զորության վրա և ոչ թե մարդկային իմաստությամբ:

Ա Կորնթացիներին 2.1-5

Թեև դարձներ զանազան են լինում, բայց նույն Յոգին է դարձնողը: Զանազան հոգնոր դաշտուններ կամ, այո՛, բայց նույն Տերն է դրանք բաշխողը: Նույնույն և ծառայելու զանազան կարողություններ կամ, բայց նույն Աստվածն է դրանք տալիս յուրաքանչյուրին: Սուրբ Յոգին ամեն մեկի մեջ տարբեր ծևով է հայտնվում ընդհանուրի օգուտի համար: Այսպես, Սուրբ Յոգին մեկին տալիս է իմաստությամբ հորդորելու կարողություն, մյուսին նույն Յոգին տալիս է հոգնոր զիտության հասնելու և ուսուցանելու կարողություն: Նույն Յոգին մի երրորդի տալիս է հավաս, մեկ ուրիշին՝ բժշկելու զորություն, մեկ ուրիշին՝ հրաշագործության կարողություն, մեկ ուրիշին՝ մարզարեական դաշտամախոսություն, ուրիշ մեկին՝ Յոգուց տրված դարձները ծանաչելու կարողություն, ուրիշ մեկին՝ հափչակության մեջ տեսակ-տեսակ լեզուներով խոսելու ընորհ, իսկ մեկ ուրիշին էլ՝ այդ լեզուներով խոսվածը մեկնաբանելու կարողություն: Միևնույն Յոգին է կատարում այս բոլոր յուրաքանչյուրին տալով մի դարձն, ինչողեւ իման է կամնում:

Ա Կորնթացիներին 12.1-11

Արդ, Արքահամը «Յավատաց Աստծուն, և այդ հավատի համար էլ Աստված արդար համարեց նրան»: Իմացե՛մ, ուրեմն, որ հավատին առավինողներն են Արքահամի իսկական որդիները: Սուրբ Գրում կանխատեսված էր, որ Աստված հավատով է արդարացնելու բոլոր ազգերին, ուստի նախատես խոստում էր տրվել Արքահամին, թե՝ «Քեզնով են օրհնվելու բոլոր ազգեր»: ... Քրիստոն Օրենքի այդ ամեծից ազատեց մեզ՝ մեր փոխարեն ինքը դառնալով ամեծի առարկա ... որմեսզի բոլոր ազգերն Արքահամին խոսացված օրհնությունն ունենան Քրիստոս Յիսուսը, և մենք, հավատալով նրան, ստանան խոսացված Սուրբ Յոգին:

Գաղատացիներին 3.1-14 (քաղվածաբար)

Կարդա՛ սուրբգրային հետևյալ հատվածները և պարզի՛ Սուրբ Հոգու գործունեությունը Եկեղեցում:

Նա՛ է մեր հաւատարը, որ միացրեց հրեային ու հեթանոսին՝ իր մարմնի զիհազործումով բանդելով նրանց բաժանող թագավորական դաշտը և խափանելով Մովսեսի Աստվածամուսներով ու հրահանգներով, որմեսզի հրեային ու հեթանոսին միավորելով իր անձի մեջ՝ ստեղծի նոր և միակ մի ժողովուրդ, այդիսպակ խաղաղություն հաստատի և մեկ մարմնի դարձած երկուսին իր խաչով հաւաքանի Աստծո հետ: ... Եթևաբար, դուք այլևս օսար և խորք չեմ Աստծո համար, այլ Աստծո ընտրյալ ժողովուրդի հետ համարադաշտամուսները: Դուք մասենք եմ այս մեծ կառույցի, որի հիմն առաջալներն ու մարգարեներն են, և որի անկյունաբարն է ինքը՝ Յիսուս Քրիստոսը: Նրանով է ամբողջ կառույցը ներդաշնակ միասնությամբ աճում ու դառնում Տիրոջ սեփական սուրբ տաճարը: Նրան միացած՝ դուք էլ բոլորի հետ միասին դառնում եմ Աստծո բնակարան՝ Սուրբ Յոգու միջոցով:

Եփեսացիներին 2.14-22

... գրում ենք ձեզ՝ թեսաղոնիկեցիներիդ Եկեղեցում, որ դատկանում է Յայր Աստծուն և Տեր Յիսուս Քրիստոսին: Ծնորհ և խաղաղություն ձեզ: Մեր աղոթեներում միշտ հիշում ենք, թե ինչողեւ կյանքի եմ վերածում ձեր հավատը, սիրուց մղված՝ ծառայում եմ ուրիշներին և մեր Տիրոջ՝ Յիսուս Քրիստոսին հուսալով՝ համբերում ներդությունների: Եղբայրներ, գիտե՛, որ Աստված ձեզ սիրեց և ընտեղ, որովհետև մեր բարոգչությամբ Աստված ձեզ հայտնեց իր Ավետարամը ոչ միայն խոսելով, այլ նրա զորությամբ, այսինքն՝ Սուրբ Յոգու ներգործությամբ, և կատարյալ վասահություն ներշնչեց ձեզ: Դուք լավ գիտե՛, թե մենք ինչողեւ աղոթեցինք ձեր մեջ՝ ձեզ օրինակ լինելու համար: Նմանվելով մեզ՝ դուք նմանվեցիք Տիրոջը, քանի որ հակառակ ձեր կրած բոլոր ներդություններին՝ Սուրբ Յոգու դարձնեած ուրախությամբ ընդունեցիք մեր բարոգչությունը և ձեր այդ ընթացով օրինակ եղաք Մակեղոնիայի և Արայիայի բոլոր հավատացյալներին: Ար-

Բառարան

ՄԱՐԳԱՐԵԱՆԱԼ

քարոզել ոգեշնչումով և մարդկանց հայտնել Աստծո կամքը: Աբ Պողոսը սովորեցնում է, որ շատերը, ովքեր աղոթքով և ծշմարտությամբ փնտրեցին Աստծո կամքը, կարողացան մարդարենալ:

դարև, դուք ձեր օրինակով Տիրոց խոսքը հոչակեցիք ոչ միայն Մակեղոնիայում և Արայիայում, այլև ամեն տեղ, ուր Տարածվեց Աստօն հանդեռ ձեր ունեցած հավասի համբավը: Այնուև որ այլևս ոչ կարիքն ենք զգում որևէ բան ավելացնելու, ոչ էլ մեզ ներկայացնելու, որովհետև ուր որ գնում ենք, մարդիկ իրենք են դատմում մեր մասին, թե ինչո՞ւ ենքամ ձեզ մոտ, թե ինչո՞ւ որով, թողնելով կուռեցը, դարձավ Աստում՝ ծառայելու համար ծւնահիս և կենդանի Աստում, և թե ինչո՞ւ են ստասում, որ երկնից վերսին զա Աստօն Որդին՝ Յիսուսը, որին նա հարություն սկսեց մեռելներից, և որը մեզ փրկելու է գալիք բարկությունից:

Ա Թեսաղոնիկեցիներին 1.1-10

ԱՇԽԱՏԱՆՔ ՍՈՒՐԲ ԳՐՁՈՎ

- Զո խմբակով օգտագործիր կարդացածի սուրբգրային հատվածները, կարդա՛ նաև կողքի աղյուսակում նշված հավելյալ հղումները Աստվածաշնչից և լրացրու ներքինի աղյուսակը՝ պարզելու, թե Սուրբ Գրքում որտե՞ղ ենք հանդիպում Սուրբ Հոգուն, և ինչպե՞ս են մարդիկ ազդվում նրա ներկայությունից: Կարեիք է նշել մեկից ավելի հղում ցանկի յուրաքանչյուր այունակի համար:

Գրծ 13.49-52

Գրծ 20.28

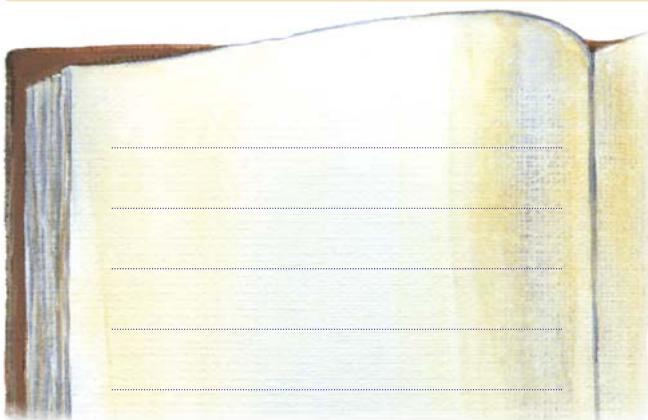
Հո 8.26-27

Սուրբ Հոգու մասին	Տեղը Աստվածաշնչում
<p>Սուրբ Հոգին բնակվում է Յիսուս Քրիստոսի հետևորդների մեջ</p> <p>Սուրբ Հոգին տալիս է</p> <p>Սուրբ Հոգին ուրախություն է</p> <p>Սուրբ Հոգին իմաստություն է շնորհում</p> <p>Սուրբ Հոգին միավորում է</p> <p>Սուրբ Հոգին միջնորդ է մեզ համար</p> <p>Սուրբ Հոգին շնորհներ է բաշխում</p>	

ԻՄ ԱՆՁՆԱԿԱՆ ՀՈԳԵՎՈՐ ԲԱՌԱՐԱՆԸ

- Աստվածաշնչից կարդա՛ ստորև նշված հատվածները և Եփեսացիներին ուղղված նամակի քաղվածքը հանդիպակաց էջից, որպեսզի կարողանաս ինքնուրույն գրել «սուրբ» բառի սահմանումը բառարանում՝ ըստ Սուրբ Գրքի և Նիկիական Հանգանակի նշանակության: Ապա գրիր մտածումներդ ի պատասխան հետևյալ հարցումի: Ինչպե՞ս եմ ինքս պատշաճում սուրբ բառի սահմանմանը:

Հռոմեացիներին 1.1-7, 12.11-13, 15.25-26, Ա Կորնթացիներին 1.1-3

Արդյո՞ք ես սուրբ եմ

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ՀՈԳՈՒ ՊԱՐԳԵՎՆԵՐԸ ԾԱՌԱՅՈՒՄ ԵՆ ԱՍՏԾՈ ԺՈՂՈՎՐԴԻՆ

Ա Կորնթացիներին 12-րդ գլխում Սբ Պողոսը համեմատություն է անցկացնում մարդկային մարմնի և նրա բազում անդամների և Քրիստոսի մարմնի՝ Եկեղեցու միջև:

Ինչպես որ մարմններ իր զանազան անդամներով մեկ ամրողություն է, այսինքն՝ բոլոր անդամները միասին մեկ մարմն են կազմում, այդպես է նաև Քրիստոսը, որովհետիւն մենք ամենքս՝ իրենք թե հերանու, ծառա թե ազատ, նոյն Հոգով մկրտվեցինք մեկ մարմն կազմելու համար, և ամենք էլ նոյն Հոգով խմեցինք:

Արդ դուք թեև առանձին-առանձին անդամներ եք, բայց միասնաբար կազմում եք Քրիստոսի մարմնը: Այդ մարմնի, այսինքն՝ եկեղեցու մեջ Աստված կարգեց բազում անդամներ՝ զանազան ծառայությունների համար: Նաին՝ առաքյալներին, երկրորդ՝ մարգարեններին, երրորդ՝ ուսուցանողներին, ապա՝ հրաշագործ զորություն ունեցողներին, հեկորդ՝ շնորհ ունեցողներին, ուրիշներին օգնելու ընդունակներին, վարչական կարողությամբ օժիվածներին, հափշտակության մեջ զանազան լեզուներով խոսողներին և այդ լեզուներով խոսվածք մեկնաբանելու ընդունակ մարդկանց:

Ա Կորնթացիներին 12.12-13, 27-28

Մենք կարող ենք գտնել մարդկանց օրինակներ, որոնք ստացել են Սուրբ Հոգու պարզեցները Աստվածաշնչի միջոցով: Այդ պարզեցներն են՝ առաջնորդելը, ծառայելը, ողորմություն անելը, հավատալը, տալը, ուսուցանելը, մարգարենալը, Աստծո Խոսքը մեկնաբանելը:

- Քո խմբակի հետ միավին գտի՞ր և կարդա՞ հանձնարարված ստրօգրային հատվածները: Որոշի՛ր, թե Սուրբ Հոգու ո՞ր պարզեցներն են տրվում ստրօգրային հատվածում նշված անհատին: Գրի՛ր աստվածաշնչյան հղումը և անձի անունը ներքեւի ցանկի համապատասխան պարզեի կողքի սյունակում:

Ծննդոց 12.4,5

Գործք 7.55-59

Դատավորներ 4.4

Գործք 8.30,35

Ա Թագավորություններ 10.1

Գործք 9.36,39

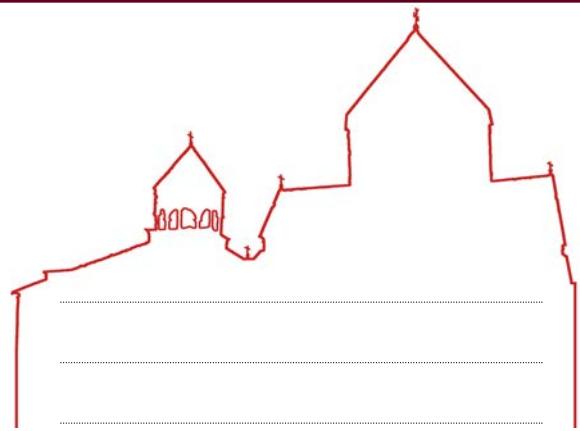
Հոռորդ 2.15-16

Հոռոմեացիներին 8.9

Հոռոմեացիներին 15.26

Պարզել	Սուրբ Գիրք	Անձ	Պարզել	Սուրբ Գիրք	Անձ
առաջնորդել			ուսուցանել		
ծառայել			մարգարենալ		
ողորմություն անել			մեկնաբանել		
հավատալ			տալ		

- Ի՞նչ իրադարձություններ են կատարվում քո եկեղեցական համայնքում, որոնք ցույց են տալիս Սուրբ Հոգու գործելը, և մարդիկ լցվում են շնորհներով: Գրի՛ր դրանց մասին կողքի գծապատկերի տողերի վրա: Կարելի է նաև ըստ ցանկության նկարագրել այնպիսի բաներ եկեղեցական կյանքում, երբ մարդիկ արձագանքում են Սուրբ Հոգու գործունեությանը:

ՍԲ ԶԱՐԻՏՈՆԸ ՊԱՏՎՈՒ Է ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ՊԱՐԳԵՎՆԵՐԸ

Մենք իմացանք, թե ինչպես Սուրբ Հոգին պարզեներ շնորհեց Հին Կտակարանի և Նոր Կտակարանի մարդկանց և ինչպես է շնորհում մեր այսօրվա աշխարհում: Չատ սուրբեր հիշատակում են հավատացյալներին տրված Սուրբ Հոգու պարզեների մասին, որոնք ապրել են իրենցից առաջ: Նրանք պատվել են հավատացյալներին շնորհված պարզեները նոյնակերպ ապրելու միջոցով, իսկ երբեմն էլ նրանց ապրած վայրերում բնակվելով:

Սուրբ Հովհաննես Փարուսականեցին ապրում էր Պաղեստինում գտնվող մի քարանձավ վանքում, որտեղ մի սրբակենցաղ վաճական էր ապրել նրանից վեց դար առաջ: Հովհաննեսը, որը հայտնի էր նաև Քարանձավեցի անունով, Սուրբ Հոգուց ստացել էր քազում շնորհներ իր այդ քարայում:

Սր Հովհաննեսից վեց դար առաջ, Ավրիդիանոս կրապաշտ արքայի օրոք Քարիտոն անունով մի մարդ զնաց Երուսաղեմ՝ նպատակ ունենալով այցելել այնտեղի տաճարներ ու եկեղեցիները: Սակայն մի գիշեր քաղաքով շրջելիս ընկնում է ավազակների ձեռքը: Նրան բռնում են, կապում և բանտարկում մի քարանձավում: Ապա որոշում են հետո սպանել նրան, քանի որ ուզում էին շարունակել իրենց կողոպուտն ու քալանը գիշերվա մբության շղարշի տակ:

Սր քանի ժամ անց մի օճ ներս սողաց դեպի քարայր և խմեց ավազակների բողած գինու մեծ սափորից: Երբ ավազակները վերադարձան, կերան ու անհազ խմեցին սափորի գինուց և բռնորդ մահացան:

Սր Քարիտոնը շնորհակալություն հայտնեց Աստծուն, որ իր կյանքը փրկվեց և ուխտեց իր կյանքի մնացյալ օրերն անցկացնել ավազակների քարանձավում՝ անդադար աղոթելով աշխարհում ապրողների համար: Այդ քարանձավում նա վաճար հաստատեց և անվանեց Փարոս:

600 տարի հետո միևնույն Սուրբ Հոգին ներշնչեց Սր Հովհաննես Փարուսականեցուն, ով քազում իրաշբներ կատարեց և հազարավոր աղոթքներ մատուցեց պարկեշտ ու երանելի կրոնավոր Քարիտոնի կողմից սրբազնած այդ նոյն վայրից:

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԿԱՊՈՒ Է ՄԵԶ ՄԵՐ ԶՐԻՍՈՆՅԱ ՆԱԽՆԻՆԵՐԻ ՀԵՏ

Սր Պատարագի այն պահին, երբ երգվում է «Տէր, ողորմեա»-ն, պատարագիչ քահանան վերցնելով նոր նվիրագործված Սր Հաղորդությունից մի մաս, գրիություն է հայտնում Աստծուն և ցածրաձայն արտասանում հետևյալ աղոթքը:

Ո՞վ Հայր Սուրբ, դու մեզ Քրիստոնյա ամվանեցիր քո Սիածնի անունով և մեզ լուսավորեցիր հոգնոր ավազանում մկրտվելով, արժանի արա մեզ այս սուրբ խորհուրդն ընդունելու մեր մեղքերի բողոքական համար: Սուրբ Հոգու շնորհները լուսավորին մեզ վրա, ինչպես լուսավորեցիր սուրբ առաքյալներիդ, ովքեր քո մարմինդ ճաշակեցին և դարձան մաքրիչները համայն աշխարհի: Են արդ, ո՞վ Տէր, Հայր քարերար, վերացրո՛ւ մեղքերի խավարը, և մասնակցությունն այս սեղանին նոյնացրո՛ւ քո աշակերպների Վերջին Ընթրիքի մասնակցության հետ:

1. Ըստ քեզ ի՞նչ պարզեներ ստացան Սր Քարիտոնը և ապա Սր Հովհաննեսը:
2. Աղոթքի ո՞ր քառերն են արտացոլում Սր Հովհաննես Փարուսականեցու փափագը Սր Քարիտոնի հաստատած վանքում ապրելիս:
3. Աղոթքում ինչպե՞ս է ասվում, թե Սուրբ Հոգին միավորում է մեզ սուրբերի հետ: Ինչպե՞ս ես զգացել այդ կապը քեզանից առաջ ապրած երանելի մարդկանց հետ:

ՄԵՆՔ ԽՆԴՐՈՒՄ ԵՆք, ՈՐ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ԻԶԱՒ ՄԵԶ ՎՐԱ

Սուրբ Պատարագի ամենակարևոր պահերից մեկն այն է, եթե պատարագիշ հոգևորականը խընդուում է Աստծուն, որպեսզի Սուրբ Հոգին առաջի նվիրագրծվող հացի և զինու վրա, որը մենք ընդունում ենք որպես Քրիստոսի Մարմին և Արյուն, որպես Սուրբ Հաղորդություն:

Հիշատակություններից և Գոհությունից հետո սարկավագները երգելով քարոզում են և խորանից հորդուում հավատացյալ ժողովրդին խնդրամատույց լինել Աստծուն հետևյալ աղոթքով.

*Որպեսզի մեր Տիր Ասպած, որ
ընդունեց այս պակարագն իր սուրբ,
երկնային և իմանալի խորանի վրա,
փոխարենը մեզ ուղարկի՛ր Սուրբ
Հոգու շնորհներն ու պարզները,
Տիրոջ աղաչենք:*

- Հիշյալ խնդրանքի մեջ ինչպե՞ս են ներկայանում Սուրբ Երրորդության անձերը: Ինչպե՞ս են նրանք նկարագրվում և ի՞նչ գործողություն են կատարում (ընդունող՝ մեկը, որ մատուցվում է, ուղարկվում որպես պարզեցու): Գրի՛ր մի նախադասություն Սուրբ Երրորդության յուրաքանչյուր անձի մասին:

Հայր՝ _____

Որդի՝ _____

Սուրբ Հոգի՝ _____

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Որպես Եկեղեցու անդամ, որ նաև ստացել ես Սուրբ Հոգու պարզները մկրտության և դրոշմի խորհրդակատարության ժամանակ, պարզի՛ր, թե ինչ են այդ պարզները քեզ համար: Ինչպե՞ս կօգտագործես դրանք Եկեղեցում կամ համայնքում՝ հօգուտ բոլորի:

ՏԱՆԸ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ՀԵՏ

Սույն դասը նպատակ ուներ սուրբգրային հատվածների միջոցով ցույց տալու, որ Սուրբ Հոգին, որ իջավ առարյաների վրա Յոգեգալստյան օրը, կատարեց Աստծո խոստումը՝ տրված Աբրահամին, որ նրա սերունդների միջոցով ամբողջ մարդկությունը պիտի օրինվի: Նույն Սուրբ Հոգին ներշնչեց սուրբերին և այժմ բնակվում և գործում է Եկեղեցում՝ առաջնորդելով հավատացյալներին:

Աշակերտները հնարավորություն ունեցան աշխատելու մի շաբթ սուրբգրային հատվածների վրա՝ ճանաչելու, թե ինչպես է Սուրբ Հոգին գործել զանազան մարդկանց մեջ և ինչպես են նրանք ազդվել Հոգու ներկայությունից: Այս վարժության միջոցով նրանք գտան տղամարդկանց և կանանց շատ օրինակներ թե՛ Յին և թե՛ Նոր Կտակարաններում, ովքեր օգտագործեցին այդ պարզներն ի նպաստ իրենց ժողովրդի և Եկեղեցու: Թող ձեր զավակն անվանի Հոգու հիշյալ պարզներից մի քանիսը, և դրանց մասին միասին փնտութե՛ Աստվածաշնչում: Եկեղեցական աղոքը ները երախտագիտությամբ են անդրադառնում այդպիսի մարդկանց, և խնդրում ենք, որ Աստված օգնի մեզ միանալու նրանց հետ, ինչպես որ աղոթում ենք ամեն անզան Սուրբ Պատարագին:

Ընտանիքով ստեղծե՛ք մի աղոթք՝ խնդրելով, որ Սուրբ Հոգին զարգացնի ձեր պարզները, և ուղիմեր գտե՛ք օգտագործելու դրանք հանրության օգտի համար:

ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔՆԱԵՎ ՄԻԱՅՆ ՄԵԿ, ԸՆԴՀԱՐԱԿԱՆ ԵՎ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑՈՒՆ

- Նիկիական Հանգանակի վերջին պարբերությունը նվիրված է Եկեղեցուն:
- «Հակապում ենք նաև միայն մեկ, ընդհանրական և առաքելական սուրբ Եկեղեցուն...»:
- Սույն գլխի չորս դասերը նկարագրում են Եկեղեցու բնույթը կամ յուրահատկությունը:
- Դաս 27** հաստատում է Եկեղեցու միությունը, քանի որ նա Քրիստոսի Մարմինն է: Չնայած քաղկացած է շատ անդամներից, քայցել նրանք բոլորը միասին կազմում են մեկ միություն՝ Սուրբ Երրորդության հանդեպ իրենց դավանած հավատքով:
- Դաս 28** Եկեղեցին բնորոշվում է որպես սուրբ, որովհետև նա Սուրբ Աստծո տաճարն է:
- Դաս 29** հաստատվում է Եկեղեցու ընդհանրական և առաքելական բնույթը՝ ըստ Հիսուս Քրիստոսի՝ առաքյալներին տված հանձնարարության:
- Դաս 30** անդրադառնում է Սուրբ Հոգուն, ով զորացրեց առաքյալներին և սուրբերին և շարունակում է լինել Եկեղեցու առաքելության շարժիչ ուժը: Հաստատվում է, որ Սուրբ Հոգին, տրված առաքյալներին Հոգեգալստյան օրը, այժմ էլ ապրում և գործում է Եկեղեցում:

Ծնողների համար

8-րդ գլխի չորս դասերը կենտրոնանում են Եկեղեցու քնույթի վրա, որը մեկ է, սուրբ ընդհանրական և առաքելական: Քրիստոսի Մարմնի միությունը կամ մեկ լինելը խարսխված է Սուրբ Երրորդության միության վրա, և դա մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի հավիտենական կամքն է: Եկեղեցու սրբությունը իմանված է Քրիստոսի այն խոսքի վրա, թե մենք Սուրբ Հոգու տաճարն ենք: Մինչ Սուրբ Հոգին շարունակում է ապրել և գործել Եկեղեցու անդամների կյանքում՝ օգնելով նրանց սուրբ լինել, ինչպես որ Աստված է սուրբ, Եկեղեցին ավելի ու ավելի հարազատ է մնում իր առաքելական և ընդհանրական քնույթին. Հիսուս Քրիստոսի զոհաբերությունը խաչի վրա համայն աշխարհի մարդկության համար եղավ, և առաջալների միջոցով մենք ընդունեցինք ճշմարտության լիությունը, որ Հիսուս Քրիստոսը եկավ հայտնելու Սուրբ Երրորդության և մեր փրկության մասին:

Սույն գլխի վերջին դասում ուսումնասիրվում է Սուրբ Պատարագի խորհուրդը՝ որպես Հիսուս Քրիստոսի մշտական ներկայություն և նախաճաշակ Աստծո արքայության:

Ընտանիքով առիթներ ստեղծեք կարդալու սուրբգրային այն հատվածները, որոնք վերաբերում են Եկեղեցու միությանը և սրբությանը: Գործնականորեն մասնակցեք ընդհանրական և առաքելական Եկեղեցու առաքելությանը՝ ճշմարտապես կիսելով Աստծո Խոսքը և սրբությունը ձեր շրջապատի մարդկանց հետ: Որպես ընտանիք կանոնավոր կերպով մասնակցեք Սուրբ Պատարագի արարողությանը, որպեսզի ապրեք Հիսուս Քրիստոսի բժշկարար ներկայությունը:

27. ՄԵԿ Է ԵԿԵՂԵՑԻՆ՝ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՄԱՐՄԻՆԸ

«Աղոթում եմ, որ նրանք բոլորն էլ մի լինեն, ինչպես որ դու,
ով Հայր, իմ մեջ ես, և ես՝ քո մեջ...»:

Հովհաննես 17.21

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

- Մարդկային էակները հակված են կազմելու խմբեր զանազան պատճառներով: Սովորաբար կիսված համոզումքները, հավատալիքները կամ ընդհանուր նպատակները կապող օղակ են դառնում իշխալ խմբերի համար կամ միավորում են նրանց: Ուսումնասիրի՝ խմբերի և միությունների հետևյալ օրինակները և որոշի՛ր, թե որն է նրանց միավորող ընդհանուր հարթությունը: Ի՞նչը կամ ո՞վ է կապում նրանց իրար հետ:

Ամերիկայի Միացյալ Նահանգներ

Եվրամիություն

Գյուղացիական միություն

- Ինչպիսի՞ տարբերանշան կստեղծեիր գիտնականների խումբ ներկայացնելու համար, որոնք համախմբելով գիտական միտքը, գրադվում են շրջակա միջավայրի պահպանության, առողջ սննդի ապահովման, մաքուր էներգիայի ստացման և համընդհանուր տաքացման խնդիրներով: Բառերի կամ նկարների միջոցով գծագրի՛ր այդ տարբերանշանը:

Ասպածաշնչի դասում պարզի՛ր, թե ի աչ ասաց Հիսուս Քրիստոսն իր եկեղեցու միության և միասնության մասին:

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒԶ

ՄԵԿ Է ՀԻՍՈՒՏ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԵԿԵՂԵՑԻՆ

Հովհաննես 15.1-11, 17.20-26

Նիկիական Հանգանակի վերջին պարբերությունն սկսվում է հետևյալ սահմանումով. «Հավատում ենք նաև միայն մեկ, ընդհանրական և առաքելական սուրբ Եկեղեցում»: Սույն հոչակումն ամուր կերպով ընձյուղված է մեր Տիրոջ աղոքքից: Հովհաննեսի Ավետարանում կարդում ենք աշակերտներին ուղղված Հիսուսի խոսքերը, որոնք զորավոր կերպով պատկերագրում են իր հետ միության և հաղորդության գաղափարը: Ընթերցիք սուրբգրային հատվածները և քո խմբի հետ քննարկիք ուսուցչի կողմից տրվող հարցումները, որպեսզի ավելին իմանաս մեր Տիրոջ մեջ փափագի մասին՝ կապված եկեղեցու միասնության և միության մասին:

Ես եմ ճշմարիկ որքապունկը, և իմ Հայրը մշակն է: Նա կպրում է իմ զրա հաւաքարված բոլոր այն ճյուղերը, որոնք պարուղ չեն լրացն, իսկ այն բոլոր ճյուղերը, որոնք պարուղ են լրացն, էլունով մաքրում է, որպեսզի ավելի պլրպարեր լինեն: Դուք արդեն մաքրված եք այն խոսքի համար, որ ձեզ ասացի: Մնացեք իմ միացած, և ես միացած կմնամ ձեզ: Ինչպես որ ճյուղն իմ առանձին պարուղ չի լրացն, եթե միացած չլինի որքապունկին, նույնպես և դուք չեք կարող պարուղ լրացն եթե միացած չլինեք իմ: Ես եմ որքապունկը, իսկ դուք՝ ճյուղերը: Ով միացած է իմ, և ես՝ նրան, ևս առապ պարուղ կրա, որովհեկան իմ դուք ոչինչ անել չեք կարող: Ով իմ միացած չի մնա, ևս կպրվելով դուքս կանուխի և կշորանս այն ճյուղերի համար, որ հավաքում և կրակը նեկեղով այրում են: Եթե իմ միացած մնաք, և իմ խոսքերն էլ չեք մնա, Աստծոց խնդրեցեք, իմ որ ուզենաք, և ևս կրա ձեզ: Իմ Հայրը լրացրավորված կլինի, երբ դուք առապ պարուղ լրացն և այդպիսով իմ աշակերտները լինեք: Ինչպես որ իմ Հայրն իմ սիրեց, նույնպես էլ ես ձեզ սիրեցի: Մնացեք իմ սիրո մնեց: Եթե իմ պարուղաները գործադրեք, կմնաք իմ սիրո մեջ, ինչպես ես, իմ Հոր պարուղաները գործադրեք, մնաս եմ սիրո մեջ: Այս բաներն ասացի ձեզ, որպեսզի իմ ուրախությունը չեք մնեց լինի, և չեք ուրախությունը կարարյալ լինի:

Հովհաննես 15.1-11

Ես աղորում միայն նրանց համար, այլ նաև նրանց համար, որոնք քարոզությամբ հավաքալու են իմ: Աղորում եմ, որ նրանք բոլորն էլ մի լինեն, ինչպես որ դու, ով Հայր, իմ մեջ ես, և ես՝ քո մեջ, այնպես էլ նրանք լինեն մեր մեջ, որպեսզի աշխարհը հավաքա, որ դու ուղարկեցիր իմ: Այս վառքը, որ դու իմ լրացիք, ես կրկնեցի նրանց, որպեսզի մի լինեն, ինչպես որ ես և դու մի են: Ես լինեն նրանց մեջ, և դու՝ իմ մեջ, այնպես որ նրանք կարարելապես մի լինեն, որպեսզի աշխարհը գիրենա, որ դու ուղարկեցիր իմ, և ես սիրեցի նրանց, ինչպես որ դու իմ սիրեցիր: Հայր, ում որ իմ կրկնեցիր, ուզում եմ, որ իմ հետ լինեն, ուր որ ես լինեն, որպեսզի դեմքն իմ վառքը, այն վառքը, որ դու իմ կրկնեցիր, որովհեկան իմ սիրեցիր աշխարհի սրբեղծագործությունց առաջ: Արդար Հայր, քեզ աշխարհը քեզ չճանաչեցի, բայց ես քեզ ճանաչեցի, և սրանք էլ իմացան, որ դու ես իմ ուղարկել: Ես քեզ ճանաչեցիր նրանց և պիտի շարունակեն ճանաչեցնել, որպեսզի այն սեր, որով իմ սիրեցիր, նրանց մեջ լինի, և ես լինեն նրանց մեջ:

Հովհաննես 17.20-26

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՔԱՐԱՆԱՅԱՊԵՏԱԿԱՆ ԱՂՈԹՁԻ ՄԻ ԽՈՐՃՐԴԱՆԻՇ

- Գրիք մի ճախաղասություն կամ նկարիք մի խորիրանիշ, որը կարտահայտի բարձրագույն նպատակը Հիսուս Քրիստոսի աղոքքի ուղղված իր աշակերտներին՝ ըստ հիշյալ հատվածներից քո ընկալման:

ՆՈՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆԻ ՄԵԿ ԵԿԵՂԵՑԻՆ

Հիսուս Քրիստոսի ցանկություն և աղոքքը, նվիրված իր հետևորդների միությանն ու միասնությանը, մտահոգությունն էր վաղ Եկեղեցու, որի համար նրանք ջանասիրաբար ու նախանձախնդրորեն աշխատանք էին տանում: Կորնթացիների Եկեղեցական համայնքին ուղղված հետևյալ հատվածում Սր Պողոս առաքյալը հորդորում է նրանց մի կողմ դնել Վիճաբանությունը և անջատողական խմբավորումները: Իր տված երեք հարցումները նվիրված էին կորնթացի հավատացյալներին՝ լրջորեն մտածելու իրենց հավատի մասին:

- Կարդա՛ հատվածը և փորձի՛ր պատասխանել Պողոսի երեք հարցումներին: Ապա մեկ նախադասությամբ գրի՛ր, թե ըստ Սր Պողոս առաքյալի, միաբանության իմքերն ինչպիսի՞ն պետք է լինեն Եկեղեցու անդամների մեջ:

Եղբայրներ, մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսի անունով կոչ եմ ուղղում ձեզ, որ բոլորդ միաբանվեք, և պառակումներ չլինեն ձեր միջ, այլ միամաք նոյն մորքի և նոյն խորհրդի մեջ, քանզի, եղբայրներ, Քղվեի ընկանիքից ոմանք ձեր մասին խոսելիս պեղեկացրին ինձ, թե հակառակություններ կան ձեր միջ: Ասեմ, ինչ որ լսեցի. թե ձեզնից յուրաքանչյուրը փարքեր քան է ասում: Մեկն ասում է՝ «Ես Պողոսին եմ հեկուում», մյուսը՝ «Ես Ապողոսին եմ հեկուում», մի երրորդն ասում է՝ «Ես Կեկասին եմ հեկուում», իսկ մի ուրիշը, թե՝ «Ես հեկուում եմ Քրիստոսին»: Սի՞թե Պողոսը խաչվեց ձեզ համար, կամ Պողոսի անունով մկրտվեցիք: Փառք Աստծո, որ ձեզնից միայն Կրիստոսին և Գայիոսին եմ մկրտել այնպես որ մեկը չի կարող ասել, թե իմ անունով մկրտվեցիք:

Ա Կորնթացիներին 1.10-15

ՊԱՇՏԱՊԱՆԵՆՔ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆԸ

- Կարդա՛ սուրբգրային ցանկագրված հատվածներն Աստվածաշնչից և ճանաչի՛ր այն դրսեորումներն ու պայմանները, որոնք վտանգում են Քրիստոսի Մարմնի միությանը, և նրանք, որոնք դրա իմքերն են և սատարում են միասնության կառույցին: Գրի՛ր բնութագրող քառեր կամ կապակցություններ (տողի համարներով) ըստ յուրաքանչյուրի՝ համապատասխան սյունակում:

Սուրբ Գիրք	Միություն	Միությունը վտանգող
Հռոմեացիներին 12.4-5		
Ա Կորնթացիներին 3.1-11		
Ա Կորնթացիներին 12.12-13		
Գաղատացիներին 3.27-29		
Եփեսացիներին 1.15-23		
Եփեսացիներին 4.1-6		

Արձագանքում եմ հավատով

- Եկեղեցու միության համար ի՞նչ պարզ է մինչ այժմ տրվել քեզ: Ինչպես կարող ես լինել հավատարիմ վկան Հիսուս Քրիստոսի հետևյալ աղոքքի՝ «...որ մեկ լինեմ, ինչպես որ մենք մեկ ենք»:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ՄԵԿ ՀԱՅ, ՄԵԿ ՄԱՐՍԻՆ

Մահանալու նախորդ գիշերը Հիսուսն աշակերտների հետ տոնում էր Զատիկը, որը մենք գիտենք որպես Վերջին ընթրիք: ճաշկերույթի ընթացքում, վերիշելով Զատիկի պատմությունն ըստ սուրբգրային ծեփ պահանջի, Հիսուսը վերցնելով հացը և զինու բաժակը զոհություն հայտնեց և մատուցեց իր աշակերտներին որպես իր մարմին և արյուն՝ հորդորելով, որպեսզի շարունակեն իր հաստատած այս ավանդությունը «ի հիշատակ իրեն»:

Հետհարության Եկեղեցին հաճախ էր հավաքվում միասին՝ հնազանդվելով Հիսուս Քրիստոսի պատգամին: Գործ առաքելոցում կարդում ենք.

*Նրանք առաքյալներից հարակրեորեն սովորում էին
Քրիստոսի վարդապետությունը և մասնակցում հավա-
քական ճաշերին, հացը կրոնելու արարողությանը և
աղոքքներին:*

Գործ առաքելոց 2.42

Ճաշի հենց այս սեղանի շուրջ է, որ Եկեղեցին շարունակում է ապրել Քրիստոսի ներկայությունը և իրականացնում Քրիստոսի Մարմնի միությունը՝ Տիրոջ Խոսքը լսելով և նրա քանօնագին Մարմինն ու Արյունը ճաշակելով մեր մեղքերի բողոքյան և Աստծո արքայության մեջ հավիտենական կյանքի համար: Ար Պողոս առաքյալն ամփոփում է հիշյալ միտքը կորնթացիներին ուղղված իր նամակում:

Երբ խմում ենք այն բաժակից, որ օրինում ենք ի հիշակալ Տիրոջ ընթրիքի, մի՞րեւ հաղորդված չենք լինում Քրիստոսի արյանը: Եվ երբ ճաշակում ենք այն հացից, որը կրում ենք, մի՞րեւ հաղորդված չենք լինում Քրիստոսի մարմնին: Մենք բոլորս մեկ հաց, մեկ մարմին ենք, որովհենում նոյն և մի-ալ հացից ենք ճաշակում:

Ա Կորնթացիներին 10.16-17

Կարդա՛ հետևյալ աղոքքները Սուրբ Պատարագից, որոնք քահանան ընթերցում է ծածուկ կերպով: Ինչպե՞ս ես արտահայտված տեսնում Ար Պողոսի մտքերը հիշյալ աղոքքներում: Ո՞ր նախադասություններն են կապակցում Հիսուս Քրիստոսի՝ խաչի վրա զոհաբերությամբ մեր փրկության գաղափարը և աղոքքի ո՞ր տողերն են հայտնում Քրիստոսի հետ մեկ լինելու միևնույն միտքը: Յուրաքանչյուր աղոքքի մեջ + դիմք այն նախադասությունների սկզբում և վերջում, որոնք առնչվում են մեր փրկության անհրաժեշտության հետ: * նշան դիմք այն նախադասությունների սկզբում և վերջում, որոնք վերաբերում են Քրիստոսով մեր միությանը:

*Պարզած է և իրավացի երգել քեզ, օրինել փառարանել, զոհանալ և երկր-
պագել քեզ քո վերության ամեն վայրում, քանզի դու անձառելի Ասլուած ես՝
մեր լմբոնումից վեր, անդեսանելի՝ մեր հասկացողությունից վեր, մշտնչենա-
վոր գոյությամբ և միշտ նոյնը դու և քո Միածին Որդին և քո Սուրբ Հոգին: Դու
ոչնչից գոյության կոչեցիր մեզ, և երբ սայրաքեցինք, դու վերսպին բարձրաց-
րիր մեզ: Երբեք շղաղարեցիր զործելուց, մինչև որ առաջնորդեցիր մեզ դեպի
երկինք և պարզեցիր մեզ քո գալիք արքայությունը: Այս ամենի համար մենք
զոհություն ենք հայրանում քեզ և քո Միածին Որդուն և քո Սուրբ Հոգուն. այն
ամենի համար, ինչ մենք զիկինք կամ չզիկինք, դեսանելի և անդեսանելի
այն օրինության համար, որը շնորհվել է մեզ:*

Սր Յովիան Ոսկեբերանի Ար Պատարագից

Արդար է սրուգապես և իրավացի՝ փուրածան ջերմնուանդությամբ երկրպագելով փառավորել քեզ, ով ամենակալ Հայր, որովհենում քո անզննելի և արարշակից Խոսքի միջոցով՝ մեղքի հեղևանքով առաջացած աննօքը վերացրիք: Նա Եկեղեցին ընդունեց որպես իր ժողովուրդ՝ սեփականացնելով իրեն հավակացողներին. կուսական ծննդյան խորհրդով զննելի մարդկային բնությունն առավ և հա-
ճու եղավ մեր մեջ բնակվելու և որպես ճարրարապետ Ասլուածային նոր կառույցի՝ երկիրը երկնքի վերածեց:

Սր Յովիան Ոսկեբերանի աղոթքն ըստ Յայ Եկեղեցու Պատարագամատույցի

ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՀԱՅՐԵՐԸ ԽՈՍՈՒՄ ԵՆ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՄԻՌԻԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

▪ Հավատարիմ մեր Տիրոջ կամքին, որն արտահայտվեց իր աշակերտներին ուղղված աղոթքի մեջ, Եկեղեցին յուրաքանչյուր Սուրբ Պատարագի ընթացքում շարունակում է աղոթել միության համար: Հիշատակությունների մեջ Եկեղեցին հիշատակում է քե՛ ողջ և քե՛ ի Քրիստոս հանգույցալ իր բոլոր անդամներին: Այս բվում աղոթքով հիշատակում են նաև Ամենայն Հայոց Կարողիկոսը և թեմակալ առաջնորդը: Կարուա՝ այն աղոթքը, որը պատարագիչը ցածրաձայն արտահանում է բոլոր Եպիսկոպոսների համար: Ապա ընթերցի՛ր 3-րդ դարի ականոն Եկեղեցական հայրերից Սր Կիպրիանոսի գրվածքներից, ով միության համար իր ոգեշնչումներն արտահայտել է «Եկեղեցու միության մասին» իր աշխատության մեջ: Համեմատի՛ր հիշյալ երկուը Հիսուս Քրիստոսի աղոթքի հետ՝ **Հովհաննես 17.20-26:**

« Ինչպե՞ս ես հասկանում Եպիսկոպոսի դերը Եկեղեցու միությունը պաշտպանելիս:

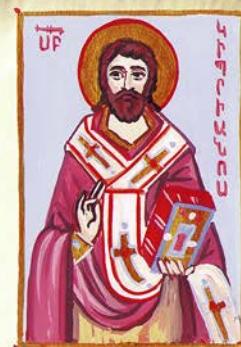
« Ո՞րն է այն հիմքը, որի վրա միությունը կառուցվում է և պահպանվում:

Լրացրո՛ւ հետևյալ զծապատկերը՝ արտահայտելով ընթոնումներդ, և յուրաքանչյուրի մեջ գտի՛ր զուգահեռ մտքեր, այնուհետև ամփոփի՛ր գտածներդ ինքնուրույն խոսքերով:

Հիշի՛ր, ո՞վ Տեր, ողորմի՛ր և օրհնի՛ր բոլոր ուղղափառ Եպիսկոպոսներին,
որոնք ուղղի վարդապետությամբ մեզ ուսուցանում են ճշմարիկ խոսքը:
Քահանայի ծածուկ աղոթք (հիշատակություն Սր Պատարագից)

Եվ այս միությունը մենք պետք է ամուր պահենք և պահպանենք հապրկապես մեզանից նրանք, որոնք եպիսկոպոս են և նախազահում են Եկեղեցում, որպեսզի մենք ևս ապացույց ունենանք, թե եպիսկոպոսությունն ինքնին մեկ է և անբաժան: Թող ոչ ոք չխարի միաբանությանը սխալ ըմբռնումներով, բող ոչ ոք չխեղարյուրի հավաքի ճշմարիկությունը՝ թերահավաքորդն սակարկության մեջ մղնելով: Եպիսկոպոսությունը մեկ է, որի յուրաքանչյուր մասը շաղկապված է մեկ ամբողջությամբ: Եկեղեցին նոյնակե մեկ է, որը յայն բարածում և բազմազան ընդգրկում ունի՝ հարածուն պարզաբնությամբ: Ինչպես որ արեգակն ունի շատ ճառագայթներ, բայց մեկ լույս, և ծառը՝ շատ ճյուղեր, սակայն մեկ բում՝ հասպագամած իր սեղող արմադի վրա.. Բաժանմի՛ր արեն ճառագայթն իր իսկ լույսից, իր մարմնի միությունը բույլ չի պալիս լույսի բաժանում: Կզդի՛ր ծառից մի ճյուղ եռք որ այն կորվի, այլևս չի բոլորոշի.. Այսպիսին է նաև Եկեղեցին, որ Տիրոջ լույսից լուսավորված իր ճառագայթներն է ափուն համայն աշխարհի վրա, բայց մեկ է նրա լույսը, որ բարածվում է ամենուր, և ոչ էլ նրա մարմնի միությունն է բաժանվում: Քրիստոսի լույսը լուսավորում է Եկեղեցին իր խոսքի միջոցով:

Սր Կիպրիանոս, «Եկեղեցու միության մասին», գրվածք 1.5

Յղում	Եպիսկոպոսի դերը միության պաշտպանության մեջ	Միության հիմքը
Հովհաննես 17.20-26		
Աղոթք Եպիսկոպոսների համար		
Սր Կիպրիանոս		

ԻՄ ԱՄՓՈՒԹՈՒՄԸ

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Քո կարծիքով՝ կրոնի ուսուցիչներն ինչպե՞ս կարող են օգնել իրենց Եպիսկոպոսներին Եկեղեցու միության կարևոր գործն առաջ տանելու համար: Ի՞նչ կարող ես անել ինքը Քրիստոսի Եկեղեցու միության առաջընթացի ուղղությամբ:

ԽԱՂԱՐՈՒԹՅԱՆ ՀԱՄԲՈՒՅՈԾ

Սուրբ Պատարագի Մեծ մուտքին, եթե վերաբերվում է անմահարար սուրբ հացը և զինով սկիհը և դրվում սուրբ սեղանի վրա, բուրվառակիր սարկավագը համբույում է սուրբ սեղանը և քարոզում. «*Ողջ՛ յա պվիր միմյանց սուրբ համբույրով...*»: Խորանից ողջունի փոխանցման պահին դպիրները և ժողովուրդը միասին երգում են.

*Քրիստոս մեր մեջ հայրականէց,
Ասրւած որ Է այսպիսէ բազմեց.
Խաղաղության ծայնը հնչեց.
Սուրբ ողջունի կոչ ուղղվեց:
Եկեղեցին միանձնացավ.
Միրո համբույրով ամրացավ.
Ժշնամուրյունը հեռացավ.
Մերն ամենն կողմ պարածվեց:
Արդ ո՞վ պաշտոնաներ,
Բարձր ծայնով միաբերան օրհնեցիք
Միասնական Ասրւածությանը,
Որին սերովեներն են սրբանում:*

(Նոտաները տես՝ Հավելվածում, էջ՝ 130):

- «Սուրբ համբույրի» փոխանցումը վաղ ժամանակներից դարձել է Եկեղեցում մատուցվող Պատարագի արարողության անբաժանելի մասը: Համարաբառի օգնությամբ գտի՛ր «սուրբ համբույր» կապակցությունը Նոր Կտակարանում: Կարելի նաև փնտրել «սիրո համբույր» արտահայտությունը: Ներքեսի գծերի վրա նշի՛ր սուրբգրային հղումները:

Սուրբ _____

Համբույր _____

Սիրո _____

Համբույր _____

ՏԱՆԸ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ԴԵՏԸ

Սույն դասը կենտրոնացած էր մեր Տիրոջ աղոթքի վրա՝ ի խնդիր իր աշակերտների և իր ամբողջ Եկեղեցու միության: Որպես մեկնարկ ունենալով Նիկիական Յանգանակի սահմանումը՝ առնչված Եկեղեցու «մեկ, սուրբ, ընդհանրական և առաքելական» բնույթի հետ, աշակերտներն ուսումնասիրեցին սուրբգրային հատվածները, որոնք ներկայացնում են Յիսուս Քրիստոսի խոսքերն իր Եկեղեցու միության վերաբերյալ, ինչպես նաև նրա նաև մասին, թե ինչպես էր վայր Եկեղեցին աշխատում առաջ տանել և պահպանել հավատքի միությունը ի սեր Յայր Աստծո:

Նաև սովորեցին ծիսապաշտամունքային մի քանի աղոթքներ, որոնցով Եկեղեցին շարունակում է աղոթել Սուրբ Եկեղեցու միության համար, որովհետև Սուրբ Պատարագի մատուցման ընթացքում է, որ ընդունելով մեր Տեր Յիսուս Քրիստոսի Մարմնի և Արյան Սուրբ Յաղորդությունը, իրականացնում ենք և ապրում որպես մեկ Եկեղեցի՝ ըստ Քրիստոսի Մարմնը լինելու պատճառ:

Նկատի առնելով, որ մեր Տերն աղոթում էր, որ իր առաքյալների խոսքով շատերը հավատան իրեն, Եկեղեցին պարտականությունն ունի անշեղորեն պահպանել Ավետարանի ծշմարտությունը: Սույն պարտականությունն ընկնում է բոլոր Եպիսկոպոսների ուսերին, որոնց համար Եկեղեցին մշտապես աղոթում է, որպեսզի նրանք շարունակեն «ուսուցանել մեզ Աստվածաշնչի ծշմարտությունն ուղղափառ վարդապետությամբ»: Նաև երգում ենք Ողջույնի հոգևոր երգը, որը մեր մեկ լինելու խորհրդանիշն է Յիսուս Քրիստոսով հաշտվելիս:

Ձեր զավակին հնարավորություն տրվեց մտածելու քրիստոնեական դաստիարակության ուսուցիչների դերի շուրջ, ովքեր նպաստում են Եպիսկոպոսների գործունեությանը՝ սովորեցնելու ուղղափառ քրիստոնեական հավատքը: Նրանց նաև առիթ ընձեռվեց խորհրդածել, թե ինչպես կկարողանան նպաստել Սուրբ Եկեղեցու միությանը: Քաջալերեք նրանց հարատևել քրիստոնեական կրթության մեջ:

Որպես ընտանիք դուք նույնական կարող եք օգնել ձեր զավակին աճել Աստծո խոսքի իմացության մեջ, ինչպես որ ընդունված է մեր ուղղափառ հավատքի մեջ: Խորախուսեք նրանց ընթեղոցել Սուրբ Գիրքը, կամոնավոր կերպով հաճախել Եկեղեցական արարողություններին, հատկապես Սուրբ Պատարագին: Սույն ջանքերի շնորհիվ նրանք լավագույնս պատրաստ կլինեն դիմագրավելու կյանքի մարտահրավերները՝ զինված մեր Տիրոջ սիրով, ով շարունակ կոչում է մեզ մնալ իր մեջ, ինչպես որ խաղողի ճյուղերը կարիք ունեն չկտրվելու վագիշ՝ պտղաբեր լինելու համար:

28. ԵԿԵՂԵՑԻՆ՝ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ՏԱՃԱՐ

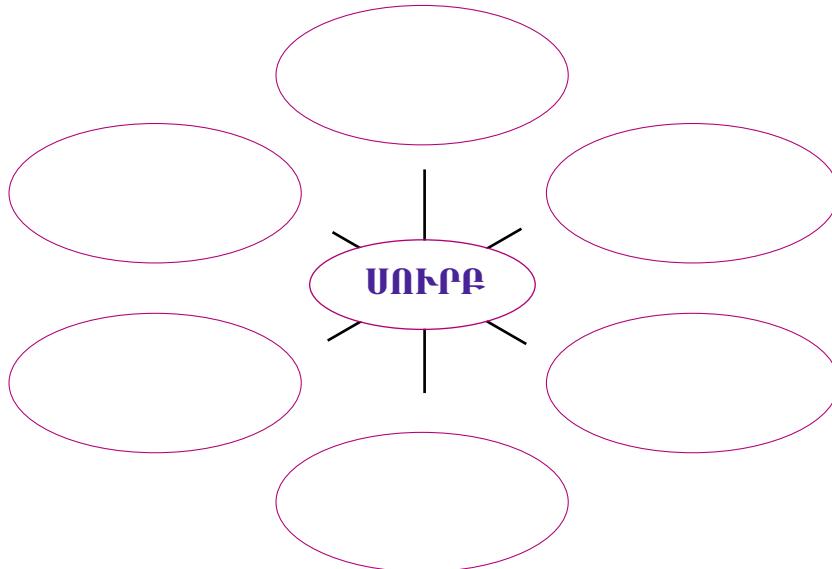
«...որովհետև Աստծոն տաճարը սուրբ է, և դուք եք այդ տաճարը»:

Ա Կորնթացիներին 3.17

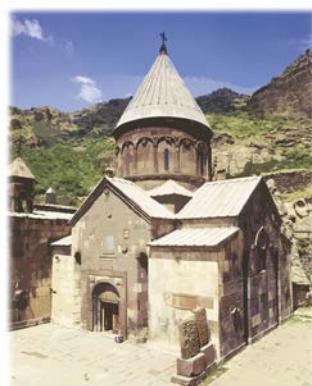

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

- Ի՞նչ բառեր զիտես, որոնք կապակցվում են սրբության հետ: Մտածիր առնվազն չորս բառեր և գրիր կողքի շրջանակների մեջ:

- Ինչպիսի՞ պատկերացումներ ես ունենում, երբ մտածում ես սրբության մասին: Ներքևի ո՞ր նկարներն են համընկնում սրբության մասին քո ըմբռնումներին: ✓ այս նշանը դի՛ր ընտրած նկարի կողքին: Գրավոր բացատրի՛ր, թե ինչո՞ւ ընտրեցիր հենց այդ նկար(ներ)ը և ինչո՞ւ մյուսները չեն համընկնում քո պատկերացումներին:

Ասկրկածաշնչի դասից պարզի՛ր, թե ինչո՞ւ ենք Եկեղեցին սուրբ կոչում:

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒԶ

ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՍՈՒՐԲ Է

Հռ 12.1-2, Ա Կր 3.16-17, 6.19-20, Կղ 1.21-23, Ա Պատ 1.14-16, 2.9-10

Մենք շարունակում ենք հոչակել Նիկիական Հանգանակի հետևյալ սահմանումը. «Հավաքում ենք նաև միայն մեկ, սուրբ, ընդհանրական և առաքելական Եկեղեցում»: Կարդա՛ և քննարկիր ներքեակի հատվածները՝ քաղված առաքելական նամակներից, որպեսզի իմանաս, թե ինչպես է Եկեղեցին միշտ ընկալել իր արքությունը: Գտիր ընդհանուր թեմաներ, որոնք ի հայտ են գալիս յուրաքանչյուր քաղվածքում և լրացրո՞ւ ուսուցիդ կողմից տրվածը:

Ուստի, եղբայրներ, քանի որ Աստված այնքա՞ն ողորմած եղավ մեր հանդեպ, աղաջում եմ, որ դուք ձեզ Աստծուն ընձայեք որպես նրան վերապահված կենդանի մի զոհ, որովհենով դա՛ է Աստծոն ուզած հոգևոր պաշտամունքը: Մի՛ ընդորինակեք այս աշխարհի մարդկանց վարմունքը, այլ նոր մարդ եղեք նորոգված մկրելով, որպեսզի իմանալով Աստծոն կամքը՝ ձեր փորձառությամբ ընդորեք լավը, այսինքն՝ ինչ որ բարի է, ինչ որ ընդունելի է նրան և կարարյալ:

Յօնմեացիներին 12.1-2

Չգիտե՞ք, որ Աստծոն լրամար եք դուք, և Աստծոն Հոգին է բնակվում ձեր մեջ: Հերկարար, եթե մեկն Աստծոն լրամարը քանի, Աստված էլ կորսարի պիտի մարմին նրան, որովհենով Աստծոն լրամարը սուրբ է, և դուք եք այդ լրամարը:

Ա Կորնթացիներին 3.16-17

Չգիտե՞ք, որ ձեր մարմինները լրամարն են Սուրբ Հոգու, որը դուք Աստծուց եք առել, և այն բնակվում է ձեր մեջ: Խմացե՛ք, որ դուք չեք ձեր անձի վերը, այլ Աստված, որ փրկազնով զնեց ձեզ համար: Ուստի այնպես ապրեցեք, որ Աստված փառավորվի ձեր մարմիններով:

Ա Կորնթացիներին 6.19-20

Դուք էլ մի ժամանակ օգարացել եք Աստծուց և քշնամացել նրան ձեր մկրածնակերպով ու չար գործերով: Բայց այժմ Քրիստոսն իր մարդեղությամբ և մահվամբ ձեզ հաշվեցրեց Աստծոն հետ, որպեսզի դուք նրան ներկայանաք մարուր, անքիծ և անարակ: Ուստի հարապեսեցե՛ք ձեր հավատի մեջ՝ այն հասկապելով ամուր հիմքերի վրա, անհախիս պահելով այն հոյսը, որ ունեցաք Ավելարանի քարոզությունը լսելով: Ես՝ Պողոս, ինք էլ ծառա եմ այդ Ավելարանին, որ քարոզվում է երկնքի լրակ գրմանող բոլոր արարածներին:

Կողոսացիներին 1.21-23

Աստծուն հնագանդ զավակներ եղեք և մի՛ առաջնորդվեք անցյալ ցանկություններով, որոնցով ապրում էիմք, երբ դեռ չեմք ճանաչում Քրիստոսին: Այլ ինչպես որ ձեզ կանչող՝ Աստված, սուրբ է, դուք էլ սուրբ եղեք ձեր ամբողջ կյամքով, քանի որ գոված է. «Սուրբ եղեք, որովհենով սուրբ եմ ես»:

Ա Պետրոս 1.14-16

Բայց դուք ընկրոյալ մի ցիդ եք, քազակորելու կոչված քահանաներ, մի սուրբ ազգ, Աստծոն սեփական ժողովուրդը, և ձեր պարտականությունն է քարոզել նրա՝ զորությունը, ով խավարից ձեզ կանչեց իր սքանչելի լուսին: Որովհենով դուք այժմ Աստծոն ժողովուրդն եք, մինչդեռ նախապես նրանը չեմք. այժմ վայելում եք նրա ողորմությունը, մինչդեռ նախապես զրկված եք դրանից:

Ա Պետրոս 2.9-10

- Կարդացած հատվածներից դուրս գրի բառեր կամ կապակցություններ, որոնք Եկեղեցու հոմանիշներ են: Մտապահի՛ այդ բառերը և նրանց գտնվելու սուրբգրային հատվածը:

- Ըստ քո ընթերցածների և խմբակային քննարկումների՝ զրի՞ր քո սեփական «նամակը» ընկերոջ՝ բացատրելով, թե ինչո՞ւ է Եկեղեցին սուրբ։ Կարող ես նաև ըստ ցանկության ասելիքդ արտահայտել նկարի միջոցով։

Եկեղեցին սուրբ է...

ՍՐԲՈՒԹՅՈՒՆԸ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ՆԵՐԳՈՐԾՈՒԹՅԱՆ ԱՐԴՅՈՒՆՔՆ Է

Կարդացիր քաղվածներ Առաքելական նամակներից, որոնք քաջալերում են վաղ Եկեղեցու անդամներին հավատարիմ մնալ Աստծո սեփական ժողովուրդ դառնալու նրանց ստացած կոչին։ Մեր Տերը քաջ գիտեր, որ սուրբ լինելը, Աստծո սեփական ժողովուրդ դառնալն այս անբարյացկամ աշխարհում այնքան էլ հեշտ չպիտի լինի։

- Կարդա՛ Հովհաննես 16.1-15 քաղվածները։ Հիշյալ հատվածն ամբողջուրյամբ կարելի է ընթերցել Աստվածաշնչից։ Նրանում Հիսուսը խոսում է Սուրբ Հոգու գործի մասին, որը պիտի ուղարկի իր հետևորդներին։ Սա համեմատի՛ր Սուրբ Հոգու մասին Սրբ Երանուի ասածների հետ։ Հիսուսի խոսքերն ինչպե՞ս են արձագանք գտնում Սրբ Երանուի գործում։

Այս բաներն ասացի ծեղ, որպեսզի ծեր հավալոր չկորցնեք։ Իրենց ժողովարաններից դուրս կհանեն ծեղ, և կամ ժամանակ, երբ ով որ ծեղ սպանի, պիտի կարծի, թե Աստծուն ծառայություն է մարուցու։ Սարդիկ այս բաները կանեն ծեղ, որովհեկը չճանաչեցին ոչ Հորը և ոչ Էլ ինձ։ Եթե չճանա, Միսիքարիշը չի զա ծեղ մուր, իսկ եթե զնան, նրան կուղարկեն ծեղ մուր։ Բայց երբ զա ինքը՝ Սուրբ Հոգին, որ ճշմարտությունն է հայտնում, նա կառաջնորդի ծեղ դեպի ամբողջական ճշմարտություն, որովհեկը ինքն իրենից չի խոսի, այլ ինչ որ լսի, այն կասի և ծեղ կալիք բաների մասին։ Նա կիսուավորի ինձ, որովհեկը ինչ որ առնի ինձնից, կհայրնի ծեղ։ Ինչ որ ունի Հայրս, ինն է դրա համար ասացի ծեղ։ թե ինչ որ առնի ինձնից, կհայրնի ծեղ։

Ուր որ Եկեղեցին է, այնպես է Աստծո Հոգին. և ուր որ Աստծո Հոգին է, այնպես է Եկեղեցին և ամեն փեսակի շնորհ։ Բայց Հոգին ճշմարտություն է։ Հետևաբար ովքեր հաղորդակից չեն Հոգուն, չեն սնվել և կյանք չեն սպացել իրենց մոր կրծքից, ոչ էլ հագենում այն փրփրացող աղբյուրից, որ բխում է Քրիստոսի մարմնից։

Սրբ Երանու Լիոնացի,
«Ընդդեմ հերձվածոց», III, 24. 1

Հիսուսն ասաց	Սրբ Երանուն արձագանքում է
Երբ զա ինքը՝ Սուրբ Հոգին, որ ճշմարտությունն է հայտնում, նա կառաջնորդի ծեղ դեպի ամբողջական ճշմարտություն...	
	Յետևաբար ովքեր հաղորդակից չեն Հոգուն, չեն սնվել և կյանք չեն սպացել իրենց մոր կրծքից, ոչ էլ հագենում այն փրփրացող աղբյուրից, որ բխում է Քրիստոսի մարմնից։

Բառարան

ՄԽԻԹԱՐԻՉ

Վերաբերում է Սուրբ Հոգուն։ Նշանակում է ոչ միայն «միսիքարող», այլ նաև «քաջալերող», խորհրդատու, օգնական, միջնորդ և բարեխոս։

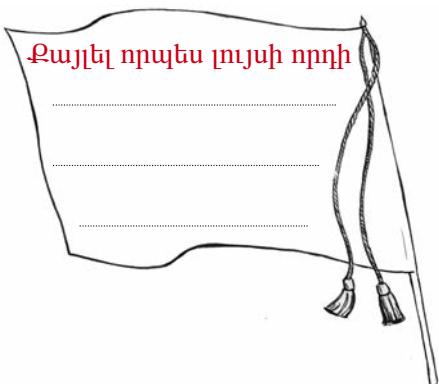
ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ ԶԳՏԵՆՔ ՄՐԲՈՒԹՅԱՆ

Նախորդ դասին ծանոթացանք Եկեղեցուն՝ որպես Քրիստոսի մարմնի, ինչպես որ այն ներկայացված է Ա Կորնքացիներին 12-րդ գլխում. «...որովհեք մենք ամենքը՝ իրեն թե հերանու, ծառա թե ազար, նոյն Հոգով մկրտվեցինք մենք մարմնի կազմելու համար, և ամենքը էլ նոյն Հոգով իմեցինք: Առդ դուք թեև առանձին-առանձին անդամներ եք, բայց միասնաբար կազմում եք Քրիստոսի մարմնը»:

Եկեղեցին սուրբ է, որովհետև Քրիստոսը՝ այդ մարմնի գլուխը, սուրբ է: Երկրավոր Եկեղեցու անդամները սուրբ են այն առումով, որ նրանք ապրում են Աստծո հետ միության մեջ: Հենց սա է այն մարտահրավերը, որ Եկեղեցու անդամները պետք է ընդունեն՝ ապրելու մի կյանք, որը թելադրված չէ աշխարհիկ չափանիշներով, այլ առաջնորդված Աստծո սիրով ու պատվիրաններով:

- **Եփեսացիներին 5-րդ գլխում** Սր Պողոսը կոչ է անում քրիստոնյաներին մերժել կոռապաշտությունը՝ փոխարենը հրավիրելով նրանց նմանվել Աստծուն՝ որպես սիրելի զավակներ: Խմբակի հետ կարդա՛ և քննարկի՛ **Եփեսացիներին 5.1-20 հատվածը**:
 - ⌚ Վերևի տողերին ցանկագրի՛ր սրբությանը հակոտնյա վարվելակերպը բնորոշող բառեր:
 - ⌚ Անվանի՛ր մի քանի «կոռապաշտական» ձևեր, որոնք ծառանում են մեր առջև նույնիսկ ներկա ժամանակներում:
 - ⌚ Դրոշի վրա գրի՛ր քո սեփական սահմանումը՝ նկարագրելով սրբության մի կենսակերպ, որը կուգեիր ընդունել որպես Քրիստոսի աշակերտ:

Սրբությանը դեմ վարվելակերպ

ՄՐԲՈՒԹՅՈՒՆԸ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԸՆՏԱՆԻՔՈՒՄ

Եփեսացիներին 5-րդ և 6-րդ գլուխներում շեշտվում է, որ լույսի որդիները լցված են Սուրբ Հոգով: Սուրբ Հոգով լցված լինելու մեկ ուրիշ նշան է նաև այն փոխադարձ հնագանդությունը, որ ընտանիքի անդամներն ունեն միմյանց հանդեպ՝ ի սեր Քրիստոսի: **Եփեսացիներին 5.21-6.4 հատվածը** վերաբերում է ամուսիններին, զավակներին ու ծնողներին:

Եփեսացիներին 5.22-33 հատվածն ընթերցվում է Սուրբ Պատակի խորիրդակատարության ընթացքում: Հիշյալ մասը հաճախ պատճեան է հասկացվում, եթե **Եփեսացիներին 5.22-24 համարները** դուրս են քողնվում համատեքստից: Կարդա՛ և տե՛ս, որ սույն հատվածը նպատակ չունի ստորադասել կնոջը, այլ այն հավասարակշռվում է փեսային տրվող խրատով, որը շարունակվում է **25-33 համարներում**:

- Կարդա՛ **Եփեսացիներին 5.21-33 հատվածը** հետևյալ հարցումների մասին խորհելիս:
 1. Ո՞րն է կնոջ պարտականությունը հանդեպ իր ամուսինը և ինչո՞ւ: Ո՞վ է կնոջ տիպարը:
 2. Տղամարդն ինչպես պետք է վարվի իր կնոջ հետ, ո՞վ է տղամարդու տիպարը:
- Ցուրաքանչյուր թագի կողքի գծերի վրա մի նախադասությամբ արտահայտի՛ր **Եփեսացիներին 5.21-33 հատվածի** պատգամը:

Տղամարդ

Կին

ԾՆՈՂՆԵՐ ԵՎ ԶԱՎԱԿՆԵՐ

- Կարդա՛ ներքևի տողերը: Ինչպե՞ս ես հասկանում զավակներին ու ծնողներին ուղղված խորհուրդը Եփեսացիներին 6.1-4 հատվածում: Ի՞նչ պատասխանատվություն է դրվում նրանցից յուրաքանչյուրի վրա: Մտորի ծնողներիդ հետ քո հարաբերության շուրջ սուրբգրային հատվածի լույսի ներքո և գրի՞ր Սուրբ Հոգուն ուղղված մի աղոքք՝ հօգուտ քեզ և ծնողներիդ:

Զավակներ, իրեն Տիրոջ հետևորդներ՝ ձեր պարտականությունն է հնագանդվել ձեր ծնողներին, որովհենու այդ է ճիշդը: «Պատրիքը քո հորը ու մորը»: աս առաջին պատրիքանն է, որ իրեն կապված մի խոսդում ունի. «որպեսզի միշտ բարիք գտնեն, և կյանքդ երկար լինի երկրի վրա»: Իսկ դուք, հայրեն, մի՛ զայրացրեք ձեր զավակներին, այլ մեծացրեք նրանց քրիստոնեական դաստիարակությամբ և կրությամբ:

Եփեսացիներին 6.1-4

ԳՈՐՈՒԹՅՈՒՆ ԵՎ ՓԱՌՔ ՍՈՒՐԲ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ԴԱՍԱՐ

Եկեղեցու պատարազը հոգևոր մեղեդիների ու աղոքների միջոցով ևս արտահայտում է Եկեղեցու սրբությունը: Կարդա՛ Սուրբ Պատարազից քաղված աղոքները, ապա լրացրո՛ խաչքառը:

1. *Մրանով ընորիիր սեր, հաստատություն և ըղձալի խաղաղություն համայն աշխարհին, Սուրբ Եկեղեցուն և բոլոր ուղղափառ եղիսկողոսներին, բահանաներին, սարկավագներին, տեսությունների ղեկավարներին, ժողովուրդներին, ծամփորդներին, ծովագնացներին, օդանավորդներին, բանտարկյալներին, վասնզավաճներին, աշխատողներին և բոլոր նրանց, ովքեր չարի դեմ դատեազմի մեջ են:*

Ընդհանուր իշխատակություններ՝
մատուցված քահանայի կողմից

2. *Գոհություն և փառարանություն ենի մատուցում քեզ, ո՞վ Տեր Աստված մեր, այս սուրբ սեղամի վրա բազմած սուրբ և ամմահ տատարագի համար, որդեսզի սրանով ստանամբ կյանքի սրության fn դարձել:*

Ընդհանուր իշխատակություններ՝
մատուցված սարկավագների կողմից

3. *Գոհություն եմ հայսնում քեզ, ո՞վ Քրիստոս քավոր, որ արժանի դարձիր ինձ՝ անարժանիս, հաղորդվելու fn սուրբ Սարմնիդ և Արյանդ: Եվ հիմա աղաջում եմ քեզ, մի՛ թող, որ սա լինի դաստար իմ դատաղարտության համար, այլ առիթ՝ մեղենի բավության և թողության, հոգեկան և մարմնական առողջության համար և մոդի ինձ ամեն առաջինի գործերի: Թող սա մարդի իմ շունչը, հոգին և մարմինը և ինձ դարձնի տաճար և բնակարան ամենասուրբ Երրորդության, որդեսզի fn սուրբերի հետ արժանի լինեմ փառավորելու քեզ Դոր և Սուրբ Հոգուդ հետ, այժմ և միօտ և հավիշյանս. ամեն:*

Աղոքք Յաղորդությունից առաջ

4. *Գոհություն ենի հայսնում քեզ, ո՞վ ամենակալ Յայր, որ մեզ սվիր սուրբ Եկեղեցին որդես նավահանգիս և տաճար սրբության, ուր փառարանում է ամենասուրբ Երրորդությունը. ալելուիա:*

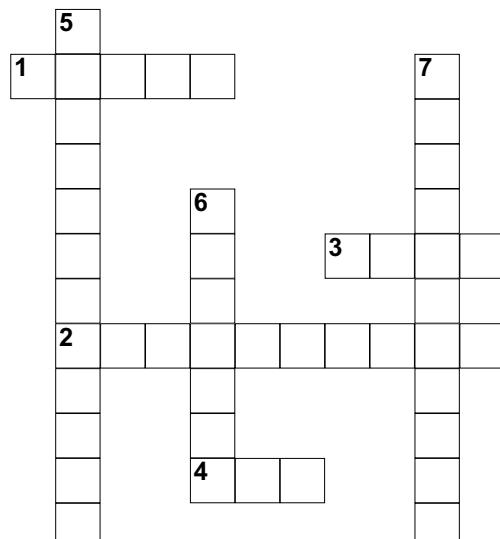
Գոհաբանություն

Հորիզոնական

1. Հիսուս Քրիստոսի Մարմինը և Արյունը
նա մարդու մեղքերը:
2. Հաղորդվելը մարդուն տալիս է նաև հոգու և մարմնի
:
3. Որոշիչ, որով բնութագրվում է Եկեղեցու էությունը 1-ին, 2-րդ և 4-րդ հատվածներում:
4. Ամենասուրբ Երրորդության բնակատեղի՝ ըստ 3-րդ աղոքքի:

Ուղղահայաց

5. Սուրբ և Ամմահ Պատարազի մեկ այլ հոմանիշ
կապակցություն:
6. Տաճար սրբության:
7. «Կյանքի սրբության պարզեցունը՝ մեկ քառով:

ԵՐԳԵՆՔ

ճաշու շարական Յարության ԳԿ

Զո ասպիվածության լույսով, ո՞վ քրիստոս, լուսավորեցիր
սուրբ եկեղեցին. անշարժ պահիր նրան հավիպյան:

Այսօր հավատացյալների բազմությունը Երուսաղեմում
լուսում է սուրբ եկեղեցու նավակալիքը. անշարժ պահիր նրան
հավիպյան:

Բացիկեցին նոր Սիրոնի հավատքի դռները՝ բնդումելու անմահ
փեսային հարսանելան առաջարի մեջ, որում բաշխվում է քո
սուրբ մարմինը և արյունը. անշարժ պահիր նրան հավիպյան:

(Նոտաների շարունակությունը տե՛ս «Հավելվածում», Էջ՝ 131):

ՏԱՆԾ՝ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ՀԵՏ

Նիկիական Յանձնակում մենք խոստովանում ենք մեր հավատքը «մեկ, սուրբ, ընդհանրական և առաքելական եկեղեցու» նկատմամբ: Սույն դասին աշակերտներն ուսումնասիրեցին սուրբգրային զանազան հատվածներ, որոնք խոսում են Եկեղեցու՝ որպես Քրիստոսի մարմնի սրբության մասին: Քննարկումների միջոցով աշակերտները հասկացան, որ Եկեղեցին սուրբ է, որովհետև Աստված սուրբ է, և Եկեղեցին Աստծո տաճարն է: Նրանք նաև սովորեցին, որ Եկեղեցին՝ Քրիստոսի մարմնը, իրենք են և որպես այդպիսին կոչված են աճել սրբության մեջ՝ ապրելով աստվածահան կյանք: Այս նկատառումով նրանք կյանքում կանեն ընտրություններ, որոնք հաճախ անհարիր կլինեն ժամանակակից հասարակության կողմից ընդունված ծներին:

Դասի միջոցով նաև հնարավորություն է տրվում խորհրդածել քրիստոնյա մեր նախնիներին Սբ Պողոսի կողմից ավանդված հորդորների շուրջ, թե ինչպիսին պետք է լինի քրիստոնեական ընտանիքը: Այսպիսով, ամուսինների հարաբերությունը նմանեցվում է Քրիստոսի՝ Եկեղեցու հանդեպ ունեցած հարաբերությանը: Միաժամանակ խորհրդներ է տրվում ծնող-զավակ հարաբերությունների առնչությամբ:

Ծիսապաշտամունքային աղոթքների և շարականների ուսումնասիրության միջոցով աշակերտները հասու են դառնում գնահատել Եկեղեցու սրբության կարևորությունը:

Ժամանակ տրամադրեք ձեր զավակից լսելու իր սովորածների մասին, և թող նա արտասանի Սուրբ Յոգու առաջնորդությունը հայցելու մասին իր գրած աղոթքը, որը նվիրված է ձեզ՝ որպես ծնողներ և զավակներ, որպեսզի ձեր հարաբերության միջոցով առիթ ունենաք անդրադառնալու Եկեղեցու սրբությանը:

29. ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԸՆԴՀԱՐԱԿԱՆ ԵՎ ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ Է

«Ողջույն ձեզ: Ինչպես իմ Հայրն ինձ ուղարկեց, ես էլ ուղարկում եմ ձեզ»:

Յովհաննես 20.21

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Նայիր ներքևի նկարներին, որոնցում պատկերված են հեռախոսով խոսող մարդիկ աշխարհի տարբեր կողմերից: Մեր ժամանակներում արդեն սփորական երևոյթ է, երբ մարդիկ կապվում են իրար հետ համակարգչի միջոցով աշխարհի մեկ ծայրից մյուսը: Մեզնից շատերը տեխնիկական օգնություն են ստանում իրենց համակարգիչների կամ էլեկտրոնային այլ սարքավորումների համար մարդկանցից, որոնք գտնվում են տարբեր երկրներում, օրինակ՝ Հնդկաստանում, Միացյալ Նահանգներում և այլուր: Մենք օգտագործում ենք «գլոբալ տնտեսություն» կամ «գլոբալիզացիա» հասկացությունը նկարագրելու առևտրատնտեսական այն գործունեությունը, որն իրականացվում է երկրների միջև ամբողջ աշխարհում: Սա հնարավոր է դառնում տեխնոլոգիական նվաճումների շնորհիվ:

- Ո՞րն է «գլոբալ» կամ «գլոբալիզացիա» բառերի հոմանիշը: Ընտրի՞ մի քանիսը բառացանկից և գրի՞ն ներքևի տողերի վրա: Որոշի՞ր, թե հոմանիշներից ո՞րն է լավագույնս համապատասխանում դրա իմաստին և այն գրի՞ «Լավագույն Հոմանիշ» վերնագրի ներքո և բացատրի՞ր՝ ինչո՞ւ:

Հոմանիշ՝

համաշխարհային
տեղական
տիեզերական
շրջանային
դրացիական
հարակից
բնիկ
միջազգային
ընդհանրական

Լավագույն Հոմանիշ՝

Մենք Եկեղեցին կոչում ենք ընդհանրական կամ տիեզերական՝ նկարագրելու նրա յուրահատկություններից մեկը:

Ասպածաշնչի դասից պարզի՞ր, թե ինչպես է Եկեղեցին ընկալում հիշյալ ընդհանրականությունը:

ԱՍՏՎԱԾՈՒՅԹ

ՏԵՐՈՒԱՊԱՏՎԵՐ ՄԵԾ ԱՌԱՋԵԼՈՒԹՅՈՒՆ

Մատթեոս 28.16-20, Մարկոս 16.14-18, Ղուկաս 24.44-49, Հովհաննես 10.7-10

- Նիկղական Հանգանակում շարունակում ենք հոչակել. «Հավապում ենք նաև մեկ, սույր, ընդհանրական և առաքելական Եկեղեցուն»: Ընդհանրական և առաքելական բառերը սահմանում են Եկեղեցու բնույթը նրա գոյության վաղ օրերից: Կարդահամատես ավետարաններից քաղված հատվածները, որոնցում նկարագրվում է Հիսուսի հետհարության հանդիպումներն աշակերտների հետ: Խմբով քննարկիր դրանք, ապա յուրաքանչյուրում գտիր Հիսուս Քրիստոսի կողմից ասված բառեր, կապակցություններ կամ նախադասություններ, որոնք կօգնեն քեզ հասկանալ Եկեղեցու ընդհանրական և առաքելական բնույթը: Գրիր դրանք սույն էջի ներքնի գծապատկերի պատշաճ աղյուսակներում:

Իսկ գրասնամեկ աշակերդները գնացին Գալիենա, այն լեռը, որտեղ Հիսուսը ժամադրվել է իրենց հետը: Երբ նրան գրան, երկրպագեցին նրան, քայլ ունամք դարձակուեցին: Հիսուսը մոռենալով խոսեց նրանց հետ: Ապա ասաց.

- Ամեն իշխանություն դրվեց իմ երկնքում և երկրի վրա: Իմաստն որ Հայրն իմ ուղարկեց, այնպես էլ ես ծեզ եմ ուղարկում: Գնացեք, ուրեմն, և բոլոր ժողովուրդներին իմ աշակերդները դարձեք: Մկրտիցեք նրանց Հոր, Որդու և Սուրբ Հոգու անունով: Սովորեցրեք նրանց այն բոլոր պատրիաները, որ դուքսի ծեզ: Եվ ահա ես միշտ ծեզ հետ կլինեմ, մինչև աշխարհի վախճանը:

Մատթեոս 28.16-20

Ամենից հետո Հիսուսը երևաց գրասնամեկ աշակերդներին, երբ նրանք սեղան էին նաստել: Նա հանդիմանեց նրանց իրենց անհավաքության և համառության համար, քանի որ չէին հավատացել նրան, որոնց իմբը երևացել էր մեռելներից հարություն առնելուց հետո: Եվ ասաց նրանց.

- Գնացեք ամբողջ աշխարհով մեկ և բոլոր մարդկանց քարոզեցիք Ավելարանը: Ով հավատա և մկրտիվ, կիրկվի, իսկ ով շիավարս, կդարսապարտվի: Նրանք, ովքեր հավապում են, հայրանի կլինեն հենքելյալ նշաններով: Իմ անունվ չար ոգիներ պիտի հանեն, նոր լեզուներով պիտի խոսեն. ծեռորդ օծ պիտի բռնեն առանց խայրվելու և երե մահացու որևէ բույն էլ խմեն, չպիտի վնասվեն, իիլանդների վրա ծեռը պիտի դնեն և թշշկեն նրանց:

Մարկոս 16.14-18

Ապա ասաց.

- Այս բոլորն արդեն ասել էի ծեզ, երբ ծեզ հետ էի, թե պետք է իրականանա Սուլսեսի Օրենքի գրքում, մարզարենների գրքերում և Սաղմոններում իմ մասին գրվածները:

Հետո քացեց նրանց միգերը, որպեսզի հասկանան Սուրբ գրքերը, և ասաց նրանց.

- Գրված է, որ այդպես պետք է շարժարին Քրիստոսը և երեք օր հետո հարություն առնեն անունվ պետք է քարոզեն ապաշխարություն և մեղքերի բոլոր ժողովուրդներին՝ Երուսաղեմից սկսած: Դուք այս բոլորի վկաներն եք: Եվ ահա ես ուղարկելու եմ ծեզ իմ Հոր գոված խոսպումը: Մնացեք Երուսաղեմում, մինչև որ զորություն արանար երկնքից:

Ղուկաս 24.44-49

Ավետարան	Ընդհանրական	Առաքելական
Մատթեոս		
Մարկոս		
Ղուկաս		

Բառարան

ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ

ծագում է «առաքյալ» բառից, որ նշանակում է «ուղարկված» Հայր Աստծո կամ Քրիստոսի կողմից, այսինքն՝ պատգամավոր, դեսպան:

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ.

ՀԻՍՈՒՄ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԽՈՍՔԻ ՎՄԲՈՂՋՈՒԹՅՈՒՆԸ

Նոր Կտակարանում կան շատ հղումներ, որոնք լուսաբանում և հաստատում են մեր հավատն ու դավանանքը Եկեղեցու ընդհանրականության և առաքելականության առնչությամբ։ Դրանց օգնությամբ մենք հասկանում ենք, որ Եկեղեցին, կառուցված առաքյալների և մարգարեների հիման վրա, պարունակում է այն ճշմարտության ամբողջությունը, որ Հիսուս Քրիստոսը Եկավ հայտնելու Սուրբ Երրորդության և մեր փրկության մասին։ Ահա Տիրոջ խոսքերը Հովհաննեսի Ավետարանից։

Ուսորի Հիուսոր կրկին ասաց նրանց.

- Ζωικών ψηφίων στην πόλη, προσπαθεί να την αναδειχθεί σε μια πόλη τέχνης και γνώσης.

Հայոց ազգական համար պատճենաբանությունը առաջիկ է առաջարկված կատարելու համար: Ես եկա, որպեսզի կանոք ունենամ, և կանոք լինի առավել լեցում:

Հովհաննես 10.7-10

Հետևաբար, Եկեղեցու ընդհանրականությունն ավելի լայն ընդգրկում ունի, քան համաշխարհային բառի ընկալումը։ Տիեզերական եզրույթը գործածվում է որպես հոնանիշ ընդհանրականությանը։ Բացի համաշխարհային լինելու իմաստից, տիեզերականը նշանակում է նաև ամեն ինչ ընդգրկող, լրացնող։ Ահա թե ինչպես է Սրբաւագի Երրուսաղեմացին բացատրում Եկեղեցու ընդհանրականությունը։

Եկեղեցին կոչվում է «ընդհանրական», որովհետո նա պարագում է ամբողջ աշխարհով մեկ, մի ծայրից մինչև մյուսը: Նաև որովհետո նա ուսուցանում է ամբողջ վարդապետուրյունը դիեզերականորեն և առանց բացրողման, որը պես է հասնի մարդու իմացությանը... և որովհետո նա ճշմարիտ կրոննի բոլի վակ է քերում մարդկանց բոլոր խավերը... և որովհետո նա դիեզերականորեն մողենում և բժշկում է ամեն դեսակի մեղք՝ գործված հոգու և մարմնի միջոցով, և իր մեջ ունի ամեն դեսակի առարինուրյուն, որ կարենի է անլանել, գործով ու խսորով, և ամեն դեսակի հոգեւոր պարզեներ:

ԱՐ ԿԱՐՈՒՅԻՆ ԽԵՐԱՎԱՐԵԼՄԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ 18.23

ԳՏԻՇ ՅԻՄՈՒՄԻ ԽՈՍՔԵՐՆ ԻՐ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՄԱՍԻՆ

- Կարդա՛ք քո խմբակին նշանակված սուլթանային հատվածները Աստվածաշնչից և գտի՛ր այն նախադասությունները, որոնք համընկնում են Սր Կյուրեղի նշած կետերի հետ։ Նախադասությունները գրի՛ր ներքևի համապատասխան այունակներում։ Զո՞ խմբակին նշանակված յուրաքանչյուր հատվածի համար պատրաստի՛ր մի ամփոփ պարբերություն ըստ քո բացահայտումների՝ դասարանին ներկայացնելու համար։

Մտ 10.1-4 Հռ 1.1-7	Մր 3.13-19 Գդ 1.2	Դկ 9.1-6 Եփ 1.15-23	Հհ 10.1-10 Կդ 1.2	Ա Կր 1.2 Բ Թս 1.1
Տարածվում է աշխարհով մեկ բոլոր մարդկանց համար	Ուսուցանում է Աստծո Խոսքի ամբողջությունը		Բուժում է հոգու և մարմնի բոլոր ախտերը	

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ՍԲ ԵՐԱՆՈՍԸ՝ ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ ՄԱՍԻՆ

Վաղ շրջանի Եկեղեցու հայրերն առաքելական ավանդությունը սերտորեն կապում էին Եկեղեցու ընդհանրական բնույթի հետ: Նրանք անվարան հավատում էին, որ առաքելական ուսուցումն է ապահովում Եկեղեցու միասնությունն ու միությունը: Սր Երանոս (Իրինեոս) Լիոնացին՝ 2-րդ դարի ամենաակնառու աստվածաբաններից մեկը, առաջինն էր, ով պաշտպանեց առաքելական ավանդությունը որպես հաստատ ճանապարհ պահպանելու Եկեղեցու հավատքի ուղղափառությունը կամ ընդհանրականությունը: Կարդան՝ երկու հատված «Հաղորդ հերձվածոց» հինգ գրքից բաղկացած նրա ջատագովական աշխատությունից, որով մերժվում էր զնոսութիւնների աղանդավորական ուսմունքը Եփեսացիներին 2.17-22 հատվածի լույսի ներքո: Ինչպես կը նորոշես կամ կնկարագրես նրա ընկալումը առաքելականության և ընդհանրականության վերաբերյալ: Ի՞նչ է ի հայտ գալիս որպես հաստատ արդյունք առաքելական ավանդության պահպանության:

...և եկալ իսակաղության ավելիքիր զվեց բոլորին՝ թէ՛ ծեզ՝ հերանուներին, որ հենացել էիր Ասլուց, և թէ՛ հրեաներին, որոնք մուր էին նրան: Նրանով է, որ մենք երկուսս էլ հրեաներ ու հերանուներ, նոյն հոգին սպացած, կարող ենք կանգնել Հայր Ասլու առաջ: Հերկարար, դուք այլևս օպար և խորը չեր Ասլու համար, այլ Ասլու ժողովրդի հետ համաքաղաքիներ եք և Ասլու բնականիրի հարազար անդամները: Դուք մասերն եք այն մեծ կառույցի, որի հիմքն առաքյալներն ու մարզարեներն են, և որի անկյունաքարն է ինքը՝ Հիսուս Քրիստոսը: Նրանով է ամբողջ կառույցը ներդաշնակ միասնությամբ աճում ու դատնուն Տիրոջ սեփական սուրբ բանարքը: Նրան միացած՝ դուք էլ բոլորի հետ միասին դառնում եք Ասլու բնակարան՝ Սուրբ Հոգու միջոցով:

Եփեսացիներին 2.17-22

Եկեղեցին, քեակեր սփոված ամբողջ աշխարհով մինչև իսկ երկրի չորս ծագերը, այս հավաքը ժառանգեց առաքյալներից և նրանց աշակերպներից... Եկեղեցին, սպացած ունենալով այս քարոզությունը և այս հավաքը, թեև ցրված համայն աշխարհում, այդուհանդերձ նա միայն մեկ գուն ունի, որը զգուշուն պահպանում է նրան: Նա նաև հավաքում է հիշյալ (վարդապետության) կերպերին, ինչպիսին որ ուներ, սակայն որպես մեկ հոգի և մեկ սիրու հոչակում է դրանք, ուսուցանում և փոխանցում հաջորդներին կարպարյա ներդաշնակությամբ, որ կարծես թե միայն մեկ բերան ունի: Արդ, չնայած աշխարհի լեզուները նույնական չեն, բայց և ավանդության ներդրումը մեկ է և նույնը... Սակայն ինչպես արևակը՝ Ասլու այդ արարածը մեկ է և նույնը ամբողջ աշխարհի համար, նույնպես և ճշմարգության քարոզումը ճառագայրում է ամենուր և լուսավորում բոլոր մարդկանց, որոնք կամնանում են հասնել ճշմարգության գիրությանը:

«Ընդդեմ հերձվածոց» Ա 10.1-2

Հերկարար, քանի որ ունենք այսպիսի ապացույցներ, անհրաժեշտ չէ փնտիր ճշմարգությունը այլ բաներում, քան այն դյուրին կերպով ծեռք է քերպում Եկեղեցուց. քանզի առաքյալները, ինչպես մեծահարուսարը (իր դրամները ավանդ է դնում) բանկում, այնպես էլ Եկեղեցին իր ծեռքի գուակ եղած ամբողջ ճշմարգությունը կուտակում է, որպեսզի ամեն մարդ, ով որ ցանկանում է, կարողանա նրանից վերցնել կյանքի ջուրը: Արդ, նա է կյանքի մուտքը. մյուսները գողեր են և ավազակ: Հենց այս հավաքածը հիմք ընդունելով ենք խոսափում նրանցից և ընդուրելոյան հնարավորությունն ավանդությունը: Ուրեմն, ո՞րն է քանը: Ենթադրենք՝ մեր մեջ մի բանավեճ է ծագում կապված կարևոր մի շարք հարցերի հետ, արդյոք մենք չպե՞ս է անդադաններ հնագույն Եկեղեցիներին, որոնց հետ առաքյալները մշտական կապի մեջ են և նորից սովորել այն ամենը, ինչ որշ է և հավաք անրկա հարցի առնչությամբ:

«Ընդդեմ հերձվածոց» Գ 4.1

ԱՐՏԱՐԱՅԻՌ ՀԱՍԿԱՑԱՑԴ

- Եփեսացիներին 2.17-22 հատվածում մեկ գծով ընդգծիր այն բառերը կամ կապակցությունները, որոնք արտահայտում են Եկեղեցու առաքելական բնույթը: Նույնպես երկու գծով ընդգծիր Եկեղեցու ընդհանարական բնույթը նշող բառերը:
- Ինքնուրույն բառերով բացատրիր ընկերոջդ Սր Երանոսի ասածները Եկեղեցու առաքելականության և ընդհանարականության մասին:

Բացատրեմ...

ԱՌՈՂՋԵՐ ԸՆԴԱՆՐԱԿԱՆ ԵՎ ԱՌԱՋԵԼԱԿԱՆ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՀԱՄԱՐ

- Հիսուսն աղոթեց իր Եկեղեցու միության համար: Կարդա՝ Տիրոց աղոքքն առաքյալների համար Հովհաննես 17.6-19 հատվածում: Ծանաչելով աստվածային օգնությունն ունենալու կարիքը՝ Եկեղեցին շարունակ աղոթում է ճշմարտությունը պահպանելու համար, որը մեզ տրվել է Հիսուս Քրիստոսի կողմից՝ առաքյալների միջոցով: Կարդա՝ հետևյալ աղոքքները Սուրբ Պատարագից և գտիր Հովհաննես 17.6-21 հատվածի այն համարները, որոնք իմնավորում են իիշյալ աղոքքներում խնդրվածները:

Խաղաղություն շնորհիր քո Սուրբ Եկեղեցու, խաղաղություն և պոկունություն թշնամիների դեմ պարերազմի մեջ, և մեկ հավաքրի վրա հասկապիր կարողիկե Եկեղեցին: Քի՞զ ենք դավանում Տեր և Աստված, կյանք պուր մեզ:

Ժամանութ Եկեղեցու տոներին

Հովհաննես 17.

Հիշիր, ո՞վ Տեր, ողորմիր և օրհնիր քո ընդհանրական և առաքելական սուրբ Եկեղեցին, որին փրկեցիր քո միաձնի պալպական արյունով, և ազարտեցիր Սուրբ Խաչով: Նրան շնորհիր ամսասան խաղաղություն: Հիշիր, ո՞վ Տեր, ողորմիր և օրհնիր բոլոր ուղարկան եպիսկոպոսներին, որոնք ուղիղ վարդապետությամբ մեզ ուսուցանում են ճշմարիկ խոսքը:

Քահանայի ծածուկ աղոթք Սր Պատարագի
Ընդհանուր իիշատակություններից

Հովհաննես 17.

ԵՐԳԵՆՔ

Այսօր ուրախությամբ ցնծում են երկնային բազմությունները սուրբ Եկեղեցու նախակապիքին, որովհենք մեզ շնորհիեց հավիրենական քահանայապետ՝ լուսավորելու համար կարուղիկե Եկեղեցին: Վառք քո գալարյանը, ո՞վ Տեր:

Այսօր բարձունքներից լուսավոր սյունը հովանի է մեզ, որովհենք երկնային բազմությունը գործերը պոնում են մարդկանց հետ: Վառք քո գալարյանը, ո՞վ Տեր:

Այսօր ճշմարիկ քահանայապետն ասրվածային օրենքով պարված կանգնեցնում է իսաչի քառանկյուն սեղանը, արժանապես պարարագվում է և քաշխում Տիրոց մարմինն ու արյունը, մաքուր սրբով մորթեցեք փրկված նոր ժողովուրդներ և խնդրեցիք Քրիստոսից, որպիսզի դրանք մեզ շնորհի երկար օրերով:

ճաշու շարական Սր Էջմիածնի տոնի, ԳԶ

(Նոտաները տես՝ Հավելվածում, էջ՝ 132):

ԱՇԽԱՏԵՆՔ ՀԱՆՈՒՆ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՄԻՈՒԹՅԱՆ

Եկեղեցին կազմված է մարդկանցից, ովքեր շարունակ աճում են և զարգանում պրոլիտյան մեջ: Ենթակա լինելով մարդկային մեր անկատար բնության տկարություններին՝ Եկեղեցին դարերով պայքարել է պահպանելու Եկեղեցու միությունը, առաքելական և ընդհանուրական ավանդությունը՝ ըստ իր քարոզության, պաշտամունքի և փրկարար առաքելության: Մարդկային անհասկացողությունները պատճառ են հանդիսացել, որպեսզի նոյնիսկ Արևելքի ամենահին դավանակից Եկեղեցիները բաժանված լինեն: Սուրբ Հոգին, այդուհանդերձ, շարունակում է գործել Եկեղեցու ծոցում, որպեսզի ի վերջո հաջողեցնի այն միությունը, որի համար մեր Տերն աղոթում էր:

Ավելի քան 1500 տարի Բյուզանդական Ուղղափառ Եկեղեցիները և Արևելյան Ուղղափառ Եկեղեցիները բաժանված են: 1964թ.

Սուրբ Հոգու առաջնորդությամբ Եկեղեցիների միջև կայացավ ոչ պաշտոնական չորս հանիպումներից առաջինը՝ աստվածաբանական հարցերի շուրջ խորհրդակցություն անցկացնելու համար: Արդյունքում ստեղծվեց միացյալ հանձնախումբ՝ Բյուզանդական Ուղղափառ և Արևելյան Ուղղափառ Եկեղեցիների միջև աստվածաբանական երկխոսություն սկսելու նպատակով: Համատեղ աշխատանքի արդյունքում կազմվեց առաջին համաձայնագիրը 1989թ. Եզիպտոսի Ամբա Բիշոյ վաճքում: Երկրորդ համաձայնագիրը կնքվեց 1990թ. Ժնևում:

«Մենք մեր հայրերից ի քրիստոս ժառանգել ենք մեկ առաքելակամ հավագ և ավանդություն, չնայած որպես Եկեղեցիներ մենք դարերով բաժանված ենք եղել իրարից: Որպես Ուղղափառ Եկեղեցիների երկու բնակչություններ՝ երկար ժամանակ իրար հետ հաղորդությունից ուրիշ մենք այժմ աղորդում ենք և ապավինում Ասպծուն՝ վերականգնելու այդ հաղորդությունն առաջին դարերի ամբաժան եկեղեցու առաքելակամ հավագրի հիմքի վրա, որը մենք դավանում ենք մեր Հավագամություն: Հաջորդող պարերությունները հավագրի մի պարզ արդարակայություն է, որ նպաստակառ դաշտում կարելի կիրականացնել հաղորդությունը Ուղղափառ Եկեղեցիների երկու բնակչությունից միջև»:

Առաջին Համաձայնագրի նախաբանը
(1989թ.)

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Եկեղեցական երկու ընտանիքներից աշխարհական և հոգևորական աստվածաբաններ ուսումնասիրության, աղոթքի և երկխոսության միջոցով ճանապարհ հարթեցին Եկեղեցու միությունը վերահաստատելու համար: Ինչպես կարողանաս մասնակցել այս միության նախաձեռնությանը: Գրի՞ր մտածումներդ և աղոթքդ տեսրակի մեջ:

ՏԱՆԸ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ՀԵՏ

Ընդհանրական և առաքելական հասկացություններով է սահմանվել Եկեղեցու բնույթը վաղ դարերից՝ հիմնված Յիսուս Քրիստոսի՝ առաջալներին տված հետրյալ պատգամի վրա. «Գնացե՛, ուրեմն, և բոլոր ժողովուրդների իմ աշակերտները դարձե՛: Ակրտեցե՛ նրանց Յոր, Որդու և Սուրբ Յոգու ամունով: Սովորեցրե՛ նրանց այն բոլոր դասվիրանները, որ սկեցի ծեզ»:

Այս դասին ծեր զավակն ուսումնասիրեց սուրբօրային այն հատվածները, որոնք հիմքն են մեր հավատքի և հոչակում են Եկեղեցին որպես ընդհանրական և առաքելական: Սուրբօրային հատվածների հետ վաղ Եկեղեցու հայրերից Սրբանու Լիոնցու և Սրբանու Կյուրեղ Երուսաղեմացու մտքերի համեմատության միջոցով աշակերտները հասկացան ընդհանրականության ծննդրիտ իմաստը, այն, որ Եկեղեցին, կառուցված առաջալների և մարգարեների հիմնա վրա, ապառնակում է այն լիարժեք ծննդրությունը, որ Յիսուս Քրիստոսը հայտնեց ամբողջ աշխարհին Սուրբ Երրորդության և մեր փրկության մասին: Նաև իմացան, որ Եկեղեցու միասնությունը երաշխավորվում է առաջալների կողմից քարոզված հավատքի պաշտպանությամբ և պահպանությամբ: Յիսուս Քրիստոսն աղոթում էր իր Եկեղեցու միության և միասնության համար: Սենք շարունակում ենք միշտ աղոթել Եկեղեցու միասնության համար, իմանալով որ մենք կարիք ունենք Աստծո օգնության՝ պահպանելու այն ծննդրությունը, որ Յիսուս Քրիստոսը տվեց մեզ առաջալների միջոցով:

Զեր պատահին ծանոթացավ նաև Եկեղեցու միասնությունը վերականգնելու ջանքերին, որ սկսվել է Ուղղափառ Եկեղեցիների երկու ընտանիքների՝ Բյուզանդական Ուղղափառ և Յիսուս Արևելյան Ուղղափառ Եկեղեցիների միջև, ովքեր միասնական են հավատի հարցում, սակայն բաժանվել են իրարից մարդկային տկար բնության հետևանքով: Որպես Եկեղեցու անդամներ՝ նրանց հորդորվում է աղոթել սույն միասնության վերականգնման համար: Քաջալերե՛ք ծեր զավակին միասին աղոթելու այդ նպատակի համար:

ՅՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳ ՔՐԻՍՏՈՍԻՆԵՐԿԱՅՈՒԹՅՈՒՆԸ

«Հետևաբար, ամեն անգամ, երբ ուսում եք այս հացը և խմում այս բաժակից, Տիրոջ մահն եք պատմում, մինչև նրա երկրորդ գալուստը»:

Ա Կորնթացիներին 11.26

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Մարդկային յուրաքանչյուր հարաբերություն որևէ ժամանակ ունենում է բաժանության և դժվարության փորձառություն: Չոհարերությունը մի ձև է, որի միջոցով մենք վերստին մոտենում ենք իրար: Անկախ նրանից, թե ամուսինն է զոհում իր ժամանակն ու դրամը կնոշը ծաղիկներ բերելու վեճից հետո, կամ թե պատանին է զոհարերում իր ժամանակն մի մասը որևէ կարիքավորի օգնելու համար, արդյունքը միշտ նոյնն է. մարդիկ ծգում են մերձենալ իրար, խզված հարաբերությունը վերականգնվում է:

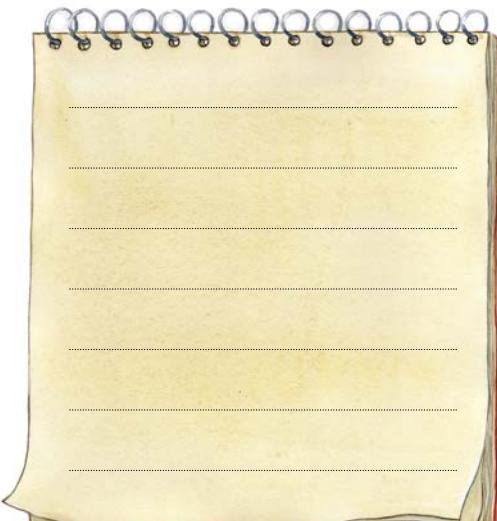

- Նկարագրի՛ր մի փորձառություն քո կյանքում, երբ դու որևէ բան զոհել ես մեկի համար: Կարելի է նկարել կամ գրել:

Շատ կրոններում զոհարերություն մատուցելը կենտրոնական նշանակություն ունի, որով մարդկային ու աստվածային մերձենում են իրար: Հրեա-քրիստոնեական ավանդության մեջ զոհարերությունը դարձավ անհրաժեշտություն Աղամի ու Եվայի մեղանշումից հետո, որպեսզի կամրջի Աստծո և մարդկանց միջև գոյացած վիհը:

- Հիմնվելով այն սահմանման վրա, որ զոհարերություն նշանակում է արժեքավոր որևէ բան զիջել ավելի արժեքավոր բան ձեռք բերելու համար, որոշի՛ր, թե ներկայացված տարբերակներից ո՞ր մեկն է պատվերում ճշմարիտ զոհարերություն և ✓ այսպիսի՝ նշում դիր դրա կողքին: Տրված օրինակներից ընտրի՛ր այն մեկը, որը բացարձակ զոհարերության օրինակ է և ներքևի տեսրակի էջի վրա գրի՛ր, թե ինչու ես այդպես կարծում:

- Ա. Զնայած Հովհանն ուներ շաբաթն ընդամենը մեկ ազատ օր, բայցև նա որոշեց այդ օրը լիովին նվիրել իր ընկերոջը՝ օգնելով նրան նորոգել իր հեծանիվը:
- Բ. Զնայած որ Նանեի կարծիքով դա բանկ արժեր, բայցև նա որոշեց իր խնայողություններից գումար ծախսել՝ գնելու նոր համակարգից: Այդ գումարը նա պետք է օգտագործեր Փարիզ մեկնելու համար:
- Գ. Հենց որ տեսավ, որ բախումն անխուսափելի է, գոռը մերենան կառավարեց այնպես, որ բեռնատարի հարվածը հասնի մերենայի իր կողմին: Դրա շնորհիվ նրա կինը և նորածին երեխան անվնաս մնացին:

Մը Պատրարագն օգնում է մեզ հասկանալ այս զոհարերությունը: Կարդա՛ Ասովածաշնչի հայկածները, որպեսզի ավելին իմանաս Պատրարագի Չոհարերության կարևորության մասին:

ԱՍՏՎԱԾՈՒԶ

ԶԱՏԿԱԿԱՆ ԶՈՂԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ծննդոց 22.1-14, Ելք 12.3-12, Թվեր 15.22-28

Հին Կտակարանի մարդիկ զոհեր էին մատուցում Աստծուն՝ որպես միջոց հաշության, զոհաբանության և իբրև նշան Աստծոն հետ հարաբերության ամրապնդան: Կայենի և Արելի զոհաբերությունը դրա առաջին օրինակներն են (Ծննդոց 4.1-7): Զոհաբերությունը Հին Կտակարանում բազում ձևեր ուներ, զոհեր էին մատուցվում մեղքերի բողոքայան, զոհաբանության և մի տեսակ ընդհանուր զոհաբերություն, որ կոչվում էր ողջակիզում: Կարդա՛ Հին Կտակարանի ներքևի հատվածները և տե՛ս, թե ինչպես էին դրանք արփում:

Եթե մեղամշեք և չկարարեք այն բոլոր պակվիրանները, որ Տերը տվեց Սովորության, ինչպես նաև այն հրամանները, որ Տերը Սովորության միջոցով տվեց ձեզ...: Քահանան դրանով քաված կլինի խրայելացի ամրող ժողովրդի մեղքերը և բողոքայուն կրանց, որովհետք ակամա էր մեղամշեք ժողովուրդը: Նրանք Տիրոջ հանդեպ ակամա գործած իրենց մեղքերի համար որպես ընծառ պետք է Տիրոջը զոհ մակուցեն: Այսպես բողոքավեճ բոլոր խրայելացիների և օպարականների մեղքերը, որովհետք ակամա գործած մեղքերը վերաբերում են ամրող ժողովրդին: Եթե մեկը ակամա մեղք գործի, բողոք մի պարեկան էզ ու մակուցի մեղքերի քավության համար: Քահանան դրանով քաված կլինի ակամա մեղամշած անձի՛ Տիրոջ առջև ակամա մեղք գործողի մեղքերը, որպեսզի քավություն լինի նրա համար:

Թվեր 15.22-28

Այս դեպքերից հետո Աստված փորձեց Արրահամիմ: Նա ծայն պվեց նրան. «Արրահամ, Արրահամ!»: Սա պատասխաննեց. «Այստեղ եմ»: Աստված ասաց նրան. «Առ քո միակ որդուն՝ քո սիրելի Բանահին, զան՝ մի բարձրադիր տեղ և այնպեղ՝ լեռան վրա, որ ցույց կրամ քեզ, ողջակիզի նրան»: ... Արրահամը երկարեց ձեռքը, որ վերցնի դանակն ու մորքի իր որդուն: Տիրոջ հրեշտակը երկնքից ծայն պվեց նրան ու ասաց. «Արրահամ, Արրահամ!»: Սա պատասխաննեց նրան. «Այստեղ եմ»: Նա ասաց. «Ձեռք մի՛ գործ պատառիր, որովհետք այժմ համոզվեցի, որ դու երկյուղ ունես Աստծոն նկարմամբ և ինչ համար չես խնայի քո որդուն»: Արրահամը բարձրացրեց իր աչքերը և գեսավ, որ մացառուր թիվի մեջ եղջյուրներից մի խոյ է կախված: Արրահամը զնաց, առավ խոյն ու այն ողջակիզեցի իր որդի Բանահի փոխարեն: Արրահամն այդ վայրի անունը դրեց «Տերը տեսավ», և մինչև այսօր էլ ատում են՝ «Այդ լեռան վրա երևաց Տերը»:

Ծննդոց 22.1-14

Դու խոսի՛ խրայելացի ողջ ժողովրդի հետ ու ասա՛. «Այս ամսի բասաներորդ օրը ամեն մարդ բող մի ոչխար առնի ըստ իր ընկրանիքի՝ ամեն մի բան համար մեկ ոչխար: Եթե մի ընկրանիքի անդամներն այնքան քիչ են, որ չեն կարող մեկ ոչխար ուղեւել ապա ընկրանիքի մեծը, ըստ ընկրանիքի թիվի բող միանա իր հարեւանի կամ ընկերոջ հետ, և յուրաքանչյուրը բող սկրան ոչխարի համապատասխան բաժինը: Զեր այդ ոչխարը որևէ պակասություն բող չունենա, լինի արու, մեկ բարեկան ու անարագ: ... և խրայելացիներն այն բող մորքներ երեկոյան: Թող վերցնեն նրա արյունից ու քսեն այն բան դրան սեմին երկու տեղ ու դուան շրջանակի վերևը այն բան, ուր այն ուրեկու են: ... Եվ կուրեք այսպես. չեր գովիճները բող չեր մեջքին լինեն, չեր կոշիկները՝ չեր ողքերին, չեր ցուպերը՝ չեր ժեռորին: Արագ կուրեք, որովհետք Տիրոջ զարիկն: Այդ գիշեր ես պիտի անցնեմ Եղիպատրիների երկրով և պիտի պարուիսանմ Եղիպատրիների երկրի բոլոր արու առաջնածիններին՝ թե՛ մարդկանց, թե՛ անասուններին: Եղիպատրիների բոլոր աստվածներից վրեժ պիտի լուծեմ, որովհետք են եմ Տերը: Ելք 12.3-12

ՀԻՍՈՒ ԶՐԻՍՈՍԸ՝ ՄԵԾԱԳՈՒՅՆ ԶՈՂԱԲԵՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

- Հին Կտակարանի բաժնում տարբեր տեսակի բազում զոհաբերություններ է նկարագրվում: Հետևյալ հատվածները խոսում են մեկ անձի մնած զոհաբերման մասին: Հենց այս եղակի զոհաբերությունը բավական պիտի լիներ բոլոր մարդկանց համար: Կարդա՛ ներքնի հատվածները և պարզի՛ր, թե ո՞ւմ են վերաբերում այդ հղումները:

Եսայի 53.7-8

Ու նա վեց ից իր բերանն անգամ չի բացում: Ինչ-
դեռ ոչխար՝ նա մորթվելու սարվեց, և ինչողեւ գառ՝
անմռունչ կանգնած է խուզողի առաջ և նրա նման իր
բերանը չի բացում: Խոնարհության ճառհիվ նրա դա-
ս աս ամը վերացավ, և նրա ազգաս ոհմի մասին ո՞վ
դիս ի դաս մի: Երկրի վրա վերջ ս վիճ նրա կյանքին.
իմ ժողովրդի անօր ենությունների դաս ճառով նա
մահկան մաս նվեց:

Հովհաննես 1.29

Յաջորդ օրը Յովհաննեսը ս եսավ Յիսուսին, որ
գալիս էր դեռի իրեն, և ասաց.
- Ահա Աս ծո՛ Գառը, որ Վերացնում է աժսարի
մեղքը:

- Ըստ Եսայի 53.7-8 համարների՝ ինչո՞ւ էր տվյալ անձը զոհաբերվում: Ո՞րն էր նրա տառապանքի նպատակը:
- Հովհաննես 1.29 համարում ո՞ւմ եք զուգահեռ գտնում Եսայի 53-ի Տառապող Ծառայի հետ: Ի՞նչ ընդհանուր պատկեր է օգտագործվում երկու հատվածներում նրանց երկուսի համար:
- Աստվածաշնչից կարդա՛ Աւտացիներ 16.20-22 համարները: Քո կարծիքով՝ ինչպե՞ս են հիշյալ տո-
ղերը արտացոլում այն, ինչ Հովհաննես Ավրտիչն ասաց Հիսուսի մասին Հովհաննես 1.29 համարում:

ՍՈՒՐԲ ՊԱՏԱՐԱԳԸ. ՀԻՇԱՏԱԿՈՒՄ ԵՎ ՀՈԶԱԿՈՒՄ

Մահանալու նախորդ գիշերը Հիսուս Քրիստոսը կիսեց զատկական ընթրիքն իր աշակերտների հետ, ինչպես որ իսրայելացիներն էին կատարում հնուց ի վեր՝ վերիշելով և վերապրելով Զատկի գիշերը մատուցված զոհաբերությունը, որով Աստված փրկեց նրանց Եղիպտոսի գերությունից:

- Կարդա՛ Դուկասի Ավետարանի քաղվածքը և ծանրթացի՛ր աշակերտներին ուղղված Հիսուսի խոսքերին և մտածի՛ր հետևյալ հարցումների շուրջ:
- 1. Նշյալ հատվածում ո՞ր բառերն են հայտնում մեզ զատկական ընթրիքի՝ նոր զոհաբերության վի-
ճակերպվելու մասին:
- 2. Որո՞նք ենք Հիսուս Քրիստոսի խոսքերը, որոնցով հրավիրում են մեզ վերիշել և մաս ունենալ նրա
զոհաբերությունից:

- Ծար ցանկացած իմ չարչարվելուց առաջ զարկական այս ընթրիքը չեղ հետ անել: Բայց ասում եմ չեղ, քե-
այլու չեմ ուրեմն սրամից, մինչև որ ճշմարիկ Զարդիկը կապարվի Ասրծոն արքայության մեջ:

Ապա վերցրեց զինու բաժակը, շնորհակալություն հայդնեց Ասրծուն և
ասաց.

- Առե՛ք այս և փոխանցե՛ք միմյանց՝ խմելով սրամից: Ասում եմ չեղ, քե-
այսուհետեւ զինու չեմ խմելու, մինչև որ զամ Ասրծոն արքայությունը:

Ապա հաց վերցրեց, շնորհակալություն հայդնեց Ասրծուն, կրուեց և
դրվեց աշակերպներին՝ ասելով.

- Այս է իմ մարմինը, որ չեղ համար է պրված. կապարեցե՛ք այս իմ
իշշարակի համար:

Նոյն ձևով ընթրիքից հետո բաժակն էլ վերցրեց և ասաց.

- Այս բաժակն Ասրծոն նոր ուխտմ է՝ կնքված իմ արյունով, որ հոսում է
չեղ համար:

Ղուկաս 22.15-20

Հիսուսը մահացավ, որպեսզի բժշկի մեր անկյալ մարդկային վիճակը,
որը ենթարկվեց իիվանդությանն ու մահվանը Ադամի ու Եվայի անհնա-
զանդության առաջին մեղքի պատճառով: Մարդիկ տառապում են տարբեր
տեսակի իիվանդություններից՝ ֆիզիկական, մոլի կախվածության կամ հո-
գեկան ախտերով: Սուրբ Պատարագի արարողության ընթացքում աղո-
թի՛ր նրանց համար, ովքեր բժշկվելու կարիք ունեն:

Բառարան

ՊԱՏԱՐԱԳ

Վերաբերում է Զատկի
ընթրիքին, որը Յիսուսը
կերավ իր աշակերտների
հետ՝ փոխակերպելով
այն նոր ուխտի իր մարմ-
նով և արյամբ, որ թափեց
խաչի վրա մեր փրկու-
թյան համար: Այս ճաշը
մի գոհություն է Աստծուն
Յիսուս Քրիստոսի զոհա-
բերությանը, ով դարձավ
մեր հավիտենական
զատկական գառը:

Սուրբ Հաղորդություն ընդունելիս մենք վերիշում ենք այն զոհարերությունը, որ Հիսուսը կատարեց երկրա-փոր իր կյանքի ընթացքում, ու նաև հոչակում ենք նրա երկրորդ գալուստը: Հացի և զինու ֆիզիկական ճաշակու-մը մեզ կապում է անցյալի հետ և նախաճաշակ տալիս մեզ գալիք բաների մասին: Այս կապը շատ հաճախ զգաց-վում է:

Տետրակիդ մեջ նկարագրի՛ր մի ժամանակ, եթե Սուրբ Հաղորդություն ես ստացել և հատուկ կապ ես զգացել Քրիստոսի կամ Հայր Աստծո հետ:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ԶԱՏԿԱԿԱՆ ԸՆԹՐԻՉԸ ԱՍՏՎԱԾՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

Հիսուս Քրիստոսը կոչում է մեզ հիշել իր կյանքը, մահը և հարությունը: Պատարագի ընթացքում քահանան կտրում է հացը և օրինում այն, որով հիշատակվում է Հիսուսի մարմնական չարչարանքի մասին: Սուրբ Պատարագին կտրված հացը հիշեցնում է այն ընթրիքի մասին, եթե Հիսուսն ինքը կտրեց հացը և տալով իր աշակերտներին ասաց՝ սա է իմ մարմինը: Ինչպես Զատկի գառն էր ընտրվում, օրինվում և զգուշությամբ մատուցվում, այնպես էլ արվում է հացի՝ Զատկի ընթրիքի «գառան» հետ:

Սուրբ Պատարագի ծխական կառույցը բաղկացած է չորս մասերից.

Ա. ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆ

Այս բաժինը կազմված է սաղմոսներից և աղոքքներից, քահանայի զգեստավորումից, լվացումից քահանայի և ժողովոյի երկուստեր մեղքերի խոստովանանք և քողություն, խորան բարձրացում և վարագույրի փակում և սկիիի պատրաստություն: Փակ վարագույրի ետևում հացի և զինու պատրաստությունը խորհրդանշում է Քրիստոսի մարդեղությունը և կուսական ծնունդը՝ մարդու փրկության համար:

Բ. ճԱՇՈՒ ԺԱՄ

Պատարագիչ քահանան և խորանի սպասավորները թափոր կազմած իջնում են խորանից, և քահանան խնկարկում է եկեղեցու հավաքված հավատացյալներին: Թափորը նմանեցվում է մեր Տիրոջ երկրային առաքելությանը, որ երկնքից հջավ և բնակվեց մարդկանց մեջ: Խնկարկող քահանային մոտենալով հավատացյալները խաչակնքվում են, համբուրում են խաչը և խնդրում ասելով. «Հիշի՛ր նաև ինձ Աստծո անմահ գառան առաջ»: Քահանան պատասխանում է. «Հիշված եղի՛ր Աստծո անմահ գառան առաջ»: Թափորին հաջորդում է Փոքր Մուտքը, Սուրբ Գրքից ճաշու ընթերցվածները, Ավետարանի ընթերցումը և Հավատամքի դաշտությունը: Ճաշու ժամը կոչվում է նաև Երախայից Պատարագ, որովհետև իմ ժամանակներում մկրտության պատրաստվողներին արտոնվում էր եկեղեցում մենալ ճաշու ժամին, լսել Սուրբ Գրքի ընթերցումները, քարոզը և մասնավոր քրիստոնեական ուսուցումները: Բուն Պատարագի սկզբին երախաները գնում էին գավիր և այնտեղից հետևում Սուրբ Պատարագի շարունակությանը:

Գ. ԳՈՅՉՈՒԹՅՈՒՆ

Սր Պատարագի բուն մասն է, որով Եկեղեցին՝ Աստծո ժողովուրդը, կատարում է Տիրոջ պատվերը՝ վերապրելով Հիսուսի Վերջին ընթրիքը: Վերջին ընթրիքին Հիսուսը ա/ «Վերցրեց հացը», թ/ «գոհացավ», զ/ «կտրեց» և դ/ «տվեց իր աշակերտներին»: Գոհության սույն բաժինը վերակոչումն ու վերապրումն է Վերջին ընթրիքին Հիսուսի կատարած հետևյալ չորս էական քայլերի. ա/ Մատուցում, որի ընթացքին սարկավագը հանդիսավորապես քահանային է վերաբերում հացն ու զինին՝ որպես հավատացյալների նվիրաբերում, թ/ Գոհություն, որում աղոքք է մատուցվում առ Սուրբ Հոգին՝ գալու և բնակվելու հացի ու զինում մեջ և դրանք փոխակերպելու մեր Տիրոջ Մարմնի և Արյան, զ/ Թաթախում և Բեկանում, որի ժամանակ քահանան երկրագելով համբուրում է Սեղանը և հացը՝ Սուրբ Մարմնին, ամբողջությամբ քարախում զինու՝ անապական Արյան մեջ, ապա Մարմնինը մասերի բաժանելով զցում է Արյան քածակի մեջ, դ/ Սուրբ Հաղորդություն, որի ընթացքում քահանան հավատացյալներին է քաշխում Քրիստոսի Մարմնն ու արյունը՝ մեղքերի քավության և քողության համար:

Դ. ԱՐՁԱԿՈՒՄ

Մինչ Սուրբ Պատարագը մոտենում է իր ավարտին, պատարագիչ քահանան իջնում է խորանից և կանգնում ատյանում, որտեղից էլ ընթերցվում է Վերջին պատարանը, և քահանան պահպանիչ աղոքքով ժողովրդին արձակում է «խաղաղությամբ գնալու»:

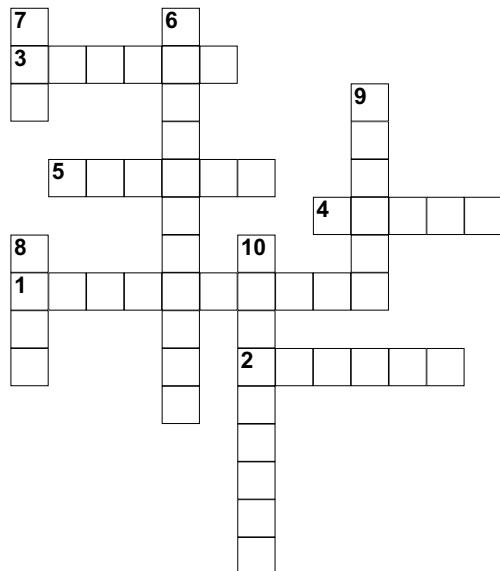
- Լուծիք խաչբառը, ապա օգտագործիք բառերը լրացնելու այն աղոթքը, որը քահանան արտասանում է Սուրբ Պատարագի ընթացքում: Այն ի՞նչ է հայտնում մեզ զոհաբերության մասին: Ո՞վ է, որ զոհաբերվում է, և ո՞ւմ համար:

Հորիզոնական

- Քրիստոսի մայր Մարիամն ինչպես կոչվեց:
- Աստծո Որդու ծնունդը միակն էր, որով նա կոչվեց :
- Ո՞վ է Հիսուսը մեզ համար:
- Ի՞նչ պարզեց մեզ Քրիստոսը:
- Հիսուսը մեզ փրկելու համար ի՞նչ զոհողության գնաց:

Ուղղահայաց

- Բառ, որով բնութագրվում է Հիսուսի՝ Հոր և Սուրբ Հոգու հետ փառքը կիսելը:
- Այն, ինչից վախենում էին բոլորը:
- Քրիստոս Աստծո Խոսքն է կամ :
- Լինելություն կամ :
- Հիսուսի մարդկային ծնունդը բնորոշող բառ՝ մարդանալ կամ :

Որդի և Աստված և անմահ ֤, դու հանձն առար ֤ միշտ կույս Սուրբ ֤ : Ո՞վ Քրիստոս՝ մեր, դու մարդացար անկողինելի մնալով, ֤ և ք մահով ֤ կործանեցիր: Դու մեկն ես Սուրբ Երրորդությունից, ֤ Հոր և Սուրբ Հոգու հետ: ֤ պուր մեզ:

Եթք մատուցվում են ընծաները՝ հացը և գինին, մենք հավատում ենք, որ Աստված ընդունում է դրանք և վերածում Քրիստոսի մարմնի և արյան: Ընծաների նվիրագործման ժամանակ քահանան արտասանում է հետևյալ աղոթքը, որից հետո հացը և գինին դառնում են Քրիստոսի մարմննը և արյունը:

Երկրպագում և աղաչում ենք քեզ և խնդրում քեզնից, ո՞վ բարերար Աստված, քեզ հավիրենակից և էակից Սուրբ Հոգի ուղարկիր մեր և այս ընծայի վրա: Որով օրհնի՛ր այս հացը և այն դարձրուն ճշմարիկ մարմինը մեր Տիրոջ և Փրկչի Հիսուս Քրիստոսի: (Քահանան երեք անգամ այս ասելով խաչակրում է † հացը): Եվ օրհնի՛ր այս բաժակը և այն դարձրուն սրույգ արյունը մեր Տիրոջ և Փրկչի Հիսուս Քրիստոսի: († նոյնը զինու համար): Որով օրհնի՛ր այս հացն ու բաժակը և դարձրուն ճշմարիկ մարմինն ու արյունը մեր Տիրոջ և Փրկչի Հիսուս Քրիստոսի՝ փոխակերպելով դրանք քո Սուրբ Հոգով:

ՊԱՏՐԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆ

Կարևոր է իմանալ, որ մենք չպետք է մոտենանք Սուրբ Հաղորդությանն առանց պատրաստության: Սր Պողոս առաքյալն զգուշացնում է, որ նրանք, ովքեր այդպես են վարդում «դարմապարպություն և ուղություն և խմում իրենց համար» (Ա Կորնթացիներին 11.29): Ինչնեւ, եթե նախապատրաստվում ենք, հաղորդություն ստանալով մասնակցում ենք Քրիստոսի զոհաբերությանը, որն օգնում է մեզ ավելի մտտենալ նրան: Ահա մի քանի գործնական հուշումներ Պատարագին պատրաստվելու համար:

- Ծո՞մ պահիր առնվազն վաղ առավոտից, այսինքն՝ ոչինչ մի՛ կեր կամ խնիր Պատարագից առաջ:
- Եկեղեցում մասնակցիր մեղքերի ընդհանրական խոստվանությանը և արտասանի՛ր Սր Հովհան Ոսկեբերանի նախահաղորդության աղոթքը:
- Ամենակարևորը խաղաղության մեջ եղիք բոլորի հետ: Ների՛ր քեզ նեղացնողներին:

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Ինչպես արդեն իշեցիր քմկվելու կարիք ունեցողներին, մտածի՛ր այն ոլորտների շուրջ, որտեղ ինք կարիք ունես բժշկվելու: Հիշի՛ր, որ եթք մասնակցում ես Պատարագին, ներկա ես այն զոհաբերությանը, որը քավում է մեղքեր և դարմանում հոգիդ:

ԵՐԳԵՆՔ

Սուրբ Պատարագի այն պահին, երբ պատարագիշ քահանան ծածկված խորանի ետևում պատրաստվում է նվիրագործված Սուրբ Հաղորդությունը բաշխելու հավատացյալներին, դպրուելու ժողովում միասին երգում են «Քրիստոս պատարագեալ» ենուսյալ շարականը.

Օրհնյալ է Ասլուած: Քրիստոսը զոհվելով բաշխվում է մեր մեջ. Ալելուիա:

Իր Սարմինը մեզ է տրամադրությունը բաշխելու համար առյունը ցողում է մեզ վրա. Ալելուիա:

Սուրբ Տիրոջը և սպացեք լույսը. Ալելուիա:

Ծաշակեցեք և տեսնեք, որ քաղցր է Տերը. Ալելուիա:

Օրհնեցեք Տիրոջը երկնքում. Ալելուիա:

Օրհնեցեք նրան բարձունքներում. Ալելուիա:

Օրհնեցեք նրան իր բոլոր հրեշտակներ. Ալելուիա:

Օրհնեցեք նրան բոլոր իր զորություններ. Ալելուիա:

1. Հիշյալ շարականն ի՞նչ է հայտնում քեզ Սուրբ Պատարագի խորհրդի նշանակության մասին:

2. Համեմատի՛ր շարականում ներկայացված գաղափարներն արդեն իսկ անցածդ գատկական զոհաբերության հետ:

Moderato

(Նոտաների շարունակությունը տես՝ Հավելվածում, էջ՝ 130):

ՏԱՆԸ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ԴԵՏԸ

Սույն դասին արծարծվում էր հարաբերություններով վերականգնելու նպատակով զոհաբերության անհրաժեշտությունը: Չնայած Յիմ Կոտակարանում օգտագործվում էր տարբեր տեսակի զոհաբերություններ, մինչդեռ այսօր մենք պետք ունենք միայն մեկի՝ Յիսուսի զոհաբերությանը խաչի վրա: Պատարագը հիշատակությունն է և իրական մասնակցությունը հիշյալ զոհաբերության: Նրանով քրիստոնյաներս հիշում ենք Յիսուսի կատարածը և հասկանում, որ մեր մեղքերը ներփում են: Ուտելով և խմելով Քրիստոսի մարմինն ու արյունը՝ մեզ տոնում ենք Քրիստոսի հարությունը մեռելներից և սպասում նրա վերադարձին, երբ բոլոր մահացածները ախտի կյանքի կոչվեն:

Հաջորդող առաջարկները միջոցներ են, որոնցով կկարողանաս նախապատրաստվել այս հանդիսավոր արարողությանը տանը՝ ընտանիքի անդամների հետ:

⌚ Միասին արտասանեք Սբ Յովիան Ուկեբերանի ենուսյալ աղոթքը, որը պատարագիշ քահանան ծածուկ կարդում է Սուրբ Յաղորդությունից առաջ, և «Քրիստոս պատարագեալ» շարականը:

⌚ Հատուկ աղոթքներ ասե՛ք Աստվածաշնչի դասին ցանկագրած անձանց բժշկվելու համար:

Գոհություն եմ հայտնում ենք, մեծարում ու փառաբանում, ո՞վ իմ Տեր Աստված, որ ինձ՝ անարժանիս, արժանի դարձրի այսօր հաղորդակից լինելու fn աստվածային և սուսպահ խորհրդին անարա Սարմնիդ և դասվական Արյանդ: Ուրեմն, այս բարեխոսությանն աղավիմելով աղազում եմ, որ ինձ fn սրբության մեջ դահես ամեն or և իմ ամբողջ կյանքի ընթացքին, որդեսզի fn բարեգրությունը հիշելով ես ևս fn կյանքին բաժնեկից լինեմ, դու, որ մեզ համար չարշարվեցիր, մահացաւ և հարություն առար: Ո՞վ իմ Տեր և Աստված, fn դասվական արյունով կմիջի իմ անձը, որդեսզի խորտակիչը չմոտենա ինձ: Ո՞վ ամենակարող, դու ես միայն անմեղ, fn դասվական արյունով մարդի ինձ իմ բոլոր մահացու գործերից: Ո՞վ Տեր, դաշտամի՛ր ինձ ամեն փորձությունից, և իմ դեմ դատերազմողին հեռացրու ինձնից ամոթահար ու ըվարած, որքան էլ որ ան իմ դեմ դուրս գա: Առաջնորդի իմ մատի ու լեզվի ընթացքը և իմ մարմնի բոլոր ճամփաները: Մի՛շ եղիր ինձ հետ, fn անսուս խոսման համաձայն, թե «ով որ ուժի իմ Սարմնիր և խմի իմ Արյունից, նա իմ մեջ կրնակվի և ես նրա մեջ»: Ո՞վ մարդասեր, հաստաշի՛ր աստվածային և անխակտելի fn խոսումը, որովհետև դու ես Աստված ողորմության, գրության և մարդասիրության, և դարձելի ամեն բարիների, և ենք՝ Յորդ և ամենասուրբ Յոգուդ հետ, վայելում է փառք, այժմ և միշտ և հավիշյանս. ամեն:

ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՄԵԿ ՄԿՐՏՈՒԹՅԱՆ, ՄԵՂՔԵՐԻ ՔԱՎՈՒԹՅԱՆ...

Նիկիական Հանգանակում ասվում է նաև...

«Հավապում ենք մեկ մկրտության, մեղքերի քավությանը և բողոքյանը, մեռելաների հարությանը, ... և համիլիոնական կյանքին»:

Սույն գլխի չորս դասերը վերաբերում են Եկեղեցու կյանքին և Աստծո արքայությունը ժառանգելու ուրախ սպասումին:

- Դաս 31** ուսումնասիրում է քրիստոնեական մկրտությունը՝ որպես դուռ մեր փրկության տանող ճանապարհի:
- Դաս 32** դիտարկում է, թե ինչպես ենք ապրում մեր մկրտության շնորհները ներելու և ներում հայցելու գործողության միջոցով:
- Դաս 33** ընդգծում է մեր հավատքի կարևոր այն կետը, որ իբրև Քրիստոսի երկրավոր հետևորդներ մեզ խոստացվում է հավիտենական կյանք և բերկրանք Հիսուս Քրիստոսի Երկրորդ գալուստին, եթե բոլոր մահացածները հարություն պիտի առնեն:
- Դաս 34** հաստատում է մեր դավանանքը, որ հավատում ենք հավիտենական կյանքին: Սա կօգնի աշակերտներին ապրել հավիտենական կյանքի հույսով Եկեղեցում Աստծո արքայության նախաճաշակն առնելիս:

Ծնողների համար

9-րդ գլխում աշակերտները պիտի ուսումնասիրեն Նիկիական Հանգանակի վերջին սահմանումը, որն առնչվում է քրիստոնեական մկրտությանը մեղքերի բողոքյան համար, մեռելմերի հարությանը և հավիտենական կյանքին:

Նախ նրանք կղիտարկեն քրիստոնեական մկրտությունը, որով մարդ դառնում է Եկեղեցու անդամ: Կյանքը Եկեղեցում այնուհետև շարունակվում է որպես մի ցմահ ճամփորդություն՝ ի Քրիստոս մեր փրկության սպասումով: Աշակերտներին հնարավորություն է տրվում տեսնել, թե ինչպես պետք է գործադրենք մկրտությամբ ստացած Սուրբ Հոգու շնորհմերը և ըստ այդմ ներենք և ներում հայցենք նրանցից, որոնց միգուցե նեղացրել ենք: Գիտակցական կերպով քրիստոսանման կյանք վարելը նախանշում է այն ճանապարհը, որը տանում է մեզ Աստծո արքայություն՝ հավիտենական կյանքով ապրելու Հիսոս Քրիստոսի հետ: Մենք բոլորս էլ սպասում ենք այդ ուրախալի օրվան Վերջին դատաստանին, երբ Քրիստոսը վերստին պիտի զա հարություն տալու բոլոր մահացածներին:

Քաջալերե՛ք ձեր զավակին ջանալու ապրելիր կյանքը Ավետարանի պատգամների համաձայն, Հիսոս Քրիստոսի օրինակով: Աջակցե՛ք նրան, եթե չկողմնորոշվեն և առաջնորդե՛ք դեպի Եկեղեցու խորհուրդները՝ որպես աղբյուր ներման և ուղղորդման: Ամենակարևորը նրա համար եղե՛ք նվիրյալ քրիստոնյայի օրինակ, ով ընդունում է կյանքի մարտահրավերները և Ավետարանի լույսի տակ չի վհատվում ձախողման դեպքում և նորոգում է իր մկրտության ուխտն Ապաշխարության և Հաղորդության խորհուրդների միջոցով:

31. ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՄԵԿ ՄԿՐՏՈՒԹՅԱՆ

«Մեկ Տեր, մեկ հավատ, մեկ մկրտություն»:

Եփեսացիներին 4.5

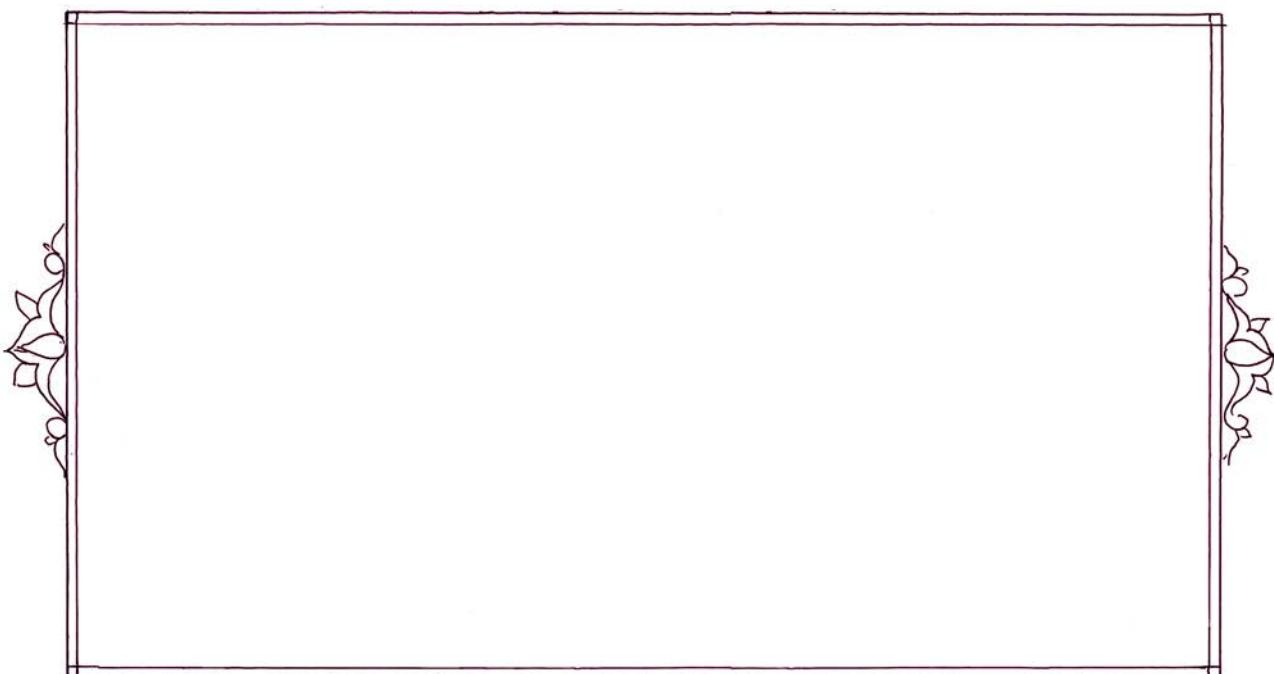

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

- Ի՞նչ է տեղի ունենում նկարում: Նկարագրի՛ր մի քանի նախադասությամբ:

- Հավանաբար տեսած կլինես ծնողներիդ դպրոցական տարիների լուսանկարներ, որոնցում պատկերված են պիոներության, ապա կոմերիտության շարքերն ընդունվելու արարողակարգը: Խորհրդային շրջանում դպրոցական համազգեստի կարևորագույն բաղադրիչ էին համարվում կարմիր վզկապը և հոկտեմբերիկի կրծքանշանը: Չո կարծիքով ի՞նչ նպատակ ուներ այդպիսի արարողակարգը: Վերիշի՛ր, թե ի՞նչ են արել քո ծնողները կամ ավագ սերնդի հարազատներդ հիշյալ միությանն անդամագրվելու համար: Գրի՛ր կամ նկարի՛ր դրա մասին:

Հաջորդող էջերում լրեն, թե ինչպիսի՞ն է անդամագրվելու քրիստոնեական կարգը:

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒԶ

ՄԵԿ ՄԿՐՏՈՒԹՅՈՒՆ՝ ՄԵՂՋԵՐԻ ՔԱՎՈՒԹՅԱՆ ԴԱՄԱՐ

Մատքես 3.1-17, Հովհաննես 3.1-6

«Հավակում ենք մեկ մկրտության, մեղքերի քալությանը և բռդությանը» ահա այսպես ենք հոչակում Նիկիական Հանգանակում «մեկ, առլր, ընդհանրական և առաքելական Եկեղեցու» նկատմամբ մեր հավատքը խստովանելուց հետո: Մեր Տեր Հիսուս Քրիստոսը պարզեց մեզ մկրտությունը՝ որպես մուտք գործելու պայման դեպի իր Եկեղեցի:

Մկրտությունն արդեն գոյություն ուներ, մինչ Քրիստոսը կսկը իր երկրավոր առաքելությունը: Մենք տեսնում ենք, որ Հովհաննես Մկրտիչը կատարում էր մկրտություն՝ ի նշան ապաշխարության և արդար կյանք ապրելու փափազի: Եսսենականներ անունով հայտնի հրեաների խստակրոն խմբակը, որին Հովհաննեսն ամենայն հավանականությամբ ճանաչում էր, մկրտությունն օգտագործում էր նոյն նպատակով:

Կարդա՛ սուրբքրային հետևյալ քաղաքացները, որպեսզի սկսես հասկանալ քրիստոնեական մկրտությունը:

Այն օրերին Հովհաննես Մկրտիչն սկսեց քարոզել Հրեասպանի ամապատում՝ ասելով.

- Ապաշխարեցնե՛ք, որովհենքն երկնքի արքայությունը մուրեցել է:

Այս Հովհաննեսն էր այն ամձը, որի մասին Եսայի մարգարեն խոտել էր՝ ասելով. «Անապատում կանչող չայնն ասում է. «Պատրաստիցներ Տիրոջ ճանապարհը, հարրեցնե՛ք նրա շավիլները»:

Հովհաննեսն ուղղի մազից պատրաստված հազորաք ուներ և մեջքին՝ կաշվե գորի: Նրա կերակուրք մորեին ու վայրի մեղքը էր: Երուսաղեմից, ամբողջ Հրեասպանից և Հորդանան գեղիք բռնոր շրջաններից մարդիկ գնում էին նրա մոր և խուրովանելով իրենց մեղքերը՝ նրա չեռորդ մկրտում էին Հորդանան գերում:

Երբ Հովհաննեսը գրեավ շատր սադուկիցիների և փարիսեցիների, որոնք եկել էին մկրտվելու իրենցից, նրանց ասաց.

- Իժերի՛ ծնունդներ, ո՞վ ասաց ծեզ, թե կարող եք փախչել Ասլծոն գալիք պարժից: Այսուհետք գործով ցոյց տվիք, որ ապաշխարել եք: Դուք ծեզ մեջ մի՛ խորհեք, թե կարող եք ազարվել պարժից՝ ասելով. «Մենք Արքահամի որդիներն ենք»: Ես ծեզ ասում եմ, որ Ասլված կարող է այս քարերից էլ Արքահամի որդիներ դուրս բերել: Կացինն ահա պատրաստ է՝ կրրելու ծառերմ իրենց արմաքներից: Այս ծառը, որ բարի պարուղ չի տա, պիկի կտրվի և կրակը գցվի: Ես ծեզ ջրով եմ մկրտում իրել նշան ապաշխարության բայց նա, ով զալիս է ինձնից հետո, ծեզ կմկրտի Սուրբ Հոգով և կրակով: Նա ինձնանց ավելի հզոր է, և ես նրա կոչկեները գուանելու իսկ արժանի չեմ: Քամիարք նրա չեռորին է. նա կմաքրի իր կալք, ցործներ կհավաքի շրենարանում, իսկ հարոր կայրի ամշեց կրակով:

Այն ժամանակ Հիսուսը Գալիեայից Հորդանան գետը եկավ, Հովհաննեսի մոգը՝ մկրտվելու նրանցից: Բայց Հովհաննեսն ընդդիմացալ նրան՝ ասելով.

- Ես պետք է քեզնից մկրտվեմ, և դո՞ւ ես զալիս ինձ մող:

Հիսուսը պատրաստիանեց.

- Թո՞յլ լրուր, որ այսպես լինի, որովհենքն այսպես մենք կարարած կլինենք Ասլծոն արդար կամքը:

Եվ Հովհաննեսը քոյլ լվանց: Հիսուսը մկրտվելուց հետո խկոյյն լրուր ելավ շրից: Եվ ահա երկինքը բացվեց, ու նա գրեավ Ասլծոն Հոգին, որ իջնում էր ինձնես աղավնի և զալիս էր իր վրա: Երկնքից լավեց մի չայն, որ ասում էր.

- Դա՛ է իմ սիրելի Որդին, որ ունի իմ բարեհաճուրյունը:

Մատքես 3.1-17

Նիկողենու անունով փարիսեցի մի մարդ կար, մի իրես իշխան, որ գիշերով Հիսուսի մոր եկավ և ասաց նրան.

- Վարդապետ, գիրենք, որ Ասլծոն կողմից ուղարկված ուսուցիչ էս, որովհենքն ոչ ոք կարող գործել այն հրաշքները, որ դու ես անում, եթե Ասլված նրա հետը շլին:

Հիսուսը պատրաստիանեց նրան և ասաց.

- Լա՛վ իմացիր, որ եթե մեկը վերադիմ չծնվի, չի կարող գրեամել Ասլծոն արքայությունը:

Նիկողենուր հարցրեց նրան.

- Ինչպե՞ս կարող է ծնվել մի մարդ, որ ծեր է: Կարելի՞ բան է, որ կրկին մկնի իր մոր որովայնը և ծնվի:

Հիսուսը պատրաստիանեց.

- Հասկա՞ր իմացիր, որ եթե մեկը շրից և Հոգուց չծնվի, չի կարող մկնել Ասլծոն արքայությունը, որովհենքն մարմնից ծնվածք մարմնին է, իսկ հոգուց ծնվածք՝ հոգի:

Հովհաննես 3.1-6

ԽՈՐԵՆՔ ՍՈՒՐԲ ԳՐՅԻ ՊԱՏԳԱՄԻ ՇՈՒՇ

- Ինչո՞ւ էր Հովհաննեսը մկրտում մարդկանց:
- Ինչո՞ւ էր Հովհաննեսը քննադատում փարիսեցիներին ու սաղուկեցիներին, որոնք եկել էին իրենից մկրտվելու:
- Ինչպե՞ս էր Հովհաննեսը տարբերակում իր կատարած մկրտությունը Հիսուսինից: Գտի՞ր այն պարբերությունը, որում կհանդիպես քո պատասխանին, և ինքնուրույն բառերով վերաշարադրի՛ Հովհաննեսի ասածները Հիսուսի մասին:
- Մատթեոսի և Հովհաննեսի ավետարաններից քաղված վերջին հատվածից երևում է, որ նա քաջատեղյակ էր, թե Հիսուսը կարիք չուներ մկրտվելու: Ի՞նչ հիմնավորում կարող ես գտնել առաջին պարբերության մեջ, թե Հովհաննեսը գիտեր, որ Հիսուսն է խոստացված ՍԵՍԻԱՆ, հետևաբար կարիք չուներ մկրտվելու:

ԱՎԵԼԻՆ ՄԿՐՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

- Քրիստոնեական մկրտության նշանակության մասին մենք լրացուցիչ տեղեկություններ ենք իմանում Գործք առաքելոցից և առաջին քրիստոնյաներին ուղղված Սր Պողոսի նամակներից: Խմբակիդ հետ կարդա՛ նշանակված հատվածը Սուրբ Գրքից և մտածի՛ր տրված հատվածին առնչվող հարցումների շուրջ: Պատրաստի՛ր մի ելույթ սույն հատվածից քո սովորածներից: Կարելի է կամ դերախաղալ հատվածը, կամ ընթերցել այն դասարանին, ապա հարցումները տալու օգնությամբ հասկանալի դարձնել նրանց: Կարող ես գրել նաև սեփական հարցումներդ:

Գործք առաքելոց 2.37-39

- Ի՞նչ երկու բան մենք պետք է կատարենք, եթե ուզում ենք մեղքերի բողոքուն և Սուրբ Հոգու պարզեցնելու ստանալ:

Գաղատացիներին 3.23-29

- Ի՞նչ են արել ի Քրիստոս բոլոր մկրտվածները:
- Ի՞նչ արգելքներ են բաժանում նրանց, ովքեր Հիսուս Քրիստոսի մեջ են:

Եփեսացիներին 4.1-6

- Ո՞րն է եփեսացիներին ուղղված Սր Պողոսի հորդորների նպատակը քրիստոնեական իրենց կոչմանն արժանի կյանք ապրելու համար:
- Ինչո՞ւ է ասվում, որ մենք կարիք ունենք միայն մեկ մկրտության:

Եփեսացիներին 4.30-32

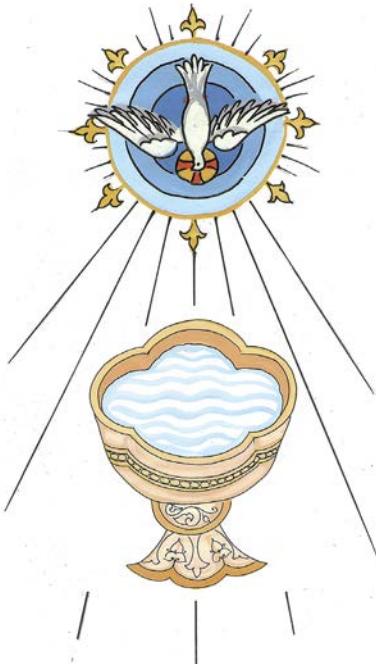
- Ինչի՞ համար է մեզ տրվում Սուրբ Հոգու պարզեցը:
- Ինչպե՞ս մենք պետք է ընդունենք Սուրբ Հոգու պարզեցները:

Տիտոս 3.3-7

- Ինչպե՞ս է Աստծո ողորմությունը ցուցաբերվում մեզ՝ ըստ սույն հատվածում նշվածի:
- Ի՞նչ է կատարվում մեզ հետ, եթե մենք «արդարանում ենք նրա շնորհով»:

Ա Պետրոս 3.20-22

- Ինչպե՞ս է մկրտությունը նմանվում Նոյյան տապանում հանգըրփանածների հետ կատարվածի հետ:
- Ի՞նչ չէ մկրտությունը՝ ըստ այս հատվածի:

Բառարան

ԴՐՈՇՄ

Խորհրդարան, որն անմիջապես հաջորդում է Սկզբութությանը: Դրոշմելիս քահանան նոր մկրտվածին օժում է սրբալուս մյուռնով:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ՍՈՒՐԲ ՄԿՐՏՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԴՐՈՇՄԻ ԽՈՐՃՈՒՐԴԸ

Սուրբ Սկրտության և Դրոշմի խորհուրդը հաճախ տարբեր կերպ է ընկալվում քրիստոնյաների կողմից: Եկեղեցին զերադասում է սույն երևոյթը որակել որպես «հոգևոր խորհուրդ», քանի որ Աստծո շնորհի ներգործումը հեշտ չէ բացատրել և մարդկայնորեն ընկալել: Կարդա՛ հետևյալ քաղաքացները Սուրբ Սկրտության և Դրոշմի խորհրդակատարությունից և օգտագործի՛ր այսօրվա ավետարանական ընթերցվածքը և համարաբառը՝ դատարկ տողերը լրացնելու համար: Ներկայացրո՛ պատասխանների դասարանին:

- ⦿ Բոլորը հրաժարվում են սատանայից և չարի բոլոր գործերից:

Սույն գործողությունը հիշեցնում է մեզ Քրիստոսի հետևյալ ուսուցումը. «Ոչ ոք չի կարող ծառայել տիրոջ: Նա կարիք մեկին և մյուսին:

- ⦿ Ապա ներկաները քահանայի առաջնորդությամբ արտասանում են Առաքելական Հավատամբը:

Նրանք խոստովանում են և հավատում Ամենասուրբ Երրորդությանը, այսինքն՝ Աստված գոյություն ունի որպես
Հայր, , և :

- ⦿ Քահանան սրբագրում է մկրտության ավագանի ջուրը:

Սույն գործողությունը հիշեցնում է մեզ Քրիստոսի մասին: Երբ Քրիստոսը ընկηմվեց մեջ, սրբագրուեց աշխարհի ամբողջ ջրերը:

«Հավատում եմ»

- ⦿ Քահանան երեխային երեք անգամ ընկղմում է ջրում և դուրս հանում ջրից Հոր, Որդու և Սուրբ Հոգու անունով:

Ջրում ընկղմվելը խորհրդանշում է Քրիստոսի հետ մահանալը, իսկ ջրից դուրս գալը՝ նրա հետ :

- ⦿ Սրբալոյս մյուսոնով, որը Սուրբ Հոգու խորհրդանշին է, օծվում է նոր մկրտվածի ճակատը, աչքերը, ականջները, քիրը, թերանը, ձեռքերը, սիրտը, թիկունքը և ոտքերը: Մարմնի հիշյալ մասը մյուսոնով խաչանիշ դրոշմելիս քահանան ասում է. «Հիսոս Քրիստոսի անունով այս կնիքը...»:

Դրոշմը հաջորդում է մկրտությանը, որովհետև Հոգին Քրիստոսի վրա իջավ մկրտությունից

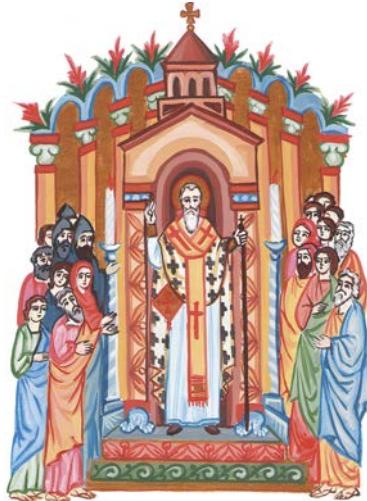

ՍՐ ԿՅՈՒՐԵԴ ԵՐՈՒՍԱՂԵՏԱՑԻՆ՝ ՄԿՐՏՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

4-րդ դարում Սր Կյուրեղ Երուսաղեմացին քավական գրել է քրիստոնեական հավատքի տարրեր կողմերի մասին իր հեղինակած «Քրիստոնեական» գրվածքում: Նրա 3-րդ քանախոսությունը նվիրված է Մկրտության կարևորությանը և նրա ներգործությանը:

Եթե դու նույնապես ունես անհահանջ բարեպաշտություն, Սուրբ Հոգին իջնում է նաև քեզ վրա և Հոր չայնը արձագանքում է քո մեջ, ոչ թե «Սա է իմ Որդին», այլ «Սա հիմա իմ որդին է դարձել», քանի որ առաջինը վերաբերում է միայն Տիրոջ, որովհետեւ «Սկզբից էր Բանը և Բանը Ասպծոն հետ էր և Բանը Ասպլած էր»: Դու որդի չես բնուրյամբ, այլ որդեգրության արժանացել ես բնունելությամբ: Նա հավիրենապես «գոյուրյուն ունի», իսկ դու սպանում ես շնորհն առաջադրվելով:

Սր Կյուրեղ Երուսաղեմացի. Քրիստոնեական III

- Կարդա՛ հետևյալ քաղվածքը 3-րդ քանախոսությունից և **Եփեսացիներին 1.1-6** հատվածը՝ Աստվածաշնչից: Ո՞րն է ընդհանուր պատգամը երկու հատվածներում: Գրի՞ր մեկ կամ երկու նախադասություն այս ուղղությամբ:

ՄԿՐՏՈՒԹՅՈՒՆ. ԲԱՆԱՊԱՐՀ ԴԵՊԻ ՓՐԿՈՒԹՅՈՒՆ, ԱՅԼ ՈՉ ԵՐԱԾԽԻՔ

Մկրտության և դրոշմի միջոցով մենք ձեռնամուխ ենք լինում ապրելու Եկեղեցու կյանքով՝ Զրիստոսի կյանքով, և ստանում ենք Սուրբ Հոգու պարզելը: Այսուհանդերձ, մկրտությունը միայն ճանապարհ է դեպի փրկություն, այլ ոչ թե երաշխիք փրկության: Ուրեմն, մեծագույն հարցումն այն է, թե ինչ-պե՞ս ենք ձեռք բերում փրկություն:

- Կարդա՛ Եփեսոսի քրիստոնյաներին ուղղված Սր Պողոսի խոսքերը և խորհրդածի՛ր դրանց շորջ: Ապա Աստվածաշնչից գտի՛ր **Մատթեոս 25.14-30** հատվածը և ընթերցի՛ր ուշադրությամբ: Ներքևում ցանկագրված հարցումների օգնությամբ ինչպիսի՞ կենսակերպ ես նկարագրված տեսնում, որն առաջնորդում է մարդուն դեպի փրկություն:

Մի՛ դրսմեցրեք Ասպծոն Սուրբ Հոգին, որով կնքվեցիք փրկության օրվան հասնելու համար: Ար-մագրաիի արեք չեղանց ամեն դառնություն, բարկություն ու զայրույթ, զողոզոց և հայոցություն և այդպիսով կանխած կլինեք դրանց շար հերկանքները: Միմյանց հանդեպ քաղցր ու զբած եղեք՝ ան-րելով միմյանց, ինչպես Ասպլած մերից մեզ Զրիստոսի միջոցով:

Եփեսացիներին 4.30-32

- Բառերի կամ նկարների միջոցով ուրվագրի՛ր քեզ համար այն կենսակերպը, հիմնված մեր Տեր Հիսուս Զրիստոսի ուսուցումների և օրինակի վրա, որով կկարողանաս հավատարիմ մնալ Մկրտությամբ և Դրոշմով ստացած պարզեներին: Ներկայացրո՛ւ քո ծրագիրը թղթի վրա, որը կարող ես պահել իրը հիշեցում քեզ համար:

1. Քանքարների մասին առակի ո՞ր մասերը կարող են համեմատվել Սուրբ Հոգու շնորհն ստացած մարդկանց հետ:
2. Ըստ երկու ընթերցվածների, ինչպե՞ս է լինում, որ մենք «քաքցնում ենք մեր տաղանդները» կամ «տրտմեցնում ենք Սուրբ Հոգուն»: .
3. Հակառակ դեպքում ինչպե՞ս է լինում, որ մենք քազմացնում ենք մեր «տաղանդները»:

ՄԿՐՏՈՒԹՅԱՆ ԾԱՐԱԿԱՆ

Քահանան նոր մկրտված երեխային դրոշմում է սրբալույս մյուտոնով, որից հետո երեխային հազգնում են նոր ճերմակ զգեստներ: Այս ընթացքում երգվում է Հարության ԲՇ շարականը: Ջո կարծիքով՝ ինչո՞ւ է ընտրված հենց այս շարականը և ի՞նչ է նշանակում «Նոր Խարայել կոչվեցինք» արտահայտությունը: Պատասխանն իմանալու համար կատարի՛ ուսուցչիդ կողմից տրվող հանձնարարությունը:

*Քրիստոսին միանալով՝ Նոր Խարայել կոչվեցինք,
Տիրոջ ժառանգությունը եղանք և Քրիստոսին ժառանգակից դարձանք,
որպեսզի Տիրոջ անվանն ապավինենք և օրինենք նրան բարձունքներում:*

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Իր մկրտությամբ Հիսուս Քրիստոսը տիպար օրինակ տվեց մեզ մեր իսկ մկրտության համար՝ ցույց տալով, թե ինչ պետք է անել Տիրոջը հետևելու համար: Ինչպե՞ս է սա ազդում քո կյանքին: Ինչպե՞ս է այն արդեն փոխել կամ պիտի փոխի քո մտածելակերպը կամ ապրելակերպը:

ՏԱՆԸՌ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ՀԵՏ

Սույն դասը նպատակ ուներ սովորեցնել աշակերտին Սուրբ Մկրտության և Դրոշմի նշանակության ու կարևորության մասին վաղ Եկեղեցում:

Ձեր զավակին ներկայացվեց Եկեղեցու ծիսական ավանդությունը Սուրբ Մկրտության և Դրոշմի արարողության քաղվածքների և շարականների միջոցով, որպեսզի ցույց տրվի, թե ինչի էր վաղ Եկեղեցին հավատում և ինչ էր ուսուցանում Սուրբ Մկրտության և Դրոշմի մասին:

Մեր երիտասարդներն իրազեկ դարձան Մկրտության հիմնական կարևորությանը՝ որպես միակ ճանապարհ ինչպիսի Եկեղեցու կյանք՝ փրկության ուղի, որը, սակայն, երաշխիք չէ փրկության: Սուրբ Յոգու շնորհը, որ ստանում ենք Մկրտության և Դրոշմի ժամանակ, պետք է ամրապնդվի սուրբ և բարեպաշտ կյանքով:

Ձեր զավակին հրավիրեք ձեզ հետ քննարկելու, թե ինչ սովորեց Սուրբ Մկրտության և Դրոշմի մասին և թե ինչ է այն թելադրում բոլոր նրանց, որոնք ցանկանում են հետևել քրիստոնյան: Ծրագրեք կանոնավոր կերպով գրուցելու այն ուղիների մասին, որոնցով երիտասարդները կարող են սնուցել Մկրտությամբ ստացած շնորհները կյանքում և ինչպես դուք, որպես ծնող, կկարողանաք սնուցել ձեր կյանքուն: Քաջալերեք ձեր երիտասարդին փոքրիկ օրագիր պահելու և կանոնավոր գրանքելու, թե ինչպե՞ս է ծրագրում ամրապնդել Սուրբ Յոգու շնորհն իր կյանքում: Նմանատիա գրառումներ կատարե՛ք նաև ինքներդ և ժամանակ առ ժամանակ քննարկումներ անցկացրե՛ք ձեր զավակի հետ ձեր իսկ փորձառությունների վերաբերյալ:

32. ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՄԵՂՔԵՐԻ ՔԱՎՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԹՈՂՈՒԹՅԱՆ

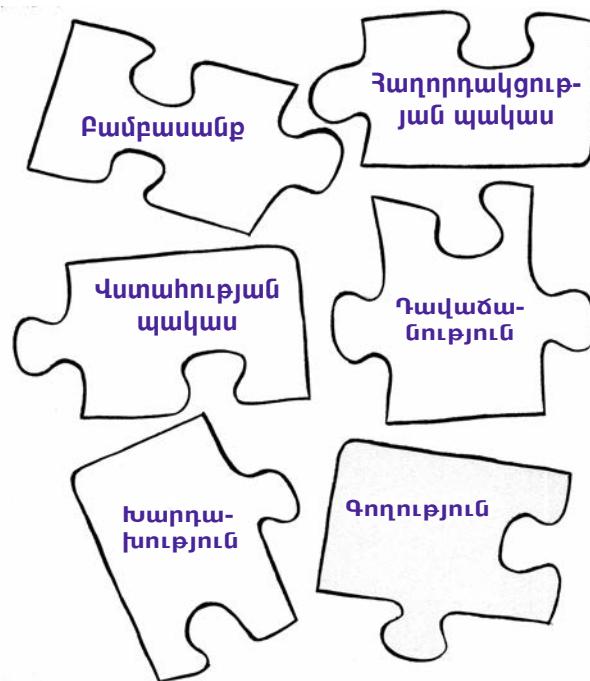
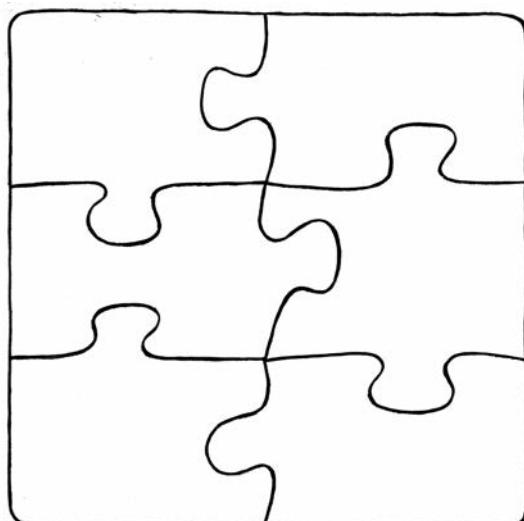
«Նա մեզ ազատեց խավարի իշխանությունից և բերեց իր սիրելի Որդու իշխանության տակ: Եվ Որդին փրկեց մեզ՝ իր զոհագործական մահվամբ քողություն տալով մեր մեղքերին»:

Կողոսացիներին 1.13-14

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

- Լինում են պահեր, երբ քոլորս էլ սխալվում ենք: Երբեմն մեր արածը փչացրել կամ խզել է մեր հարաբերությունը մյուսների հետ: Նայի՛ր գլուխկոտրուկի բաժանված մասերին: Գրի՛ր, թե նշված երևույթներից յուրաքանչյուրն ինչպես կարող է հարաբերություն փչացնել:

- Գլուխկոտրուկը լրացրո՞ւ այնպիսի բառերով կամ նկարներով, որոնք ի զորու կլինեն վերականգնել խզված հարաբերությունները: Ներքևի տողերի վրա նկարագրի՛ր խզված հարաբերությունը վերականգնելու ուրախությունը:

Ասպածաշնչի դասում բացահայտի՛ր մերելու միջոցով հարաբերությունները կարգավորելու կարևորությունը:

ԱՍՏՎԱԾՈՒՅԹ

ՄԵՂԵՐԻ ԶԱՎՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԹՈՂՈՒԹՅԱՆ

Մատթեոս 6.14-15, Ղուկաս 7.36-50, 23.32-34

Նիկիական Հանգանակն արտասանելիս մենք հոչակում ենք, որ հավատում ենք նաև *մեղքերի բավուրյանը և թողությանը*: Կարդա՛ սուրբգոյային հետևյալ հատվածները և մտորի՛ լուսնց շորջ: Ընթերցելիս ուշադի՛ր եղիք բանալի կապակցություններին, որոնք պատկերում են Հիսուսի՝ մեզ ողորմելու և մեր մեղքերը ներելու կարողությունն ու կամեցողությունը:

Այս, եթե դուք մարդկանց ներեք իրենց հանցանքները, ձեր երկնավոր Հայրն էլ ձեզ կների: իսկ եթե դուք մարդկանց չներեք իրենց հանցանքները, ձեր Հայրն էլ ձեզ չի ների ձեր հանցանքները:

Մատթեոս 6.14-15

Փարիսեցիներից մեկը խնդրում էր Հիսուսին, որ միասին ճաշեն: Հիսուսը գնաց նրա վրուն և մարդից ճաշելու: Քաղաքում մի պոռնիկ կին կար, որ երբ լսեց, թե Հիսուսը փարիսեցու վաճան է, մի շիշ անուշահով ազնիվ յուղ վերցնելով՝ եկավ փարիսեցու վրուն: Նա, հեկոնի կողմից Հիսուսի ուրբերի մով կանգնած, լաց էր լինում, արցունքներով քրջում էր նրա ուրբերը և մազերով սրբում, համբուրում էր ուրբերը և յուղով օծում: Փարիսեցին, որ հրամիրել էր Հիսուսին, վեհանելով այս՝ ասում էր ինքն իրեն.

- Եթե այս մարդը մարգարե լիներ, ասպա կիմանար, թե ո՞վ է իրեն մովեցող այս կիմը, և թե ինչպիսի մեղավոր կյանքով է ապրում նա:

Հիսուսն ասաց փարիսեցուն.

- Սիմոն, քեզ ասելու բան ունեն:
- Ասա՛, Վարդապետ, - ասաց նա:

Հիսուսն ասաց.

- Սի փոխարքու երկու պարտապաններ ուներ, մեկը իին հարյուր արծար դրամ պարզ ուներ, իսկ մյուսը՝ հիսուսն: Երբ նրանք չկարողացան դրամը վերադարձնել, պարտապերը երկուսին էլ պարզու զիջեց: Հիմա դուն ասա, այս երկու պարտապաններից ո՞ր մեկն ավելի կարիք նրան:

Սիմոնը պատրասիսանեց.

- Ինձ այնպիսի է քվում, թե նա, ում ավելի շատ շնորհեց:

- Ճիշտ դարձեցիր, - ասաց Հիսուսը:

Ասպա դառնապով կնոշ կողմը՝ շարունակեց.

- Սիմոն, պեսան նև նա այս կնոջը: Ես վրուն մրտա, բայց դու ուրբերս լվանալու համար ջուր չուվեցիր, մինչ սա իր արցունքներով քրջու ուրբերս և իր մազերով սրբեց: Դու բարի գալուստի մի համբույր չուվեցիր ինձ, մինչ սա վրուն մինելուց ի վեր չդադարեց ուրբերս համբուրելուց: Դու յուղով իմ գլուխը չօծեցիր, մինչ սա անուշահով յուղով ուրբերս օծեց: Ուստի ասում եմ թեզ, բանի որ նա շատ սիրեց ինձ, իր բազմաթիվ մեղքերը ներփած են իրեն: Քանզի ում ավելի են ներում, նա ավելի սեր է ցոյց բալիս. իսկ ում թիզ են ներում, նա ավելի թիզ է սիրում:

Ասպա ասաց կնոջը.

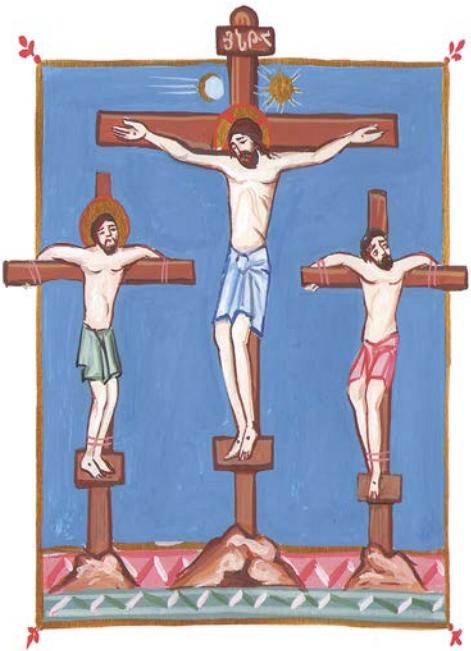
- Ձո՞ն մեղքերը ներփած են թեզ:

Նրանք, որ միասին սեղան էին նայել սկսեցին ասել իրենց մղրում.

- Ո՞վ է այս մարդը, որ նոյնիսկ մեղքերն է ներում:

Բոլ Հիսուսն ասաց կնոջը.

- Ձո՞ն հավատը քեզ փրկեց. զնա՛ խաղաղությամբ:

Ղուկաս 7.36-50

Երկու ուրիշ չարազործների էլ քերեցին, որպեսզի սպանվեն Հիսուսի հետ: Երբ հասան Գանգ կոչված վայրը, այնուեղ խաչեցին Հիսուսին և երկու չարազործներին, մեկին՝ Հիսուսի աջ կողմը, մյուսին՝ ձախ կողմը:

Հիսուսն ասաց.

- Հայր, ներին նրանց, որովհենք չփրեն, թե ինչ են անում:

Ասպա վիճակ զցելով՝ զինվորները նրա զգեստները բաժանեցին իրենց մեջ:

Ղուկաս 23.32-34

ԽՈՐԵՆՔ ՍՈՒՐԲ ԳՐՅԻ ՀԱՏՎԱԾՆԵՐԻ ՇՈՒՐԶ

- Զո խմբի հետ քննարկիր հետևյալ հարցումները, որոնք հիմնված են սուրբգրային ընթերցվածների վրա.
 1. **Մատթեոս 6.14-15** հատվածում բացահայտվում է, որ Հիսուսն ի զորու է ներելու մեր մեղքերը, եթե մենք անում ենք մեր բաժինը և ներում մյուսների մեղքերը: Որքանո՞վ է սա ավելի օգտակար մեզ համար, քան եթե հարկադրված չենք եղել ներել մեր դիմացինին, որպեսզի ստանանք Աստծո բողոքումը:
 2. Մեղավոր անցյալով ապրող մի կնոջ մասին է խոսվում **Ղուկաս 7.36-50** հատվածում: Սակայն Հիսուսը, իմանալով հանդերձ նրա անցյալը, ներեց նրան: Հիսուսի ներելու այս արարքն ի՞նչ է հուշում մեզ իր քննության մասին: Սույն հատվածն ինչպե՞ս է հույս ներշնչում բոլոր նրանց, ովքեր կարծում են, թե իրենց գործած մեղքերի դիմաց արժանի չեն քավության:
 3. **Ղուկաս 23.32-34** հատվածում նշմարիր, որ Հիսուսը պատրաստ է ներելու նոյնիսկ նրանց, որոնք մասնակից են եղել իր խաչելությանը: Ինչպե՞ս է Տիրոջ անմիջական ներելու արարքը օրինակ դառնում մեզ համար, որպեսզի մենք ևս նոյնպիսի ներողամտություն ցուցաբերենք:

ԴԻՄԵՆՔ ՀԱՍԱԲԱՐԲԱՌԻ ՕԳՆՈՒԹՅԱՆԸ

- ⌚ Համարարատի օգնությամբ Աստվածաշնչից գտիր հետևյալ հատվածները, որոնք վերաբերում են Ջրիստոսի ներելու կերպին. «Ների՛ր, և դու ներում կգտնես»:
- ⌚ Չնորոշանաս նշել Աստվածաշնչի գրքի անունը, որում սույն միտքը կարելի է գտնել, ինչպես նաև գլուխը և համարները:

ՍԲ ԵՓՐԵՄԸ՝ ՆԵՐԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Սր Եփրեմ Խորի Ասորին՝ Առաջին Տիեզերական ժողովին մասնակից հայրերից մեկը, մեկնարանում է, թե ինչո՞ւ մենք պետք է ներենք մեր դիմացինին առանց երկմտության.

Տերը շատ գեղին ասաց. «Իմ քեոր քերե է»: Ուրեմն, ի՞նչ քերի մասին է խոսքը, ի՞նչ աշխատանքի, որպեսզի ներես եղրորդ քո հանդեպ գործած հանգանքի համար: Թերե է, անշուշպ, ոչնչի հավասար, որ մենք պետք է սեփական կամքով ներենք ու մոռանանք և արդարամիզ գրմակներ: Տերը շասաց մեզ, քե ինձ հարապություն կամ զոհեր կամ մանուկներ կամ ծոմ կամ խոկում մապուցեք, որպեսզի հանկարծ քե շասեն ևս այդպիսի բան չունեն, ևս չեմ կարող այդպիսի բան անել: Այլ այն, ինչ քերե է ու հեշտ և արագ կապարվող: Տերը հեկիեյալն է պատվիրում մեզ անել ների՛ր եղրորդ քո դեմ գործած սիսալների համար, և ես էլ կմերեմ քեզ Իմ դեմ գործածների համար:

- Փոքր խմբերով քննարկե՛ք և գրե՛ք ձեր պատասխանները հետևյալ հարցումների վերաբերյալ.
 1. Ինչո՞ւ է դժվար մեզ համար երբեմն ներել մյուսներին:
 2. Ինչո՞ւ է Սր Եփրեմն ասում, թե ներելու արարքը չպետք է ծանր քեռ համարվի:
 3. Ինչպե՞ս է Սր Եփրեմի գրվածքի վերջում ներկայացված Ջրիստոսի պատվիրանը համեմատվում ըստ համարարատի աստվածաշնչյան ընթերցումների հետ:
 4. Իմանալով, որ բոլորն ել մեղանչում են, արդյոք այն հեշտացնո՞ւմ, թե՞ դժվարացնում է քո գործը ներելու մարդկանց գործած հանցանքների համար:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹՅԱՆ ԽՈՐՃՈՒՐԴԸ

Սուրբ Սկրտության խորհրդով մենք սկսում ենք մեր կյանքը Եկեղեցում: Սկրտության շնորհն ստանալով պարտականություն ունենք ինքներս մեզ հոգեպես առողջ պահել և ապրել աստվածահաճ կյանք: Երբեմն, սակայն, մենք չենք ապրում այնպիսի կյանք, որով կփառարանվեր Աստված: Մեր կյանքի ընթացքով փառարանում ենք ստանային, որը միշտ բաժանում է անջատում է մեզ Աստծուց: Մեր հոգին ապականող թույներից մաքրելու նպատակով Եկեղեցին առաջարկում է մեզ ապաշխարության խորհուրդը:

Ապաշխարել նշանակում է ինքը քեզ հաշտեցնել Քրիստոսի հետ, եթե ինքը քեզ օտարացրել ես Տիրոջց: Ինչպես ենք իմանում, որ շեղվել ենք: Կա՞զ արդյոք կանոնակարգեր, որ Եկեղեցին տալիս է մեզ՝ հոգևոր առումով ուղիղ ընթացքի մեջ գտնվելու համար:

Չատերն ամաշում են ապաշխարությունից կամ մեղքերի խոստովանությունից, որովհետև կարծում են, թե այնքան էլ մեծ մեղքեր չենք գործել և ապաշխարելու կարիք չկա: Չատերը նաև կարծում են, թե կարող են իրենց մեղքերն ուղիղ Աստծուն խոստովանել՝ առանց քահանայի: Ո՞րն է քահանայի ներկայությամբ խոստովանելու օգուտները: Քահանան կոչված չէ դատելու, այլ օգնելու հեշտացնել հաշտեցումը և ուղղորդելու մեզ Քրիստոսվ կյանք ապրելու համար: Աստված ողորմած է նրանց հանդեպ, ովքեր անհրաժեշտ քայլեր են ձեռնարկում շեղվելուց հետո վերականգնելու իրենց հաղորդությունը Տիրոջ հետ, քանզի **Ա Հովհաննես 1.9** ասվում է. «Իսկ երեք խոստովանենք մեր մեղքերը, վարսի եղեք, թե Ասպարած, որ արդար է, կների մեր մեղքերը և մեզ կորի մեր բոլոր անիրավություններից»:

- Ներքեսի տողերին գրի՞ր խոստովանելու հետ կապված քո փորձառության մասին: Ինչպես էիր քեզ զգում նախապես: Խոստովանությունն ի՞նչ տվեց քեզ: Եթե երեք չես նասնակցել խոստովանության կարգին, մտածի՛ր և գրի՛ր, թե ինչո՞ւ և ի՞նչն է քեզ ես պահել դրանից:

Կարդա՝ արձակման աղոթքը, որը քահանան կարդում է ապաշխարողների համար խոստովանության վերջում.

Տե՛ր, ողորմի՛ր, Տե՛ր, ողորմի՛ր, Տե՛ր, ողորմի՛ր..

Մարդասերն Ասպարած բող ողորմի ձեզ և բողություն շնորհի ձեր բոլոր մեղքերին, թե՛ խոստովանակած և թե մոռացված: Եվ ես իմձ պրված քահանայական իշխանությամբ և մեր Տիրոջ Հիսուսի՝ իր աշակերդներին պատճենած հրամանի զորությամբ, թե «ինչ որ արձակեք երկրի վրա, արձակված կլինի երկնքում», նույն այս խոսքի համաձայն, արձակում եմ ձեզ ձեր բոլոր մեղքերից, լինեն դրանք գործված միքրով խոսքով կամ զործով, Հոր, Որդու և Սուրբ Հոգու անունով: Եվ վերադիմ հանձնարարում եմ ձեզ, որ հաղորդակից մնաք Սուրբ Եկեղեցու խորհուրդներին, որպեսզի իմ քարի զործ որ անեք, ծառայի ձեր օգպին և հավիպենական փառքին ամեն:

- Ընդգծի՛ր աղոթքի բանալի բառերը կամ կապակցությունները, որոնք ըստ քեզ աչքի են ընկնում: Նշի՛ր յուրաքանչյուր բառը կամ կապակցությունը քարտի վրա: Դարձերեսին գրի՛ր, թե ինչո՞ւ են դրանք իմաստավոր քեզ համար: Փոքր խմբերով բացահայտի՛ր գրածդ և ասա՛, թե քո կարծիքով ո՞րն է նպատակադիրված պատգամն ապաշխարողի համար:

Բառարան

ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹՅԱՆ

Յոգևոր կարգապահություն՝ կոչված մեր կյանքը Քրիստոսի վրա վերակենտրոնացնելու:

ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹՅԱՆ ԱՐԺԱՆԻ ԳՈՐԾԵՐ

Եկեղեցին ծառայում է որպես մեր հոգիների հիվանդանոց: Ինչպես բժիշկն է դեղորայք նշանակում հիվանդության բուժման համար, այնպես էլ ապաշխարության արժանի գործերը նման են դեղամիջոցների, որոնք նախատեսված են հոգու ախտերը բուժելու համար: Ահա թե ինչո՞ւ է ապաշխարությունը համարվում ոչ թե պատիժ, այլ հոգու կարգապահություն, որը նպատակ ունի վերակենտրոնացնելու մեր կյանքը Քրիստոսի վրա: Մեղավորի համար ապաշխարություն հաճախ նշանակվում է քահանայի կողմից, և վերջինիս է վերապահված ապաշխարելու կերպի և տևողության սահմանումը:

* Կարդա՝ հետևյալ տարբերակները և համապատասխանեցրու, թե ապաշխարության ո՞ր գործն է պատշաճում ներկայացված յուրաքանչյուր տարբերակին, և ըստ այդմ՝ նշված տառը զրի՞ր թվի առջևի գծիկի վրա:

ՏԱՐԲԵՐԱԿՆԵՐ

1. Երանուիկն խոստովանում է, որ թերանում է ամենօրյա աղոթքի մեջ:
2. Ուկանը խոստովանում է, որ ըստ պատշաճի միշտ չի պատրաստվում Սուրբ Հաղորդության սկիհին մոտենալու համար:
3. Աղավնին խոստովանում է, որ շատ չի հաճախում եկեղեցի և կիրակի օրերը զբաղված է անկարեւոր գործերով:
4. Զարեհը խոստովանում է, որ անցյալ շաբաթ զգեստների խանութից գողացել է մի շապիկ և մի տարատ:
5. Գիսակը խոստովանում է, որ թերանում է Սուրբ Գրքի ամենօրյա ընթերցանության մեջ:

ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹՅԱՆ ԱՐԺԱՆԻ ԳՈՐԾԵՐ

- Ա. Շաբաթ օրը երեկոյան կարդա՝ կիրակ նօրյա ճաշու ընթերցվածները և ծոն պահիր մինչև առավոտ:
- Բ. Վերադարձրու գողացված իրերը, եթե հնարավոր է, և կամավոր աշխատանք կատարի՛ր համայնքի համար, քանի որ այն գողացվել էր համայնքից:
- Գ. Ամեն օր կարդա՝ առնվազն մեկ գլուխ Աստվածաշնչից:
- Դ. Արտասանի՛ր առավոտյան և երեկոյան աղոթքներ, ինչպես նաև աղոթի՛ր մյուսների համար:
- Ե. Ամեն կիրակի հաճախի՛ր Պատարագին և աշխատի՛ր այդ օրը

ՆԵՐԵԼՈՒ ԿԱՐԵՎՈՐՈՒԹՅՈՒՆԸ

Սեծ Պահքի երկրորդ կիրակին կոչվում է Արտաքսման, որը հիշատակությունն է Եղեմի դրախտում Աղամի ու Եվայի պատվիրանանցության և գործված մեղքի հետևանքով դրախտից վտարվելու: Մեղքի պատճառով խզվեց բնական կապը մարդու և Աստծո միջև, որով մենք միշտ կարիքն ունենք հաշտվելու Աստծո հետ և հաշտեցնելու մեր կյանքը Քրիստոսի հետ: Այս բանն անելու համար մենք պետք է ներողանտության միջոցով հաշտեցնենք մեր հարաբերությունները միմյանց նկատմամբ: Ներդամտության թեման լավագույն արձարձված է Անառակ որդու առակի մեջ, որը Սեծ Պահքի երրորդ կիրակիի բուն խորհուրդն է:

Անառակ որդու նման մենք ևս պետք է զղանք մեր վաստակած արարքների համար և ներում հայցենք մեր ծնողներից, եղայրներից կամ քույրերից, որպեսզի Աստված քություն շնորհի մեր մեղքերին:

- Ներքևի ազատ տարածքում զրի՛ր մտածումներդ ներում հայցելու մասին բոլոր այն մարդկանցից, որոնց ժամանակին նեղացրել ես կամ վիրավորել:

ԵՐԳԵՆՉ

Արի՛, արի՛, հովի՛լք բարի՛, եկ փնտրելու մոլորեալ ոչխարիդ.
Մեղակոր եմ, մեղքի գերի, իմայիր դու իմձ՝ աճառակ որդու:

1

Sէ՛ր, ո-----զոր-----մեա՛, Sէ՛ր, ո-----զոր-----մեա՛,

Sէ՛ր, ո-----զոր-----մեա՛, Sէ՛ր, ո-----զոր-----մեա՛:

2

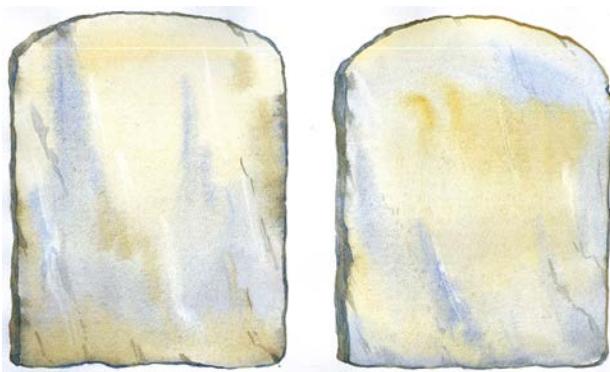
Ա-----րի, ա-----րի, Հո-----վիւ բա-----րի,

Առ-----ի իրն-----դիր քո ոչ-----իս-----րի.

3

Մե-----զա-----ւոր եմ, մե-----զաց զե-----րի,

Խնա-----յեա որդ-----ւոյ ա-----նա-----ոա-----կի:

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Կարդա՛ Տասը պատվիրանները Աստվածաշնչից
Ելք 20.1-17: Ընտրի՛ մեկը և գրի՛ր, թե ինչպե՞ս կկարողանայիր հետևել այդ պատվիրանին՝ հոգևոր կյանքը առողջ պահելու համար:

ՏԱՆԾ՝ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ՀԵՏ

Սույն դասը նպատակ ունի օգնել աշակերտներին Աստվածաշնչի միջոցով սովորելու Աստծոն ներելու կարողության և կամքի մասին, ինչպես նաև վկայել, թե ներողամտությունն ինչպես է դրսևորվում ուղղափառ աստվածապահության մեջ և ծիսական կյանքում: Շեշտված կետերից մեկը հետևյալն է՝ որպեսօք Աստված ների մեր մեղքերը, մենք նույնպես պետք է կամենանք ներել նրանց, որոնք սիսալ են թույլ տվել մեր հանդեպ: Տերունական աղոթքում ասվում է. «...Մերի՛ մեր հանցանմերը, իմշտես որ մեմ եմ մերում նրանց, որոնք մեր դեմ նույնանց հանցանի՛ են գործել»:

Աշակերտները նաև իրազեկ դարձան իրենց կյանքը Քրիստոսի հետ հաշտեցնելու կարևորության մասին, երբ շեղվել են հոգևոր կյանքից և թերացել ապաշխարության խորհրդին մասնակցելուց: Ընտանիքով քննարկե՛ք Քրիստոսի հետ հաղորդական կյանքով ապրելու նշանակության մասին, և թե ինչո՞ւ է կարևոր անել ամեն հնարակոր խզված հարաբերությունները խոստովանության և ապաշխարության միջոցով վերականգնելու ուղղությամբ:

33. ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՄԵՌԵԼԵՐԻ ՀԱՐՈՒԹՅԱՆ

«Ես եմ հարությունը և կյանքը: Ով հավատում է ինձ, թեպետ և մեռնի,
կապրի: Իսկ ով ողջ է և հավատում է ինձ, երբեք չի մեռնի»:

Յովհաննես 11.25-26

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Ավագ դպրոցի երկու դասընկերուհիներ
Մարին ու Հասմիլը ճաշում են դպրոցում և
վարում են հետևյալ զրույցը:

Մարի - Հասմիլ, կարո՞ղ ես համառուտագրել վաղվա դասախոսությունը: Ես դպրոց չեմ գալու, քանի որ մասնակցելու եմ պապիկի հուղարկավորությանը:

Հասմիլ - Իհարկե, ես չփառեի, որ պապիկդ մահացել է:

Մարի - Այո՛, նա երկարատև հիվանդ էր: Ես շատ մխիթարված եմ, որ նա այլևս չպիտի տառապի և այժմ հանգիստ հանգչում է Տիրոջ հետ:

Հասմիլ - Հանգիստ հանգչում է Տիրոջ հե՞տ: Դա ի՞նչ է նշանակում:

Մարի - Այսինքն՝ նրա հոգին խաղաղության մեջ է:

Հասմիլ - Որտեղի՞ց քեզ այդ տեղեկությունը: Եթե մահացել ես, որեմն մահացած ես, սա այնքան պարզ է: Հուսամ՝ դու չես խոսում «լավ մարդիկ գնում են երկինք» պատմվածքի մասին, այնպես չէ՞:

- Խորհրդածի՛ր երկխոսության շորջ: Եթե լինեիր Մարիի իրավիճակում, ինչպիսի՞ն կլիներ քո պատասխանը Հասմիլին: Մարին ինչպե՞ս կպաշտպաներ իր հավատը: Գրի՛ր մտածումներդ տուփի մեջ:

Ասպածաշնչի դասում կարդա՛ և պարզի՛ր, թե մենք որպես ուղափառ քրիստոնյաներ իմշի՛ ենք հավակում մեռնելների հարության վերաբերյալ:

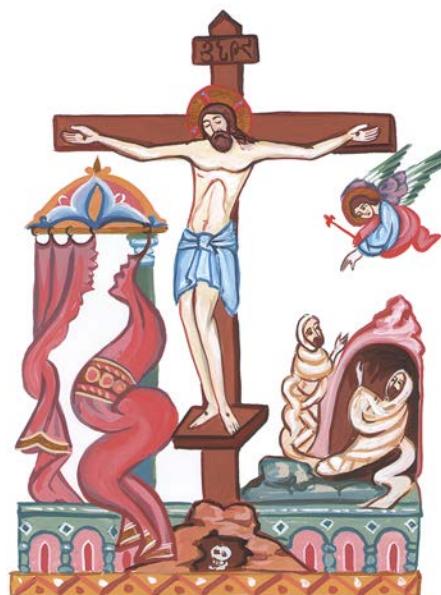
ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒԶ

ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՍԵՐԵԼՆԵՐԻ ՀԱՐՈՒԹՅԱՆԸ

Մատքեռս 22.23-33, 27.50-53, Հովհաննես 5.25-29, 11.17-27

Նիկիական Հանգանակում մենք շարունակում ենք հոչակել մեր հավատը՝ ասելով. «Հավատում ենք նաև ... մեռելների հարությանը»: Կարդա՝ ընտրված սուրբգրային քաղվածքները և իմացիր Հիսուսի սեփական խոսքերը մեռելների հարության վերաբերյալ, որն էլ կազմում է մեր հավատի հիմքը:

Նոյն օրը սաղուկեցիներից ոմանք եկան Հիսուսի մոտ: Սաղուկեցիներն ատում էին, թե մեռելների հարություն չկա: Նրանք Հիսուսին ասացին.

- Վարդապետ, Սովոհար մեզ հեղուալը սովորեցրեց. «Երեք մեկը մեռնի առանց զավակ ունենալու, նրա եղբայրը պետք է ամուսնանա նրա այրիացած կնոջ հետ, որպեսզի իր եղբորը զավակ լիս»: Արդ մի ժամանակ մեզ մոտ յոթ եղբայրներ կային: Առաջինն ամուսնացավ և ապա մեռավ առանց զավակ ունենալու, ուստի կնոջն իր եղբորը բողեց: Նոյնը պարահեց երկրորդի, երրորդի, մինչև յորերորդի հետ: Բոլորից հետո կինն էլ մեռավ: Արդ մեռելների հարության ժամանակ կինն այդ յոթից ո՞ւմ է պարկանելու, քանի որ բոլորն էլ ամուսնացան նրա հետ:

Հիսուսը պարահանեց.

- Սովորվածներ եք, որովհենք չեք հասկանում ո՞չ Սուրբ Գրքերը և ո՞չ էլ Ասրծոն զորությունը: Երբ մեռելները հարություն առնեն, այլև չեն ամուսնանա, այլ կլինեն երկնքի իրեշտակների անամ: Իսկ հարության մասին չե՞ք կարդացել, թե Ասրծած ի՞նչ է ասել ձեզ. «Ես եմ Աքրահամի Ասրվածը, Բասիակի Ասրվածը և Հակոբի Ասրվածը»: Նշանակում է՝ Ասրված մեռելների Ասրվածը չէ, այլ ողջերի:

Երբ ժողովուրդն այս լսեց, զարմացավ նրա ուսուցման վրա:

Մատքեռս 22.23-33

Իսկ Հիսուսը դարձյալ բարձրածայն աղաղակեց և հոգին ավանդեց: Եվ ահա բաճարի վարագույրը պարովկեց և վերից վար երկու մասի բաժանվեց, երկիրը շարժվեց, և ժայռերը ձնդրվեցին, գերեզմանները բացվեցին, և բազում սուրբ մաշեցյալներ հարություն առան: Նրանք գերեզմաններից եկան և Հիսուսի հարությունից հետո մրան Սուրբ քաղաքը, որին շարժեց առաջնային պատճենը:

Մատքեռս 27.50-53

Հասկան իմացեք, կզա ժամանակ, և արդեն իսկ եկել է, երբ մեռելները կլսեն Ասրծոն Որդու ծայնը, և լսողները կապրեն. որովհենքն, իմշան Հայրը կյանք պարզենելու զորություն ունի իր մեջ, այդ զորությունը լրվել է նաև Որդու:

Նոյնպես և դարեկու իշխանություն է լրվել Որդուն, որովհենքն նաև Մարդու Որդի է: Ուրեմն մի՛ զարմացեք, որ ասացի ձեզ, թե կզա ժամանակ, երբ բոլոր նրանք, որ գերեզմաններում են, կլսեն նրա ծայնը և դուրս կզան նրանք, որ բարիք են զործել հարություն կառնեն և կապրեն, իսկ նրանք, որ շարիք են զործել հարություն կառնեն և կդադապարպինեն:

Հովհաննես 5.25-29

Երբ Հիսուսը Բեթանիա հասավ. Ղազարուն արդեն չորս օր բաղված էր: Բեթանիան մուր էր Երուսաղեմին. միայն երեք կիլոմետր էր հեռու: Հրեաներից շարերն այնպեսից եկել էին Մարքայի և Մարիամի մուր՝ նրանց միմիքարելու իրենց եղբոր մահիվան առքիվ: Երբ Մարքան լսեց, որ Հիսուսը զայիս է, զնաց նրան դիմավորելու, մինչդեռ Մարիամը մնաց լրան: Մարքան ասաց Հիսուսին.

- Տե՛ր, երեք այստեղ լինեիր, իմ եղբայրը մեռած չէր լինի: Բայց իմաս էլ զիրեն, թե իմ էլ որ

Ասլութ իմադես, Ասլութ կրաքազ:

Հիսուսն ասաց նրան.

- Քո եղայրը հարություն կառնի:

Մարտան պալասիսանեց.

- Գիվեն, որ հարություն կառնի վերջին
օրը, հարության ժամանակ:

Հիսուսն ասաց.

- Ես եմ հարությունը և կյանքը: Ով
հավաքում է իմ, թեպես և մեռնի, կապի:
Իսկ ով ողջ է և հավաքում է իմ, երբեք չի
մեռնի: Հավաքո՞ւմ ես իմ ասածին:

- Այո՛, Տե՛ր, - պալասիսանեց Մարտան,-
հավաքում եմ, որ դո՞ւ ես Քրիստոսը՝
Ասլութ Որդին, որ աշխարհ էիր զալու:

Յովհաննես 11.17-27

ՀԱՐՈՒԹՅՈՒՆ. ԶՐԻՍՈՍԻ ԶՈՐԱԲԵՐՈՒԹՅԱՆ ՊԱՐԳԵՎԸ

- Կարդա՛ հանդիպակաց էջի սուրբքրային հատվածները և գտիր ներքսի հատվածներն Աստվածաշնչից: Ընթերցելիս լրացրո՛ Աստծո պատգամը մեռելների հարության վերաբերյալ՝ ընտրելով համապատասխան բառը ներքսի բառացանկից:

Հարություն առան, կցորդ, երախայրիք, հրեշտակներ արժանի լինենք, երբեք չի մեռնի

Աստվածաշունչ. Մատթեոս 22.23 - 33

Հիսուսն ասում է, որ մեռելների հարության ժամանակ մարդիկ այլևս չեն ամուսնանա, այլ կլինեն
երկնքի նման:

Աստվածաշունչ. Մատթեոս 27.50 - 53

Ի՞նչ պատահեց սուրբ Անջեցյալների հետ երկիրը շարժվելուց հետո: Նրանք :

Աստվածաշունչ. Յովհաննես 11.17 - 27

Հիսուսն ասում է, որ ով ողջ է և հավատում է ինձ, :

Աստվածաշունչ. Ա Կորնթացիներին 15.12 - 23

22-23-րդ տողերում կարդրում ենք. «Ինչպես Աղամից
ծնվածները բոլորն էլ մեռնում են, այնպես էլ Քրիստոսից
ծնվածները բոլորն էլ կենդանանալու են»:

Սույն հատվածում Քրիստոսը համարվում է որպես : :

Աստվածաշունչ. Փիլիպեցիներին 3.7-11

Մենք պետք է մասնակից դառնանք Քրիստոսի
չարչարանքներին, որպեսզի մեռելներից հարություն առնելուն:

Աստվածաշունչ. Յօնանեացիներին 6.3-11

5-րդ համարում կարդրում ենք, որ եթե Քրիստոսին
կցորդ եղանք՝ նրա նման մեռնելով, նոյնական նրան
ենք լինելու՝ նրա հետ հարություն առնելով:

Բառարան

Սաղուկեցիներ

Յրեական աղանդ Քրիստոսի օրոք, որոնց
հետևողմները ընդունում էին մովսիսական
օրենքը և հավատում էին ազատ կամքին: Նրանք չին հավատում մեռելների
հարությանը, ոչ էլ հրեշտակներին և հոգի-
ների անմահությանը: (Տե՛ս Գործ 23.8)

Երախայրիք

Նշանակում է «առաջին բերքը, այգիների
առաջին պտուղը» կամ «աշխատանքի
առաջին արդյունքը»: Դին Կտակարանում
օրենք էր բոլոր բերքերի երախայրիքն
ընծայել Աստծուն: Այն փոխաբերաբար
գործածվում է Սուլը Յոգու պարզեցների,
առաջին նորադարձների և Քրիստոսի
համար՝ որպես մեռելների հարության
առաջին պտուղը:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ԽՐԱՏՆԵՐ ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ՀԱՅՐԵՐԻՑ...

Որպես քրիստոնյաներ մեր նպատակն է քրիստոսի զոհաբերության միջոցով միանալ Հայր Աստծուն: Սննդ ակնկալում ենք, որ Քրիստոսի երկրորդ գալստյան ժամանակ հարություն առնեն ոչ միայն մեր հոգիները, այլ հատկապես նաև մեր մարմինները: Կարդա՛ Եկեղեցական հայրերի գրվածքներից հետևյալ քաղվածքները և մի պահ խորհրդածի՛ր դրանց նշանակության շուրջ:

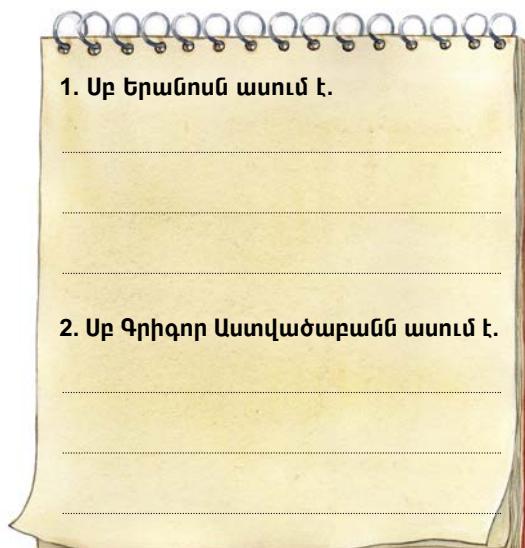
Քրիստոնյաների հոգիները գնում են Ասպծոն կողմից նրանց համար ամասագենաված անկետանելի մի վայր և մնում են այնպես մինչև վերջնական հարությունը: ... Այնուհետեւ, վերապին մարմին սպանալով և կապարելապես հարություն առնելով, ինչպես մեր Տերը հարություն առավ, նրանք նույնպես պիտի կանգնեն Ասպծոն հայացքի առջեւ:

Սր Երանոս, «Ընդդեմ հերձվածոց», 5.31

Ամեն բարի և ասպավածաւեր հոգի ... երբ մասին ազարվում է մարմնից, որը նրան կապում էր, ... անմիջապես ուրախություն և բերկրանք է ապրում, որն այն կվայելի ասպազայում լիարժեք կերպով ... բեկանք մահից անմիջապես հետո այդ վայելը փոքր է, ապա հետո, երբ վերապին իր մարմինն սպանա մեռելների հարությանը, կվայելի օրինությունները կապարյալ կերպով:

Սր Գրիգոր Աստվածաբան, ճառեր 7.21

■ Դիցուք դու ես այժմ ուսուցիչը: Ինչպե՞ս կրացատրեիր Եկեղեցական հայրերի խոսքերը դասարանի աշակերտներին: Ներքեւում կարող ես որոշ գրառումներ կատարել:

ԳՐԱՍԵՐԻ ԱՆԿՅՈՒՆ. ՀԱՄԱԲԱՆՈՒԹՅՈՒՆ

Համարանությունը կամ նմանաբանությունն իրերի, երևոյթների միջև որոշակի նմանությունների համեմատությունն է, որոնք, ըստ էության, նույնը չեն: Ներքեւում կարդա՛ հարությանը նվիրված համարանության մի օրինակ: Խոսքի այս ոճը լայնորեն կիրառվել է Եկեղեցական հայրերի կողմից:

Նայի՛ր բերբին: Ինչպի՞ս և ի՞նչ եղանակով է սերմանումը լինելի ունենում: Հողագործը դուրս է գալիս դաշտ և հողի մեջ ցանում իր բոլոր սերմերը. դրանք չոր են ու մերկ, ընկնելով հողի մեջ քայրայվում են: Քայրայվելուց հետո Տիրոց նախախնամությամբ նրանք անում են:

Արդ, հողի մեջ ցանկած սերմերի նման մենք չենք ոչնչանում քայրայվելուց, այլ դժկվում հողի մեջ և պիտի վերապին հարություն առնենք, մասն ի շիր դարձավ Փրկչի շնորհով: Հենց այսպեղից էլ երանելի Պողոսը, ով բոլորին վագահեցնում է Հարության մասին, ասում է. «Այս ապականելին պետք է անապականություն ապահան, իսկ այս մահկանացում՝ անահություն:

Սր Աքանաս, «Քանի Մարդեղացումը»

**Հորինի՛ր Հարության մասին
թու համարանությունը**

ԱՆՍԱԼՈՎ ՍՈՒՐԲ ԳՐՁԻՆ ԵՎ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՀԱՅՐԵՐԻՆ. ԹԱՂՄԱՆ ԿԱՐԳԸ՝ ՀՈՒՅՍ ԵՎ ԲԵՐԿՐԱՆՔ

Թաղման կարգի ընթացքում մատուցվող մեր Եկեղեցու շարականներն ու աղոքքներն վերաբարձում են Սուրբ Գրքի պատգամները մեռկների հարության վերաբերյալ: Նույնը գտնում ենք նաև Սրբ Հովհանն Օսկերերանի աղոքքում, որը պատարագիչ քահանան կարդում է Սուրբ Հաղորդությունից առաջ: Մենք նորոգվում ենք մահից դեպի կյանք:

Երբ Հոր փառքով զաս արքնացնելու
նրանց, որոնք քեզ հավալիքացին և ննջեցին,
մեր ննջեցյալներին էլ արքնացրու, ով նոր
հայրերի Ասլիքա:

Յանձնույան շարական գկ

Անիսիս թող մնա + Ասլոծ այս ծա-
ռայի գերեզմանի վրա դրված կմիջքը, մինչև
երկրորդ գալուստը Քրիստոսի, երբ ինքը
փառքով պիտի նորոգի՝ Հոր և Սուրբ Հոգու
փառքի համար ամեն:

Աղոքք Գերեզմանի կարգից

Գոհորդյուն եմ հայրնում քեզ մեծարում և փառավորում, ով իմ Տեր Ասլիքած, որ ինձ՝ անարժանի, արժանի դարձրիր այսօր հաղորդակից լինելու քո ասլիքածային և սուլալի խորհրդիդ՝ անարար Մարմնի և պարզական Արյանդ: Ուրեմն, սրա բարեհուսության ապավինելով՝ աղաչում եմ, որ ինձ քո սրբության մեջ պահես ամեն օր և իմ ամրող կյանքի ընթացքին, որպեսզի քո բարեկրությունը հիշենով ես ևս քո կյանքին բաժնեկից լինեմ, դու, որ մեզ համար չարշարվեցիր, մեռար և հարություն առար:

Սրբ Հովհանն Օսկերերանի աղոքքներից

- Կարդա՛ ներքեսի սուրբգրային հատվածը՝ **Ա ԹԵՍԱԼՈՆԻԿԵՑԻՆԵՐԻՆ 4.13-18:** Մտածի՛ր և համեմատի՛ր յուրաքանչյուր համարը վերևի շարականի և աղոքքների հետ: Համապատասխանեցրու ամեն համարը Հանձնույան շարականին (ՀՇ), գերեզմանի կնքման (ԳԿ) և Սրբ Հովհանն Օսկերերանի (ՍՀՌ) աղոքքներին: Սի քանի համարներ կունենան մեկից ավելի համընկնումներ: Օգտագործի՛ր փակագծերի պայմանական հապավումները նշելու համար:

(13) Եղբայրներ, ուզում ենք, որ մեռածների մասին ճշնարկությունն իմանաք, որպեսզի չպիսիք ուրիշների մամա, որոնք որևէ հույս չունեն,

(14) որովհենիք եթե հավաքում ենք, որ Հիսուսը մեռավ և հարություն առավ, նոյնապես և հավաքում ենք, որ Ասլիքած Հիսուսի միջոցով և նրա հետ վերսրբին կյանքի կրերի նրանց, որոնք նրան հավաքացին և մեռան:

(15) Հեկուաքար, ասում ենք չեզ, ինչպես որ Տերը սովորեցրեց. մեզնից նրանք, որ ողջ մնացած կլինեն Տիրոջ գալուստի ժամանակ, մեռածներից առաջ չեն անցնի,

(16) որովհենիք երբ հրամանը լսվի, իրեշտակապես ազդարարի, և Ասլոծ փողը հնձի, Տերը կիշճի երկնքից, և նախ հարություն կառնեն նրանք, որ հավաքացին Քրիստոսին ու մեռան:

(17) Եղ ապա մեզնից նրանք, որ այն ժամանակ դեռ ողջ մնացած կլինեն, նրանց հետ միասին ամպերի վրա կհափշտակվեն-կվարվեն երկինք՝ դիմավորելու Տիրոջը, և այնուհետև հավատյան Տիրոջ հետ կլինենք:

(18) Ուստի այս մրածումներով քաջալերեցներ միմյանց:

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Խորհրդածի՛ր Քրիստոսի Հարության շուրջ, որպեսզի գնահատես այն, ինչին սպասում ենք, այսինքն՝ բոլոր հավատացյալների հարությանը: Ինչպիսի՞ ընտրություններ կկատարեն կյանքում՝ Տիրոջ հետ հավիտյան ապրելու հրաշալի խոստմանն ընդառաջ:

ԵՐԳԵՆՉ ՓԱՌԱԲԱՆԵԼՈՎ ԵՎ ԱՂՋԹԵՆՉ

Սուրբ Հարության տոնին ճաշու շարականը և զատկական բոլոր շարականներն ուրախությամբ են երգվում՝ փառաբանելով Հիսուս Քրիստոսի հրաշափառ Հարությունը: Սույն շարականը վերագրվում է Սր Ներսես Ծնորհալուն: Շարականի սկզբում երգվում է «Գովեա Երուսաղեմ զՏէր» Սահմանը (147.12):

Ո՞վ Երուսաղեմ, գովեարգիր Տիրոջը. հարություն առավ Քրիստոսը մեռելներից. ալելուիա:
Եկեք ժողովուրդներ, երգեցիք Տիրոջը. ալելուիա: Մեռելներից հարուցյալին. ալելուիա:

Այս աշխարհի լուսավորչին. ալելուիա:

1. 32. Չափաւոր
Գո - վեա ե - րու - սա - դեմ զգ - Տիր: Յա - րեաւ Քրի - ս -
տո - - - - ս ի մն - ռե - - -
լո - ց ա - - լէ - - լու - - իա:
Փառը Փառը Յօ - ր եւ Որդ - ւոյ ու Յոգ - լո - յն սըր - բոյ:
2. 36. Ե - կայր ժո - դո - պու - - - րոք, եր - գե -
gt - - - բ Տեա - ռնա - լէ - լու - իա:
Այժմ. Այժմ եւ միշտ եւ յա - էի - տեան յա - էի - տե - մից ա -
38. մեն: Յա - րու - գե - լոյն ի մն - ռե - լուն ա -
39. իա - - - , որ զաշ - խար - հըս լու - սա - ւո - -
40. րեաց՝ ա - լէ - - լու - - - իա:
41.

ՏԱՆԸ ԸՆՏԱՆԻԶԻ ԴԵՏ

Սույն դասը կենտրոնացած էր մեռելների հարության վրա, որով տարբերակվում է հարության ճափին քրիստոնեական հավատքն այլ պատկերացումներից: Սուրբգորային ընթերցումների, եկեղեցու հայրերի, շարականների ու աղոթքների միջոցով աշակերտները հնարավորություն ունեցան խորհրդածելու Քրիստոսի հարության շուրջ և անդրադառնալու մեռելների հարության հետ առնչված խոստմանը և հույսին՝ քրիստոնեական մեր հավատքի առանցքային դաշտանաքին:

Արդի ժամանակներում մենք հաճախ ամաչում և քաշվում ենք քննարկել և խորհրդածել մահվան մասին: Սա ուղիղ հակառակ է մեր Եկեղեցու հայրերից մեկի՝ Սր Երանոսի հետևյալ խոսքին. «Քրիստոնյայի գործը ոչ այլ ինչ է, քան մահվան համար մշտապես նախապատրաստվելը»:

Ամեն օր մենք կարողում ենք մեր էլ. փոստն ու հեռախոսային հաղորդագրությունները, որոնցով մեզ հրավիրում են մասնակցելու զանազան միջոցառումների: Բնականաբար, մենք նախընտրաբար ենք պատասխանում՝ ընտրելով ամենակարևորը: Նմանապես, իր հարությանը միանալու Քրիստոսի հրավերը պահանջում է մեր լիարժեք, անմիջական և ամենաշատ պատասխանն ու գործողությունը: Շարունակեք քաջալերել ձեր զավակին կանոնավոր կերպով աղոթելու և ներկա գտնվելու Սուրբ Պատարագին, մասնակցելու մեղքերի խոստովանությանը և Սուրբ Յաղորդությանը: Յարմար առիթով հիշեցրեք նրան, թե ինչո՞ւ է ապրում հարության հույսով: Եթե ձեր զավակը վիշտ ու ցավ է ապրում իր սիրելի հարազատի մահվան առիթով, միշիթաթեք նրան Սր Պողոսի խոսքերով, որ չպետք է սգալ հույս չունեցողների պես, այլ սփոփանք գտնեն մեռելների հարության հետ կապված մեր հավատքից: Այս անմիջական հիշեցումները կարողանեն նրա հավատը և ավելի կգոտեանդեն, հատկապես եթե հարցումներ ստանան իրենց հասակակիցներից, որոնք գուցե տկար կամ թույլ հավատը կարող են ունենալ:

34. ՀԱՎԱՏՈՒՄ ԵՆՔ ՀԱՎԻՏԵՆԱԿԱՆ ԿՅԱԼՔԻՆ

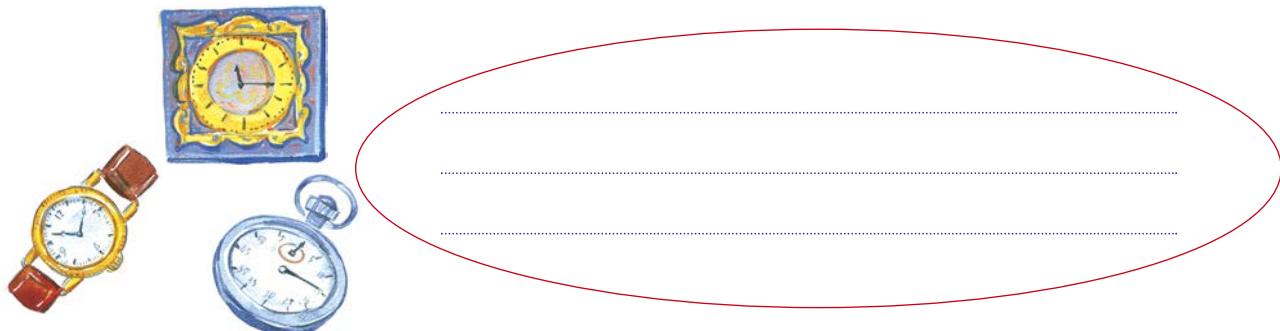
«...քանի որ Աստված այնքան սիրեց աշխարհը, որ մինչև իսկ իր միաժին Որդուն տվեց, որպեսզի նա, ով հավատում է նրան, չկորչի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»:

Յովհաննես 3.16

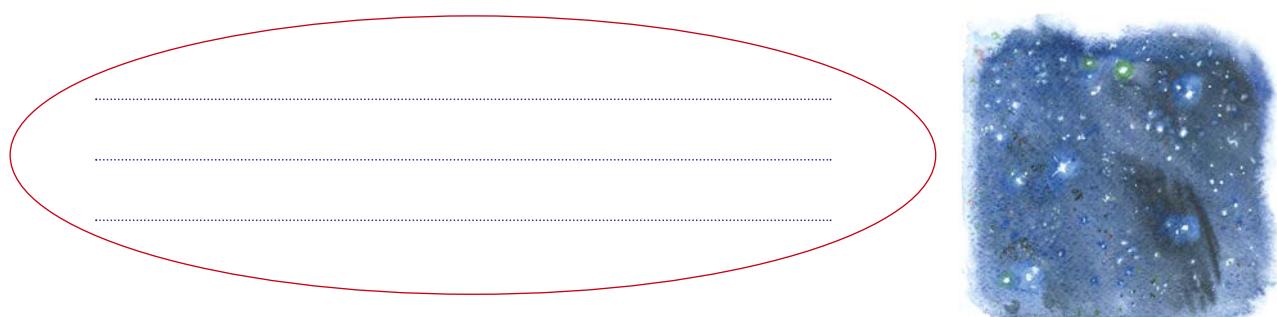

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

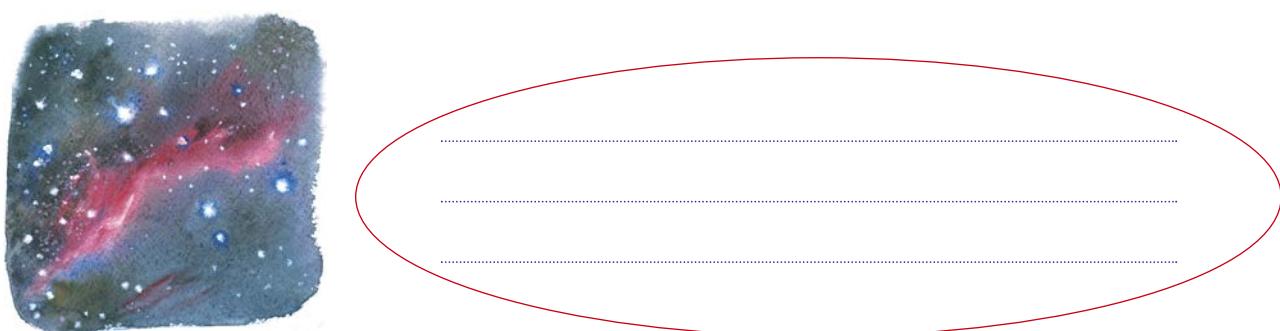
- ☞ Երբեմն եղել են դեպքեր, երբ այնքան ես տարվել ընկերներիդ, ընտանիքիդ կամ սիրելի մարդկանց հետ խոսակցությամբ, որ մոռացել ես ժամանակի գոյության մասին: Եթե այսպիսի պահեր ապրել ես, ըստ քեզ, ինչո՞ւ ես «կտրվել ժամանակից»:

- ☞ Կա՞ արդյոք որևէ բան, որ սիրում ես անել երկար ժամանակ, ինչպիսին, որ կուզեիր անել հավիտյան:

- ☞ Ինչպիսի՞ գաղափարներ են գալիս քո մտքին ամեն անգամ, երբ լսում ես «հավիտենական կյանք» կապակցությունը:

Հիմա անդրադառնանք Ասպիլածաշնչին և լրեսնենք, քեզ ինչ է հայկում մեզ հալիկենական լյանքի մասին:

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒԶ

ԴԱՎԻՏԵՆԱԿԱՆ ԿՅԱՆՔԸ ՍՈՒՐԲ ԳՐՁՈՒՄ

Հովհաննես 3.14-15, 5.21-25, 37-40, 6.51-54, 6.66-69, 10.22-28, 17.1-5, Մատթեոս 5.3-11

Նիկիական Հանգանակի եզրափակիչ դրույթում խոսվում է Հիսուս Քրիստոսի փրկագործ առաքելության կատարման մասին: Մենք հոչակում ենք՝ ասելով. «Հավապում ենք նաև ... երկնքի արքայությանը և հավիրենական կյանքին»: Հավիտենական կյանքն արտահայտվում է նաև «հանդերձյալ կյանք» կապակցությամբ: Կարդա՛ Հովհաննեսի ավետարանից քաղված հետևյալ հատվածները և ծանոթացի՛ր հավիտենական կյանքի մասին Հիսուսի խոսքերին:

Եվ ինչպես որ Մովսեսն անապարում բարձրացրեց պղնձե օձը, նույնպես էլ Մարդու Որդին պերք է բարձրանա, որպեսզի նա, ով հավաքում է նրան, հավիրենական կյանքը ունենա:

Հովհաննես 3.14-15

Ինչպես որ Հայրը հարուրյուն է դավիթ մեռելարին և կենդանացնում նրանց, նույնպես և Որդին կյանք է դավիթ, ում որ ուզում է: Եվ Հայրը ոչ մեկի չի դարձում, այլ դարձելու իշխանուրյունն ամբողջությամբ հանձնել է Որդուն, որպեսզի բոլորն էլ պարզեն Որդուն, ինչպես պարզում են Հորը: Ով չի պարզում Որդուն, չի պարզում և Հորը, որ ուզարկել է նրան: Լավ իմացեք, ով լսում է իմ խոսքը և հավաքում է նրան, ով ինձ ուղարկեց, հավիրենական կյանքը ունի և չի դարձապարզվի, որովհենու նա արդեն իսկ մահից անցել է դեպի կյանք: Հասկա՞ր իմացեք, կզա ժամանակ և արդեն իսկ եկել է, երբ մեռելարի կյանք Ասպծո Որդու ծայնը, և լսողները կապրեն: ... Եվ Հայրը, որ ինձ ուղարկեց, ինքն է վկայում իմ մասին: Դուք քննավ չեք լսել նրա ծայնը, ոչ էլ լրեսել եք նրա դեմքը. ոչ իսկ նրա խոսքը է զեղ գրել ծեր սրբներում, քանի որ դուք չեք հավաքում նրան, ով ինձ ուղարկեց: Քննեցի՛ք Սուրբ գրքերը, քանի որ կարծում եք, թե դրանցով հավիրենական կյանք կունենաք. նույն այդ գորերն են վկայում իմ մասին: Դուք, սակայն, չեք ուզում դեպի ինձ զայտ որպեսզի կյանքը ունենաք:

Հովհաննես 5.21-25, 37-40

Ես եմ կենդանի հացը, որ երկնքից է իշել. ով ուզի այս հացից, հավիրյան կապրի: Այն հացը, որ ես կրամ, իմ մարմինն է. ես այն դավիթ եմ, որպեսզի աշխարհը կյանքը ունենա:

Այս խոսքի վրա հրեաներն սկսեցին բուռն կերպով վիճել իրար հետ՝ ասելով.

- Այս մարդն ինչպէ՞ս կարող է իր մարմինը մեզ դաւ՝ ուղելու համար:

Հիսուսն ասաց նրանց.

- Լավ իմացեք, եթե չուրեք Մարդու Որդու մարմնից և չխմեք նրա արյունից, կյանք չեք ունենա ծեր մեջ: Ով ուրի իմ մարմնից և խմի իմ արյունից, հավիրենական կյանքը կունենա, և ես վերջին օրը հարուրյուն առնել կրամ նրան:

Հովհաննես 6.51-54

Այս խոսքերի պարզառով աշակերտներից շարերը հեռացան և այլս չեին շրջում նրա հետ: Հիսուսը հարցրեց դասներկու աշակերտներին.

- Մի՞՞ն դուք էլ եք ուզում զնալ:

Սիմոն Պետրոսը պարաւախանեց.

- Տե՛ր, ո՞ւմ մով զնանք. հավիրենական կյանքը դասն խոսքերը դուն ունենա: Մենք հավաքացինք և իմացնաք. որ դուն ես Քրիստոսը՝ Ասպծո Սուրբը:

Հովհաննես 6.66-69

Զմեռ էր: Երոսադեմում դեղի էր ունենում դասակարգիքի դռնակարարությունը: Հիսուսը շրջում էր Ստղումնահ այլմազավթում, երբ նրա շորջ հավաքվեցին հրեաները և հարցրին.

- Մինչև ե՞րբ ես մեր հոգին հանելու երե դու ես Քրիստոսը, հսկակ ասա մենա:

Հիսուսը պարաւախանեց.

- Ես արդեն ասել եմ ծեզ, բայց դուք չեք հավաքում: Այն գործերը, որ ես կապրում եմ իմ Հոր անունով, դրանք իսկ վկայում են, թե ով եմ ես: Բայց դուք չեք հավաքում, որովհենու իմ ոչխարներից չեք: Ես ճանաշում եմ իմ ոչխարներին նրանք լսում եմ իմ ծայնը և հեկուում են ինձ, և ես հավիրենական կյանք եմ դավիթ նրանց. նրանք քանի չեն կորչի: Ոչ ոք չի կարող նրանց հափշրակել իմ չենորից:

Հովհաննես 10.22-28

Հիսուսն այս խոսքերը վերջացնելուց հետո աչքերը բարձրացրեց դեպի երկինք և ասաց.

- Հայր, հասել է ժամանակը, փառավորի՛ք քո Որդուն, որպեսզի քո Որդին էլ քեզ փառավորի: Դու նրան իշխանություն դրեցիր ամբողջ մարդկության վրա, որպեսզի հավիրենական կյանքը դրա բոլոր նրանց, որոնց դրեցիր իրեն: Եվ հավիրենական կյանքը քեզ ճանաչելն է՝ որպես միակ ճշմարիթ Ասպծած, ճանաչել նաև Հիսուս Քրիստոսին, որին դու ուղարկեցիր: Ես քեզ փառավորեցի երկրի վրա՝ ամբողջացնելով այն գործը, որն ինձ դրեցիր, որ կարարեն: Եվ այժմ, ո՛վ Հայր, փառավորի՛ք ինձ այն դասուրով, որ ունեի քեզ հետ՝ աշխարհի արեղծագործությունից առաջ:

Հովհաննես 17.1-5

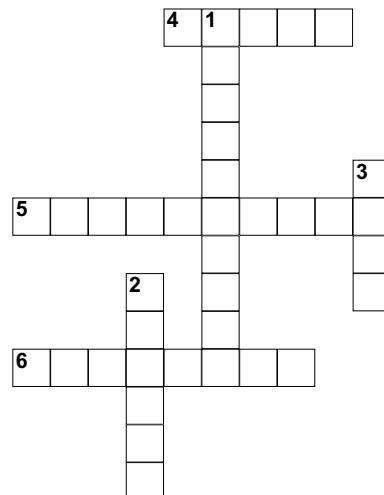
- Սուրբգործության հատվածների քննարկումն ավարտելուց հետո լրացրո՛ւ խաչքառը՝ ըստ ամբարածդղ գիտելիքների:

Հորիզոնական

1. Հիսուսի աշակերտները չեն ուզում լրել նրան, քանի որ Հիսուսն ուներ հավիտենական կյանք տալու _____:
3. Միակ ճշմարիտ Աստված և Որդին Հիսուս Քրիստոսն է հավիտենական կյանքը:
6. Հավիտենական կյանք ունենալու համար հարկ է Հիսուսի խոսքերին:

Ուղղահայաց

2. Հավիտենական կյանքին արժանանալու համար հարկ է Հայր Աստծուն, ով առաքեց Հիսուսին:
4. է կյանքի հացը, որ երկնքից է իջել:
5. «Մարդու Որդին» պիտի քարձրացվի արտահայտությունը վերաբերում է Քրիստոսի :

- Ինչպե՞ս կրացատրեիր ընկերոջդ, թե քրիստոնյաներն ինչի՝ են հավատում հավիտենական կյանքի մասին՝ հիմք ընդունելով սովորածներդ Հովհաննեսի Ավետարանի քաղվածքներից:

ԹԵՍԱՐԻՏԱԿԱՆ ԱՇԱԿԵՐՏՈՒԹՅՈՒՆ՝ ԲԱՍԱՊԱՐՅ ԴԵՐԻ ԴԱՎԻՏԵՆԱԿԱՆ ԿՅԱՆՔ

Իր առաքելության սկզբում Հիսուսը ցույց տվեց երանական կյանքի ուղիներ, որոնք մարդուն կարող են Աստծո արքայության քաղաքացի դարձնել, այսինքն՝ ձեռք բերել հավիտենական կյանք Ամենասուրբ Երրորդության ներկայության մեջ:

- Կարդա՛ Մատքեռս 5-րդ գլուխը և մտածի՛ր Լեռան քարոզի ժամանակ Հիսուսի խոսքերի շուրջ: **Մատքեռս 5.3-11** համարներում նշված Երանիներից որ մեկն է ամենաշատը քեզ հոգեհարազատ: Ընտրի՛ր դրանցից առնվազն մեկը և աշխատի՛ր հանձն առնել և կյանքի կոչել ընտրածդ երանին: Գրի՛ր քո հանձնառությունը ներքևի տողերին և ձգտի՛ր հետևել դրան:

Խաղաղություն անել
Մատքեռս

ԻՄ ՅԱՆՃԱՌՈՒԹՅՈՒՆը

Օգնել կարիքավոր ընտանիքի
Մատքեռս

Արդարություն պահանջել
Մատքեռս

Բառարան

ԵՐԱՆԻՆԵՐ

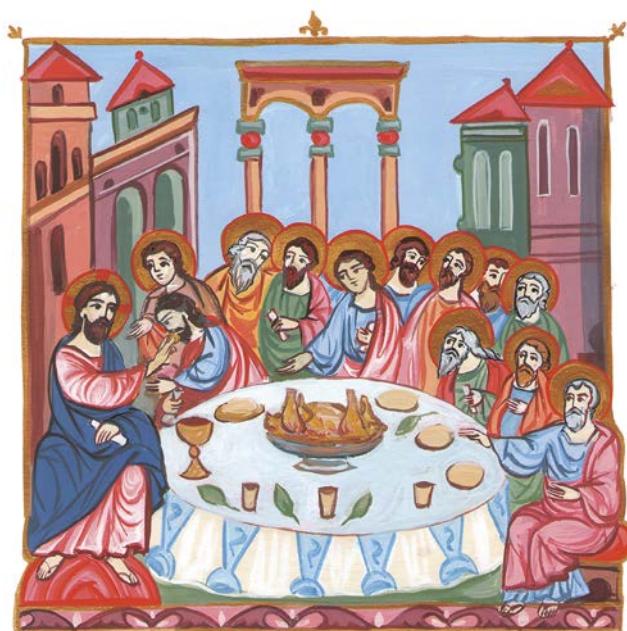
Երանելի կյանքի վիճակ,
որի մասին խոսեց
Հիսուս Քրիստոսը Լեռան
Քարոզի ընթացքում:

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ՆԱԽԱճԱՇԱԿ ՀԱՎԻՏԵՆԱԿԱՆ ԿՅԱՆՔԻ

Ըստ Սուրբ Գրքի դիտարկման, մենք հավատում ենք հավիտենական կյանքին, և Քրիստոսն է, ով խոստացել է մեզ հավիտենական կյանք տալ: Մինչ մենք սպասում ենք Քրիստոսի երկրորդ գալուստին, մենք օրինված ենք նախաճաշակելու Աստծո արքայությունը՝ Եկեղեցու մեջ հավիտենական կյանքը: Սուրբ Պատարագն Արքայության երանելի ու հավիտենական կյանքի արտահայտությունն է և փորձառությունը: Մեզ մատուցվում է Հիսուս Քրիստոսի Մարմինն ու Արյունը, ում կյանքը դարձավ անարատ զոհաբերություն մեր մեղքերի բողոքյան համար՝ այդպիսով մեկ անգամ ևս մեզ բերելով ճշմարիտ կյանքը, որտեղ մենք լիարժեք հաղորդվում ենք Աստծո հետ հավիտյան:

Ծանոթացին հետևյալ աղոքին, որն ասվում է Սուրբ Հաղորդությունից առաջ:

Խոսկովանում և հավագում եմ, որ դու ես Քրիստոսը՝ Աստծո Որդին, որ կրեցիր աշխարհի մեղքերը:

Ով Հայր Սուրբ, դու մեզ քրիստոնյա կոչեցիր քո Միածնի անունով և մեզ լուսավորեցիր հոգեոր ավագանի մկրպությամբ, արժանի՛ արա մեզ այս սուրբ խորհուրդն ընդունելու մեր մեղքերի բողոքյան համար: Սուրբ Հոգու շնորհանքը դրոշմի՛ մեզ վրա, որոնք քո մարմինը մաշակեցին և դարձան մաքրիչները համայն աշխարհի: Եվ արդ՝ ո՞վ Տեր, Հայր քարերար, վերացրո՛ մեղքերի խավարը, և մեր մասնակցությունն այս սեղանին նույնացրո՛ քո աշակերդների Վերջին Ընթրիքին մասնակցության հետ: Անդեմի՛ իմ անարժանությունը և մի մերժի՛ իմ քո Սուրբ Հոգու շնորհները: Այլ քո անհոն մարդասիրությամբ պարզեի՛, որ սա լինի միջոց մեղքերի քավության և հանցանքների լուծման համար, ինչպես մեր Տերը՝ Հիսուս Քրիստուր, խորացած ասելով. «Ով որ ճաշակի իմ Մարմինը և խմի իմ Արյունը, ան հավիտենապես պիտի ասպիրի»: Ուրեմն, բող սա լինի միջոց մեր մեղքերի քավության համար, որպեսզի ովքեր ճաշակեն և խմեն դրանից, օրինություն և փառք մատուցեն Հորը, Որդուն և Սուրբ Հոգուն, այժմ և միշտ և հավիտյան:

Սուրբ Հաղորդությունը բաշխելիս քահանան ասում է. «**Քրիստոսի այս Մարմինն ու Արյունը բող լինի բեզ մեղքերի քավություն և բողություն»:**

☞ Ի՞նչ օրինություններ ենք մենք ստանում Քրիստոսի Մարմնի և Արյան միջոցով:

- ☞ Սուրբ Հոգուն ուղղված հետևյալ աղոթքում Սր Գրիգոր Նարեկացին շեշտում է Սուրբ Խորհուրդների կարևորությունը: Ինչի՞ն են վերաբերում Հաղորդությունը: Ո՞վ է ներկայացված հետևյալ աղոթքում որպես «բանական պատարագ»:

Ո՞վ բոլորի Ասլուած, ամենակալ բարերար և մարդասեր, հորինող գրեսանելիների, փրկող և հասկալող խնամող և խաղաղաբար, Հոր հզոր Հոգի, բազկարարած և հեծաձայն պատարամիքներով հայցում ենք՝ ներկայանալով քեզ, ո՞վ ահավոր: Մեծ դոլով և սաստիկ երկուով ենք մուրենում քո անզնին զորության մարուցելու բանական այս պատարագը որպես արռուակից, մատուկից և արարչակից քո հայրական անկողոպելի պատվին: Դու ես քննում Էմմանուելի Հոր ամենակարող կամքի ծածկված խոր խորհուրդները, նրա, ով քեզ ուղարկեց, որ փրկիչն է, կենդանակրուն և արարիչը բոլորի: Քեզնով են սպեղծվում և հարությամբ նորոգվում բոլոր արարածներն այն պահին, որ վերջին օրն է այս կյանքի և առաջինը օրը հավիպենականի: Համակամությամբ քեզ հնազանդվեց՝ որպես իր Հայրը, քո ազգակիցը, Հոր Էակիցը, Սիածին Որդին, մեր նման իրքն մարդ ծնվելով: Քեզ ավելիպարանեց որպես ճշմարիկ Ասլուած, հավասար և համազո իր հզոր Հոր, և քո դեմ հայինությունն աններելի հայրաբարեց և քո դեմ բնրութացող ասլուածամարտիների բերանները պապանձեցրեց, բայց ներեց իրեն դեմ հայինուղներին, արդարն ու անարարը, վճարողը բոլորի, որ մեր մեղքերի համար մավանվեց և հարություն առավ մեզ արդարացնելու համար: Փանը իրեն քո միջոցով և քեզ բարերանություն ամենակալ Հոր հետ, այժմ և միշտ և հավիպյան։ ամեն։

Սր Գրիգոր Նարեկացի, աղոթք Պատարագից

- ☞ Որո՞նք են հավիտենական կյանքի յուրահատկությունները՝ ըստ Սր Հովհան Ոսկեբերանի Սուրբ Պատարագի հետևյալ աղոթքի:

Գոհություն ենք հայկանում քեզ, ո՞վ Քրիստոս մեր Ասլուած, որ մեզ սուրբ կյանքի բաժնեկից դարձրիր այսպիսի բարի ճաշակում շնորհելով. մեզ պահի՛ր սուրբ և ամարալ քո ասլուածային խնամքի դրակ: Հովհի՛ր մեզ քո սուրբ և բարեներ կամքի անդաստանում, որպեսզի ամուր մնանք բանսարկուի ամեն հարչակումների դեմ, և արժանի լինենք լսելու քո ժայնը միայն, և հետեւելու քեզ՝ միակ քաջ և ճշմարիկ հովիդ, և քեզնից ընդունելու երկների արքայության մեջ մեզ համար պարրապաված դեղը: Ո՞վ մեր Ասլուած, մեր Տեր և Փրկիչ Հիսուս Քրիստոս, որ օրինյալ ես Հոր և Սուրբ Հոգու հետ, այժմ և միշտ և հավիպյան։ ամեն։

Սր Հովհան Ոսկեբերան, Գոհաբանություն

- ☞ Ընտրի՛ր կապակցություններ հիշյալ աղոթքներից, որոնք առնչվում են ներքևի թեմաներին:

Բառարան

ԲԱՆՍՐԿՈՒ

Սատանայի համար գործածված բազմաթիվ հոմանիշներից մեկը, որ նշանակում է «հակառակորդ, չարախոս»: Չարության անձնավորում, որը ներկայանում է որպես Աստծոն և մարդկության թշնամի և մարդկանց հրապուրելով փորձության է առաջնորդում ու մեղքի գերի դարձնում:

Թեմաներ	Աղոթք Սուրբ Հաղորդություն սամալուց առաջ	Սր Գրիգոր Նարեկացու աղոթք	Սր Ոսկեբերանի Գոհաբանական աղոթք	Ասլուածառունչ (ներառյալ հղումը)
Մեղքերի բավություն				
Հավիտենական կյանք				
Քրիստոսի Մարմին և Արյուն				
Սր Խորհուրդներ (Հաղորդություն)				
Հույս մեղավորի համար				
Արքայությունը				

ՍՐ ԿԻՊՐԻԱՆՈՍԸ՝ ՀԱՎԻՏԵՆԱԿԱՆ ԿՅԱՆՔԻ ՄԱՍԻՆ

Օ՛, ինչպիսի և կլիմի այն օրը, երբ Տերը շնորհի մեզ հավաքի և նվիրումի պարզեր: Ինչպիսի և կլիմի այդ փառքը, և որքան և մեծ կլիմի Ասքծո առաջ ընդունելի լինելու ուրախությունը: Այնպես պատվիած լինել, որ արժանանալ հալիկնեական լույսի և փրկության Քրիստոսի՝ քո Տեր Աստծո ներկայությամբ ողջունել Աքրահամին, Խսահակին ու Հակոբին և բոլոր նահապետներին, առարյալներին, մարգարեններին ու մարդիրուններին... մեզ դրվելիք աննահության հրճվանքի մեջ: Այնպետք ապանալ այն, ինչ աչքը չի դեսել, ոչ էլ ականջն է դեսել ինչ դեռ չի հասել մարդու սրբին:

Սր Կիպրիանոս Կարքագենցի, Նամականի 55.10

- Հստ Սր Կիպրիանոսի՝ որոնք են մեր սպասելիքները Երկրորդ գալստյան ժամանակ:

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Խորհրդածիք քո մտածումների, հույսների, զգացումների, աղոթքների և հավիտենական կյանքի մասին քո ակնկալիքների շուրջ:

ՏԱՆԾ՝ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ՐԵՏ

Սույն դասի նպատակն էր հասկանալի դարձնել ձեր զավակին հավիտենական կյանքի մասին մեր պատկերացումներին ու հավատքին և օգնել նրանց ապրել հավիտենական կյանքի հույսով՝ մինչ ապրում ենք արքայությունը Եկեղեցուն: Ձեր զավակն աշխատեց սուրբքային որոշ հատկանիւթյունը: Նրանք հասկացան, որ Քրիստոսի միջոցով մեզ կարող է հավիտենական կյանք շնորհիվել:

Աշակերտներին հնարավորություն տրվեց ծանոթանալ ծիսական աղոթքներին և խորհրդածել Եկեղեցու հայրերի ասույթներին՝ կապված հավիտենական կյանքի հետ: Նրանց ուսուցանվեց, որ ընդունելով Քրիստոսի Մարմինն ու Արյունը, մենք ճաշակում ենք հավիտենական կյանքը նույնիսկ այս աշխարհում: Դասը ձեր զավակին օգնում է զինվել հավիտենական կյանքի հույսով, որպեսզի չնոռանա այն նույնիսկ դժվարությունների հանդիպելիս:

Դասում զարգացվող հիմնական գաղափարներից մեկն է Սուրբ Պատարագը՝ որպես նախաճաշակ գալիք արքայության: Մինչ ձեր զավակը կփորձի հասկանալ սա, այս առիթն օգտագործելով ընտանիքով միասին սովորեք այս ամենը: Միասին հաճախեք Եկեղեցի Սուրբ Պատարագի և օգնեք ձեր երեխային լավ ուշադրություն դարձնել կատարվող սրբազն արարողությանը: Ըստ հնարավորության՝ ձեր զավակի համար քահանայի հետ մի քանի դրու գրուցելու առիթ ստեղծեք, որպեսզի նա կարողանա հարցումներ ուղղել Տեր հորը Սուրբ Պատարագի մասին: Անենակարևորը, թույլ տվեք նրանց սովորել Սուրբ Պատարագի մեջ նշանակության մասին այն վերաբերմունքի միջոցով, որ դուք որպես ընտանիք տածում եք Սուրբ Պատարագի նկատմամբ և թե ինչպես եք պատրաստվում ընդունելու Սուրբ Խորհուրդը:

Կյանքում դժվարությունների հանդիպելիս օգնեք նրան հասկանալ, որ մերկա տառապանքները, որ մենք ապրում ենք այս աշխարհում, ոչինչ են համեմատած այն փառքի հետ, որ պիտի հայտնվի մեզ, ինչպես Սր Պողոս ասում է Հռոմեացիներին 8.18 համարում: Քաջալերեք ձեր երիտասարդին քայլելու Աստծո հետ և օգնեք նրան ապրել հավիտենական կյանքի հույսով՝ միաժամանակ ապրելով Աստծո արքայությունն այսօր Եկեղեցուն:

Քննարկեք սույն դասի տարբեր հատվածներն ընտանիքով: Միասին աղոթեք կանոնավոր կերպով և փորձեք ապրել քրիստոսակենտրոն կյանքով, որպեսզի ձեր երեխան կարողանա ճաշակել դրախտային վիճակը ձեր ընտանիքից ներս:

ԳԼՈՒԽՆ Ժ

ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔԸ ԱՍՏՎԱԾՊԱՀԾՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

Սույն գրքի վերջին երկու դասերը նվիրված են աստվածաշտության մեջ Սուրբ Գրքի զործածությանը:

Դաս 35 քննում է Եկեղեցու ճաշոց գիրքը, որում առանձնացված սուրբգրային ամենօրյա լնթերցվածները ներկայացնում են փրկագործության պատմությունը ծխական տարվա լնթացքում:

Դաս 36 հրավիրում է աշակերտներին աշխատել սաղմոսների հետ, որոնք զգալիորեն շատ են գործածվում մեր Եկեղեցու աստվածաշտության մեջ:

Ծնողների համար

10-րդ գլխի վերջին երկու դասերը լրացուցիչ հնարավորություն են ընձեռում աշակերտներին՝ տեսնելու, թե ինչպես է Սուրբ Գիրքն օգտագործվում Եկեղեցու ծիսապաշտամունքային կյանքում:

Ծաշոցը, որը պարունակում է ճշանակված ընթերցվածներ Հին և Նոր Կտակարաններից ըստ տարվա յուրաքանչյուր օրվա, ներկայացնում է մեր փրկագործության պատմության պատկերը: Հիշյալ ընթերցվածները խրատում և դաստիարակում են ամեն քրիստոնյայի:

Սաղմոսարանը կամ Սաղմոսների գիրքը նույնպես մեծապես օգտագործվում է Եկեղեցու աստվածաշտության մեջ: Աշակերտներն առիթ կունենան սերտորեն աշխատելու ծիսապաշտամունքային որոշ դրվագների հետ:

35. ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՃԱՇՈՅԼ

«Մինչև իմ զալը հոգ տար նրանց մասին՝
ընթերցելով Աստծո խոսքը, հորդորելով և ուսուցանելով»:

Ա Տիմոթեոս 4.13

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Պատկերացրու, թե որպես ուսուցիչ աշխատանքի ես ընդունվել դպրոցում միջին տարիքի դեռահասներին դասավանդելու պատաճեկան կյանքի մասին: Չափահասներն ասում են, թե չեն հասկանում պատաճներին, և դրա համար թեզ են հրավիրել, որպեսզի օգնես նրանց հասկանալու խնդիրը: Ինչպիսի՞ պատմություններ կպատմեիր նրանց: Ի՞նչ գրքեր կհանձնարարեիր կարդալ: Ուսուցիչները հաճախ նախապատրաստական այս վեղան անվանում են դասի ծրագիր: Ինչպիսի՞ն կլիներ քո դասի ծրագիրը:

Հավանաբար կուգեիր, որ այն լիներ հնարավորինս մանրամասնված: Նաև զուցե ուզեիր քննարկել ամենակարևոր փորձառություններից մի քանիսը, որ դու և քո հասակակիցներն ապրել եք: Որո՞նք կլինեին այդ փորձառությունները: Գիրք թեզ համար դրանցից կարևոր մեկի մասին:

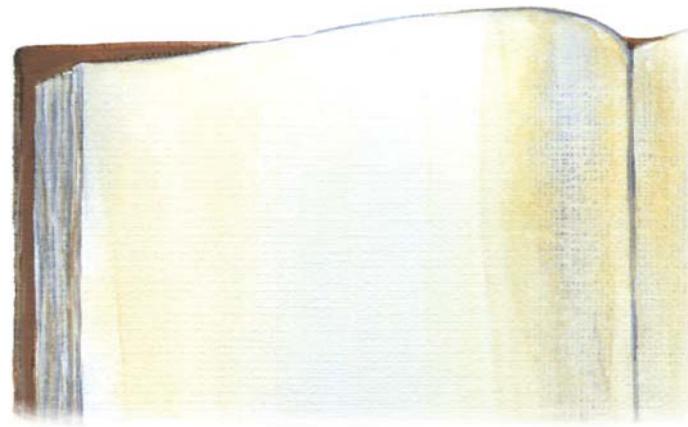
Հնարավորինս ընդգրկուն լինելու նպատակով դու պետք է ուշադիր ծրագրես դասը: Այժմ պատկերացրու, թե այս դասը տեղի է ունենալու ամեն օր, իսկ շաբաթ և կիրակի օրերին՝ հատուկ, երկարացված դասաժամներով: Բնական է, որ դասի ծրագիրը մեծ կլինի: Այն կապրունակի նաև հսկայածավալ տեղեկություն և կառնչվի թեզ համար կարևոր բոլոր նյութերին: Եկեղեցին ունի նմանատիպ մի բան, որ կոչվում է ճաշոց:

Ճաշոցն օգնում է եկեղեցականներին գտնել Եկեղեցում կարդացվող օրվա ընթերցվածները: Բովանդակելով ծավալուն ընթերցվածներ Նոր Կտակարանից, հոգևորականները համոզված են, որ ժողովրդին ուսուցանում են Քրիստոսի Ավետարանի ամբողջական պատգամը:

Ճաշոցի նշանակությունն ավելին է, քան պարզապես Սուրբ Գիրք ուսուցանելը: Այն օգնում է մեզ ապրել ի Քրիստոս մեր կյանքը հոգևոր տոնակատարությունների միջոցով: Ճաշոցը կապված է տարվա եղանակների հետ.

Զատիկը տոնում ենք գարնանը, և ինչպես ծաղիկներն ու ծառերն սկսում են բողբոջել նոր կյանք ստանալով, այնպես էլ մենք ենք տոնում մեր նոր կյանքը Քրիստոսվ: Ինչպես որ կատարում ենք բերքահավաքը աշնանը, այնպես և նշում ենք մեծ տոններից շատերը: Այս արարողությունների ընթացքում ճաշոցն օգնում է մեզ մեկնարանել մեր կյանքի սեփական փորձառությունները հատուկ ընթերցվածների միջոցով:

Կարդա՛ Ասպամաշնչի դասը և սովորի՛ր ավելին Եկեղեցում Սուրբ Գիրք կարդալու կարևորության մասին:

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒԶ

ԴՐՈՂՈՐ ԱՍՏԾՈ ԽՈՍՔՆ ԸՆԹԵՐՅԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

Ա Տիմոթեոսին 4.12-13, Բ Տիմոթեոսին 3.14-17

Տիմոթեոսին ուղղված իր ճամակում, որին նա կոչում է «հաւաքի իր հարազար որդի», Ար Պողոսը քաջալերում է իր երիտասարդ գործակցին՝ ամողօվին նվիրվելու Սուրբ Գրքի ուսուցման և տարածման գործին: Տիմոթեոսը, հակառակ իր երիտասարդ տարիի կամ դրա պատճառով կարող էր օրինակ ծառայել իր եկեղեցու ավելի տարեց անդամներին իր կենսակերպով և Աստվածաշունչը կարդալու նվիրումով:

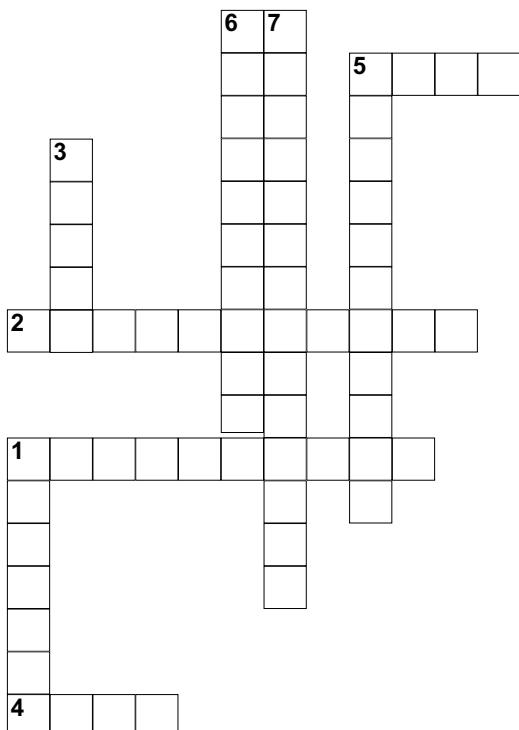
- Ընթերցին հետևյալ հատվածները Ա և Բ Տիմոթեոսից և տե՛ս, թե Էլ ինչ է ասում Ար Պողոսը Սուրբ Գրքի ընդհանրական ընթերցանության մասին: Ապա լրացրու խաչքառը:

Եվ որպեսզի ոչ ոք չարհամարի քո երիտասարդ տարիի համար,
օրինակ եղիր հավատացյալներին քո խոսքով, վարուունով, սիրով, հավա-
լով և մարուր կենցաղով: Մինչև իմ զալլ հոգ լրաց մասին՝ ընթեր-
ցելով Աստծոն խոսքը, հորդորելով և ուսուցանելով:

Ա Տիմոթեոսին 4.12-13

Բայց դու հասպա իր մնա քո սովորած բաների մեջ, որոնց ձշմարդությա-
նը վարահ ես, որովհենիք զիրտս, թե ուսից ես սովորել: Եվ արդեն մանկոց
զիրտս Սուրբ գործերը, որոնք զորություն ունեն քո միտքը բացելու իմաստու-
թյանը, որպեսզի հավատա Հիսոս Քրիստոսին և փրկվեն: Աստծոն ներշնչու-
մով գրված բոլոր Սուրբ գործերն օգտակար են թե՝ ձշմարդությունն ուսուցանելու և թե՝ սիսալը հերքելու, մարդուն
ճիշդ ճանապարհի վրա դնելու և արդար կյանքի դաստիարակությունը դադու հանար, որպեսզի Աստծուն նվիր-
ված մարդը լինի կապարայա և պատրաստ՝ ամեն դիսակ քարի գործեր կապարելու:

Բ Տիմոթեոսին 3.14-17

Բառարան

ՔԱՐՈՉԵԼ

Ավետարանի պատգամի
մեկնություն և հանրու-
թյան ուսուցում՝ ըստ
որոշակի հատվածի:

Հորիզոնական

1. Ար Պողոսը Տիմոթեոսին հորդորում է զբաղվել
Ավետարանի պատգամի մեկնությամբ և հանրային
ուսուցմամբ:

2. Այն բառը, որ ճանակում է, թե Սուրբ Գիրքը
Աստծոն կողմից է տրված:

4. Սուրբ Գրքի 2-րդ օգտակարությունը՝ հերքելու

:

5. Սուրբ Գրքի 3-րդ օգտակարությունը՝ դնելու
ճանապարհի վրա:

Ուղարկաց

1. Տիմոթեոսին հանձնարարվում է Սուրբ Գրքի մասին
իր սովորածները կիսելու եկեղեցու
անդամների հետ:

3. Աստվածաշնչում խոստացված փրկությունը
հնարավոր դարձավ միջոցով:

5. Սուրբ Գրքի 1-ին օգտակարությունը՝ ուսուցանելու

:

6. Ըստ Պողոս առաքյալի՝ Սուրբ Գիրքն
ուսումնասիրողներն ու նրա պատգամը լսողներն ինչի են
պատրաստվում և առաջնորդվում:

7. Սուրբ Գրքի 4-րդ օգտակարությունը՝ տալու արդար կյանքի :

Հիսոս Քրիստոսվ փրկության պատգամը հենց Ավետարանի պատգամն է: Ամբողջ Աստվածաշ-
նչը՝ Հին Կտակարանը, Ավետարանները, Առաքելական թղթերը Հիսոս Քրիստոսի մասին են: Ճաշ-
ոցն օգնում է մեզ ունենալ ավելի ամրողական և հավասարակշռված ընկալում Քրիստոսի կյանքի մա-
սին: Կարդա՛ հետևյալ ենթաբաժինը և տե՛ս, թե ինչպես է դա կատարվում:

ԻՆՉ Է ԲԱՇՈՅԸ

ճաշոցը, որ կոչվում է նաև տոնամակ, տոնանամակ, մեր Եկեղեցու ծիսամատյան է: Ծաշոցի բովանդակությունը Տերությ տոնելի տարեկան տոնակարգի սահմանումն է՝ համապատասխան լնիքերցվածներով: Այն պարունակում է կեսօրվա «ճաշու» ժամերգության լնիքերցվածները և երգասացությունները: Ծաշոցի նախնական կազմավորումն ավանդաբար կապվում է Երուսաղեմի առաջին եպիսկոպոս Սր Հակոբոս Տյառնեղոր (1-ին դար) և Սր Կյուրեղ Երուսաղեմացու անունների հետ: Ենթադրվում է, որ Եկեղեցու այլ ծիսամատյանների հետ Ծաշոցը հայերեն է թարգմանվել և կարգավորվել 5-րդ դարում: Լնիքերցվելիք նյութը հիմնականում քաղաք է Հին և Նոր կտակարաններից, հատկապես Գործը առաքելոցից, որն ընդմիջարկվել է սկզբնական շրջանում համապատասխան սաղմոսներով և մարգարեական օրինություններով, իսկ ավելի ուշ՝ նաև շարականներով: Ծաշոցի կարգավորման և պահպանման գործում մեծ ավանդ ունեն Սր Հովհաննես Օձնեցի (8-րդ դար) և Գրիգոր Վկայասեր (11-րդ դար) կարողի կոսմերը: Հատկապես վերջինիս շնորհիվ Ծաշոցն առավել ազգային դիմագիծ է ստացել՝ կապված հայազգի սուրբերին և պատմական իրադարձություններին նվիրված տոնելի սահմանման և լրամշակման հետ: Աստվածաշնչյան լնիքերցւությունը զատ Ծաշոցում ներառված են տարբեր հատվածներ ինչպես Հայ Եկեղեցու հայրերի (Եղիշե, Զաքարիա Զաքեցի, Սր Ներսես Շնորհալի, Ներսես Լամբրոնացի, Հովհաննես Երգմկացի Պլուզ), այնպես էլ հույն և ասորի հայրերի (Սր Բարսեղ Կեսարացի, Սր Հովհան Ոսկերերան, Սր Կյուրեղ Երուսաղմացի, Սր Եփրեմ Ասորի) մատենագրական ժառանգություններից:

Ճաշոցը Աստվածաշունչը կարդալու համակարգ է: Ծաշոցը կազմված է հետևյալ երեք աղյուրներից՝ Հինկտակարանյան լնիքերցվածներից, Ավետարաններից և Առաքելական նամակներից: Հիշյալ յուրաքանչյուր գրքերը դասակարգված են ըստ աստվածաշնության մեջ կիրառության կերպի:

Հինկտակարանյան լնիքերցվածները հաճախ կոչվում են Մարգարեություններ, որոնք կազմում են ամբողջ տարվա լնիքացրում Հին Կտակարանի քաղաքածների մեջ նաև:

Մեծ տեղ են գրավում լնիքերցվածները քաղված Մատքեռսի, Մարկոսի, Ղուկասու և Հովհաննեսի Ավետարաններից: Ծաշոցում կարելի է գտնել տարվա յուրաքանչյուր օրվա աստվածաշնության արարողությունների համար նշանակված ավետարանական քաղվածքները և արարողակարգային հիմնական ցուցումները: Տաճարի և Ծաշու Ավետարանները, որոնցից սովորաբար կարդում են օրվա ավետարանական լնիքերցվածը, պարունակում են միայն չորս ավետարանները:

Առաքելական նամակները քաղված են Նոր Կտակարանի Առաքելական բոլոր թորերից՝ բացառությամբ Հայտնության գրքի: Թեպես Առաքելական նամակների լնիքերցվածները հաճախ թեմատիկորեն կապվում են Ավետարանի լնիքերցվածներին, սակայն լնիքերցվում են առանձին՝ հաջորդելով միմյանց:

ՅԱՄԱՊԱՏԱՍԽԱՆԵՑՐՈՒ ԸՆ ԲԱՇՈՅԻ

- Կարդա՛ք խմբին նշանակված հատվածները Սուրբ Գրքից: Որոշի՛ր, թե որ տոնին է տվյալ ընթերցվածը պատկանում: Տոնի համարակալված թիվը գրի՛ր Ավետարանի համապատասխան հղումի առջև գծիկի վրա:

ՏՈՒ	ԱՎԵՏԱՐԱՆ
1. Վերափոխումն Սր Աստվածածնի	Հովհաննես 14.25 - 31
2. Անառակի կիրակի (Մեծ Պահքի 3-րդ կիրակի)	Մատքեռս 20.29 - 21.17
3. Յոգեգալուստ	Ղուկաս 15.1 - 32
4. Ավագ Հինգշաբթի	Հովհաննես 3.13 - 21
5. Ծաղկազարդ	Մատքեռս 16.3 - 17.13
6. Խաչվերաց	Ղուկաս 2.1 - 7
7. Պայծառակերպություն	Մատքեռս 26.17 - 30

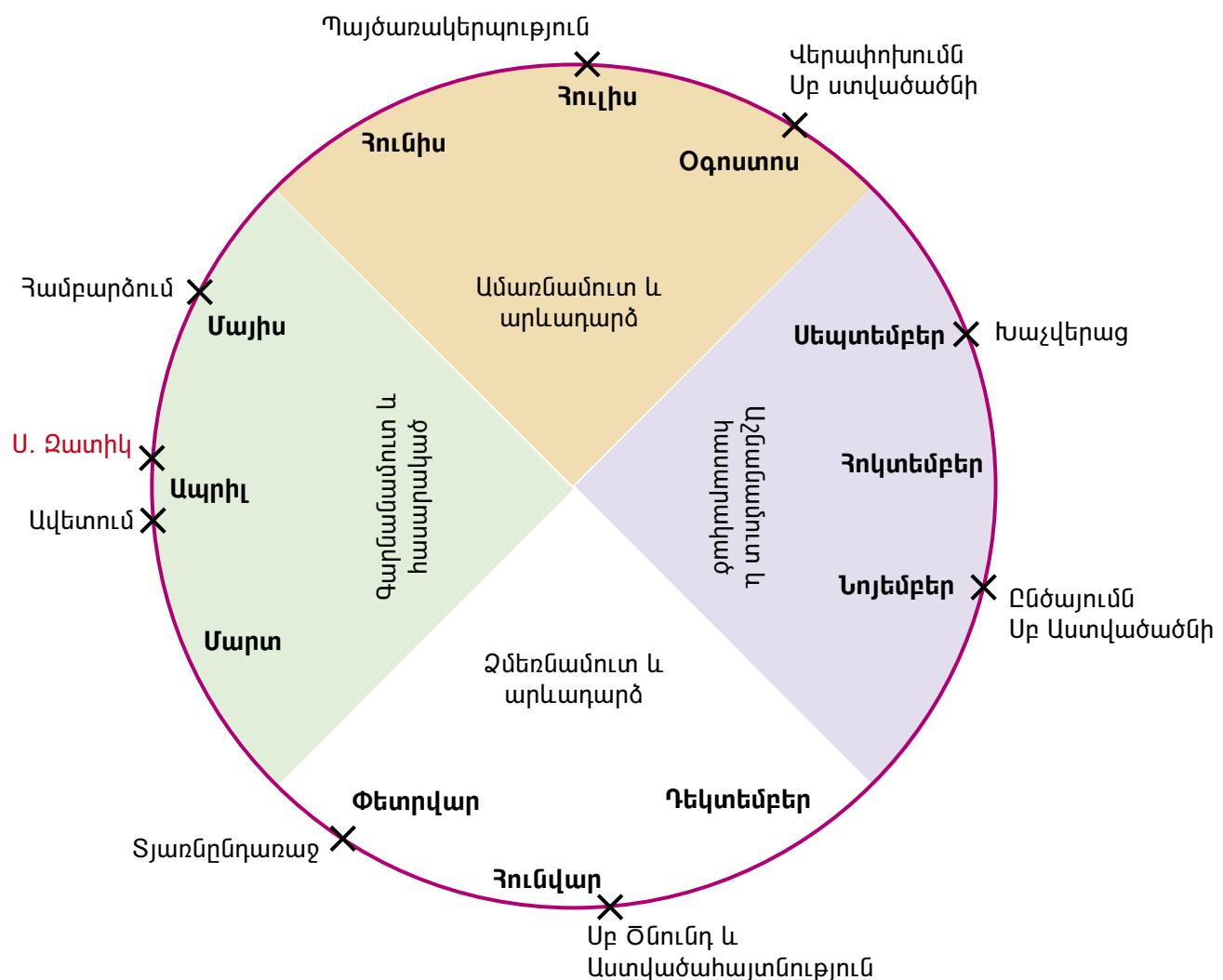

ԿՅԱՆՔԻ ՇՐՋԱՆՆԵՐԸ

Ներքոնշյալ գծապատկերում նկարագրվում է Եկեղեցու կյանքի «շրջանները»: Նկատի առնելով, որ Եկեղեցու կյանքն արտահայտում է և մեկնաբանում մարդկային զոյտթյունը, Եկեղեցու սոները, հետևաբար, և դրանց հարակից հատուկ ընթերցվածները դասակարգված են ըստ այն իրադարձությունների, որոնք շատ կարևոր են մարդկանց համար:

Հին աշխարհում, որն առավել աչքի էր ընկնում հողագործությամբ, Էլեկտրականության չգոյության պայմաններում, ամենակարևոր դեպքերը փոփոխվում էին արեգակի հետ: Զմեռնամուտը նշվում էր օրացույցի մեջ, երբ ցերեկը երկարում էր, իսկ գիշերը կարճանում: Եկեղեցին օգտագործում էր լույսի այս թեմաները մեր Տեր Հիսոս Քրիստոսի Սուրբ Ծննդյան տոնելիս: Օրինակ՝ Սուրբ Ծննդյան Կանոնի 8-րդ օրվա Օրինության ԴՁ շարականում, որը երգվում է նաև Զրօրիների արարողության ընթացքում, ասվում է հետևյալը. «Ո՞վ Լույսից՝ Լույս, Հոր կողմից ուղարկվեցիր և Սուրբ Կույսից մարմնացար, որպեսզի ապականված Աղամին վերադրին առրոգին»: Նույն կերպ, Զատկական շրջանը, որ ձգվում է Սուրբ Հարության տոնից և ավարտվում Հոգեգալուստով, սկսվում է զարնանային գիշերահավասարին, երբ գիշերը և ցերեկը հավասարվում են, և ավարտվում ամառնամուտով, երբ գիշերն սկսում է երկարել, իսկ ցերեկը՝ կարճանալ: Արդ, Եկեղեցին տոնում է Քրիստոսի Հարությունը ճիշտ այն ժամանակ, երբ երկրի վրա տեղի է ունենում բնուրյան զարնանային վերազարբոնքը: Տոները հիշյալ կարևոր իրադարձություններին մոտ նշելով Եկեղեցին կրոնական իմաստ է հաղորդում եղանակներին:

- Նոր սովորածդ հիմք ընդունելով՝ մտածի՛ր, թե ինչպե՞ս են հետևյալ տոները կապակցվում իրենց «Կյանքի շրջաններին»:
- ⇒ Վերափոխումն Սր Աստվածածնի
- ⇒ Գարրիել Հրեշտակապետի Ավետումը Սր Կույսին

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ԱՇԽԱՏԵՆՔ ԲԱՇՈՅՈՎ

Ո՞ՐՆ Է ՆԱԽ ԳԱԼԻՒ...

Երեխսրբյանը հոգևոր երգ է, որը երգվում է Ավետարանի վերաբերման լնդացքում՝ ճաշու ընթերցվածներին նախապատրաստվելու համար: Այսպես կոչվելու պատճառն այն է, որ հետևյալ կապակցության մեջ երեք անգամ կրկնվում է սուրբ բառը, և այն ամբողջությամբ երգվում է նույնապես երեք անգամ: «Սուրբ Ասլուած, սուրբ և հզոր, սուրբ և անմահ, որ հարյար ի մեռելոց, ողորմի՞ր մեզ»: Ըստ տերունի տոնների՝ այն փորձիկ տարրերություններով մշտապես երգվում է Սուրբ Պատա

Երեքը բենին երգելոց հետո, սարկավագն սաղմուերգում է մեծ քարոզը, ապա պատարագիչ քահանայի կարճ մաղրանքից հետո եկեղեցու ատյանից սարկավագը, մինչ ճաշու ընթերցվածները կարդալը և ընթերցումներից հետո, բարձրաձայն արտասանում է «ալելուիա, ալելուիա» և կարդում մի սաղմու:

ԱՐԹՈՒՐ ՎԱԿԵՏԱՐԱՆԻ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄԻՑ ԱՌԱՋ

Եկեղեցում խոսված քարոզին, ուսուցմանը թե երգեցողությանը յուրաքանչյուրիս պարտականությունն է ուշադիր ունկնդրել Ծաշու ընթերցվածներին: Այս ունկնդրումը կրավորական չէ. ամեն մեկը, ով լսում է Սուրբ Գրքի խոսքը, պետք է նաև քննի իր սիրտը, միտքը և խիղճը: Ընթերցանության ժամանակ հոչակվող ճշմարտությունները լսելիս մենք խնդրում ենք, որ Աստված դրանք իրականացնի մեր կյանքում:

Տե՛ր Ասլրված մեր, քո ծառանձերիդ բազկապարած աղաջանքներն ընդունիք և քո առափ ողորմությամբ ողորմիք մեզ: Քո գրությունն ուղարկիք մեր և քո ամբողջ ժողովրդի վրա, ովքեր ակնդեկ սպասում են սրբանաւ քո առաստ ողորմությունը:

Ապա քահանան բարձրացայն ասում է.
Որովհեիք դու ողորմած և մարդասեր ես, ով Աստված, և քեզ վայելում է փառքը, իշխանությունն ու պարիկը, այժմ և միշտ և հավիպ-լամ. ամեն:

ԵՐԳԵՆՉ

Սուրբ Աստված, սուրբ և հզոր, սուրբ և անմահ, որ հարություն առար մեռելներից, ողորմի՛ր մեզ:

Փառավորյալ և օրհնայալ միշտ Սուրբ Կույս Աստվածածին Մարիամ,
ով մայր Քրիստոսի, մարդուցի՛ր մեր աղաչամքները քո Որդուն և մեր Աստծուն:

Սուրբ Աստ - ուած, սուրբ եւ հը - զօր, սուրբ եւ ան - մահ,
որ յա - րեար ի մե - ռե - լոց ո - դոր - մեա մեզ: Փառաւորեալ...
Փա - ռա - ւոր - եալ եւ օրի - մեալ միշտ սուրբ կոյս Աստ - ուա - ծա - ծին
Մա - րի - ամ, մայր Քրիս - տո - սի մա - տո զա - դա - չա - նըս մեր՝
Որդ - ւոյ քո եւ Աս - տու - ծոյ մե - - - - րո - - - - յ:

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Սուրբ Պատարագի արարողության ընթացքում Աստծո Խոսքը լսելիս ինչպես կկամենաս, որ այն լուսավորեն քո սիրտն ու հոգին: Ի՞նչ ոլորտներ կան քո կյանքում իմաս, որ կարիք ունեն Աստծո ներգործության, որպեսզի կարողանաս աճել աստվածախության և աստվածահաճն կյանք ապրելու մեջ:

ՏԱՆԸ ԸՆՏԱՆԻԹԻ ՀԵՏ

Ցայժմ դու սովորեցիր, թե ինչպես է ճաշոցն օգտագործվում ընդիհանրական աստվածապաշտության մեջ: Եկեղեցու ճաշոցը հասանելի է նաև քո անձնական օգտագործման համար Եկեղեցական արարողություններին պատրաստվելու համար: Նկատի՝ առ այն եղանակը, որ Եկեղեցու ճաշոցը կարող ես գործածել տաճն աղոթելու համար: Քո ծովիսի քահանայից խնդրի՛ր գրեթե կամ ուղեցույցներ, որոնք կօգնեն քեզ ներհյուսել Սուրբ Գիրքն անձնական կյանքիդ հետ: Հետևյալները ներկայացնում են տարբեր մոտեցումներ ճաշոցը ոչ միայն ներքին՝ Եկեղեցական արարողությունների, այլ նաև արտաքին կյանքում կիրառելու վերաբերյալ:

- Ավետ արան.** կարդացե՛ք տվյալ օրվա համար նշանակված ավետարանական ընթերցումը: Այդ ցուցումներին կարող ես ծանոթանալ Եկեղեցական օրացույցից, որոնք հասանելի են մեր բոլոր Եկեղեցիներում և հոգևոր գրախանություններում:
- Ամենօրյա սուրբգրային ընթերցումներ.** կարդացե՛ք թե՛ Առաքելական նամակը և թե՛ Ավետարանի հատված տվյալ օրվա համար նշանակված:
- Տոնական.** ընթերցե՛ք Հին Կտակարանի ընթերցումները նշանակված տոնական հատուկ օրերի համար, մանավանդ ժամերգությունների ընթացքում: Միաժամանակ կարդացե՛ք Առաքելական նամակն ու Ավետարանը Սուրբ Պատարագին մասնակցելուց առաջ:

36. ՍԱՂՄՈՄԵՐՆ ԱՍՏՎԱԾՊԱՇՏՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

«Օրինություն երգեցեք Տիրոջը: Նոր երգ երգեցեք Տիրոջը, աստվածապաշտ մարդկանց համախմբումը օրիներգությամբ թող հորդի»:

Սաղմու 149.1

ՀԱՅՏՆԱԳՈՐԾԵՆՔ

Երաժշտությունը միշտ էլ եղել է ինքնարտահայտման յուրահատուկ միջոց: Երգերի միջոցով մարդկանց արտահայտել են իրենց ուրախությունն ու ցավը, երկյուղն ու զարմանքը և նույնիսկ իրենց զայրույթը: Երգերն օգտագործվել են փառաբանելու արժանահիշատակ գործերը կամ մարդկանց: Կարո՞ղ ես մի քանի օրինակ մտարերել: Գրի՞ր միտքդ եկած որևէ մի երգի բառերը:

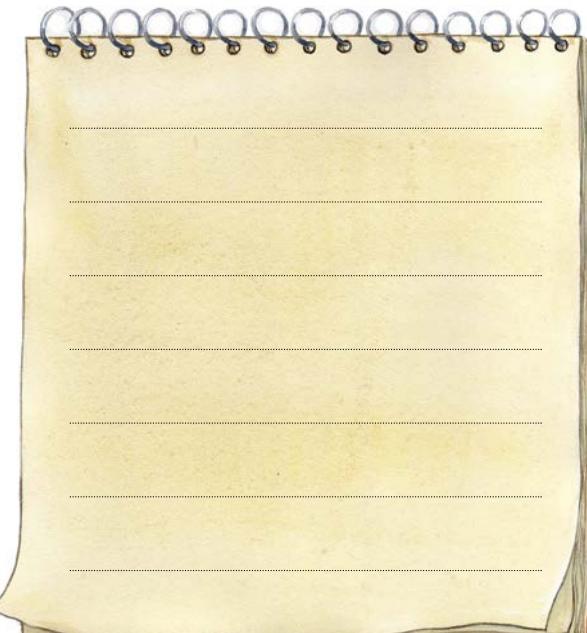
- Ինչպե՞ս ես ինքը քեզ դրսնորում Աստծոն առաջ: Ինչպե՞ս ես աղոթում կամ փառաբանում Աստծուն եկեղեցում և եկեղեցուց դուրս: Գրի՞ր պատասխաններդ ներքնի տողերին:

Եկեղեցում

Տաճր և դպրոցում՝

- Գրի՞ր իմացածդ սաղմոսից մի տող: Եթե ոչ մի քանի շիշես, օգտվի՞ր Աստվածաշնչիցդ:

- Ինչո՞ւ ընտրեցի՞ր հենց այդ տողը և ինչպե՞ս ես այն հասկանում: Մտածի՞ր, թե ինչո՞ւ է այդ տողը քեզ հոգեհարազատ: Որտե՞ղ և ե՞րբ ես սովորել այն, ե՞րբ և որտե՞ղ ես լսել այն աղորելիս: Կողքի էջի վրա գրի՞ր, թե քո կարծիքով ի՞նչ է արտահայտում սաղմոսը:

Ասլծոն ժողովուրդն օգտագործել է սաղմոսներ՝ օրինաբանելու Ասլծում: Կարդա՛ Ասլծածաշնչի դասը, որպեսզի ավելին զիրենաս:

ԱՍՏՎԱԾԱՇՈՒԶ

ԱՍՏԾՈ ԺՈՂՈՎՐԴԻ ԱՂՈԹՁԻ ԵՐԳԵՐԸ

Սաղմոս 6.1, 22.18, 32.1-2, 32.5, 38.3-4, 51.2-4, 69.21, 77.19-20, 77.19-20,
92.1-2, 105.16-17, 106.9, 107.1, 150.1

Սաղմոսարանը իին Խսրայելի երգարանն էր ու նաև Եկեղեցու համար է դարձել աղոթքի և փառաբանության զիրք: «Սաղմոս» բառը հունարեն է և գալիս է Հին Կտակարանի Յոթանասնից բարգմանությունից: Եբրայերեն բառն է «քիլլահ», որ նշանակում է «օրիներգություն»: Սաղմոսների արտասանությունն ուղեկցվում է լարային գործիքի նվազակցությամբ:

Սաղմոսները դասակարգվում են ըստ գրական տեսակի կամ ծիսական գործածության և լինում են տարբեր տեսակների: Օրինակ՝ բազավորական, ոխտավորական, տաճարական, գոհաբանական, ողբեր կամ օգնության կանչեր, ինչպես նաև հույս, վստահություն, ներքին խաղաղություն և ուրախություն արտահայտող սաղմոսներ:

Տե՛ր, զայրույրիդ մեջ մի՛ հանդիմանիր ինձ, բարկությանդ մեջ մի՛ պատժիր ինձ:

Սաղմոս 6.1

Ուրելիքի փոխարեն լեղի պվեցին ինձ, երբ ծարավ էի, բացախ պվեցին իսմելու:

Սաղմոս 69.21

Նա սասպից Կարմիր ծովին, և ծովի մեջ ցամաք բացվեց, և Տերը իր ժողովրդին անցկացրեց անդունդների միջով, ինչպես ցամաքով:

Սաղմոս 106.9

Երանի՛ նրան, որի հանցամք-ները բողոքություն գտան, որի մեղքը ներկեցին: Երանի՛ այն մարդուն, որի մեղքը Տերը հաշվի չի առնում, որի հոգու մեջ նենցություն չկա:

Սաղմոս 32.1-2

Տերը սով քերեց նրանց երկրի վրա, ուրելիքի ամեն պաշար սպառեց: Բայց Հակոբի սերունդներին փրկելու համար նրանցից առաջ Եզիդու ուղարկեց Հովսեփին, որն իբրև սրբուկ վաճառվեց:

Սաղմոս 105.16-17

Գոհությունն հայրանեցիք Տիրոջը, որովհենք բարի է, որովհենք նրա սերը հավերժական է:

Սաղմոս 107.1

Մեղքս քեզ հայրանեցի, անօրենությունն չծածկեցի, ասացի. «Հանցամքներս խոսովով սահման Տիրոջը», և դու մերեցիր մեղքս և ջնջեցիր պատիժն:

Սաղմոս 32.5

Չո սասպիկ բարկության հերթևանքով մարմա- իս վրա առողջ տեղ չի մնացել. մեղքիս պատճա- ռով մարման մեջ բոլորովին հանգապություն չկա: Որովհենք ամօրենություններս զիլից վեր բարձրացան, ծանր բեռի պես ճնշում են ինձ:

Սաղմոս 38.3-4

Ինձ ամբողջությամբ մաքրիր իմ անօրենու- թյունից և սրբիր ինձ իմ մեղքից: Գիրիմ, հան- գանք գործեցի, մեղքս մորքից բնավ չի ելանու: Չո, միայն քո դեմ մեղանչեցի, Տե՛ր, գործեցի այն ինձ որ չարիք են նկատում: Ուստի արդար են, ինչ վճիռ էլ որ սահմանեն:

Սաղմոս 51.2-4

Օրինությունն երգեցիք Տիրոջը: Օրինությունն երգեցիք Աստծուն իր սրբարանի մեջ, օրինությունն երգեցիք նրան իր ամրոցի՝ երկնքի մեջ:

Սաղմոս 150.1

Իմ հագուստներն իրար մեջ են բաժանում, պատճառանիս վրա վի- ճակ են զցում:

Սաղմոս 22.18

Ի՞նչ լավ է գոհությունն մարուցել քեզ, ո՞վ Տեր, մերքով երգել անվանդ, ո՞վ Բարձրյալ: Ամեն առավուր քո սերը պատմել և հավապարությունդ հոչակել գիշերները՝ բասնալար նկար- անով ու լուսինով և բնարի նկազակցությամբ:

Սաղմոս 92.1-3

Ծովի մեջ դու ճամփա բացեցիր, խորունկ շրերը կպրեցիր անցար, առանց ուրերիդ հեր- քը բողնելու: Չո ժողովրդին ոչխարի հորի պես առաջնորդեցիր Սովոնի և Ռարոնի ծեռորով:

Սաղմոս 77.19-20

ԱՇԽԱՏԱՆՔ ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՈՎ

- Կարդա՝ նախորդ էջի սաղմոսների հատվածները և գրի՞ր դրանց հղումները աղյուսակի համապատասխան խորագրի տակ:

Ապաշխարություն/ գործում	Գոհություն	Պատմություն/ Աստծոն հավատարմություն	Օրիներգություն	Մարգարեություն/ Մեսիական	Այլ թեմա

ՍԱՂՄՈՍԱՐԱՆԻ ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆՆ ՈՒ ԿԱՌՈՒՑՎԱԾՔԸ

- Սաղմոսները քաժանված են իինազ գրքերի և 150 գլուխմերի: Թեպետ նրանք գրվել են մի քանի մարդկանց կողմից, սակայն դրանց մեծամասնությունը վերագրվում է Դավիթ թագավորին: Դրանք հիմնականում գրվել են երրայերեն լեզվով: Նայի՛ր Աստվածաշունչը և գտի՛ր, թե քանի՞ գլխից է բարկացած յուրաքանչյուր գիրքը:

Գիրք Ա	Գլուխ 1-41
Գիրք Բ	
Գիրք Գ	
Գիրք Դ	
Գիրք Ե	

Սաղմոս 23-ը երրայերենով

מִזְמֹר לְדָוִד יְהוָה רַעִי לֹא אֲחִיסָר:
בְּנָאוֹת דְּשָׁא נֶרְבִּיצָנִי עַל־מֵעָן מִנְחֹת יְנֵהֶלֶנִי:
נֶפֶשׁ יְשׁׁוּבָב נִנְחַנִּי בְּמַעֲגָלִי־צְדָקָה לְמַעַן שְׁמָנוֹ:

- Նայի՛ր գլուխմերի վերնագրերին և նշմարի՛ր առնվազն տասը գլուխմեր, որոնք վերագրվում են Դավիթին:

- Սաղմոսներում կարելի է գտնել մեր զգացումներից ու հույզերից շատերը՝ արտահայտված մարդկանց աղոքքի միջոցով, ովքեր անցնում էին զանազան դժվարին իրավիճակների միջով: Սույն աղոքքներն օգտակար են մեզ համար, քանի որ մենք ևս մեր առօրյա կյանքում հանդիպում ենք բազում դժվարությունների: Հետևյալ վարժության մեջ հճարավորություն կունենաս գտնել հիշյալ սաղմոսների տողերը: Ներքևում տրված Սաղմոսների գլուխ(ներ)ից դո՛ւրս գրիր երկու կամ ավելի տողերի համարներ, որոնք կիրառելի են յուրաքանչյուր պարագայի համար.

☞ Ներքին Խաղաղություն. **Սաղմոս 86**

☞ Օգնություն Օնդության մեջ. **Սաղմոս 70, 77**

☞ Ապաշխարություն. **Սաղմոս 32, 38**

☞ Տիսրություն և վիշտ. **Սաղմոս 42, 43**

☞ Միսիթարություն, հույս և վստահություն. **Սաղմոս 121, 124**

☞ Անհանգստության և տառապանքի փարատում. **Սաղմոս 55, 102**

ԿՅԱՆՔԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒՄ

ՍԱՂՄՈՍՆԵՐՆ ԱՍՏՎԱԾՊԱՇՏՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ

Սաղմոսները շատ կարևոր դեր են խաղում Եկեղեցական աղոթասացության մեջ: Ծիսական ավանդությունն առանձնացնում է որոշակի սաղմոսներ Առավոտյան, Երեկոյան և ճաշու ժամերգությունների համար: Միաժամանակ, Եկեղեցական ամբողջ տարվա ընթացքում մասնավոր սաղմոսներ կամ դրանց տողեր ըստ հատուկ տոնների ընդգրկված են ծիսապաշտության մեջ, որպես մարգարեական սահմանումներ, պատկերելով այն գործը, որ Քրիստոսը կատարեց մեզ համար: Սաղմոսների գործածումն օգնում է մեզ հասկանալ Քրիստոսի առաքելության ամբողջությունն իր ժողովրդի կյանքում:

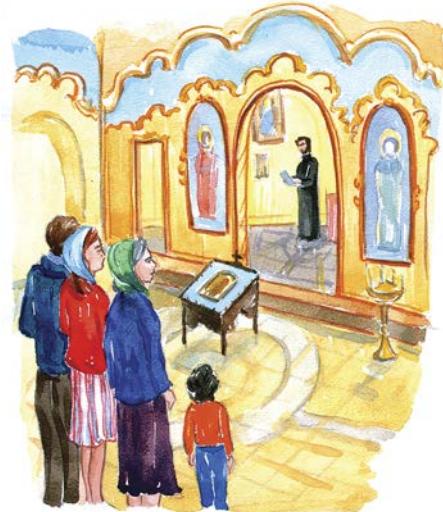
Ահա մի քանի սաղմոսներ, որոնք օգտագործվում են մեր Եկեղեցու ժամապաշտության մեջ: **Սաղմոս 51-ը** գործածվում է ծիսական շատ արարողությունների ու ժամերգությունների մեջ: Կարդապատճեն սաղմոսները և պատասխանիր հարցումներին: Միայն որոշ տողեր են տրված այստեղ, և խորհուրդ է տրվում ծանոթանալ ամբողջ սաղմոսին:

Սաղմոս 51

Ողորմիր իմ՝ ո՞վ Ասպլած, դու որ այնքան ողորմած ես. քո ամսահինան գրությամբ ներիր իմ համացանքը: Իմ ամբողջությամբ մարքիր իմ ամօրենությունից և սրբիր իմ իմ մեղքից: Գիտիմ, համացանք գործեցի, մեղքս մղքից բնավ չի ելնում: (1-3)

... Սակայն, դու, Տե՛ր, որովհենիք մարդուս սրբի մեջ ճշմարդությունն ես ուզում լրեանիլ ծածուկ կերպով իմաստությունն հայլանեցիր իմ: (6)

... Եթե զոհ կամինայիր, կմարդուցեի, քայց դու ողջակեա էլ չես ուզում: Քո ուզում զոհը զղոսունով լի հոգի է, ո՞վ Ասպլած, հեկուարար մի՛ մերժիր զղոսունալից և ընկճած իմ սիրով: (16-17)

⇒ Ի՞նչ յուրահատուկ թեմա ունի այս սաղմոսը:

⇒ Ո՞րն է Աստծուն ընդունելի զոհը: Ի՞նչ կարող ես անել, որպեսզի Աստծուն մատուցես այդ զոհը:

Սաղմոս 141

Տե՛ր, օգնության եմ կանչում քեզ, հասիր իմ, լսիր իմ աղաղակը, աղաչո՞ւմ եմ քեզ: Իմ աղորքը քեզ մակուցված իսունկ բռող լինի, վեր բարձրացած ծեփքերս՝ իրիկնային զոհ: Տե՛ր, քերանիս պահապան դիր, պահակ կարգիր շրբումքներիս դռան առջև: (1-3)

⇒ Հիշյալ տողերը, քո կարծիքով, օրվա ո՞ր ժամին է գործածվում ժամապաշտության մեջ:

⇒ Ինչո՞ւ պետք է աղոթել Աստծուն, որպեսզի «պահակ կարգի շրբումքներիս դռան առջև»: Ի՞նչ ես կարծում, այս աղոթքն անհրաժեշտ է օգտագործել քո առօրյա կյանքում:

Սաղմոս 22

- Սաղմոսի շատ տներ են գործածվում Ավագ Շաբաթվա ընթացքում, որոնք խոսում են Քրիստոսի մասին: Սաղմոսներից մեկը, որ պարունակում է մեսիական մարգարենություններ և օգտագործվում է հատկապես Ավագ Հինգշաբթիի արարողություններին, **Սաղմոս 22-ն** է: Կարդա՛ հիշյալ սաղմոսը և գտի՞ր այն տողերը, որոնք առնչվում են Քրիստոսի խաչելության հետ: Գրի՞ր այդ տողերը ներքնի գծերի վրա և մեկ-երկու բառով նկարագրի՛ր, թե ինչպե՞ս են այդ մարգարենություններն իրականացել Քրիստոսով:

-
- Սաղմոսները կարևոր դեր են խաղում ուղղափառ աստվածաշտության մեջ: Ի վերջո, Քրիստոսը նույնպես աղորեց՝ օգտագործելով սաղմոսներ: Կարդա՛ **Սաղմոս 31.5** և **Պուկաս 23.46** համարները և տե՛ս, թե ի՞նչ աղորեց Քրիստոսը խաչի վրա, և այն զրի՞ր ներքնի գծին:
-

ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՀԱՅՐԵՐԸ՝ ԱՍՎԱԾՊԱՇՏՈՒԹՅԱՆ ՄԵԶ ՍԱՂՄՈՍՆԵՐԻ ԳՈՐԾԱԾՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Ուղղափառ քրիստոնյայի հոգեոր կյանքում սաղմոսների գործառնության մասին լավագույնս ասվում է Սբ Բարսեղ Մեծի կողմից:

Երր Սուրբ Հոգին գեսավ, որ մարդկային ցեղը միայն դժվարությամբ է ուղղվում դեպի առաքինություն, որի պատճառոր հաճույքին հակված լինելու մեր ցանկությունն է, մենք արհամարհեցինք ուղիղ կյանքը, իսկ ի՞նչ արեց նա: Մեղեդու անուշությունը, որ նա ընկերացրեց վարդապետության հետ, որպես զի հաջող ծայնի հաճելիությունն ու փափկությունն ընդունելիս ընկալենք բառերի օգբակարությունը, ինչպես իմաստուն բժիշկ, ով երր դժվարահաճ մարդուն գալիս է դառը դեղեր խմելու համար, հաճախակի բաժակին մեղը է բուն: Հեղինարք, նա ասհմանել է մեզ համար սաղմոսների այս ներդաշնակ մեղադիմերը, որպեսզի մանկահասակները և նույնիսկ երիտասարդները, որ դրանք հաճույքով երգում են, իրականում կրթվում են հոգով:

(Քարոզ Ժ, 1, Սաղմոս Ա-ի մասին)

Որդի, Ասպամածաշնչի բոլոր գորերը՝ թե՛ Հին և թե՛ Նոր կյալքարանները, ներշնչված են Աստծոց և օգրակար են ուսուցման համար, ինչպես որ սակած է սակայն նրանք, ովքեր իրապես ուսումնասիրում են դրանք, Սաղմոսարանը մապուցում է յուրահավոր գանձարան: Ասպամածաշնչի յուրաքանչյուր գիրը ունի, իհարկե, իր իսկ հակուլ պատգամը: Հնգամապյանը, օրինակ, պարմում է աշխարհի սկզբնավորման, նահապետների գործունեության մասին, Ելքը՝ Իսրայելի՝ Եղիպատուց դուրս գալու, Օրենքի պաշտության մասին, ... Մարգարենությունները կանխատում են Փրկչի գալարյան մասին, մեր մարքի մեջ դրոշմում են պատվիրանները, հանդիմանում մեղավորներին, ...: Հիշյալ գրքերից յուրաքանչյուրը, ինչպես գետնում ես, նման է մի պարզեցի, որում անում է մեկ գետակի պղուղ, և ընդհակառակը, Սաղմոսագիրը նման է այն պարզեցին, որում բացի իր յուրահավոր պղուղ, անում է նաև մնացած բոլոր գետակներից:

Ալեքսանդրիայի Արքեպիսկոպոս Սբ Աքանասի նամակը Մարցելինուսին՝ Սաղմոսների մասին

Ուղղափառ աստվածապաշտության մեջ Սաղմոսագրքի վիթխարի ազդեցության մասին է խոսում 4-րդ դարի Եկեղեցու հայրերից Սբ Հովհան Ոսկեբերանը.

Երբ մենք հսկում կամ խոկում ենք կաղաքում եկեղեցում, Դավիթն է զալիս սկզբում, վերջում և մեջքեղում: Երբ վաղ առավովյան մենք ուզում ենք երգել, կրկին Դավիթն է սկզբում, վերջում և մեջքեղում: Երբ մենք պարված ենք նիշեցյալի հույսարկավորության արարողությամբ, կամ երբ կույսերը պատճ նաված իլիկ են մանում, Դավիթն է սկզբում, վերջում և կենացրունում: Ինչ զարմանալի հրաշը: Շատերը, ովքեր փորբ-ինչ առաջընթաց են ունեցել գրականության մեջ, անզիր զիտեն Սաղմոսարանը: Միայն քաղաքներում և եկեղեցիներում չեն, որ Դավիթը հայցնի է: զյուղական շուկաներում, անապակում և անմարդաբնակ վայրերում առ է հնչեցնում Սարծո փառաբանությունը: Վանքերում, երեշտակների դասերի սուրբ գնդերում և Դավիթն է սկզբում, վերջում և կենացրունում: Կոսանոցներում, որպես համարված են Մարիամի հետեւորդները, անապատներում, որպես մարդիկ խաչված այս աշխարհի համար ապրում են իրենց կյանքը երկնրում Սարծո հետո, կրկին Դավիթն է սկզբում, վերջում և մեջքեղում: Բոլոր մյուս մարդիկ, երբ զիշերը պարված են քննով, Դավիթն ինքն է միայն արքուն, և հավաքելով Սարծո ժառաներին սերով-թական խմբերում, երկիրը երկինք է դարձնում, և մարդկանց վերածում հրեշտակների:

- Գրի՞ն մի կապակցություն հայրերի գրվածքներից, որն առավել քեզ հոգեհարազատ է:

-
- Սաղմոսների շատ տողերին և հայրերի գրվածքներին ծանոթանալուց հետո ո՞րն է քո եզրակացությունը սաղմոսների վերաբերյալ:
-

ՏԵՏՐԱԿԻԴ ՄԵԶ

Գրի՞ն մի աղոթք սաղմոսի նմանողությամբ: Անդրադարձի՞ր սեփական կյանքիդ և փառաբանի՞ր Աստծուն աղոթքիդ միջոցով:

ՏԱՆԾ՝ ԸՆՏԱՆԻՉԻ ՀԵՏ

Սույն դասը նպատակ ուներ ծեր զավակին հասկանալի դարձնել սաղմոսների գործածությունն աստվածաշտության մեջ և քաջալերել ապրելու Աստված փառաբանելու կյանք: Չեր զավակը սովորում է, որ սաղմոսները գլխավոր դեր ունեն աստվածապաշտության մեջ: Աշակերտներին հնարավորություն տրվեց խորանուխ լինել ծիսապաշտական արարողությունների մեջ և խորհրդածել, թե Եկեղեցու հայրերն ինչ են ասել սաղմոսների մասին և ըստ այդմ կատարել իրենց դիտարկումները: Նրանց ներկայացվեցին զանազան թեմաներ Սաղմոսագրքից: Դասում ընդգրկված են տարբեր տողեր սաղմոսներից, որոնք ծեր զավակը կարող է օգտագործել կյանքի դժվարին իրավիճակներում հայտնվելիս:

Սաղմոսներում հանդիպաղ իմանական թեմաներից մեկը ապաշխարությունն է: Մինչ ծեր զավակն այս ամենի մասին ավելի բաներ է սովորում և առաջնորդվում ապաշխարելու, առիթն օգտագործելով ապաշխարեք միասին որպես ընտանիք: Ներեք իրար և քաջալերեք միմյանց: Սաղմոսների գիրքը նաև տալիս է շատ օրինակներ մարդկանց, ովքեր հույսը դրել են Աստծո վրա և օգնություն ստացել: Այն նաև խրախուսում է մեզ գոհություն հայտնել բոլոր պարագաներում: Թույլ տվեք ծեր Երիտասարդին տեսնելու սա ծեր կյանքում: Շնորհակալություն հայտնեք ամեն ինչ համար և փառաբաններ Տիրոջը նոյնիսկ դժբախտության մեջ: Չեր կյանքը կլինի մի օրինակ նրանց համար, մինչ նրանք փնտրում են ապրել Աստված փառաբանելու կյանք: Թող ծեր կյանքն ինքնին նաև Սաղմոսների գրքին, որից ծեր զավակը կարող է սովորել ինչպես օրինաբանել Աստծուն:

Քաջալերեք ծեր Երիտասարդին քայլելու առ Աստված հետ և օգնեք նրան սովորել աղոթել սաղմոսներով: Սաղմոսների ընթերցումն օգնում է մեզ իրականացնել մեր ունեցած այն ուրախությունը, որ մենք Աստծո զավակներն ենք: Ընտանիքով միասին կարդացեք սաղմոսները և ապրեք այն բերկրանքն ու խաղաղությունը, որ տրվեց մեզ ։ Հիսուս Քրիստոսի միջոցով:

Ա Ղ Ո Թ Ք Ն Ե Ր

16 ՏԱՐԵԿԱՆՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

1. ԿՆԻՔ ՀԱՎԱՏՈ (ՆԻԿԻԱԿԱՆ ՀԱՆԳԱՆԱԿ)

Հավատում ենք մեկ Աստծո՝ Ամենակալ Հորը, երկնքի և երկրի, երևելի և աներևույթ էակների Արարչին:

Եվ մեկ Տիրոց՝ Հիսուս Քրիստոսին՝ Աստծո Որդուն, ծնված Հայր Աստծուց, Միածին, այսինքն՝ Հոր նույն էությունից: Աստված՝ Աստծուց, Լույս՝ Լույսից, Ծշմարիտ Աստված՝ Ծշմարիտ Աստծուց, ծնունդ և ոչ թե արարած: Բնությամբ Հոր հետ նույնը, որի միջոցով գոյացան ամեն ինչ երկնքում և երկրի վրա, տեսանելիներն ու անտեսանելիները: Ով մեզ՝ մարդկանց, և մեր փրկության համար երկնքից իշնելով՝ մարմնացավ, մարդացավ, կատարելապես ծնվեց Սուրբ Կույս Մարիամից՝ Սուրբ Հոգու զորությամբ, որի միջոցով առավ մարմին, հոգի և միտք և այն ամենը, ինչ մարդկային բնությունն ունի ծշմարտապես, այլ ոչ թե առերևույթ. շարչարվեց, խաչվեց, քաղվեց, երրորդ օրը հարություն առավ, նույն մարմնով համբարձվեց երկինք և նստեց Հոր աջ կողմում: Գալու է նույն մարմնով և Հոր փառքով՝ դատելու ողջերին ու մեռածներին, և նրա քազավորությունը վախճան չունի:

Հավատում ենք նաև Սուրբ Հոգուն, որ անստեղծ է և կատարյալ, ով խոսեց Օրենքի, մարգարեների և Ավետարանի մեջ, իջավ Հորդանան գետ, քարոզվեց առաքյալների կողմից և բնակվեց սուրբերի մեջ:

Հավատում ենք նաև մեկ, ընդհանրական և առաքելական սուրբ Եկեղեցուն, մեկ մկրտության, ապաշխարության, մեղքերի քավության և քողության, մեռածների հարության, հոգիների և մարմինների հավիտենական դատաստանին, երկնքի արքայությանը և հավիտենական կյանքին:

2. ՊԱՐՊԱՆԻՉ ԱՂՈԹՔ

Բարձրյալ Քրիստոսին դարձնենք մեզ ապավեն, որպեսզի շարք չխոտենա մեզ և բոլոր ցավերն ու տանջանքները հեռու մնան մեր բնակարաններից. Ամեն:

3. ՍՈՒՐԲ ԽԱԶԻՆ ԱՊԱՎԻՆԵԼՈՒ ԱՂՈԹՔ

Ոռ խաչը թող մեզ ապավեն լինի, Տե՛ր Հիսուս, երբ զաս Հոր փառքով լուսավոր ամալերի միջով: Այնամ թող մենք՝ թեզ հուսացողները, շամաչենք, այլ քո զորությամբ մեծապես ուրախանանք քո Սուրբ Աջի ներքո՝ որպես լույսի որդիներ և ցերեկվա որդիներ:

4. ԱՌԱՆՋԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ ՅՈՒՐԱՔԱՆՉՅՈՒՐ ՀԱՎԱՏԱՑՅԱԼ ԲՐԻՍՏՈՆՅԱՅԻ ՀԱՄԱՐ

(Դասվածներ Սբ Ներսես Շնորհալու աղոթից,
որ կազմված է 24 տնից՝ ըստ օրվա ժամերի)

1. Հավատով խոստովանում և երկրպագում եմ Քեզ՝ Հայր, Որդի և Սուրբ Հոգի, անստեղծ և անմահ բնություն, Արարիչ հրեշտակների և մարդկանց և բոլոր ստեղծվածների. և ողորմի՛ր Զո արարածներին ու նաև ինձ՝ բազմամեղիս:
2. Հավատով խոստովանում և երկրպագում եմ Քեզ՝ անքաժանելի լույս, միասնական Սուրբ Երրորդություն և մեկ Աստվածություն, Արարիչ լույսի և հալածիչ խավարի, հալածի՛ր իմ հոգուց մեղքերի և տղիտության խավարը. և լուսավորի՛ր միտքս այս ժամին աղոթելու Քեզ հաճույքով և Քեզնից ստանալու իմ խնդրանքները. և ողորմի՛ր Զո արարածներին ու նաև ինձ՝ բազմամեղիս:
3. Հայր երկնավոր, Աստվա՛ծ ճշմարիտ, որ առաքեցիր Զո սիրելի Որդուն փնտրելու նոլորված ոչխարի, մեղավոր եմ երկնքի և Զո առջև, ընդունի՛ր ինձ, ինչպես անառակ որդուն, և հազգրո՛ւ ինձ առաջին պատմուճանը, որից զրկվեցի մեղքի պատճառով. և ողորմի՛ր Զո արարածներին ու նաև ինձ՝ բազմամեղիս:
4. Որդի՝ Աստծո, Աստվա՛ծ ճշմարիտ, որ խոնարհվեցիր հայրական ծոցից և մեր փրկության համար մարմին առար սուրբ Կույս Մարիամից. Խաչվեցիր, թաղվեցիր և հարություն առար մեռելներից և փառով համբարձվեցիր Հոր մոտ. մեղավոր եմ երկնքի և Զո առջև, երբ Զո արքայությամբ գաս, ինձ էլ հիշի՛ր ինչպես ավազակին. և ողորմի՛ր Զո արարածներին ու նաև ինձ՝ բազմամեղիս:
5. Հոգի՝ Աստծո, Աստվա՛ծ ճշմարիտ, որ իջար Հորդանան գետ և վերնատուն, և լուսավորեցիր ինձ սուրբ Ավագանի մկրտությամբ, մեղավոր եմ երկնքի և Զո առջև, մաքրի՛ր ինձ վերստին աստվածային Զո հրով, ինչպես սուրբ առաքյալներին՝ հրեղեն լեզուներով. և ողորմի՛ր Զո արարածներին ու նաև ինձ՝ բազմամեղիս:
6. Ողորմություն պարզւող, պարզւիր ինձ ուղղափառ հավատով և բարի գործով և Զո սուրբ մարմնի և արյան հաղորդությամբ զալ դեպի Քեզ. և ողորմի՛ր Զո արարածներին ու նաև ինձ՝ բազմամեղիս:
7. Փառավորյալ Տեր, ընդունի՛ր Զո ծառայի աղաչանքները և բարությամբ կատարի՛ր իմ խնդրանքները՝ բարեխոսությամբ Սուրբ Աստվածածնի, Հնվիաննես Մկրտչի, Սուրբ Ստեփանոս Նախավկայի, Սուրբ Գրիգոր մեր Լուսավորչի, սուրբ առաքյալների, մարգարեների, վարդապետների, մարտիրոսների, հայրապետների, ճգնավորների, կույսերի, մենակյացների և երկնավոր ու երկրավոր բոլոր սուրբերի: Եվ Քեզ փառը և երկրպագություն անքաժաների Սուրբ Երրորդությանդ հավիտյանս հավիտենից. ամեն:

ՀԱՎԵԼՎԱԾ

Համբարձի ԲԶ

Տեղ Յերկնից Դ2

1.

303

զը - քա - St - ր ի հն - զի - ս մեր նըն - ջե - -
 304 գե - - - լու եւ յիշ - եա ն - - նո - ր -
 305 մու - - - թեամբ. քան - զի զի - նը սու - րը ա - ր -
 306 եա - ն ըն են. ի յն - - ր - ժա - - մ
 307 հրա - շա - լի ծա - յ - նի - ւ փո - - - դոյն
 308 յա - - ռ - նեն մե - ռ - եա - լըն, եւ կա - ն ա - ռա -
 309 զի ա - - - լոր ըն բե - - - մին:

310

Փառք Փա - ռը Յօ - ր եւ Ո - րոդ - լոյ եւ Յոգ - լոյն Աը - ր - բոյ:

311

Այժմ եւ մի - շտ եւ յա - լի - տեանս յա - լի - տե - նից ա - մէ - ն:

2.

312

Զլու - սա - լոր - եալ - ընս ծը - նըն - նեա - մբ

313

սուրբ ա - լա - - զա - - նին. մի բար - կու -

314

թեա - մբ խրա - - - տեր եւ մի սըրտ - մը - տու - թեամ -

315

բըդ ըն յա - ն - նի - - - մա - - - ներ,

316

ի յն - - ր - ժա - - մ հրա - շա - լի ծա - յ -

317

նի - - ւ փո - - - դոյն յա - - ռ - նեն մե - ռ - եա - լըն,

318

եւ կա - ն ա - ռա - զի ա - հա - լոր ըն բե - - մին:

Քրիստոս մեջ հայտնվեց...

Moderato

Քրիստոս ի մէջ մեր յայ-տնեցաւ. Որ էն Աստուած
ե - կե - ղե - ցիս մի անձն ե - ղեւ համ-բոյ-րըս յօդ

4
աստ բազ - մե - ցաւ, Խա - ղա - ղու-թեան ձայն հըն - չե - ցաւ
լըր - ման տը - ւաւ. Թըշ - նա - մու - թիւ - նըն հե - նա - ցաւ

7
սուրբ ող - ջու - նի հրա-ման տը - ւաւ. Արդ պաշ - տօ - նեայf,
սէրն յընդ - հա - նու - րըս սը - փոնե-ցաւ.

10
բարձեալ ըգ-ձայն՝ տուկօրհնութիւն ի մի քե-քան: Մի - ա - սնական
14
աս-տուածութեանն, ո - րում սրով-քէֆն են սըր - քա - քան:

Քրիստոս պատարագեալ

(Նոտաների սկիզբը տեսն էջ 84):

8
Զմար-մին իւր տայ մեզ կե - րա-կուր եւ սուրբ զա - րիւննիւր ցո-ղէ ի

12
մեզ. ա - լէ - լու - իա: Մա - տիք առ տէր եւ ա - նէք ը-զ

16
լոյս. ա - լէ - լու - իա: Ճա - շա - կե - գէք եւ տն - սէք զի
20
քաղցր է տէր. ա - լէ - լու - իա: Օ - րի - նէ -

24
գէ - պ լ - զ տէր յէ - ր - կի - նս. ա - լէ - լու - իա:

28

32

36

ճաշու շարական Հարության գկ

(Նոտաների սկիզբը տե՛ս էջ 72):

2.

331

332

333

334

335

336

337

338

339

340

ճաշու շարական Սբ Էջմիածնի տոնի

Տըր քա - զա - տոր - եաց, վա - յել - չու-թիւն ըզ - գե - ցաւ: Այ-
սօր ու - րա - խա - ցեալ ցըն-ծան եր - կնից բազ - մու - թիւըն.
հ նա - ւա - կա - տիս սուրբ ե - կե - հեց - ոյ. քամ - զի
շնոր - հե - ցաւ մեզ քա - հա - նա - յա - պետ յա - լի - տե -
ղից. ի լու - սա - տո - րել ըզ - կա - թո - դի - լետ սուրբ զե -
կե - դե - ցի. Փառք զա - լըս - տեան քո Տըր:
Այս սօր սիւն լու - սոյ հո - վա - ցի ե - դել մեզ ի
քար - ձանց. քան - զի քա - զա - տորն երկ - նա - տոր ե - կա - տ -
դի ի սուրբ ե - կե - դե - ցի. եւ զօրք
հրեշ - տա - կաց ծա - ւա - լեալ տօ - նեն ընդ մարդ - կան.
Փառք զա - լըս - տեան քո Տըր: Փառք Յօր եւ Որդ - տոյ եւ
Յոզ - տոյն Սըր - բոյ այժմ եւ միշտ եւ յա - ւիտ - եանս յա - լի - տե - նից.
ա - մեն: Այ - սօր քա - հա - նա - յա - պետ ճըշ - մա - րիտ աստ -
ուա - ծա - յին օ - դի - նօ - քըն պատ - ուեալ կանգ -
ցի զքառ - ան - կիւն սե - դան խա - չին ար - ծա - նա -
պէտ պա - տա - րա - գեալ բաշ - իւ զմար - մին եւ զար - իւ - նըն
Տեառն. մար - րա - պէտ մեր - ծե - ցա - րուք փոր - կեա - լըք նոր ժո -
դո - վուրոք. եւ հայ - ցե - ցեք ի թիւս - տո - սէ զի
շնոր - հես - ցէ ըզ - սա մեզ ընդ եր - կայն ա - - - տուրս: